

FARMACOPEA ROMÂNĂ

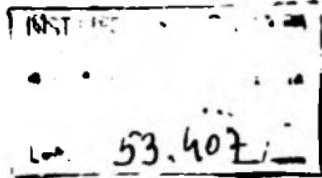

FARMACOPEA ROMÂNĂ

EDIȚIUNE A TREIA

C. Au. 3

0 IUN 1982

BUCURESCI

IMPRIMERIA STATULUI

1893

+

CAROL I,

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională

REGE AL ROMANIEI

La toți de față și viitoră sănătate:

Asupra raportului ministrului Nostru secretar de Stat la departamentul de interne No. 41.646;

Vădând jurnalul consiliului ministrilor sub No. 7, încheiat în ședință din 15 Iulie 1892,

Am decretat și decretăm:

Art. I. Jurnalul sus menționat se aprobă de Noi.

Art. II. Se aprobă elaboratul edițiunei a treia a farmacopeei române.

Art. III. Ministrul Nostru secretar de Stat la departamentul de interne este însărcinat cu executarea acestui decret.

Dat în castelul Peleș, la 22 Iulie 1892.

CAROL.

Ministrul secretar de Stat
la departamentul de interne,

L. CATARGI.

No. 2.650.

Se aprobă :
Ministrul, L. CATARGI.

CONCILIUL SANITAR SUPERIOR

Astađi, 12 Iunie 1892, având în vedere elaboratul farmacopeei române, revisuit de comisiunea întocmită adhoc, primit pe lângă adresele D-lui Dr. Măldărescu, membru acestuia consiliu și președinte al sus dîsej comisiuni.

Consiliul sanitar superior, luând în cercetare menționatul elaborat, opinéază să se admită și să fie supus aprobării D-lui ministrul.

Dr. G. Alexianu, Dr. Theodori, Dr. Kalenderu, Dr. Măldărescu, Dr. Felix, Dr. Fotino, Dr. Sutzu, Dr. Stoicescu, Dr. Buieliu, medic veterinar Colben, farmacist Trausch.

(L. S. C. S. S.)

Secretar, *Dr. Polysu.*

No. 964.

PREFATĂ

Prima farmacopee română s'a publicat în anul 1862, a doua edițiune a fost decretată la 2 Ianuarie 1874. De la acăstă din urmă dată până acum, nici o modificare nu s'a introdus în farmacopea română. O nouă edițiune era, prin urmare, imperios simțită, pentru a corespunde desvoltării estraordinare ce au căpătat cunoșințele terapeutice în cei din urmă ani.

Farmacopea, sau mai drept, acest *Codex medicamentarius*, are trebuință, neapărat, după un număr de ani care de an, și supusă unei revisiuni seriose, a introduce schimbări în raport cu progresele ce au făcut terapia și farmacologia, a se adăuga, a modifica sau a suprima unele din preparațiuni nefolositore.

Elaboratul acestei noi edițiuni a farmacopeei române, a fost inceput de o comisiune intocmită de ministerul de interne, în anul 1884 și compusă din:

D. Dr. Marcovici A., profesor la facultatea de medicină;

- D. Dr. Petrescu Z., idem;
- D. Dr. Măldărescu N., idem;
- D. Dr. Grecescu D., idem;
- D. Doctor în chimie Bernad-Lendway A., directorul laboratorului de chimie;
- D. Farmacist Trausch A., profesor la școala superioară de farmacie;
- D. Farmaciști Frank și Ciura, membrii în comisiunea chimico-farmaceutică;
- D. Medic-veterinar Locusteanu Al., profesor la școala de medicină veterinară.

Acăstă comisiune s'a disolvat peste puțin timp prin mōrtea regretatului profesor Dr. Marcovici, care îndeplinea funcțiunea de președinte, iar studiul, chiar de la început, a fost intrerupt.

Lucrarea a fost reluată mai târziu de o altă comisiune, compusă din D-nii profesori doctori Măldărescu și Istrati. Acestei comisiuni se dătoresc, în mare parte, lucrarea actualei farmacopei; dar elaboratul trebuie să fie aprobat și de consiliul sanitar superior, el a numit o nouă comisiune compusă din D. profesor Dr. Măldărescu, D. profesor farmacist Trausch, ambii membrii în consiliul sanitar superior, și D. farmacist D. Roșu, membru în comisiunea chimico-farmaceutică, acăstă comisiune, luând din nou în cercetare totă lucrarea, a introdus în text un număr însemnat de medicamente noi, admise astăzi în practică, modificări în preparațiunile vechi și multe formule noi.

Acestei comisiuni se datoră incheierea definitivă a elaboratului pentru a putea fi prezentat și aprobat de consiliul sanitar superior.

Farmacopea, care se prezintă astăzi publicului medical, este împărțită în trei părți principale, cu două secțiuni importante coprinse în prima parte, urmând ordinea alfabetică în așezarea materiei, în fiecare din ele, pentru înlesnirea căutărilor.

Prima parte, secțiunea anteiul, cuprinde substanțele vegetale și animale, originea și caracterele lor botanice sau naturale, dacă substanțele provin din regnul animal. Această lucrare se datoră D-lor profesori Dr. Grecescu și Dr. Măldărescu.

Secțiunea a doua cuprinde toate substanțele chimice, corpi simpli, baze, acide, alcaloide, etc., prin urmare farmacia chimică. Această parte este datoră D-lor profesori Dr. Istrati și Dr. Măldărescu.

Partea a doua, farmacopea galenică sau preparate farmaceutice, conține modul preparării medicamentelor compuse, formule, etc. Acest capitol este datorită D-lor profesori Dr. Măldărescu și Trausch.

Partea a treia constituie farmacopea veterinară, redactată de comisiunea din urmă, luând în acesta și indicațiunile societăței medicilor veteriniari.

Toate medicamentele noi, care au dohendit, prin proprietățile lor curative, un drept de cetate în terapeutică, au fost introduse în noua farmacopee.

Farmacia galenică a încercat transformări radicale.

S'a introdus pentru fie-care corp chimic o formulă atomică exactă, precum și ponderea lor moleculară.

Pentru înlesnirea cunoșcerii substanțelor s'a admis, pe lângă nomenclatura română, acea latină, franceză și germană.

Tabelele au fost revăzute, s'au adăogat și suprimit unele din cele nefolositore.

Ingrijirea redacțiunei, așeazărea materiei, nomenclaturile streine și corectarea impresiunei, lucrare dificilă și delicată, au fost încredințate D-lui profesor Dr. Măldărescu.

PARTEA I

MATERIA FARMACEUTICĂ

SECTIA I

PRODUSE VEGETALE SI ANIMALE

Absintiu. Vîrfurile înflorite.

Absinthium. Sommitates.

Franc. Absinthe. — Germ. Wermuthkraut.

Botan. *Artemisia Absinthium*. — Fam. Sinanterelor, Corimbifere. — Pelin. Pelin alb. Pelin adeverat. Plantă ierbacee, vivace, rustică în totă Europa.

Tulpina ramosă, are foî descompuse, pe ambe feje sunt alb-cenușiu, tomentose, cele inferioare bipinatiside, cele superioare pinatiside și întregi; florile mici formând mici capitule aşezate în mod gramic la extremitatea ramurilor. Planta are miros greu și penetrant, gustul amar pronunțat și cam iute. Vîrfurile să se culögă la începutul înflorirei.

Să nu se confundă cu *Artemisia vulgaris*, Lin. cu *A. austriaca*, Jacq. *A. pontica*, L. etc., ce cam cresc împreună.

Achilea. Iarbă.

Achillea. Herba.

Franc. Millefeuille. — Germ. Schafgarbenkraut.

Botan. *Achillea millefolium* Lin. — Fam. Sinanterelor, Corimbifere. — *Căda șoricelului*. — Plantă ierbacee, vivace, cresce pe câmpurile noastre.

Trunchiu drept cu foi alterne bipinatisecte și cu răchis nealat; floră mici formând capitule, alburii; capitulele dispuse în corimbă compusă, reunită și nivelată. Planta are odore aromatică, la gust amară. La epoca înflorirei să se culögă vîrfurile înflorite ce se supun la uscare. Se conservă în cutii sau saci de hârtie.

Aconit. Rădăcină.

Aconitum. Radix.

Franc. Aconit Napel, racine. — Germ. Sturmhutwurzel.

Botan. *Aconitum Napellus*. Lin. Fam. Ranunculaceelor. *Omag, Omeag*. — Plantă ierbacee, vivace, cresc în regiunile muntoase ale Europei, Asiei și Americii septentrionale, până la altitudini de 2500 metri.

Tulpina sa radicală este grösă, cărnosă, conică, având d'alungul său fibre radicale. Rădăcina primară, prin faptul ramificației, este adesea însoțită încă de o tulpină sau două de formă și mărime ca și cea d'Anteiū, însă mai tinere și mai active ca proprietăți medicinale, pe când cea primară se degenerază și pierde mult.

Culegerea trebuie făcută înainte de înflorire, căci rădăcinele atunci sunt mai avute în principiu.

Să nu se confundă specia farmaceutică de Aconit cu congenerele sale, precum : *A. variegatum*, L., *A. paniculatum* L., *A. Moldavicum* Hacq. etc. Să se conserve cu atenție, fiind toxic.

Aloe.

A l o e.

Franc. Aloës, Aloës socotrin. — Germ. Aloë.

Botan. *Aloe vera*. Lin. (*A. vulgaris*. Lin. *A. barbadensis*. Mill.) — *Aloe socotrana*. Lin. — *A. ferox*. Wils. etc. Plante cărnose, cu rizome, ce aparțin familiei Liliaceelor și care cresc în Africa tropicală.

Aloe sau *Saburul* este sucul ce se obține prin diferite procedeuri de scurgere din foile cărnose și în stare recentă, ale speciilor menționate cum și de la altele. Diferitele feluri de Sabur comercial, numite *Aloe socotrin*, *Aloe epatic*, *Aloe cabalin*, nu provin de la o cutare specie de plantă: o singură specie, cum ar fi *Aloe vera* Lin, poate procura succesiv cele trei feluri de sabur, potrivit modului de preparație și de puritate.

Pentru farmacie se va utiliza *Aloe socotrin* sau translucid. — Vine în bucăți sau în felii, au o coloare roșie, o transparență imperfectă, cu fractura luciosă, netedă, de aspect vitros și conchoidal; redusă în pulvere, are o coloare galben-aurie; odore plăcută, pronunțată și aduce cu acea de miră.

Altea. Rădăcină. Foī. Florī.**Althaea.** Radix. Folia. Flores.

Franc. Guimauve, racine. — Germ. Eibischwurzel.

Botan. *Althaea officinalis*. Lin. — Fam. Malvaceelor.
Nalba-mare. — Plantă ierbacee, vivace, crescε în locuri de câmp cam umede și părloge, în totă Europa.

Rădăcina sa este palariformă, cam cilindrică și ramosă, galbenie în interior, alburie la exterior. În farmacie să fie decorticată. Are o odore caracteristică dar slabă, gust mucilaginos și cam dulce.

Foile pe plantă sunt alterne și pețiolate; figura lor este oval acută, 3 sau 5 lobate, moī și velutate, de un verde albicios. Se conservă uscate.

Florile destul de mari, pedunculate scurt, de coloare albă-roșietică, axilare și fasciculate; au un calicul de nouă bractee, caliciu, corola 5-mere, petalele libere, întregi sau cam cordiforme, stamine multe și monadelfe, fruct uscat, deprimat și multilocular. Se conservă uscate.

Amigdale. Semințe.**Amygdala.** Semen.

Franc. Amandes.— Germ. Mandeln.

Botan. *Amygdalus communis*. Lin. — Fam. Rozaceelor. — *Migdale*; semințe de migdale. Arbor ce crescε în Europa meridională; la noi în cultură.

Pentru usul farmaciei ele sunt decorticcate de pericarp și de endocarp, sau gheócea ce le învelesce; astfel constituiesc *sîmburii de migdale*.

Sunt amigdale dulci și amigdale amari.

Amigdalele dulci au semințele dulci, fără amărăciune și aproape fără nici un miros; *amigdalele amari* au un gust amar.

Și unele și altele conțin *emulsină* sau *sinaplasă*; însă cele amari conțin și *amigdalindă*. Acești principii în amigdalele amari, sub influența apel și prin o reacție reciprocă, produce acidul cianidric și esență de amigdale amari, ceea ce face ca atunci să fie capabile de a determina efecte toxice.

Amigdalele să fie bune, nu prea vechi, râncede și alterate cu pete negriiciose în substanța simburilor. Să se conserve în cutii.

A m y l u m.

Franc. Amidon. — Germ. Stärkemehl.

Botan. *Triticum vulgare*. Lin.— Fam. Gramineelor.— *Scrobela albă* se scote din grâu.— Planta este originară din Orient și fără cultivată în Europa.

Amilul se prezintă în formă de pulbere fină albă și în grunđi care consistă din mici granule (granule de amil) abia apreciabile simplei vederi, dar cără se pot lesne cunoaște sub microscop: sunt granule rotunde sau elipsoide și *lenticulare*, cu straturi concentrice împrejurul unui hil linear și neregulat; mărimile variază, și cele mai mari ajung până la un diametru de 0,032 din milimetru; greutatea specifică este de 1,530.

Amoniaca. Gumă-resină.

A m m o n i a c u m. Gummi-resina.

Franc. Gomme-Ammoniaque. — Germ. Ammoniak-Gummi-harz.

Botan. *Dorema Ammoniacum*. D. Don.— Fam. Umbeliferelor. — Plantă robustă cam sufruentescentă, crescă și se cultivă în Persia.

Amoniaca este o gumă-resină ce se scurge sub formă de suc lăptos prin incisii din foi și mai cu sémă din trunchiū. În comerciu se prezintă sub forme granulare de diferite mărimi, de coloare albă-gălbene, cam luciose, opace și adesea aglutinate (Amoniaca granulară), sau în grunđi gălbeni, roșietici și amestecați cu granule albe. (Amoniaca în mase).

Triturată în apă dă o emulsie. Alcoolul la 90° disolvă ca 70% părți de resină.

Anason. Semințe.

Anisum. Semen.

Franc. Anis, Anis commun. — Germ. Anissamen.

Botan. *Pimpinella Anisum*. — Fam. Umbeliferelor.— *Anason*. — Plantă originară din Orient și cultivată în multe părți ale Europei.

Semințele sale, sau mai bine decât măricarpele fructului, au o formă ovoidă cam oblungă, striate, glabre, sau pubescente cu câte cinci cōste filiforme, între care există tot atâtea valecule oleifere; odorea lor este aromatică și penetrantă, gustul dulceag și cam piperit. Se conservă în cutii sau borcane, la loc uscat.

Anason-stelat. Fructe.**Anisum stellatum.** Fructus.

Botan. *Illicium anisatum*. Lin. — Familia Magnolia-ceilor.

Anason franțuzesc. — Franc. Badiane, Anis étoilé. — Germ. Sternanis.

Fructele consistă din receptacol pe care stau 6 la 8 achenii ce formează un verticiliu stelat. Aceste achenii se deschid numai în sutura lor ventrală ce este la partea superioară, și lăsă să se vadă în cavitatea fiecăreia către o semință ce are aspectul negricios sau cafeniu și lucitor; ele sunt ovate, puțin comprimate lateralicesce, mărginile obtuse, miros aromatic placut și gust cam dulce, ca de anason.

Angelica. Rădăcină.**Angelica. — Archangelica.** Radix.

Botan. *Angelica archangelica*. Lin. — Familia Umbelliferelor.

Anghelică, Buciniș. — Franc. Angélique. — Germ. Angelika.

Rădăcina este grosă ca de un deget și mai bine; fusiformă, sărcită și de-a-lungul cu multe fibre radicale lungi, subțirele și implicate. Pe din afară are un aspect negru-cafeniu, în interior este albicioasă; la gust placută, cam dulce și aromatică, d'o cam dată, apoi devine cam iute și amară. Conține un suc gumi-resinos galbeniu.

Planta oficială să nu se confundă cu *Angelica Silvestris*, Lin. care este în totă calitatele slabă.

Să se conserve în vase inchise și la loc uscat.

Arnica. Rădăcină, floră.

Arnica. Radix, flores.

Botan. *Arnica montana*. Lin. — Familia Sinanterelor, trib. Corimbiferelor.

Arnidă, Potbal-de-munte. — Franc. Arnica. — Germ. Wohlverlei.

Plantă indigenă ce crește în livejile sub-alpine.

Rădăcina simplă, palară, cam flexuosă, grăsă cât condeul sau până la un deget, cu fibre radicale dese, lungă, subțiri, cu sbârcituri; aspectul este cafeniu, pe dinătră albicios, odorea aromatică, grejoasă, gustul iute și amar.

Florile compuse, capituliforme, radiate, galbene, cu miros propriu cam neplăcut, aromatic, mai cu sămă prin frecare, gustul amar cam iute.

Asa-fetida. Gumi-resină.

Asa-foetida. Gummi.

Botan. *Ferula Asa-foetida*. Lin. — Fam. Umbeliferelor.

Franc. Aza fétida. — Germ. Stinkasant.

Planta crește și se cultivă în Persia.

La noi, Asa-fetida vine în bucăți sau în granule agregate, având un aspect roșietic sau cafeniu, unele cam translucide, la tact unctuoase, friabile la răcélă, moi măldioase și mai unctuoase la căldură, respândind un miros aliaciu, penetrant, greu și neplăcut; la gust amară, iute și cam aromatică. Alcoolul o disolvă mai bine de jumătate.

Este de preferat Asa-fetida granulară sau bucățile amigdaliforme, pentru medicina propriu ășisă; pentru cea veterinară se poate utiliza și cele-alte feluri mai ordinare.

Să se conserve în vase bine închise, la loc uscat și răcoros.

Balsam Copaiw.

Balsamum Copaivae.

Franc. *Copahu*. — Germ. *Copaiava-Balsam*.

Botan. *Copaifera multijuga*. Hayne.—*Copaifera officinalis*. Jacq.— Fam. Leguminóselor.

De și numit balsam dintr'un vechiū obiceiū, însă este o terebentindă ce se scurge de sine sau prin incisiū de la mai mulți arbori din genul *Copaifera* L. și mai cu sémă de la speciile citate ce tōte cresc în America meridională.

Oleoresină cam limpede, gălbenie, având consistență ca oleul de Ricin; odore forte, neplăcută, balsamică; gustul anteiū oleos apoī amăricios și iute. Greutatea sa specifică 0,950; insolubilă în apă, solubilă în alcol concentrat, în eter, eter nitric, în oleurile fixe și în cele volatile.

In farmacie, Balsamul Copaiw trebuie să fie natural și nefalsificat cu terebentină sau oleuri, precum se întemplă uneori. Când are terebentină sau esență de terebentină, se poate cunoșce prin odorea proprie ce răspândesc aceste substanțe la ore-care căldură. Alcolul absolut, luat 2 părți, pentru 1 parte Copaiw, disolvă Copaiwul; pe când oleurile fixe sunt insolubile, afară de oleul de Ricin. Însă, ori-cară ar fi oleurile fixe amestecate în Copaiw, dacă se amestecă într'un tub de sticlă închis o parte de Amoniac caustic la 22° cu $2\frac{1}{2}$ părți de Copaiw la temperatura de 10°—15° C., amestecătura devine îndată limpede dacă Copaiwul este pur, sau devine lăptosă dacă conține și corpă grași.

Balsamul Copaiw curat, dacă se amestecă cu $\frac{1}{16}$ parte

de magnesie arsă, peste căte-va ȣile amestecătura dobén-desce consistența pilulară, fapt ce nu se întemplă dacă este falsificat cu un corp gras.

Să se conserve în sticle bine închise.

Balsam Peruvian.

Balsamum Peruvianum.

Franc. Baume du Pérou.—Germ. Peruvianischer Balsam.

Botan. *Myroxylon peruiferum*. Lin. Fam. Leguminóselor.

Acest produs este un adevărat balsam ce se obține prin incisī practicate asupra parenchimului cortical al acestui arbore ce cresce în Peruvia. La început semi-fluid, transparent și gălbenuș, devine mai ingroșat și închis pe urmă; are odore plăcută ce aduce a vanilie; gustul antei dulceag, în urmă este iute, amar și dă o sensație de căldură pe limbă. Greutatea specifică 1,140 până la 1,150. În 6 părți alcool de 89° se solvă aproape complet, ia un aspect turbure, apoi sub căldură soluția devine limpede și cu un sediment.

Adesea se găsește falsificat cu alcool, cu oleuri, unturi sau cu balsam Copai. — Amestecătura sa cu alcool se probéză cu apă care, turnată peste o cantitate de balsam într'un tub de sticlă, îi reduce volumul. — Oleurile fixe ce ar conține se dovedesc prin alcool care nu disolvă acești corpi, cu excepție oleul de Ricin. — Prezența balsamului Copai se cunoște prin odorea specială ce acesta o comunica lichidului.

Balsam Tolutan.

Balsamum Tolutanum.

Franc. Baume de Tolu .— Germ. Tolutanischer-Balsam.

Botan. *Myroxylon Toluiferum*. Rich. — Fam. Leguminoselor.

Este iarăși un adevărat balsam ce se scurge spontaneu sau prin incisiile din parenchimul cortical al acestui arbore din Columbia.

La inceput, are consistența unei terebentine grăsă și cleiosă ; apoi se mai solidifică și ia o față închisă sau roșietică, un miros suav, gust dulce și parfumat ; espus aerului devine tare și uscat, cristalin, galben-roșietic și friabil, dar prin căldură iarași se inmóie și își reia óicum calitățile primitive, însă odorea și gustul nu se mai redeșteptă, căci o parte din esența sa să transformă în acid cinamic.

Beladona. Rădăcină, foii.

Belladonna. Radix, folia.

Botan. *Atropa Belladonna*. Lin.— Fam. Solaneelor.

Matrăgund, Matrăgund-ierbă-lund, Cireșa lupului, Ierba codrului, etc.— Franc. Belladone, Morelle furieuse. — Germ. Tollkirschen.

Plantă ierbacee ce crește în pădurile regiunilor delurose ale Europei. Rădăcina și foile se intrebunțează în farmacie.

Rădăcina este palariformă, ramosă, grăsă și succulentă fiind prospătă, are aspect cenușiu sau cam cafeniu pe din afară, alb pe din intru ; odore neplăcută, grea ; la gust dulce, cam iute și astringent.

Rădăcina să se recolte pe la finele verei, să se usuce repede și să se conserve în vase bine închise și la loc uscat.

Foile sunt mari, simple, oval-lanceolate, puțin atenuate spre peștiol, întregi, de un verde mohorit închis, scurt pubescente, moi și carnăglutinoase; au un gust searbăt, grețos, odore grea, virösă.

Foile se culeg la epoca de înflorire a plantei (Iunie, Iulie) și să nu se conserve mai mult de un an.

Benzoe sau Smirnă.

Benzoe.

Franc. Benjoin. — Germ. Benzoë.

Botan. *Styrax Benzoin*. Driand. — Fam. Stiracaceelor. Arbor.

Smirna sau Benzoe este un suc resinos ce se scurge din parenchimul cortical în urma unor incisiile practicate asupra acestor arbori cără cresc și se cultivă mai cu semă în insulele Sumatra, Java și Borneo.

Se prezintă sub formă de granule măricele, isolate sau aglomerate, neregulate, albe, lucioare (*Benzoe granulară*), sau în bucăți neregulate, de mărime variabilă, având culori galben-cafenie, unele transparente, altele opaline sau opace; fractura lor are aspect resinos lucitor cu mici porțiuni albe diafane (*Benzoe în grundi*). Odore proprie, placută, gustul la început cam dulce, apoi devine balsamic, iute, cam piperit și aromatic.

Aprópe cu totul solubilă în alcool concentrat, parțial în eter și prea puțin în cloroform; în acidul sulfuric concentrat ia o culoare roșiă-carmin și, dacă în urmă se adaugă apă, lichidul devine violet-inchis.

Să se prefere Benzoe amigdaliformă sau în grundi.

Borago. Iarbă, floră.

Borrage. Herba, flores.

Franc. Bourrache.

Botan. *Borrago officinalis*. Lin. — Fam. Boragineelor.
Limba mielului. — *Ardjiel*.

Plantă ierbacee, anuală sau bianuală, ispidă, ramosă; foile oblungi, eliptice, cele inferioare cam peșiolate, cele caulinare sesile, semi-amplexicaule; floră măricele albastre, roze sau albului cu corola gamopetală stelată și dispuse în inflorescență cimă scorpioidă. Planta conține un suc mucilaginos avut în nitrat de potasă.

Părțile superioare și mai cu semință florile se culeg, se spun uscăreți și se conservă la loc uscat.

Cacao. Semințe.

Cacao. Semen.

Franc. Cacao. — Germ. Cacaobohnen.

Botan. *Theobroma Cacao*. Lin. — Fam. Butneriaceelor.

Planta este un arbor ce crește în America meridională.

Semințele sunt singurele utilizate. Ele au mărimea și forma cam a unui simbur de olivă, comprimate, netede, șochești și tarzi; conțin un episperm scarios, șochești-glauc; simburul neted, la gust amar, miros slab și la tact unctuos. Din ele se prepară *Butirul (untul) de Cacao*.

Butirul de Cacao are consistență secului, gustul și odorea de Cacao. — Se topesc la 30°, se solidifică la 20°. Conține stearină, puțină oleină și palmitină. Este alb sau alb-gălbenu. Utilizat în stare naturală și în suppositorii ca escipient. Să se prefere numai cel alb-gălbenu.

Calam aromatic s. Acor. Rizomă.

Calamus aromaticus. Rhizoma.

Franc. Acore vrai, Acore aromatique. — Germ. Kalmus.

Botan. *Acorus Calamus*. Lin.— Fam. Aroideelor.

Tulpina subterană-sau rizoma sa, este cilindrică, grösă de unul sau două degete, puțin comprimată, geniculată, are pe suprafață mulțimi de cicatrice cară sunt locuri de inserție ale vechilor foii și ale fibrelor radicale distruse ; esteriorul este de coloare cafenie-palidă, interiorul este spongios, alb-roșietic ; odorea penetrantă, plăcută, gustul aromatic, cam amar și iute.

Să se usuce în bucăți și nedescorticate la o temperatură moderată. Două până la cinci părți rizomă prospătă dau o parte uscată.

C a m p h o r a.

Franc. Camphre. — Germ. Kampfer.

Botan. { *Laurus camphora*. Lin.— Fam. Laurineelor.
 { *Cinnamomum camphora*. Nees. ab Esemb.

Este un produs vegetal, o esență volatilă concretă a căruia formulă, $C^{10}H^{16}O$, reprezentă un carbur de hidrogen. Se estrage prin distilație cu apă din ramurile și surcelele tăiate în bucățele de la arborul citat ce crește mult în Japonia, China și Borneo, de unde vine în stare brută, apoi în Europa se depurază prin sublimație.

Camforul depurat este solid, alb, lucitor și cam translucid, fragil și la pipăire se simte gras, textura cristalină: are odore proprie, penetrantă ; gust aromatic, iute și cam amar, dând pe limbă și în gură o sensație de căldură

dupe care se declară o sensație de răcorélă. Espus aerului liber se volatilizează căte puțin; în flacăre arde fără a lăsa rămășiște; puțin solubil în apă, este solubil în alcool, eteruri, oleuri și esențe. Greutatea specifică 0,98.

In comerciu sunt două feluri: *Camfor de Japonia*, cel mai stimat, și *Camfor de China*, având o calitate mai inferioară.

Trebue conservat în vase de sticlă bine închise.

Cânepea. Semințe.

Cannabis. Semen.

Franc. Chanvre, Chênevis. — Germ. Hanfsamen.

Botan. *Cannabis sativa*. Lin.—Fam. Urticaceelor. *Cânepea*.

Plantă anuală, ce există în cultură și în stare subs spontanee la noi.

Semințele de cânepeă sunt achenii lucitore, cam pestrițe, ovoide, cu o ascuțitură la vîrf; prin presiune se separă în două jumătăți. Simburul, care umple tot conținutul seminței, este foarte avut într'un oleu, grație căruia ele servesc pentru preparația *Emulsiei de Cânepea*.

Cantaride.

Cantharides.

Franc. Cantharides. — Germ. Spanische Fliegen.

Zoolog. *Lytta vesicatoria*. Fabr. — Classa Insectelor, ordină Coleopterelor. *Gândaci*.

Acăstă insectă viețuesce prin pădurile deluroase ale Europei meridionale și cu osebire pe frasină și unele sălcii.

Insecta are un aspect verde metalic, lungă de 15 la

20 milim., lată de 4 la 6 milim., cu antene negre, filiforme, compuse din 11 articole, capul voluminos, cordiform, aprópe cât toracele, une-oră ceva mai mare, elitrele lungi cât abdomenul, cu câte 2 liniî vîrgate longitudinale spre marginea lor internă, picioarele lungi, subțire. Exală o odore forte, penetrantă, neplăcută, ce persistă chiar după uscarea insectei. Prinzipiu lor activ este *Cantaridina*.

Recolta insectelor se face în lunile Mai și Iunie în revîrsatul zorilor, scuturând arborele sub care s'a aşternut cergi sau prostiri; se adună, se omoră prin ojet ferbinte, sau prin espunere la vaporii de ojet sau de clo-roform. În urmă se usuc și se conservă în borcane ținute la loc bine uscat și ferite de a fi răse de alte insecte.

Capilaria.

Capillus - Veneris.

Botan. *Adiantum Capillus-Veneris*. Lin.— Fam. Fer-gelor, trib. Polipodiaceelor.

Părul Maicei Domnului.—Franc. Capillaire de Mont-pellier.—Germ. Frauenhaar.

Este o Feregă ce crește în Europa meridională mai cu sămă. Ierbacee, are frondele (sau aşa disă foii) cu lungi și subțirele peștioluri, foliolele peștiolulate, altern-pinate cuneiforme lobate sau crenate, fără miros, la gust puțin astringente și amăriiciose.

Capsule de Papaver.

Capsulae Papaveris.

Botan. *Papaver somniferum*. Lin. — Fam. Papaveraceelor.

Căpușini de Mac. — Franc. Capsules ou Têtes de Pavot. — Germ. Mohnköpfe.

Sunt fructele mature de la specia somniferă de Mac, plantă ierbacee, anuală, ce crește în Orient. Capsulele au mărimea căt o nucă și mai mult, de formă rotundă, ovală sau oblongă, acoperite la vîrf cu o stigmă sesilă, coronară sau disciformă, dehiscentă poricidă. Trebuesc culese pe când conțin sucul lor lăptos (care este opiu), apoii espuse la sicăcie.

O sută părți capsule prospete dă patru spre dece părți capsule uscate.

Caragheen. Lichen.

Carragaheen. Carrageen. Lichen.

Franc. Mousse perlée, Mousse d'Irlande. — Germ.
Irlandisches Moos.

Botan. *Chondrus crispus*. Lingb. (*Fucus crispus*. Lin.).
— Fam. Algelor. *Muschi creți*.

Impropriu numit Lichen, este o algă maritimă ce crește pe la ţermele Angliei, Irlandei, Svediei și Danemarcei. Consistă în fronde foarte ramificate, având diviziile înguste, de aspect cartilaginos sau condros, alb-gălbui, odore slabă, gust salin și mucilaginos. Fiind uscată se sbircese și se micșorază în totă părțile. Pusă astfel în apă rece se înmorde și și reia forma primitivă. Supusă la fierbere se solvă aproape cu totul; lichidul devine gelatiniform în proporția de 1 la 20 părți apă.

O sută părți de Caragheen conține aproape 80 părți de un amil numit *fucină*, care este un principiu gelatino-mucilaginos; restul reprezintă câteva cătimi de principii grași, ceva urme de clor, brom, iod, etc.

Cardamom mie. Semințe.

Cardamomum minus. Semen.

Franc. Petit cardamome, graines de. — Germ. Kardamomen Samen Kleine.

Botan. *Alpinia Cardamomum*. Roxb.— Fam. Amomaceelor. *Bagdan, Caculea*.

Planta crește în India. Fructele sale, impropriu numite semințe în usul farmaciei și al comerciului, sunt capsule triloculare, lungi ca de 8—12^{mm}, cu pericarpul subțire, vîrgat și cu aspect ócheși-gălbeniu; loculele polispermice, semințele mărunte, ócheși-cafeniș, la odore aromatice plăcute, la gust aromatice lăsând pe limbă o sensație a camfor.

Cardu-benedict. Iarba.

Carduus benedictus. Herba.

Franc. Chardon bénit, herbe de. — Germ. Bitterdistel-Kraut.

Botan. *Cnicus benedictus*. Gaertn.— Fam. Sinanterei, trib. Cinarocefalelor.

Plantă ce nu crește spontaneu la noi, ci în Europa meridională unde există și în cultură. Dacă la noi va proveni din cultura indigenă, recolta să se facă înainte de epoca florăției, luând foile și somitele plantei și espunându-le la uscare. Conservarea să se facă în cutii de lemn sau de carton și la loc uscat.

Cârmiz.

Coccionella.

Franc. Cochenille. — Germ. Kochenille.

Zoolog. *Cocci Cacti*. Lin. (*femella siccata*). — Clasa insectelor, ordin. Hemipterelor. *Cârmiz*.

Insectă ce se aduce uscată din America și cu osebire din Mexic. Este de tot mică, striată transversalicesce, de colore roșie-închisă-carminie și cam metalică; are odore proprie a mucegaiului, la gust este iute, amară și cam astrigentă.

Se poate găsi falsificată cu mici parcele de plumb; acăstă să se aibă în vedere la aprovisionare.

Cascara Sagrada.

Cortice sacru.

Botan. *Rhamnus Purshianus*. D. C.

Plantă din familia Ramneelor care crește în California. Corticile singur întrebuiuță.

Corticile de Cascara Sagrada are dimensiunile corticelor voluminoase de China cenușie, de colore închisă la suprafața sa esterioră și galben-roșietic la suprafața sa internă. Ambele suprafete sunt netede, uneori însă, față externă este mai aspră și acoperită cu un mușchiu albicios. Dacă se ridică prin jupuire partea superficială a corticelui, se pune îndată în evidență interiorul aceluia cortice, care are aspectul unui țesut galben, având mare analogie cu colorea reventului, colorându-se la aer, ca și această din urmă substanță. Dacă pe partea jupuită a cor-

ticelui se pune puțin amoniac sau un alt alcali, se produce îndată o colorațiune galben-roșietică, datorită prezenței acidului crisofanic.

Preparațiuni.— 1° Pulverea obținută din cortice fără a lăsa rămășițe. Dosa 25—30 centigrame în capsule.

2° Extract fluid preparat după prescripția farmacopeei. Dosa 20—30 picături în apă.

3° Vin de Cascara Sagrada obținut prin macerația corticelui, în proporție de 50 grame pentru 1.000 grame, vin alb generos. Dosa una lingură de masă.

Cascarila. Cojă.

Cascarilla. Cortex.

Franc. Cascarille. — Germ. Kaskarillarinde.

Botan. *Croton Cascarilla*. Lin.—*Croton Elutheria*. Sw.
Fam. Euforbiaceelor.

In băcăniș *Odogaci*.

Planta este un arbust ce crește în Peruvia, Jamaica și alte părți din America meridională.

Coja de Cascarilă este parte usitată, și la noi se aduce în bucăți ca de 4—6 centim. lungi, la 2 milim. grăse, încovoiate, compacte, tarî, grele, îci-coleau nodosce și învelite cu un epiderm cenușiu, săbârcit și adesea pătat cu nisice licheni care cresc pe el; fractura să este resinosă; are gust amar, aromatic, iute; odore slabă, însă care devine tare și penetrantă dacă pulverea să se aruncă pe cărbuni aprinși.

Castoreu.

Castoreum.

Franc. Castoreum. — Germ. Bibergeil.

Zoolog. *Castor Fiber*. Lin.—Clasa Mamiferelor, ordinea Rodětōrelor.

Animalele acestei specie viețuesc în țările de Nord ale Asiei și Americei.

Produsul ce ni'l dă, numit *Castoreu*, este secretat de două glande voluminoase, piriforme, ca și testiculele, stau ascunse în abdomenul masculului.

In farmacie se va întrebuița numai *Castoreul anglican* care provine din Canada.

El se prezintă în formă de pungi sbârcite, comprimate, pe din afară ócheșe, unite câte două două, la una din extremități; acestea sunt chiar glandele în natură. Conținutul este o substanță compactă, roșie-ócheșă, având aspectul resinos și întrețesută cu pelicule albiciose; odorea pungilor de castoreu este neplăcută la prima impresie, însă puțin dupe aceea se poate lesne osebi că este și o odore balsamică plăcută.

Castoreul conține acid benzoic, o materie grasă cristallisabilă (*Castorind*), asociată cu alte materii grase și resinose, un oleu volatil, carbonat de amoniac, etc. Disoluțiile sale în alcool, eter, dau tincturi de o față închisă, care fac precipitate dacă se törnă apă.

Se falsifică Castoreul înlocuind produsul adeverat în pungi cu sânge uscat, Galban, etc. Dar, când nu există fraudă, pungile trebuie să fie perechi întregi, nespintecate și substanța Castoreului să fie străbătută de peliculele amintite.

Catechu.**C a t e c h u .**

Franc. Cachou ; Terre de Japon. — Germ. Katechusaft.

Botan. *Areca Catechu*. Lin. (fructele). Fam. Palmirelor ; — *Acacia Catechu*. Willd. (lemnul), Famil. Leguminóseelor ; — *Nauclea Gambir*. Hunt. (foile), Fam. Rubiaceelor. — Acest produs prin băcăni se dîce *Kiat-hindi*.

Este un suc astringent care se estrage din părțile plantelor sus citate supuse la ferbere, sedimentare, decantare, etc.

Să aduce în bucăți solide, compacte, cubice, regulate sau neregulate, de diferite mărimi, ponderoșe, fragile, având fractură lamelosă și lucitore; roșiu-inchis pe din afară, sunt cafenii pe din înăuntru, fără odore, gustul astringent, cam dulce la început, apoi cam amărăcios. Conține un tanin special : *catechind*.

Solubil în alcoolul de vin diluat, asemenea și în apă. Soluția apăsă să dă un precipitat verde cu sescuiclorul de fier și nu de cernelă cum o fac cele-alte tanine.

Centaura mica. Iarbă, flori.**Centaurium minus.** Ierbă, Flores.

Franc. Petite Centaurée ; — Germ. Tausendgulden kraut.

Botan. *Erythraea Centaurium*. Pers. — Fam. Gențianeelor.

Cintaură, Fiorea-Pamântului, Potrōcă, Corobatică.

Plantă ierbacee indigenă, cresce la câmpuri, livezi și

poieni pe lângă pădurî. Trunchiul cam tetrangular, fol oposite oval-acute, întregi; florî dispuse în cime dichotome, corimboide, caliciu gamosepal, corola asemenea, pentameră, insundibuliformă și de coloare roză-purpurie.

Se culeg somitele plantei la epoca florației, se espun la uscare și se conservă în saci de hârtie sau cutii de lemn, la loc uscat.

Céra.

C e r a.

Franc. Cire. — Germ. Wachs.

Zoolog. Produs al albinelor. (*Apis mellifica*. Lin.) — Insectă din ordinea Himenopterelor. — Céră galbenă.

Céra se estrage prin fusiune din faguri de miere, încără albinele depun mierea și oule. Ea trebuie să fie pe deplin galbenă, solidă, tenace, granulosă la fractură, la odore cam ca mierea, gust neutru și la masticație între dinți să nu se lipescă.

Epusă mai mult timp la sole și adesea stropită cu apă devine ceea ce se numește *céră alba*, care este mai grea ca cea galbenă, mai densă, ore-cum diafană, mai placută la miros și fusibilă la 63°—65° C., dând un lichid limpide.

Camomila. Flori.

Chamomilla vulgaris. Flores.

Franc. Chamomille. — Germ. Gemeine Kamillen.

Botan. *Matricaria Chamomilla*. Lin. — Fam. Sinantrelor, ord. Corimbiferelor.

Romanită, Mușețel, Moșiteł, Morună.

Plantă ierbacee, ruderală și pe câmpuri la locuri uscate. Se deosibesc prin odorea sa proprie, suavă și cam grea de speciile forte vecine ei, cum este *Matricaria inodora* și *Anthemis arvensis*, cari n'au odore.

Părțile usitate sunt *florile*, adică capitulele sau calatidele sale cari se culeg la epoca florației, se supun sicașiei și se conservă în cutii închise.

Chelidoniu. Rădăcină, iarbă.**C h e l i d o n i u m.** Radix, herba.

Franc. Chélidoine. — Germ. Schwalbenkraut.

Botan. *Chelidonium majus*. Lin.—Fam. Papaveraceelor.

Rostopast, Negelariță.

Plantă ierbacee ce crește la locuri umbrăsose și păragină în totă Europa temperată.

Părțile usitate sunt rădăcina și părțile sale ierbacee. Rădăcina este grăsă ca de 2 centim., ramosă, are un aspect cafeniu-roșcat când este prospătă, în intru este alb-gălbenie; fiind uscată este negră și în tôte slabă. Iarba se compune din foile, ramurile și florile sale cari exală o odore grea, dau un suc galben lăptos, iute, amar și corrosiv. Este toxică.

Chenopodiu. Iarbă.**C h e n o p o d i u m.** Herba.

Franc. Anserine ambroisie. — Germ. Mexikanisches Traubenkraut.

Botan. *Chenopodium ambrosioides*. Lin. — Fam. Chenopodiaceelor.

Plantă ierbacee ce crește în Mexic și introdusă pentru cultură în Europa.

Partea uzitată este iarba (*herba*) constituită din foț, ramure și flori, culese, uscate și conservate în cutii închise, la loc uscat, are odore penetrantă, proprie, gust a camfor, aromatic și amărăcios.

Chimeon. Semințe.

C u m i n u m. Semen.

Franc. Cumin. — Germ. Pfefferkümmel.

Botan. *Cuminum Cyminum*, Lin.— Fam. Umbeliferelor.

Chimen, Chimeon, Chimion.

Plantă ierbacee, originară din Egipt și mult cultivată în Europa meridională.

Părțile utilizate sunt fructele sale, cunoscute sub numele de *semințe*. Acestea au un miros forte, la gust sunt forte aromatice și dau o sensație a camfor, căci conțin un oleu esențial constituit din *Cuminol* și *Cimen*.

China. Cóje.

C h i n a. Cortex.

Franc. Quinquina, écorce de. — Germ. Chinarinde.

Botan. *Cinchona Calisaya*, Wedd. procură **china galbenă**; *Cinchona officinalis*, Lin. (*C. Condaminea*, H. et B.) procură **china cenușie sau fuscă**; *Cinchona succirubra*, Pav. procură **china roșie** (Baillon).

Arbori din familia Rubiaceelor, ce cresc spontaneu și în cultură în țările tropicale ale Americii meridionale la altitudini între 1.200 — 7300 metri. Speciile de *Cinchona* sus menționate sunt considerate ca principalele ce

procură în comerciu cele trei feluri de chină, cu tóte că mai sunt și alte specii și varietăți ale acestora de la cari provin felurile de chină ce ne vin din comerциul american.

I. China galbenă (*China flava*, *China Calisaya*, *China regia*; franc. *Quinquina jaune*). — Acéstă cójă este în bucăți plane, în grosime ca de 2 centimetri, de colóre roșie-gălbue; incisia lor transversală, presintă un parenchim constituit, parte din celule simple, parenchimatose, parte din celule stratificate, fibrilare; fractura sa este uniformă și scurt-țăndărōsă; suprafața internă plană și puțin lucitóre; cea esternă are un epiderm cam solzos, de colóre inchisă sau cam deschisă cu óre-cară fundături superficiale, conchioide sau plane. Odórea sa aduce a arăgăsélă; gustul fórte amar, astringent, dar negrețos.

Pentru usul farmaciei se va întrebuiuñă numai adeveratul fel de chină Calisaya.

II. China cenușie sau fusca. (*China Peruviana*, , *China fusca*; franc. *Quinquina gris*). — Se întrebuiuñeză cojile de la ramurile tinere sub numirea de China de Huanuco și Loxa. Sunt tubuliforme sau semitubice, late de 3—4 centimetri și gróse de 2—3 milimetri, une-ori lungulete, plane și dure, pe din afară cu nisce crăpături transverse, cu sbârcituri longitudinale gróse, de colóre inchisă-cenușie, sau galbenă cum e Cassia, sau roșie-inchisă; fractura este scurtă și în țăndări subțirele. {Odore caracteristică, cam aromatică, gustul amar pronunțat și ceva astringent.

III. China roșie (*China rubra*; franc. *Quinquina rouge*). — Acéstă cójă se presintă în fragmente plane sau puțin convexe, gróse ca de 2 centimetri, mai ponderoșe ca cele precedente. Textura sa presintă cele trei straturi astfel: cel esterior, sau tegumentul, consistă într'un epi-

derm subțire, cu mici sbârcituri și crăpături cu negi (lenticеле) șoare sau roșcați; cel subțacent, sau parenchimul cortical, este compact, friabil și de coloare roșie-cafenie; cel profund, ce se găsește aplicat pe partea lemnosă a arboreluș, este format din fibrele corticale sau liberiane și face ca textura cărăi aci să devină tenace și înădiósă la fractură.

Acesta este felul cel mai stimat de chină și trebuie să se avea în vedere silințele celor din comerț ce caută mult a'l falsifica.

Pulverea acestei chine trebuie să fie pe deplin roșie-cafenie, la odore cam a muced, la gust amară pronunțat.

Cele trei feluri de cărăi de chină, enumerate mai sus, trebuie să conțină *chinind* și *cinchonind*, la 100 părți, în proporțiile acestea :

China galbenă, 2% părți *chinind*, 0,26% *cinchonind*.

China cenușie, de la 0,85 până la 1% parte chinină și 2% până la 2,25% părți *cinchonind*.

China roșie, până la 2,5% părți *chinind* și de la 0,40% până la 1% parte, cel mult, *cinchonind*.

Pentru a constata *chinina* în cojile de chină se procede astfel :

Se ia cărăi de chină, roșie sau galbenă, 20 grame, iar din cea cenușie 40 grame; se amestecă bine cu 5 grame oxid de calciu idratat prealabil cu cantitate dublă de apă; amestecătura se espune la o căldură moderată spre a se usca bine, apoi i se adaugă șeze volume alcool concentrat și, prin fierbere, se estrage. Cu residiul se repetă de două ori procedura de mai sus.

Totul licuidele reunite se acidulează cu puțin acid sulfuric diluat și, după filtrare, se destilă alcoolul, pe când rămășița licuidă din retortă se evaporă pe baia de apă până la un ore-care volum mai mic.

Licuidele acide, dupe 5 până la 6 ore, să se filtreze, filtratul să se spele, iar licuidul obținut se adaogă atâtă lixivă de sodă cât este necesar pentru a obține precipitație complectă. Precipitatul se adună pe un filtru, cîntărit mai dinainte, se spală bine și se supune la uscare. Greutatea precipitatului obținut din cîja de chină roșie să fie 0^{gr.}, 5, iar al celor alte feluri cel puțin 0^{gr.}, 4.

Sehina. China nodosă. Rădăcină.

Squina s. China nodosa. Radix.

Franc. Squine, racine de. — Germ. Chinawurzel.

Botan. *Smilax china*. Lin. — Fam. Asparagaceelor.

Plantă sarmentacee, cresce în China și Japonia. Rizoma sa, așa numită rădăcină, este geniculată, nodosă, cam comprimată, ponderosă, lungă de 10—20 centimetri, grosă de 3—6 centimetri, acoperită cu un tegument subțire, cafeniu-roșcat, sub care se găsește un parenchim alb-roșcat sau cam cafeniu, poros și străbătut de fasciculele vasculare caracteristice ale Monocotiledónelor. Fără odore, la gust este cam dulce și farinosă.

Cicuta. Iarbă.

Cicută. Herba.

Franc. Ciguë officinale.— Germ. Schierling.

Botan. *Conium maculatum*. Lin. — Fam. Umbeliferelor.

Cucută.

Plantă ierbacee, indigenă, cresce la locuri dosnice și părăginî. Are trunchiu fistulos, maculat, glabru, glauc,

foile mari, alterne, tripinate cu peștiol semivaginat, segmentele foilor pinati-partite, verde închis d'asupra, pale de desubt și glabre, au miroslul greu, grelos, gustul iute și viros. Udate în o soluție de potasă, manifestă miroslul *Coniinei*.

Foile sunt singurele părți ce se intrebunțează; recolta lor să se facă înainte de epoca florației, să se usuce cu îngrijire, căci lesne mușcătoare, și la fiecare an să se aprovizioneze cu altele prospete.

Să nu se confundă Cicuta tânără cu speciile de Asmătui (*Antiscus*) sau de Barlaboi (*Chaerophyllum*) cu care seamănă mult la foîn; însă aceste din urmă n'au trunchiul maculat și odorea grea a Cicutei.

Cochlearia. Iarbă.

C o c h l e a r i a. Herba.

Franc. Cochléaria officinal. — Germ. Loeffelkraut.

Botan. *Cochlearia officinalis*. Lin.— Fam. Cruciferelor.

Lingurea.

Plantă anuală, crescă în părțile septentrionale ale Europei, are foile radicale peștiolate, numerouse, cordiforme, cărnouse, glabre lucitoare; cele caulinare sesile și auriculate, neregulat dentate; florile mici, albe în grăpă terminală cam corimbiformă. Fiind verde, planta are un gust iute a muștar și cam amar care se perde când ea s'a uscat.

Să se intrebunțeze numai foile curățate de peștiol și numai cât sunt verdi și prospete.

Colehic. Bulbă. Semințe.

C o l e h i c u m. Bulbus. Semen.

Franc. Colchique.— Germ. Zeitlose.

Botan. *Colchicum autumnale*. Lin. — Fam. Colchicaceelor.

Brândușe de toamnă.

Plantă bulbosă, vivace, cresce cu abundență în liveile de jos ale regiunilor submuntoase.

Bulbul este tunicat, de mărimea și forma unei mici cepe, însă adesea la o latură plan sau cam sulcat, tunicele esteriore negre, mai mult sau mai puțin uscate; are odore penetrantă și grețoasă, gustul iute. Recolta bulbilor să se facă sau în Aprilie când dau numai foile, între care se găsește la pămînt și capsulele mature sau uscate, sau în Septembrie la epoca florăției. Conservarea lor să nu țină peste un an.

Semințele sunt mici, sbârcite, negricioase, subglobosе, fără odore, la gust iuți, forte și amare. Recolta lor se va face primăvara.

Colocint. Fruct.

C o l o c y n t h i s. Fructus.

Franc. Coloquinte. — Germ. Koloquinten.

Botan. *Cucumis Colocynthis*. Lin. — Fam. Cucurbitaceelor.

Plantă originară din Africa, se cultivă în unele țări ale Europei meridionale, cu osebire în Spania și Archipelag.

Fructul este globos, ca de mărimea unui măr, glabru,

are un pericarp subțire și tare, care este umplut cu o pulpă albă spongiösă (placentă) ce conține numerose semințe, roșcate, ovale și comprimate. În comerț aceste fructe vin curățate de căja lor.

Columbo. Rădăcină.

Columbo. Radix.

Franc. Colomb, racine de. — Germ. Columbawurzel.

Botan. *Cocculus palmatus*. DC. — Fam. Menispermaceelor.

Arbust sarmentos care crește pe cîstele orientale ale Africei.

În comerț, rădăcina se prezintă în felioare neegale, rotunde, avînd 2—3 centim. de diametru, grose ca de 2 sau 4 milimetri, deprimate la mijloc și cu liniile concen-trice. Suprafața feliorelor are o coloare galben-verde mai pronunțată către circumferență; căja lor este rugosă, rareori netedă, de coloare închisă sau brună-gălbene; fractura lor este galben curată; cu odorul slabă și neplăcută, gustul forte amar și cam mucilaginos. Elă se albaștresce în contact cu tintura de iod; nu coloră eterul, dar coloră alcoolul în galben-verdeu-inchis. Aceste proprietăți servesc mult pentru a destinge adeveratele rădăcină de Columbo, de cele false.

Coriandru. Semințe.

Coriandum. Semen.

Franc. Coriandre, graines de. — Germ. Koriander.

Botan. *Coriandrum sativum*. Lin.—Fam. Umbeliferelor.

Plantă ierbacee, originară din Orient, se cultivă în țările meridionale ale Europei.

Fructele sale, vulgar numite semințe, sunt achenii glabre, mici, globiforme, de coloare galben-cenușie sau cam cafenie, costate: cōstele primare în zigzag, cele secundare strimte și filiforme. Odoreea lor, când sunt prospete, este neplăcută și a păduche de lemn (ploșniță); când sunt uscate odoreea este plăcută și aromatică; gustul cam dulce, și dă o sensație caldă în gură și la stomac.

Cuasia. Lemn.

Quassia. Lignum.

Franc. Quassie, le bois de. — Germ. Quassienholz.

Botan. *Quassia amara*. Lin.—Fam. Simarubelor.

Arbore ce cresce în Guiana.— Lemnul său vine în bucătele mărunte; ele sunt ușore, albului sau cam galbene, decorticcate; n'are odore, însă la gust sunt fără amari.

Cubeb. Bóbé s. Piper.

Cubeba. Baccae s. Piper.

Franc. Cubèbe, Poivre Cubèbe. — Germ. Cubeben.

Botan. *Cubeba officinarum*. Miq. (*Piper Cubeba*. Lin.)— Fam. Piperaceelor.

Bacce (bóbé) uscate, rotunde, ca de mărimea celor de Piper negru, tarî, susținute de pedicele umflate ce par a le forma un rostru, au pericarpul subțire și cu sărăciuri, sub acesta există ghiocăea, tare, lignescență în care se află un simbure óchești la esterior, compact, alb și oleos în intru; gustul forte, amar, aromatic și iute la început, apoi răcoritor.

Cuișore.

Caryophylli aromatici.

Franc. Girofles, Clous de. — Germ. Gewürznelken.

Botan. *Myrtus Caryophyllus*. Spr. (*Caryophyllus aromaticus*. Lin.) — Fam. Mirtaceelor.

Arbore spontaneu în insulele Moluce.

Cuișorele sunt bobocii de flori, culeși înainte de deschiderea corolei și uscați la sóre. Sub influența aerului și a luminei, esența ce conțin devine ócheșe, ceea ce face că bobocii atunci dobândesc față negriciosă, tutulor cunoscută.

In comerciu există Cuișore din Moluce, din insulele Burbone și din Caiena.

Cuișorele din Moluce au colorea ócheșe-deschisă și cam cenușie, la tact grăsăse, cărnăse, optuse, ponderoase, subcuadrangulare; gustul iute și ferbinte. Acestea sunt cele mai stimate. Cele-alte două feluri sunt mai mici, ușu-rele și inferioare în aromă.

Cuso.

Cusso.

Franc. Cousso, Kosso. — Germ. Kusso.

Botan. *Brayera anthelminthica*. Kunth. — Fam. Rosa-ceelor, trib. Sanguisorbelor.

Arbor dioic de 8 la 15 metri înălțime, crescă în Abi-sinia.

Părțile utilizate sunt inflorescențele femele, paniculi-forme, pedunculi lor vilosi, bracteați, bracteolele vilose, cam rotunde și apropiate de flori; acestea au un recep-

taclu concav, caliciu pentafil, membranaceu și gălbeniu, corola rozacee și de colore purpurie, mai mică cît calicele.

Florile uscate devin cam cenușii, au odorea slabă ce aduce a soc, la gust sunt cam amari și grețoase.

Digitala. Foi.

D i g i t a l i s. Folia.

Franc. Digitale, feuilles de. — Germ. Fingerhutblätter.

Botan. *Digitalis purpurea*. Lin.—Fam. Scrofulariaceelor.

Degetdrel.

Plantă bianuală, ierbacee ce cresce în poenile și crân-gurile munților granitici ai Europei și în orticultură.

Foile sale inferioare sunt peșiolate, mari, ovale-lanceolate, pubescente, cam cenușii pe fața inferioară, verdi pe cea superioară, crenate; cele caulinare oblungi, scurt peșiolate și din ce în ce micșorându-se devin mai sus sessile, scurte și oval-acuminate. La gust sunt forte amari și cam iuți.

Foile de Digitală trebuie recoltate în al doilea an, înainte de florație și să se curăte de peșiol și de nervura lor mediană care este prea grăsă și fără multă acție; se espun la uscare și trebuie conservate în vase de sticlă bine inchise.

Elemi. Resină.

E l e m i. Resina s. Gummi.

Franc. Résine Elémi. — Germ. Elemiharz.

Botan. *Icica Icicariba*. DC. (*Amyris ambrosiaca*. Lin.)—Fam. Terebintaceelor. Se atribue, cu îndoială, că ar proveni și de la *Amyris Elemifera*, Lin. sau de la *Canarium Commune*, Lin.

Acăstă resină se scurge prin incisiile practicate asupra parenchimuluș cortical al acestor arbori ce cresc în Brazilia. La noi se aduce în bucăți de diferite mărimi, altele în turte invelite în foi de palmiri. Moale, unctuosă când este la căldură, devine tare și friabilă la frig; este semi-transparentă, galbenă-deschisă, presintă și puncte sau pete verdușă, altele opace, altele cam diafane; fractura sa este luciosă, odorea sa cam feniculacee, la gust parfumată, la început dulce apoi amăracioasă.

Solubilă numai în parte în alcool rece, la căldură se disolvă complet. Soluția răcindu-se, lasă să se precipite o resină albă, opacă, ușoră și cristaliniformă numită *Elemind*.

Eucalipt. Foi.

E u c a l y p t u s. Folia.

Franc. Eucalypte, feuilles d'. — Germ. Eucalipt.

Botan. *Eucalyptus globulus*. Labill.— Fam. Mirtaceelor. Arbore originar din Tasmania, astăzi răspândit în cultură în țările căldurose ale Europei, în Algeria și în America subtropicală.

Foile sunt oposite, sesile, cordate la bază și amplexicaule pe tinerile axe caulinare tetragonale; lungimea lor variază între 10—15 centimetri, lățimea între 4—8 centimetri. Fața lor superioară este verde, cu o cōstă mediană albicioasă, nervure reticulate închise; cea inferioară este palidă, glaucă și brumosă, au odore balsamică, gust aromatic, cam amar și astringent.

Recolta foilor se face veră; dupe ce s'au supus uscăreli, se conservă în cutii de tinichea bine inchise.

Euforbiu. Gumi-resină.

Euphorbiu m. Gummi-resina.

Franc. Euphorbe, gomme, résine d'. — Germ. Eu-phorbium.

Botan. *Euphorbia officinarum*. Lin. — *E. antiquorum*.

Lin. — *E. Canariensis*. Lin. — Fam. Euforbiaceelor.

Plante grase, suculente, asile, având aspectul cacteelor, și cari cresc în unele țări subecuatoriale ale Asiei și Africii.

Euforbiul este o cero-resină, compus din 40 până la 60 părți % de o resină foarte iute și virósă, de 14 până la 19 părți % de o céră analoga cu acea a albinelor și prea puțină gumă. Se prezintă în formă de grunđi mărunței, neregulați, friabili, gălbeni, adesea străbătuți cu una sau două perforații divergente, fără odore, gust iute și corosiv. Manipularea pulverisației sale, fără ore-cară precauții, determină strănutări violente. Aplicată câtva timp pe piele determină vesicație ca și cantarida.

Produs toxic, să se conserve cu multă îngrijire.

Felandrin. Semințe.

Phellandrium. Semen.

Franc. Fenouil d'eau, Phellandrie. — Germ. Wassersenfchel

Botan. *Phellandrium aquaticum*. Lin. — (*Oenanthe Phellandrium*. Lam.). — Fam. Umbeliferelor.

Marași, *Chimion de balta*.

Plantă ierbacee ce crește prin helește și bălți. Fructele sale, aşa căse semințe, sunt biachenii, reunite prin laturea lor dorsală de o colonă subțire a receptaculului floral. Ele sunt aproape ca semințele de chimeon, negri-

ciose, cam luciose, ovoide, lunguețe regulat striate, glabre și puțin comprimate lateralicesce.

Se culeg la epoca de maturitate și se conservă în cutii la loc uscat.

Fenicul. Semințe.

Foeniculum. Semen.

Franc. Fenouil, graines de.— Germ. Fenchelsamen.

Botan. *Foeniculum dulce*. DC.— (*F. officinale*. All).— Fam. Umbeliferelor.

Anason dulce, *Chimen dulce*.

Plantă ierbacee bianuală, din Orient, se cultivă în țările calde ale Europei. Fructele sale, cunoscute sub numele de semințe în vorbirea vulgară, sunt achenii lungi de 10 la 15 milimetri, grose ca de 3 milimetri, liniare, cilindrice drepte sau cam curbe cu câte opt cărăi, din care 2 duplicate, cătăva depărtate la basă, apropiate și carinate sus, au valeculele visibile; colorea lor este verde-palidă sau alburie, cu miros dulce, placut și propriu, la gust aromatic, cam dulci.

Pentru usul farmaciei se vor intrebuința numai semințele de la specia aici citată și se vor respinge cele provenite de la cele-alte congenere. (*F. vulgare* Mérat [Mălură], *F. piperitum* DC., etc.)

Fiere de bou.

Fel Bovinum s. Taurinum.

Franc. Fiel de boeuf.— Germ. Ochsengalle.

Zoolog. *Bos taurus*. Lin.— Mamifer rumegător.

Vulg. Bou, Taur.

Acăstă fiere sau bilă (*lilis cistica*) este licuidul ce se

Euforbiu. Gumi-resină.**E u p h o r b i u m.** Gummi-resina.

Franc. Euphorbe, gomme, résine d'. — Germ. Euphorbium.

Botan. *Euphorbia officinarum*. Lin. — *E. antiquorum*.

Lin. — *E. Canariensis*. Lin. — Fam. Euforbiaceelor.

Plante grase, suculente, afile, având aspectul cacteelor, și cără cresc în unele țări subecuatoriale ale Asiei și Africii.

Euforbiul este o cero-resină, compus din 40 până la 60 părți % de o resină foarte iute și virösă, de 14 până la 19 părți % de o céră analoga cu acea a albinelor și prea puțină gumă. Se prezintă în formă de grunđă măruntei, neregulați, friabili, gălbeni, adesea străbătuți cu una sau două perforații divergente, fără odore, gust iute și corosiv. Manipularea pulverisației sale, fără ore-cară precauții, determină strănutări violente. Aplicată câtva timp pe piele determină vesicație ca și cantarida.

Produs toxic, să se conserve cu multă îngrijire.

Felandriu. Semințe.**P h e l l a n d r i u m.** Semen.

Franc. Fenouil d'eau, Phellandrie. — Germ. Wassersenfchel

Botan. *Phellandrium aquaticum*. Lin. — (*Oenanthe Phellandrium*. Lam.). — Fam. Umbeliferelor.

Marași, Chimion de balta.

Plantă ierbacee ce crește prin helește și bălți. Fructele sale, aşa și semințe, sunt biachenii, reunite prin laturea lor dorsală de o colonă subțire a receptaculului floral. Ele sunt aproape ca semințele de chimeon, negri-

cióse, cam luciose, ovoide, lunguețe regulat striate, glabre și puțin comprimate lateralicesce.

Să culeg la epoca de maturitate și se conservă în cutiile la loc uscat.

Fenicul. Semințe.

Foeniculum. Semen.

Franc. Fenouil, graines de. — Germ. Fenchelsamen.

Botan. *Foeniculum dulce*. DC. — (*F. officinale*. All). — Fam. Umbeliferelor.

Anason dulce, *Chimen dulce*.

Plantă ierbacee bianuală, din Orient, se cultivă în țările calde ale Europei. Fructele sale, cunoscute sub numele de semințe în vorbirea vulgară, sunt achenii lungi de 10 la 15 milimetri, grăse ca de 3 milimetri, liniare, cilindrice drepte sau cam curbe cu câte opt căoste, din care 2 duplicate, cătăva depărtate la bază, apropiate și carinate sus, au valeculele vizibile; coloarea lor este verde-palidă sau alburie, cu miros dulce, placut și propriu, la gust aromatic, cam dulcă.

Pentru usul farmaciei se vor întrebuița numai semințele de la specia aici citată și se vor respinge cele provenite de la cele-alte congenere. (*F. vulgare* Mérat [Mălură], *F. piperitum* DC., etc.)

Fiere de bou.

Fel Bovinum s. Taurinum.

Franc. Fiel de bocuf. — Germ. Ochsengalle.

Zoolog. *Bos taurus*. Lin. — Mamifer rumegător.

Vulg. Bou, Taur.

Acăstă fiere sau bilă (*bilis cistica*) este licuidul ce se

găsesce în vesica biliară și care se ia de la acest mamifer pentru usul farmaceutic. În stare naturală este licuidă, viscosă, limpede, mai grea de cât apă, de coloare verde ce bate în galben, odore grețosă, slabă și mai târziu aduce a musc, la gust amară și cam dulcegă. Se poate supune la evaporație sără să și piardă compunerea sa. Pentru fabricarea extractului trebuie să fie proaspătă.

Filix-mas. Rădăcină.

F i l i x - m a s. Radix.

Franc. Fougère male, racine de.—Germ. Wurmfarnwurzel.

Botan. *Polystichum Filix-mas*. Roth. (*Aspidium Filix-mas*. Sw. *Nephrodium Filix-mas*. Rich.). — Fam. Feregelor.

Feregă, Ferega bărbat, Feligă, Spata-dracului. Plantă vivace indigenă, cresce în locurile umede, petrose și umbrosoase, mai cu semă în părțile muntoase.

Rizoma sa, impropriu numită rădăcină, cresc orizontal, este acoperită cu scuame păiose subțiriile, roșcate, ce fac contrast cu colorea negriciosă a corpului său și care sunt amestecate cu fibrele radicale. La o extremitate portă fronde sau pediceli acestora, adesea și un număr de fronde tinere circinate.

Secția sa transversală prezintă un aspect verdui, parenchimic, în care se observă sistemul fascicular, a căruia față închisă se deosebește de masa parenchimică fundamentală. Fasciculele intocimesc un cerc întrerupt și secția lor prezintă liniile groase, scurte, flexuoase sau reniforme.

Acăstă rizomă trebuie să fie recoltată pe conștiință și să nu provină de la alte specii congenere sau vecine, cum ar fi *Asplenium Filix-foemina*, Bernh. *Aspidium spinulosum*, Sw. *Pteris aquilina*, Lin., etc.

Galanga. Rădăcină.**G a l a n g a.** Radix.

Franc. Galanga, racine de.—Germ. Galgantwurzel.

Botan. *Maranta galanga*. Lin. (*Alpinia Galanga*. Swartz).—Fam. Amomaceelor.

Plantă vivace ce crește în India și China. Rizoma sa, impropriu numită rădăcină, este grosă, neregulat cilindrică, ramificată, cu noduri articulare albiciose, restul pe din afară este de un roșu-portocaliu, albă-cenușie în intru și fragedă, are odore aromatică, la gust este amară, iute și ceva piperată.

La noi vine în bucăți de 7 la 8 centim. lungime, și ca de un deget grose, uscate și cu sărăcitură.

Gramen. Rădăcină.**G r a m i n i s.** Radix.

Franc. Chiendent, racine de.—Germ. Queckenwurzel,
Graswurzel.

Botan. *Triticum repens*. Lin. (*Agropyrum repens*. P. B).—Fam. Gramineelor.

Pîr.

Rizoma sa, impropriu șisă rădăcină, este lungă, ramificată, subțire ca un paiu și crește orizontal (repentă); prezintă noduri articulare formă din cari pornesc fibre radicale subțirele; este tenace, are structura monocotiledonelor; pe din afară este cam luciosă, alb-gălbene și mlădișosă când este verde; odore aproape nulă, la gust cam dulce.

Granat. Cójă.

G r a n a t u m. Cortex.

Franc. Grenadier, écorce de. — Germ. Granatrinde.

Botan. *Punica granatum*. Lin. — Fam. Mirtaceelor.

Rodia.

Arbor mediocru ce cresce în Europa meridională.

Cójă rădăcinelor și a fructelor sale sunt pentru usul farmaciei.

Cójă rădăcinelor să se prefere de la arborii rustici. Vine în feliore mică sau cam măricele, flexuouse, induplicate, fragile, având o coloare galben-cenușie pe din afară, verde-gălbenie pe din întru, cu odore slabă, gust amărăcios, neplăcut și grețos.

Cójă fructului este coriacă, are culori cafenie-roșcată pe din afară, galbenă pe din întru, prin uscare devine aproape aceeași peste tot; fără odore, la gust amară și forte astringentă.

Guaiac. Lemn, Resină.

G u a j a c u m. Lignum, Resina.

Franc. Gayac. — Germ. Guajak.

Botan. *Guajacum officinale*. Lin. — Fam. Rutaceelor, secț. Zigofileelor.

Mare arbor ce cresce în Antile.

Lemnul său ne vine în surcele adesea necurățate de căja lor, sau în bucăți de trunchiuri retezate. Este tare, ponderos, are un alburn palid-galben și un duramen verde-âchești. Secția sa transversală prezintă raze fine, strânse și presărate cu vase ce conțin resina. Are odore slabă, balsamică, ce se desvoltă mai cu seamă prin răduire;

la gust este amar, iute și resinos. Udat în apă clorată, ori în ipoclorit de sodă sau de calce se colorază în verde după un minut de contact, pe când Guaiacurile false păstrează colorea ce au.

Galban. Gumi-resină.

G a l b a n u m. Gummi-resina.

Franc. Galbanum.— Germ. Galban, Mutterharz.

Botan. *Galbanum officinale*. Lin.— Fam. Umbeliferelor.
Arbust ce crește în Persia și Asia-Mică.

Galbanul este sucul resinos ce se scurge de sine sau prin incisii practicate asupra parenchimului cortical al trunchiului acestei specii. Vine în forme placentare sau granulare, mai mult sau mai puțin aglutinate, albe-gălbene, cam luciose, glutinoase, de consistență cerei, dar care se înmoește la căldură chiar în mână; odore grea, neplăcută; la gust amărăcios, iute și cald.

Gale turcice.

G a l a e t u r c i c a e.

Franc. Noix de Galles.— Germ. Galläpfel.

Botan. *Quercus infectoria*. Willd.— Cupulifere.

Gogoși de Ristic.

Arborul este un stejar sau tufan care crește în Asia-Mică.

Galele sunt produse prin contactul și înțepătura unei insecte (*Cynips gallae tinctoriae*. Lin.— *Diplolepis gallae*. Oliv.) din clasa Hymenopterelor terebrante. Sunt rotunde, de mărimea unei cireșe; suprafața lor prezintă nișce asperitate mamilare (vestigiul cătorva scuame ale mugurulu lui modificat prin instalarea insectei), aspectul lor este

glauc, de un verde inchis sau gălbeniu; sunt tari, compacte și grele, fiind de bună calitate; fără odore, gustul conținutului lor este astringent.

Cele din Alep sunt preferabile tutelor.

Gentiana. Rădăcină.

Gentiana. Radix.

Franc. Gentiane, racine.— Germ. Enzianwurzel.

Botan. *Gentiana lutea*. Lin.— Fam. Gentianaceelor.

Plantă ierbacee vivace ce crește în pășuni alpine. Rădăcina sa este grosă, lungă, cam ramificată și cărnosă. La noi se aduce uscată, tăiată în bucăți cilindrice de diferite mărimi, ponderoase. Partea corticală este cafenie, cea internă este porosă, galbenă-portocalie, cu odore proprii cam aromatică, la gust d'o cam dată dulcigă, apoi forte amară.

Resina exsudă de sine din trunchiul arborulu; se obține și prin supunerea lemnului sale la căldură. Ne vine în bucăți neegale, ochiști-verdui, sau în fragmente neregulate, ochiști-gălbenii, și roșcate. Este friabilă, fractura lucioare, tare, se înmoește între dinți; are gust la început slab, apoi devine iute; odore balsamică mai ales prin pulverisare sau încăldire. Pulverea sa la început albă cam ochișă, se înverdește câte puțin la aer.

Guarana. Pastă.

Guarana.

Franc. Guarana. — Germ. Guarana.

Botan. *Paullinia sorbilis*. Mart.— Fam. Sapindaceelor.

Arbust care crește în Brasilia pe lângă Amazon.

Guarana ne vine în paste cilindrice, ca de 150 la 250 grame greutate, comparabile cu cărnăței și de coloare Ȑcheșe; fractura lor este roșie, semănătă cu puncte albe provenite din fărămiturile semințelor din cari chiar se prepară pasta. Este amară, cam astringentă și are odore proprie.

Pulverea obținută direct din semințele acestui arbust este cunoscută sub numele de *Fauillinia*.

Guma Arabică.

Gummi Arabicum.

Franc. Gomme Arabique. — Germ. Arabisches Gummi.

Botan. *Acacia vera*. Willd.— Fam. Leguminoselor.

Arbore care crește în Arabia și Africa Etiopică. Acest produs se scurge de sine din coja arborilor acestei specii cum și de la câteva congenere.

Gumi-arabicul ne vine în grunzi rotunjei, în bobe sau în fragmente neregulate de diferite mărimi, însă mici, albe, altele cam gălbenei sau roșioare, cu crăpătură, lucciouse, fractura lor este sticlosă, odore lipsă, gust aproape nul și mucilaginos. Se solvă cu totul în apă.

Pentru medicină se vor utiliza numai bobele cele de culoare albă sau limpede, pe când cele alte calități vor rămâne pentru usul veterinar.

Din cauza rarității sale, se poate înlocui prin **Guma de Senegal** ce ne vine din Senegambia și din Guinea de la *Acacia Vereck*. Guill. Perot. și de la *Acacia Senegalensis*. Willd.; însă este de o calitate mai inferioară și nu se solvă complet în apă rece.

Guma Tragacantă.

Gummi Tragacanthae.

Franc. Gomme Adragante. — Germ. Traganth.

Botan. *Astragalus creticus*. Lam. și *Astragalus verus*.
Oliv. — Fam. Leguminoselor.

Arbuști care cresc în Armenia, Persia și Creta.

Gumi-trag. cant este de două feluri : gumi vermicular și gumi în feliore subțirele. Pentru farmacie se va întrebuința numai cea primă.

Acesta se prezintă în firicele turtite, vermiculare, libere și unele reunite între ele, albe sau gălbiniiciose, consistență tare, cam cornosă, fără odore nici gust. Este puțin solubilă în apă, dar absorbe multă apă și se umflă considerabil, formând un mucilag gros care ia o colorație albastră sub influența ioduluī.

Guma-Gută.

Gummi Guttæ.

Franc. Gomme Gutte. — Germ. Gummi-gutt.

Botan. *Garcinia Hanburgi*. Hook. f. — Fam. Gutiferelor. Arbore care crește în Cochinchina și Cambodge ; este specia principală de la care se crede că provine acest produs (Baillon).

Guma gută este latexul galben gumo-resinos și solidificat sub influența aerului. Acest latex este estras în anotimpul ploios prin ajutorul unor incisiile spirale practiceate asupra parenchimului cortical. Ne vine în buchi și în fragmente de diferite mărimi, solide, fragile, de coloare galbenă-ârdeșe, licioase și pe la margini cam

alb-transparente; prin triturație dă o pulvere galbenă. Fără odore, cu gust cam iute și persistă mai cu seamă în git; insolubile în apă, solubile în alcool cu care dă o coloare foarte galbenă.

Guma-Kino.

K i n o . G u m m i - K i n o .

Franc. Kino de l'Inde. — Germ. Kino-gummi.

Botan. *Pterocarpus crinaceus*. Poir. Fam. Leguminoselor.

Acest arbore înalt crește în Senegambia până la Angola și de la el provine veritabilul Guma-Kino de Africa (*Kino verum s. africanum*). Cele-alte feluri de Guma-Kino ce provin, unele de la *Coccoloba uvifera* L., altele de la *Eucalyptus resinifera* Sw., etc., să nu se întrebucințeze în farmacie.

Este un suc ce exsudă de sine din parenchimul cortical al arborelui prin crăpăturile căjei sau prin incisiile inadins practicate de culegătorii indigeni. Se prezintă în bucăți mici, tari, opace, luciose, roșii-ócheșii, pe la colțuri cam luciu-transparente, fără odore, cu gust astrigent și colorază saliva în violaceu. Solubil în apă rece aproape numai pe jumătate, dar este aproape cu totul în apă fieră sau în alcool, dând o coloare roșie ca sângele. Soluția ia o coloare negră-verde dacă i se adaugă percloruri de fer.

Hamamel virginie. Căje, foii, fructe.

Hamamelis virginica. Cortex, folia, fructus.

Franc. Hamamelis de Virginie.

Botan. *Hamamelis virginica*. Lin.— Fam. Hamamelidaceelor.

Arbore mic ce crește în America de Nord și cu ose-bire în Virginia; crește și în Japonia. Are cărăi subțiri, verzi; foi alterne, ovale, cordate, neregulat crenate, florile sesile la axila foilor, solitare sau aglomerate, incongiurate cu un mic buchet de bractee ce le constituiesc câte un involucru; florile sunt ermafrodite și poligame, având un receptacul cupuliform, periant și stamine 4-mere și periginice; fructul capsular, parțial sau mai cu totul super, loculicid-bivalv. Tote au gust amar și astringent.

Hameiu. Flori.

Humulus. Flores.

Franc. Houblon. — Germ. Hopfen.

Botan. *Humulus lupulus*. Lin. — Fam. Urticaceelor.

Plantă ierbacee, vivace, volubilă, crește prin lunci. Florile sale cele femele, singurele ce trebuie să intrebuințeze, sunt amente, ovoidale sau conice, compuse din bractee scuamiforme, palide, oval lanceolate și sub fiecare există câte două florile unisexuate femele ce consistă în câte o bracteola spintecată la vîrf și în câte un ovariu ce are două stigmate; fructul este achenie monospermică. Pe bractee și pe ovarii se găsesc nișce mici glande cupuliforme numite, *Granule de Lupulin*, care dau parților un gust amar propriu.

Helebor. Rădăcină.

Helleborus. Radix.

Franc. Ellébore noire, racine. — Germ. Nieswurzel

Botan. *Helleborus niger*. Lin. — Fam. Ranunculaceelor.

Spins. Spînt.

Plantă ierbacee, vivace, ce crește în locurile pădurăse

ale Europei occidentale și centrale. Această specie nu crește la noi și nu trebuie, pentru usul farmaceutic, a fi înlocuită cu cele ce se găsesc la noi (*H. purpurascens*. W. K.—*H. odorus*. W. H.—*H. viridis*. L.).

Tulpina sa radicală este rotundă, cu cute inelate, grosă de 3 la 4 centimetri, are ramuri scurte, geniculate, din cari emanez mulțime de fibre radicale, lungi și impletecite, au coloare negră cafenie pe din afară, albă galbenie pe din intru; odore cam greșosă, gustul slab la început, în urmă iute și greșos. Părțile subțiri ale rădăcinei sunt mai active ca cele grose și bătrâne.

Hiosciam. Foii. Semințe.

Hyoscyamus. Folia. Semen.

Franc. Jusquame.—Germ. Bilsenkraut.

Botan. *Hyoscyamus niger*. Lin.—Fam. Solaneelor.

Mdselarijd.

Plantă indigenă, ierbacee, anuală sau bianuală, ruderată.

Foile sunt sesile, moț, pubescente, viscoase, de formă ovală incisat-lobate; cele radicale ceva cam peșiolate, cele caulinare sesile și cam amplexicaule, au o coloare verde posomorită, odore virosă, neplăcută, la gust slabe, apoi iuți și amăraciose.

Semințele sunt mici, reniforme și comprimate, negre și mărunt reticulate, fără odore, cu gust unctuos, amăracios și cam iute.

Hiperie. Iarbă.

Hypericum. Herba.

Franc. Millepertuis.—Germ. Iohanniskraut.

Botan. *Hypericum perforatum*. Lin.—Fam. Hipericaceelor.

Sundătore. Pojarniță.

Plantă ierbacee, vivace, indigenă cresce la câmpuri. Are trunchiul subțire, drept, cilindric, cu foi oposite, sesile, mici, oval-eliptice, întregi, netede și puse în zare, distingem cu ochiul numerose puncte gălbenești-deschise și translucide, pare că ar fi perforate. Flori măricele, în cime axilare cam corimboide. Planta exală o odore aromatică și balsamică prin frecare între degete, are gust puțin amar și astringent.

Hysop. Iarbă.

H y s o p u s. Herba.

Franc. Hysope officinale.— Germ. Ysop.

Botan. *Hyssopus officinalis*. Lin.— Fam. Labiatelor.

Plantă sufruentescentă ce crește în Europa meridională și la noi există numai în cultură. Rădăcină vivace, trunchiu crăbăzat ce se usucă pe lie-care an, este drept, tetagonal, foi oposite decusate, sesile, oval-lanceolate înguste, întregi, la vîrf obtuse, de culoare verde-inchisă, puțin piloase, netede pe față superioară, punctate pe cea inferioară, pe margini mărunt ciliat. Flori albastri, labiate, dispuse în spică axilare, simulând nisecă verticiliuri ce se succed. Planta are odore aromatiști pronunțată, gust aromatic, amăracios și dând o sensație în gură de camfor.

Vîrfurile înflorite se culeg, se supun uscări și se conservă.

Ialapa. Rădăcină.

Jalapa. Radix.

Franc. Jalap, racine. — Germ. Ialapenwurzel.

Botan. *Convolvulus Jalapa*. Lin.— Fam. Convolvulacee.

Plantă ierbacee, volubilă ce cresce în Mexic. Tulpina sa subterană este voluminosă și tuberiformă.

In comerciu rădăcina sa vine în bucăți rotunde, piriforme sau lunguețe, adesea spintecate în două părți; este grea, compactă, are un tegument sbârcit și de coloare închisă-cafenie; structura internă ca la Dicotiledone. Odorea sa este slabă, neplăcută, la gust grejósă și cam acrișoră.

La aprovisionare să se observe ca să nu fie lipsită de resina ce conține, cum de multe ori, cei interesați, o estrag prin alcol.

Ichtiocol.

I c h t h y o c o l l a.

Franc. Colle de poisson.— Germ. Hausenblase.

Zoolog. *Acipenser Huso*. Lin. (Vulg. Morunul); *Acipenser ruthenus*. Lin. (Vulg. Nisetrul) și *Acipenser Sturio*, Lin. (Vulg. Cega sau Nosfîta).— Clasa pescilor, Fam. Condropterigianelor, Ord. Sturonianelor.

Acești pesci viețuesc mai cu sémă în râurile ce se vîrsă în Marea-Negră și Caspică.

Ictiocolul sau *cleiul de pespe* se prepară din membrana esternă a vesicei notatorie ce se adună de la pesci sus menționați; părțile scăse se spală cu apă și se espun la sole a se usca.

In comerciu vine sau în foii imbetite (indoite), sau în rotocole, sau în fascioare lungi răscuite, au culoarea albă cam diafană, tară, fără gust nici odore, aproape complet solubile în apă fiartă, în alcol diluat și, după reacție, soluția devine cleiosă.

Să se conserve la loc uscat și închis.

Idrastis Canadien.

Hydrastis canadensis.

Plantă din Fam. Ranunculaceelor care crește în Nordul Americii. Rădăcina este singură utilizată în medicină.

Rădăcina conține *resind*, *oleu volatil*, *berberind*, *Idrastind*, *Idrastinină*, *Xantopuccind*.

I^o *Estract fluid de Idrastis Canadien.* Singurul întrebunțat. Se prepară :

Rădăcină de Idrastis Canad. în pulvere 100 grame.

Alcol dilut q. s.

Se înmorde mai întâi pulverea cu alcoolul, dupe o oră, se pune într'un aparat de deplasare și se adaogă alcol q. s. pentru ca totă masa să fie acoperită.

Dupe o macerație de 48 ore, lichidul ce se scurge se adună într'un vas, în cantitate de 85 grame.

Se schimbă recipientul aparatului, iar residiul se tratează din nou, de mai multe ori cu alcol dilut, până ce principiile solubili din rădăcină au fost sleși cu desevirșire.

Lichidul adunat în al doilea recipient, se pune pe băi de apă la distilație pentru depărtarea alcoolului, iar residiul se evaporizează până la consistența unui extract moale, care se amestecă cu lichidul obținut din prima extracție.

Lichidul filtrat să fie de 100 grame.

Dacă ar fi o lipsă de greutate se completă prin adăugire de alcol dilut.

II° *Pulvere de rădăcină de Idrastis Canadien.* Pulverizarea se face fără remășiță.

Ienipere. Bacce (bobe).

Juniperae. Baccae.

Franc. Genévrier commun, baies.

Botan. *Juniperus communis*. Lin.—Fam. Coniferelor.

Ienuper, Jnepen, Jineper.

Arbust ce crește în regiunile montane ale Europei.

Fructele sale, impropriu numite *bacce*, sunt mici conuri cărnose, de mărime ca un bob de măzăre, sunt glabre, glauci, au colorea vînătă când sunt la maturitate, ceea ce pe plantă se indeplinește după al doilea an. Fiind uscate, se sărăcesc și iau o colore și mai închisă. Au odoră balsamică placută, gustul dulceag.

In. Semințe. Făină.

Linum. Semen. Farina.

Franc. Lin; graines, farine. — Germ. Leinsamen, mehl.

Botan. *Linum usitatissimum*. Lin. — Linacee.

In.

Plantă ierbacee anuală ce există mult în cultură.

Semințele sale sunt mici, ovale, comprimate, având un tegument tenace, neted și lucios; miezul sau simburul este alburiu, fraged, unctos, aproape fără odore, la gust sunt cam neplăcute și dau o sensație farinoso-unctuosă. Ele conțin un oleu fix. (oleul de in sau uleiul) și materie mucilaginoasă în proporție însemnată.

Făina se obține prin măcinarea semințelor; însă această făină râncește curând. De aceea, ea trebuie să fie prospătă dacă se prepară direct din măcinarea semințelor, sau să se prepare din turtele semințelor ce au servit la estragerea oleului.

Inula. Rădăcină.**Inula Helenium.** Radix.

Franc. Aunée ; racine. — Germ. Alantwurzel.

Botan. *Inula Helenium*. Lin.— Sinantere-Corimbifere.

Tarbă-Mare. Oman.

Plantă ierbacee, vivace, indigenă, crescă în locuri de luncă.

Rădăcina sa este grösă, mare, cilindrică și ramurösă ; are cu sine mulțime de fibre radicale, mai mult sau mai puțin subțiri, filiforme, pe din afară de culoare cenușie-închisă, ce bate în cafeniu, pe din intru alburie ; fractura sa prezintă în masa texturei nisce puncte lăcătore, de aspect resinos sau sticlos și mai apreciabile cu o lăpuș forte : acestea sunt masele cristalelor de *Inulină*. Are odore pronunțată, plăcută, cam aromatică și aduce cu aceea de Micșunile (*Viola*), la gust este cam iute, amară și cam persistă mult în gură.

Ipecacuanha. Rădăcină.**I p e c a c u a n h a .** Radix.

Franc. Ipecacuanha, Ipéca ; racine. — Germ. Brechwurzel.

Botan. *Cephaelis Ipecacuanha*. Willd.— Rubiacee.

Plantă ierbacee, perenială crescă în Brasilia.

Rădăcina sa este cilindrică, grösă ca o pană de scris, tare, flexuosă și parenchimul său cortical prezintă mărunte strangulații transversale care îl dau aspectul anular ; colorea sa esternă este cenușiu-cafenie, cea internă este albă ; odorea aduce a muced, este grejösă ; gustul amăracios, cam iute și grețos. Partea lemnösă sau inima rădăcinei este slabă și pentru preparatele farmaceutice trebuie separată de partea corticală.

Iris. Rădăcină.**Iris florentina.** Radix.

Franc. Iris de Florence; racine.—Germ. Veilchenwurzel.

Botan. *Iris florentina*. Lin.—Fam. Iridaceelor.

Plantă ierbacee, perenială, cresce în Italia și Orient.

Rizoma să impropriu ăștăvicioasă rădăcină, este cunoscută la noi sub numele de *Rădăcindă de Micșună*, pentru că odoreea să aduce mult cu acea de la *Viola odorata*. Ne vine în bucăți uscate și decorticate, lungulete, neegale, cam comprimate și nodos; sunt tarzi, ponderoase, de coloare albă-gălbenească, cu puncte cafenii, au gustul farinoso-mucilaginos, ceva amar și piperat.

, Să se conserve la aer într'un loc uscat.

Jaborandi. Foă.**Jaborandi.** Folia.

Franc. Jaborandi, feuilles.—Germ. Jaborandi.

Botan. *Pilocarpus pinnatifolius*. Lemaire.—Fam. Rutaceelor.

Arbust ce cresce în Brasilia.

Foile sale sunt simplu-compuse, imparipinata, având 3 până la 5 perechi foliole. Peștioul primar este lung de 25 până la 35 centimetri și are un sulc ingust de-a lungul feței sale superioare; peștiile secondare sunt scurte și articulate pe cel primar. Foliolele sunt cam coriace, au forma eliptică sau ovală, ușure oblic cordate la bază și stîrbite la vîrf, forte retinervate; mezofilul lor conține mulțime de glande cu esență, aşedate imediat sub epiderm. La gust sunt cam iuți, fără amărăciune, aroma-

tice, semuind cu căja de portocale, dând și o sensație slabă de căldură în gură.

Se vor conserva în vase de sticlă, la loc uscat.

Kola.

Nuca de Kola.

Franc. Noix de Kola.—*Botan. Sterculia acuminata.*

Fam. Sterculiacee.

Plantă originară din Africa tropicală. Se întrebuiuște fructul, care are mărimea unei nuci; unele din ele desfăcute pe o parte, dură, fără nicăun miros.

Conține cafeină, teobromină, tanin, materii grase, o substanță complexă, numită roșu de Kola, o esență volatilă, foarte abundantă în fructul prospăt.

Preparațiuni: 1º Pulvere de Kola. Pulverisarea se face fără a lăsa residiu.

2º *Infuziune.* 1—2 grame pentru 150 grame apă.

3º *Tinctura alcolică.* 1 parte pentru 5 părți alcol de 80º, prin lixivierea pulverei.

4º *Extract fluid idroalcolic* și un *extract mole.*

5º *Vin.* 50 grame pentru un kilogram vin generos.

6º *Pastilii* preparate din pulverea de Kola.

Pulverea este cea mai bună preparație de luată în contra ostenelei și suflarei grele. Dosa de la 4—8 grame pe di, în apă sau ciocolată.

Lavandula. Flori.

Lavandula. Flores.

Franc. Lavande, fleurs.—Germ. Lavendelblumen.

Botan. *Lavandula Spica.* DC. și *Lavandula vera.* DC.—Fam. Labiatelor.

Levdnică.

Plantă sufruentescentă ce cresce în țările meridionale ale Europei; la noi există în orticultură.

Florile sale sunt axilare, formând verticili și apropiatăi care intocmesc un spic terminal; sunt mici, vinete, corola gamopetală labiată, labra superioară bifidă, cea inferioară trilobată, tubul ei cam curbat, calicul gamosepal 5-dentat; au odore aromatică placută, gustul amar și cam camforat. Recolta să se facă la epoca florației și se vor conserva în cutii de lemn.

Lemii. Fructe, Cójă.

Citrus. Fructus. Cortex.

Franc. Citrons. — Germ. Citronen.

Botan. *Citrus Limonum*. Lin.— Fam. Aurantiaceelor.

Arbor ce cresce în India și Ceylan; cultivat în Europa meridională.

Fructele sale, cunoscute sub numele de *Lemii*, sunt sincarpice și succulente, reprezentă tipul esperidiei. Cójă lor, în comerțul farmaceutic, vine în felii oblungi, ovate sau inguste și spiral curățate de pe fructe; gălbenei pe din afară, alburii pe din întru, au un gust amar, cald și odore proprie placută. Se vor conserva la loc uscat.

Lichen Islandică.

Lichen Islandicus.

Franc. Lichen d'Islande. — Germ. Isländisches Moos.

Botan. *Cetraria Islandica*. Achar. (*Lichen Islandicus*. L.)— Fam. Lichenelor.

Muschi crești. Amar.

Plantă frondosă ce cresce pe lespezi umede în țările septentrionale ale Europei și în regiunea munților noștri. Frondele sale sunt expansiile foliacee, coriace, profund și divers divizate în lobi ciliați pe margini, având colorea verde-ochiu sau fulvă pe pagina superioară, mai deschisă sau palidă pe cea inferioară; odoarea slabă și cam amară și mucilaginosă.

Licopodiu. Pulvere.**Lycopodium.** Pulvis.

Franc. Lycopode, poudre. — Germ. Bärlappsamen.

Botan. *Lycopodium clavatum*. Lin.—Fam. Licopodiacee.

Bungiag; *Laba-Ursului*; *Pedicuță*.

Plantă ierbacee, repență care crește în livezi și poenile regiunilor subalpine în totă Europa.

Pulverea de Licopodiu constă din sporele ce există ca un praf mărunt în macrosporele plantei. Acestea sunt nisice capsule măricele, bivalve, reniforme și aşezate la axila scuamelor bracteiforme ce constituie spiclele geminate și terminale ale ramificațiilor plantei. Granulele pulverei de Licopodiu (sporele) sunt foarte mici și se pot aprecia numai cu microscopul: rotunde sau *poliedrice*, *isolate*, sunt acoperite cu o membrană cuticulară, ce are suprafața *reticulată* și *ciliată*; supuse focului ard cu o flamă expansivă și cu un mic sgomot de explozie; apă nu le udă, iodul nu le albăstresc.

Se va observa că pulverea de Licopodiu să nu fie falsificată cu polenul unor Conifere sau al Tifaceelor, cu Amil, Talc și altele.

Lieuiritie. Rădăcină. Suc.

L i q u i r i t i a. Radix. Succus.

Franc. Réglise, racine, suc.— Germ. Süssholzwurzel,
Lakritzensaft.—

Botan. *Glycyrrhiza glabra* Lin.— Fam. Leguminóselor.

Lemn-dulce (rădăcinei), *Miambal* (sucului).

Plantă ierbacee perenială ce crește în locurile de luncă ale Europei meridionale.

Rădăcina vine în bucăți de 50 la 60 centimetri, lungă, prezintă cute sau sbârcituri longitudinale, au colorația negricioasă pe din afară, galbenă pe din întru, cu o structură fibrösă, dotate cu un gust dulce după care urmărează o ușoară iușelă în gură. Cele mai bune sunt din Spania și Sicilia.

Sucul de Licuiritie din comerț se prepară din rădăcinile încă prospete prin fierbere și evaporație. Vine în bucăți solide, cam cilindrice, au colorația negră-cafenie și cele din Spania și Sicilia sunt învelite în fol de Dafin.

Același gust ca și al rădăcinei, însă mai pronunțat.

Lobelia inflata.

Plantă din familia Campanulacee-Lobelie, crește în America-de-Nord.

Conține un principiu activ, *Lobelina*, care se găsește în toate părțile plantei.

Foile sunt părțile întrebunțiate.

Preparațiuni: 1° *Pulvere din foi*. Pulverisarea se face fără rămășiște.

2° *Tinctura alcolică* se obține prin macerația pulverei din foi: 1 parte pentru 5 părți alcool de 60°.

Magheran. Iarbă.**Majorna.** Herba.

Franc. Marjolaine, herbe. — Germ. Majoran.

Botan. *Origanum Majorana*. — Fam. Labiatelor.**Magheran.**

Plantă sufruentescentă a Europei meridionale; la noi există în orticultură.

Trunchiu ierbaceu în părțile superioare, tetragonic, pubescent, drept și cu ramuri conforme; foile mici, oposte, ovale, oblique la vîrf, întregi, ușor cordate la bază, de coloare verde-palidă sau albicioasă; florile mediocre, axilare, formez mici verticele de câte 2 sau 3 la fie-care parte, de coloare albă ce puțin bate în roză. Planta are odore proprie aromatică pronunțată, gustul cam iute și amărăcios. Se culege somitele înflorite.

Malva. Foii, Flori.**Malva.** Folia, Flores.

Franc. Petite Mauve. — Germ. Pappelkraut

Botan. *Malva rotundifolia*. Lin. — Fam. Malvaceelor.**Nalbă-Mică. Cașul-Popi.**

Plantă ierbacee perenială indigenă și mai mult rude-răla de cât pe câmpuri.

Trunchiul său ierbaceu, cam prostrat, portă foii alterne, lung peștiolate, având limbul rotund, la bază profund cordat, marginea ușor 5-lobată și neregulat dentată, pe ambe pagini scurt pubescente; floră lung pedunculate, mediocre, corolă 5-petală, de un roz palid și cu liniște purpuriu. Fără odore, la gust slabă și mucilaginoasă.

Mana.

M a n n a.

Franc. Manne. — Germ. Manna.

Botan. *Fraxinus Ornus*. L. și *Frax. rotundifolia*. Lam.— Fam. Iasmineelor.

Vulg. *Frasin-Mocdreas* sau *Moșdreas*, cel d'ântîei cresce și la noi.

Mană este sucul ce se scurge spontaneu sau prin incisiile practicate asupra cărăbușilor în lunile de vară spre toamnă. Cea mai bună este din Calabria și Sicilia. Ne vine în bucățele solide, mărunte sau lunguete, uscate, friabile, albe-gălbene, granulose la fractură, se înmărește la căldură chiar în mână, are cîndore proprie ce aduce cu mierea, gustul dulce dar cam grejor și acrisor.

Mană cea aleasă în bucăți mari sau din bucăți granulare aglutinate, constituie calitatea numită *Manna electa* care este în uzul farmaciei. Mană în granule, obținută prin scurgerea spontană, este cea mai pură, dar nu vine la noi.

Mastica.

M a s t i x s. M a s t i c h e.

Franc. Mastic. — Germ. Mastix

Botan. *Pistacia Lentiscus*. Lin.— Fam. Terebintaceelor. Sacâz. Masticatoriu.

Planta este un arbust ce crește în zona mediteraneană și mai cu seamă în Archipelagul grecesc.

Sacâzul este o rezină ce provine din acest arbust prin incisiile, se prezintă în granule mărunte, cam rotunde, uscate, fragile, având culoarea galben-palidă, transparente, la suprafață pulvurenente, fractura lor este lucioasă, au o-

dórea slabă aromatică și plăcută, gustul astringent și aromatic. Granulele de Mastic intre dinți se înmōie și devin ductile. In eter se disolvă complect.

Alcolul la 90°, ferbinte, disolvă $\frac{9}{10}$ părțī din greutatea Masticului și partea nesolvată devine o substanță solubilă în eter și în alcolul absolut ferbinte: acăstă substanță este cunoscută sub numele de *Masticind*.

Póte fi falsificat cu Sandarac și Oliban (Tāmie). Sandaracul este în granule lunguețe și intre dinți se pulveriză, în eter este puțin solubil. Olibanul este în granule mari, netransparente, este fără puțin fusibil la căldură și arde cu o flamă albă.

Matico. Foī.

M a t i c o. Folia.

Franc. Matico. — Germ. Matico.

Botan. *Artanthe elongata*. Miq. s. *Piper angustifolium*. R. et P. Fam. Piperaceelor.

Arbor ce crește în Bolivia și Peruvia superioară.

Foile de Matico vin uscate și ghemeuite. Au coloarea ochiște pe pagina superioară, verde palidă pe cea inferioară, nervurele pronunțate și prezintă puncte transparente; odoreala lor este aromatică și balsamică, gustul amar, persistent, iute, nestiptic și cam cald.

Melisa. Iarbă.

M e l i s s a. Herba.

Franc. Melisse officinale. — Germ. Melisse.

Botan. *Melissa officinalis*. Lin. — Fam. Labiatelor.

Melisă.

Plantă ierbacee vivace, spontane în Europa meridională, la noi există în orticultură.

Trunchiu subțire tetragonal, ramos, cam pubescent, foī oposite, scurt cordate la basă iar la vîrf einarginate, oblung-ovale, neregulat dentate, cam crispate și pubescente, verde inchis d'asupra. ceva mai palide de desupt. Flori verticilate la axila foilor, corola gălbioră mai lungă cît caliciul. Planta are odore de lămie și gust cam amar aromatic.

Să nu se confundă cu *Dracocephalum Moldavicum*, Lin., adesea cultivat sub numele de Melisă și care în Moldova este cunoscut sub numele de Mătăciune.

Menta. Iarbă, Foi.

Mentha. Herba, Folia.

Franc. Menthe, l'herbe. — Germ. Pfeffermünze.

Botan. *Mentha piperita*, Lin. — Fam. Labiatelor.

Ismă adverata, *ismă piperită*, *Mintă* (de grădină).

Plantă ierbacee vivace, patria sa incertă, există în cultură mai în toate țările din Europa.

Are trunchiul drept, ramificat, tetragonal, roșietic, glabru sau puțin pîros; foile sale sunt oblung-ovale, oposite, peșiolate, pe margini serate, glabre pe pagina superioară, pubescente pe nervurile paginei inferioare; flori purpuriu, mărunte și numerouse, formând spicce compacte și terminale întrerupte la basă. Planta are odore penetrante, la gust este aromatică, camforată cam iute, apoi plăcut și lasă recere în gură.

Se culege vîrfurile sale înainte de înflorire; se vor usca și să se conserve în vase bine închise.

Mezereu. Cōje.**M e z e r e u m.** Cortex.

Franc. Garou ; écorce. — Germ. Seidelbastrinde.

Botan. *Daphne Mezereum*. Lin.— Fam. Dafnaceelor s. Tincleelor.

Cleită, Tulipind, Tulichind, Piperu-lupului.

Arbust mic fără comun în regiunea montană a Carpaților și în alte țări din Europa.

Cōja sa vine în bucăți sau fașcioare lungi și subțiri ; epidermul său este cenușiu-roșietic, neted și cu mici lenticele ; interiorul este alb-gălbenu, atos și format din fibre fără tenacție ; n'are odore, dar la gust este fără iute și caustică ; fiind udată sau prospătă și aplicată pe piele, după câtva timp, determină vesicație.

Miere.**M e l.**

Franc. Miel. — Germ. Honig.

Zoolog. *Apis mellifica*. Lin.— Clasa Insectelor, ord. Hymenopterelor.

Albine.

Mierea provine din nectarul diverselor floră pe care îl culege albinele, îl elaboră în stomac, apoi îl varsă în alveolele fagurilor pentru larvele ce depun acolo.

Mierea curată provine prin scurgerea de sine din faguri. Când este prospătă are o colore aprópe limpede, cam citrină, consistență siruposă, cu odore plăcută și cam balsamică proprie, la gust dulce, plăcută. Cu timpul devine opacă și granulosă.

Mierea comună sau galbenă se obține prin stórcerea fagurilor sau prin ferbere. Colórea sa este galbenă, la început are consistență semi-solidă, apoi devine opacă și granulosă. Acésta va fi pentru usul farmaceutic.

Miere depurată, miere rozată intru în preparatele farmaceutice.

Mira.

M y r r h a.

Franc. Myrrhe. — Germ. Myrrhe.

Botan. *Balsamodendron Myrrhae*. Nees ab Esemb. (*Balsamodendron Kataf.*) Kunth. — Fam. Amirideelor.

Acéstă substanță este un suc gumi-resinos ce transudă din trunchiul arboruluī citat care crește în partea fertilă a Arabiei și în Etiopia. Ne vine în bucăți conglomerate și în granule polimorse de mărime variabile, au colórea galbenă sau roșcată, cam transparentă, la tact cam uncuțoase, fragile, la fractură dau o suprafață neregulată, fără lucelă și striată, are odore proprie, plăcută și aromatică, la gust este balsamică, aromatică dar și cam amară.

Să nu se admită Mira ce va fi în bucăți negriiciose, pe din întru cafenii-roșcate și lipiciose sau și aceea ce este albă-verdue, cu odore neplăcută de terebentină, la gust grejósă, iute și forțe amară.

Molotru. Somitele inflorite.

M e l i l o t u s. Summitates floridae.

Franc. Méliilot, les sommités. — Germ. Steinklee

Botan. *Melilotus officinalis*. Desr. ap. Lam.—Fam. Leguminoselor.

Molotru. Sulfind galbend, Sulcind.

Plantă ierbacee ce crește pe câmpuri în totă Europa.

Are trunchiul ramos, ramurile virgatae (bătătoare), usurele sulcate; foī compuse trifoliata, petiolata, alterne; foliole ovale, emarginatae la vîrf, subțire serate, netede, verdi; / florile măruntete, formând spicuri lunguete, galbene și papilionacee, răspândesc o odore placută, proprie și persistentă. Somitele culese și uscate se vor conserva în cutii.

Mosc.

M o s c h u s.

Franc. Musc. — Germ. Bisam.

Zoolog. *Moschus moschiferus*. Lin. — Mamifer rumegător.

Acest animal locuiește în părțile centrale ale Asiei, mai cu sămă în Tibet, cu toate că există și spre Nord până la marea de Ochoț și la Sud până în Tonchin și Cochinchina.

Moscul este un produs de secrețiune al unei glande care se găsește pe ventră la animalul mascul între umbilic și teca prepuțială a vergei.

In comerciu există două feluri de Mosc: cel de Tibet sau Tonchin și cel de Moscova, numit asemenea Cabardin sau Siberic.

Pentru usul farmaciei se admite numai prima specie. Aceasta vine în mici fole sau vesici uscate, ce sunt chiar glanda secretorie a animalului, de o formă eliptică, turtită și de mărimea unui ou de porumbel, prezintând o față convexă și una plană; cea convexă este îmbrăcată cu tegumentul estern corespondent, a căruia peri sunt dirigiați oblic către orificiu ce este la centru; perul este scurt, rigid, cam rar și de coloare galben-cafenie; fața cea plană

nu este acoperită cu păr, ci acoperită de aponevroza ce desparte glanda de mușchiul abdominal. Interiorul său este căptușit de o membrană mucosă, continuatie a tegumentului estern, și prezintă mulțimi de cute ale căroruia sinuositați conțin produsul de secrețiune. Aceasta este o substanță unctuoasă, grumosă, mole sau cam solidificată, roșietică cam negricioasă și, când folicula este mai uscată, se observă într-însă chiar nisice puncte resinose lucitoare și de o coloare galbenie; odorea sa este proprie, forte, grea și penetrantă, la gust este aromatică, amărăciiosă și nicăcum sărată.

Foliculele se păstrează în bocale de sticlă bine închise.

Mustar. Semințe.

S i n a p i s. Semen.

Franc. Moutarde. — Germ. Senf.

Botan. *Sinapis alba*. Lin. și *S. nigra*. L. — Crucifere.

Muștar. (M. alb, M. negru).

Plantă ierbacee anuală, rustice și cultivate.

Semințele de muștar alb sunt măruntele, rotunde, galbenii sau cam albiciose, netede, luciose, fără odore, la gust oleoase și iute.

Semințele de muștar negru sunt iarăși mici, însă comprimate, dungate, negricioase și întru galbene, fără odore cât sunt întregi, însă devenind forte iute când se pulveriză și se espun udărei în apă; gustul lor este iute și amar.

Se vor conserva separat, fie în saci sau cutii și la încălzit.

Nicotiana. Foī.**N i c o t i a n a.** Folia.

Franc. Tabac, feuilles. — Germ. Taback.

Botan. *Nicotiana Tabacum*. Lin.—Fam. Solaneelor.

Tutun.

Plantă ierbacee, anuală, originară din America meridională și la noi esistă numai în cultură.

Foile când sunt prospete și intregi sunt mari, sesile, ovale-oblungi, acuminate, pubescente, viscouse, moi, de un verde mohorât și costate; odorea lor este proprie, penetrantă și neplăcută pentru cei neolicinuiți, gustul amar și iute.

Se va întrebuița foile de tutun cum sunt preparate în comerciu.

Nuca vomică. Semințe.**N u x v o m i c a.** Seminum.

Franc. Noix vomique. — Germ. Brechnüsse.

Botan. *Strychnos nux vomica*. Lin.—Fam. Loganiacee.

Turta-lupului.

Arbor ce crește în India.

Semințele sale sunt orbiculare, turtite și deprimate, au colorea verde-cenușie, acoperite cu peri castanii fără fini și aplecați cari îi dă aspectul velutat. Diametrul lor este ca de 2 centimetri, grosimea de 3 sau 4 milimetri. Sunt constituite de un perisperm tare, cornos, fără amar și intim sudat cu epidermul ce intocmește tegumentul seminței. Pe una din fețele sale în centru pre-

sintă un punct cicatricial care este hilul și pe margine încă un altul care este micropilul.

Fiind forțe toxice, să se conserve deosebit și sub cheie.

Nucșoră. Macide și unt.

Nux Moschata. Macis et oleum.

Franc. Noix muscade. — Germ. Muscatnusse.

Botan. *Myristica Moschata*. Lin.—Fam. Miristicaceelor.

Nucșord.

Arbore ce crește în insulele Moluce.

Semințele sale, numite *Nucșore*, sunt cam rotunde, de mărimea unei nucișoare, ponderoase, au o gheoce ocheschă, subțire, fragilă care înveluează un simbure a căruia suprafață prezintă mulți de sulcații flexuoase și anastomosate, având o coloare cenușie sau roșietică; la tact simburul este unctuos, tare dar cedeză leșne sub cuțit; interiorul său este cenușiu și marmorat cu liniouri ocheschă; odorea să este penetrantă, placută și aromatică, gustul unctuos și iute.

Macidele, vulgar impropriu numite *flori de Nucșord*, sunt arila seminței care aici intocmește o îmbrăcămintă superficială peste tot, constituite din fascioare cărnăcise, diverse asociate, flexuoase și anastomotice; la tact sunt unctuoase, flexible și au coloarea chermizie cam transparentă cu cât sunt mai recente, devin uscate și ca scorțișoara când sunt învechite; odorea lor este mai forțată și gustul aromatic cald.

Untul de Nucșord, căruia îl dizează și Balsam, se dobândește prin presiune; este solid la temperatură ordinată (butir); vine în bucăți patrate, friabile, galbene și cu marmorații roși, posedă odore forte de Nucșoră.

Oliban.

Olibanum.

Franc. Oliban ou Encens.—Germ. Weihrauch.

Botan. *Boswellia serrata* Col. (*Boswellia thurifera*. Roxb.)
— Fam. Amirideelor. Arbor ce crește în India.

Olibanul sau *Tāmiia* este sucul gumi-resinos ce se scurge din parenchimul cortical al arboruluș și se solidifică în contact cu aerul. Vine în granule lungue sau rotunde, adesea aglutinate, uscate, pelucide, pe din afară acoperite cu o pulbere albicioasă, la tact aspre, fractura lor este plană, conchioidă; gustul balsamic amărăcios, odore forte la încăldire, resinösă, balsamică și mult mai pronunțată prin ardere.

Opiu sau Aision.

Opium.

Franc. Opium. — Germ. Mohnsaft.

Botan. *Papaver somniferum*. L.—Fam. Papaveraceelor.
Planta Mac, sucul Aision; origin. in Orient.

Opiul este sucul lăptos care se scurge prin incisiile sau scarificațiile practicate asupra capsulelor Macului somnifer pe când încă nu sunt destul de mature. Sucul, prin perderea unei părți din apă sa de constituție, fiind espus aerului, se solidifică și ia aspectul și consistența unei gumi-resine, constituind opiu propriu ȳis. Acesta, în comerț, se prezintă în bucăți rotunde sau în turte de diferite mărimi, invălite în foii de Mac presărate cu semințe de *Rumex*. Masa sa este solidă, ponderösă, opacă, puțin lucioasă, cam móle la presiune, are colórea de cafea

prăjită, odore proprie și neplăcută, la gust este iute, amar și grețos.

Valoarea opiuului depinde de cantitatea de morfină ce conține. Pentru usul farmaceutic se va intrebuința opiu care conține 10% morfină. De aceea opiu de Smirna este cel mai preferabil.

Paparóne. Flori (Petale).

P a p a v e r. Flores.

Franc. Pavot rouge ; Coquelicot. (fleurs de). — Germ. Klatschrosenblumen.

Botan. *Papaver Rhoeas*. Lin. — Fam. Papaveraceelor.

Mac de câmp ; florile sale *Paparóne*.

Plantă indigenă, rustică, cresce prin holde.

Florile sale mari, au patru petale roșii, late, cam rotunde și maculate cu negru la unghicula lor, odore debilă și proprie ce aduce ca opiu, gustul amar și cam grețos.

La epoca florației se culeg numai petalele, se espun la soare spre uscare și se conservă în vase închise, la loc uscat.

Papaver. Capsule sau Capite.

P a p a v e r. Capites.

Franc. Têtes ou Capsules de Pavot. — Germ. Mohnköpfe.

Botan. *Papaver album*. Lob. — Fam. Papaveracee.

Mac alb ; plantă ce există în orticultură.

Capsurile sau căpătinele de mac de la această specie se deosebesc de cele-alte prin aceea că au forma ovoidă sau sferică și deprimate așa că reprezintă figura unui măr ;

pericarpul tare, stigme multe și sesile formează un disc stelat, ovarul multiloculat, indehiscent și conține un număr însemnat de semințe merunte, albiciose sau translucide și reticulate. Ele se conservă uscate.

Piretru. Rădăcină.

P y r e t h r u m. Radix.

Franc. Pyréthre, racine. — Germ. Bertramwurzel.

Botan. *Anthemis Pyrethrum*. Lin. (*Anacyclus pyrethrum*. Schrad.). Fam. — Sinanterelor, Corimbifere. — Plantă ce crește în Orient, există și în orticultură.

Rădăcina să ne vine în bucătele de lungimi variate, are grosimea unei pene de scris până la unui deget mic, este tare, cu sărăcitură, aspectul esterior cenușiu, cam inchis, în interior albicioasă, odore forte, iritantă și neplăcută, mai ales când este recentă, gustul său este iute, cam acid și dă o sensație de ardere în gură. Să se conserve în vase închise, la loc uscat.

Plop. Muguri.

P o p u l u s. Gemmae.

Franc. Peuplier; bourgeons. — Germ. Pappelsprossen.

Botan. *Populus nigra*. Lin. — Fam. Salicaceelor.

Plop negru. Arbor indigen, în păduri, comune și orașe.

Muguri foliași de plop sunt ovoidi, lungueți, la vîrte ascuțiti, constituși din scuame imbricate, ochișe, acoperite cu un indus grăsos, glutinos și resinoid. Se culeg în Februarie spre Martie, înainte de încodrirea.

Poligala amara. Tótă planta

Polygala amara. Tótă planta.

Franc. Polygala amer; toute la plante. — Germ. Bittere Kreutzblume.

Botan. *Polygala amara.* L.—Fam. Poligalaceelor.

Serparișd. Amărēld. Plantă ierbacee, vivace, cresc în păscuiunile regiunilor muntoase.

Rădăcina plantei este subțire și rămășă; tulipa ramificată, culcată și apoi ascendentă; foile alterne mici, cele radicale obovate, cele caulinare lanceolate; flori mici, albastre, în inflorescență gramică la extremitatea ramurilor, calciu neregulat 5-sepal, corolă neregulată 5-petală, androceu 8-staminat, la basă monadelf, iar sus diadelf cu anterele libere; fruct capsular loculicid. Floresce în Iulie, August și atunci să se culdeghă planta întręgă.

Poligala Senega. Rădăcină.

Polygala Senega. Radix.

Franc. Polygala Sénega, racine. — Germ. Senegawurzel.

Botan. *Polygala Senega.* L.—Fam. Poligalaceelor.

Plantă sufruentescentă ce cresc în America de Nord.

Rădăcina sa are o grosime ca pana de scris până la aceea a unui deget mic, este cenușie, tortuosă, având pe lătură o crăstă sau muchie și anume la fețele concave: partea corticală a rădăcinei este cenușie și resină, partea lemnășă (xilemică) este alburie. Are gustul, la început, slab și cam mucilaginos, devine iute, amară și provoacă salivăție; odore cam grejósă.

Portocale amare. Flori, Coji.

C i t r u s a u r a n t i u m. Flores. Cortices

Franc. Bigarade ou orange amère; fleurs, zestes. —
Germ. Pomeranzen.

Botan. *Citrus vulgaris*. Risso.— Fam. Aurantiaceelor.

Portocala amara. Arbor mediocre de origină asiatică și care se cultivă în țările calde ale Europei meridionale și în America.

Florile plantei, numite în farmacie *Naphae*, sunt albe, au sepalele întinse 5-dentate, corola 5-petală, petalele obtuse, cam cărnose și albe. *Florile* recente au odore penetrantă, suavă și aromatică cu un gust cam amar și aromatic; fiind uscate, sunt gălbenii și slabe în proprietățile organoleptice. Să se conserve în bocale bine închise și la loc uscat.

Cojile fructelor vin în bucăți late, de diferite mărimi, tarî, uscate, având o coloare portocalie închisă pe față din afară, și alburie pe cea internă, cu odore proprii și aromatică, la gust amare.

Se va prefera cojile portocalelor de Curasao. Se conservă în cutii închise și ferite de pulberi.

Ratania. Rădăcină.

R a t a n h i a. Radix.

Franc. Ratanhia, racine. — Germ. Ratanhiawurzel.

Botan. *Krameria triandra*. R. et Pav.— Fam. Poligalaceelor. Arbust ce crește în America de Sud.

Rădăcina să este grosă ca degetul, cilindrică, lemnosă, ramificată; sub epiderm are un parenchim cortical gros,

de coloare rosie inchisă și de textură cam fibrösă, este inodoră, la gust astringentă; partea lemnosă (xilenică) este tare, de un alb roșietic și aproape fără gust.

Revent. Rădăcină.

Rheum. Radix.

Franc. Rhubarbe, racine. — Germ. Rhabarber.

Botan. *Rheum palmatum*. Lin. și *Rheum officinale*. Bail-lon.—Fam. Poligoneelor. Plante ierbacee, vivace, robuste ce cresc în multe părți ale Asiei orientale și cu osebire în provinciile imperiului chinez.

Rădăcinele oficinale de revent ce ne vin din comerțiul asiatic se cred a proveni, în marea lor parte, de la speciile menționate. Ele se prezintă în bucăți mari decorticcate, compacte, fragile sub ore-care forță, au aspectul exterior galbenicios, mai mult sau mai puțin inchis și striat cu liniș albe ce se încrucișez în mici losangiuri; aspectul suprafeței unei tăierii orizontale ne arată o structură parenchimică și lemnosă cu raze albicioase ce fac un contrast cu colorea șofranie palidă a masei de țesută compactă. Bucătelele masticate între dinți, trosnesc, ceea ce denotă prezența sărurilor de calce, de și lipsa acestui caracter nu implică buna calitate a reventului. Are odore proprii, cam neplăcută și aromatică, la gust sunt amărăcioase, neplăcute și astringente.

Reventul Chinez și *Reventul Moscovitic* nu că sunt nisice produse cu proprietăți diferite, dar sunt expresii ce arătă locul de transit și de ambarcare al reventurilor din China în esportul cu diferite părți ale lumii.

Ricin. Semințe.**Ricinus.** Semen.

Franc. Ricin, semences. — Germ. Ricinsaamen.

Botan. *Ricinus communis*. L.— Fam. Euforbiaceelor.
Plantă originară din Africa și India, cultivată în țările calde ale Europei și în America.

Semințele sale sunt mari ca cele de fasole, ovoide, reniforme cu o gheoce netedă, luciosă, cenușie și amestecată cu pete negriciose. Conțin un ulei care se obține prin presiune (*Oleul de Ricin*) și un principiu forte purgativ și iritant ce rămâne în residiul din care s'a separat oleul.

Roiba. Rădăcină.**Rubia.** Radix.

Franc. Garance, racine. — Germ. Färberröthe. Krapp.

Botan. *Rubia tinctorum*. Lin.— Fam. Rubiaceelor.

Roibă. *Paṭachindā.* — Plantă ierbacee, vivace, usitată în cultură și spontane în Europa meridională.

Rădăcina este grosă, lungă și orizontală, ramificată, acoperită cu un epiderm roșu-cafeniu sub care există un parenchim cortical roșu; aproape fără odore, la gust cam astringentă și amăracioasă. Să se culergă de la plantele ce au o etate de 3 sau 4 ani. Se conservă în cutii sau saci.

Rose. Flori (Petale).**Rosa rubra.** Flores.

Franc. Rose de Provins. — Germ. Rothe Rosen.

Botan. *Rosa Gallica*. Lin.— Fam. Rosaceelor.

Subarbust ce crește în Europa occidentală. Această

specie poate fi înlocuită avantajios cu *Rosa pumila*, Lin., ce crește pe câmpurile și în crângurile noastre, (Trandafir de câmp. Ruje), și care să nu se confundă cu speciile numite Măcieșă (*Rosa canina*. L., *R. arvensis*. Huds., *R. rubiginosa*. etc.).

Petalele ce se culeg și s'au uscat trebuie să fie de un roșu închis, având aspectul a catifea, să nu fie amestecate cu părțile din caliciu, stamine sau cu ouă de insecte. De aceea, când se culeg florile, se lasă puțin a se svârta, apoi se desfac petalele de părțile receptaculare cără se aruncă la o parte, și acele petale se supun la ciuruire spre a le separa de stamine și ouă de insecte. Când sunt recente, odorul lor este slabă, prin uscare devin mult mai odorante, la gust sunt astringente. Din acestea se prepară *mierea rozată*.

Dacă trebuie să se prepară Apa de Roze, atunci este necesitate să avea Trandafiri de grădină (*Rosa centifolia*. Lin.).

Rosmarin. larbă.

R o s m a r i n u s. Herba.

Franc. Rosmarin. — Germ. Rosmarin.

Botan. *Rosmarinus officinalis*. Lin. — Fam. Labiatelor.

Rosmarin. Subfrutice ce crește în Europa meridională, la noi în orticultură.

Tulpina sa este ramuroasă, foile sesile, înguste, lineare, tari, cu marginile revolute, verdi și lucitoare d'asupra, albicioase de sub; flori axilare mici și alburii; totă planta are cădore penetrantă, forte și placută, gustul iute și cald, camforatic.

Ruta. Iarbă.**R u t a.** Herba.

Franc. Rue, herbe. — Germ. Gartenraute.

Botan. *Ruta graveolens*. Lin. — Fam. Rutaceelor.

Ruta. Plantă sufruentescentă ce crește în Europa meridională, la noi există în orticultură.

Tulpină ramuroasă, părțile caulinare netede, de un roșu cenușiu, bătătoare, la vîrf ierbacee, foi glauce, bi sau triplinate, cu foliole cuneiforme și cam cărnăcise; flori medioare, galbenii, dispuse în cimă corimbiformă, floarea terminală 5-merică, cele-alte 4-mere. Planta are odore forte, neplăcută; gustul amar, iute și aromatic. Să se conserve în vase închise și la loc uscat.

Sabadila. Semeințe.**S a b a d i l l a.** Semen.

Franc. Cévadille, graines. — Germ. Sabadillsamen.

Botan. *Veratrum sabadilla*. Retz. — Fam. Colchicaceelor. — Vulg. Popaz. — Plantă ierbacee, vivace, în Mexic.

Semeințele sunt mici, cam lunguiate, au ca 5 milimetri lungime, subțigătoare, încovcate, la o parte plane, la cealaltă convexe și cu margini angulate, negre-cafenii, luceioase, au un miez alb; fără odore, la gust iuți, ardătoare, amară și neplăcute. Să se conserve în vase închise și cu pază.

Sabina. Vîrfurile.**S a b i n a.** Summitates.

Franc. Sabine. — Germ. Sevenkraut.

Botan. *Juniperus Sabina*. Lin. — Fam. Coniferelor. — Arborel spontaneu în Asia-Mică și Europa meridională.

Tulpina caulinară ramificată, are foile înguste, mărunte, oval-acute, convexe pe fața dorsală, imbricate în mod cuatern pe ramuri, verde închis; fructe cărnose pisiforme și vinete; odorea plantei este grea și cam neplăcută, gustul resinos balsamic și amăricios. Să se conserve la loc asigurat, pentru că are proprietăți eroice.

Safran. Stigmata.

S a f r a n u s. Stigmata.

Franc. Safran. — Germ. Safran.

Botan. *Crocus Sativus*. Lin.—Fam. Iridaceelor.

Șiofran.—Plantă ierbacă, bulbosă, originară din Orient și cultivată în Europa.

Stigmatale de Safran, împreună cu stilurile lor, se prezintă ca niște filamente lungi de 2 la 3 centimetri, trilobate la vîrf, cilindrice și subțirele la bază; marginea fie-cărui lob este dilatătă și crenelată, au culoarea portocalie, odorea narcotică, grea și persistentă, gustul amăricios, cam iute și balsamic.

Caracterele anatomici proprii ale stigmatelor de șiofran sunt suficiente pentru a nu le confunda cu ligulele florilor unor Sinantere (*Carthamus tinctorius* și altele), cu care s-ar falsifica Șiofranul.

Să se conserve în bocale de sticlă bine închise și la loc uscat.

Salep.

S a l e p.

Franc. Salep. — Germ. Salepwurzel.

Botan. *Orchis Morio*. Lin. — Fam. Orchidaceelor. — Vulg.—Poroinic. Plantă ierbacee, vivace, cu tuberculii, crește în Asia-Mică și Europa.

Turbeculele sale sunt cunoscute sub numele de Salep. In comerciu ele vin separate si uscate. Forma lor este elipsoida, cam translucide, ponderoase, au aspectul unor granule de gumi arabic, aproape fara odore, la gust sunt mucilaginoase. Sa nu se primeasca tuberculele de coloare cafenie, usurele, sbarcite si de forma palinara.

Salvia. Iarbă.

S a l v i a. Herba.

Franc. Sauge, l'herbe. — Germ. Salbeiblätter.

Botan. *Salvia officinalis*. Lin. — Fam. Labiatelor. — *Jaleși, Șalesi*. Subarbust spontaneu in Europa meridională, la noi esistă in orticultură.

Tulpina ramificată, ramuri tetragonale, vilose, cu foi oposite, peșiolate, ovat-lanceolate, acute, dentate, reticulate in mod pronunțat, verdi d'asupra, cenușii dedesubt; flori măricele formând verticiliuri axilare, albăstrui și labiate. Planta are odore pronunțată și camforatică și un gust amăricios.

Sangdragon.

S a n g u i s d r a c o n i s.

Franc. Sang-Dragon. — Germ. Drachenblut.

Sânge de nouă frați.

Botan. *Calamus Draco*. Wild.— Fam. Palmirilor. — Arbore monocotiledon inalt, cresce in India.

Sangdragon, sânge de balaur, este o substantă de aspect gumi-resinos ce se obține prin diferite proce-
deuri din fructele plantei menționate și este cel mai

stimat din tōte cele-alte feluri de Sandragon ce provin și de la alți arbori (*Dracaena Draco*, L. și *Pterocarpus Draco*, L.). Ne vine în bețișore sau în granule, sau în turte învelite în foi de Palmi. Cel de bună calitate este roșu-inchis, opac, fragil, cu fractura lucețoare și roșie, răduit sau pulverisat dobândesc o coloare chermezie frumosă. Insolubil în apă, solubil în alcool aproape complet, făcând o soluție roșu-inchisă.

Santal roșu. Lemn.

Santalum rubrum. Lignum.

Franc. Santal rouge, bois. — Germ. Rothes Santelholz.

Botan. *Pterocarpus indicus*. Wild. — Fam. Leguminoselor. — Arbor ce crește în India și Ceilan.

Lemnul de Santal ne vine în bucătele tăiate mărunt, ponderoase, tari, de coloare roșie-cafenie închisă, fără odore, însă fiind frecate dau un miros aromatic; conține o materie colorantă ce este aproape insolubilă în apă, dar lesne solubilă în alcool.

Saponaria. Rădăcină. Iarbă.

Saponaria. Radix. Herba.

Franc. Saponaire, racine, herbe. — Germ. Seifenwurzel
Seifenkraut

Botan. *Saponaria officinalis*. Lin. — Fam. Cariofileaceelor. — *Sapunarija*. Plantă ierbacee, vivace ce crește în locurile umede și de luncă.

Rădăcina să este lungă, grosă ca pana de scris sau ceva mai mult, nodosă, cu sărăcituri, cenușie ce bate în roșu pe din afară, galbenie pe din intru, are gust de

o cam dată dulcég și mucilaginos, apoī devine iute și persistă în git.

Partea aeriană a plantei consistă într'o axă caulinară cu noduri distanțate, pe care sunt inserate foī oposite, cam peñiolate și cele superioare sesile, oval-lanceolate, întregi, curvinerviate, glabre; de la axila celor superioare resar ramuri scurte; florile de mărime mediocă, de un roz palid, sunt dispuse în cime bipare corimboide. Florile frecate cu apă între mâni dau o spumă ca de săpun; planta are un gust mucilaginos și cam amar.

Sarsaparila. Rădăcină.

Sarsaparilla. Radix.

Franc. Salsepareille, racine.— Germ. Sarsaparillawurzel.

Botan. *Smilax Sarsaparilla*, Lin. (*Smilax officinalis*. Kunth).— Fam. Asparagaceelor.

Salce.— Plantă scandentă sufrutescentă ce crește în America Centrală și în cea de Sud.

In comerțiu se găsesc multe feluri de Sarsaparilă a cărora origine și provenire nu se scie încă positiv. Cea mai frecuentă și usitată este Sarsaparila de Honduras ce se spediază prin Havana sau prin New-York. Aceasta consistă din fibrele radicale, cu cari uneori există și bucați din rizoma plantei, alte dăți sunt numai fibrele radicale resucite multe la un loc, în maldăre mari sau mici și legate fie-care cu câte o fibră radicală în loc de sfără. Rădăcinele sunt cenușii inchise, palide sau roșietice, uneori grăse, farinose sau cornosse, alteori subțiri și munite cu ore-cară fibrișore radicale; partea lor corticală este mai grăsă de cît cea xilenică; sunt fără odore, la gust mucilaginoase și cam farinose, lăsând în gură o amărăciune.

Rădăcinele vechi, palide, pe din intru negrițiose, prea poroșe sau cariate, fragile, fără gust sau mucede, să nu se primescă.

De la un timp incóce rădăcinele sale vin în comerțiu în bucăți ca de 2 sau 3 centimetri și spintecate.

Sasafras. Lemn.

S a s s a f r a s. Lignum.

Franc. Sassafras, bois.— Germ. Sassafrasholz.

Botan. *Laurus Sassafras*. Lin.— Fam. Laurineelor.— Arbor ce cresce în America Septentrională.

Lemnul de Sasafras este lemnul rădăcinei și ne vine în bucătele mărunte. Lemnul în sineși este ușurel, poros, de coloare cenușie-cafenie sau roșcată în straturile externe și galben-palidă în cele din intru, are odore forte, plăcută și care se menată cu aceea de Fenicol. Partea corticală este mai odorantă, cenușie esterior, și a rugină în interior, are gust aromatic și cam pișător.

Seamonea. Gumă-resină.

S e a m m o n i a. Gummi-resina.

Franc. Scammonée.— Germ. Scammonium.

Botan. *Convolvulus Scammonia*. Lin.— Fam. Convolvulaceelor.— Plantă ierbacee, vivace, cresce în Orient.

Seamonea este sucul gumi-resinos ce se scurge prin incisiile din rădăcina plantei și care se întăresc la aer. Vine în bucăți de forme și mărimi variabile, compacte, netede, friabile, de coloare cenușie sau verde, au fractura cam luciosă și de coloare cam negrițiosă; odore slabă,

neplăcută, la gust mai antei este dulcégă, apoï devine grețosă, iute și dă o sensație ardetoare în gură. Triturată în apă dă o emulsie de colore verduc; în apă este parțial solubilă, în lăcol este și mai puțin solubilă, dând o licore lămpede.

Scila. Bulb.

Scilla. Bulbus.

Franc. Scille, bulbe. — Germ. Meerzwiebel.

Cepa de mare.

Botan. *Scilla maritima*. Lin. — Fam. Liliaceelor. —

Plantă ierbacee, bulbosă, vivace, spontanee pe litoralul Mediteraneen.

Bulbul de Scilă este voluminos, oval-globoid, ponderos, cu tunicele superficiale subțiri și membranoase, cafenii roșcate și uscate; tunicele interioare sunt superpuse, late, grăse, albe, curvinerviate și roșu colorate în lungul acestora. Când este recent, conține un suc viscos, iute și cam amar. Tunicele când sunt uscate devin tarî și cornoase, ceva transparente sau pelucide, nervos lineate, cu odore slabă, la gust grețoase, amari și cam iuți. Să se conserve în bocale închise.

Scordiu. Iarbă.

Scordium. Herba.

Franc. Scordium, Germandrée d'eau, herbe.— Germ. Scordium.

Botan. *Teucrium Scordium*. Lin.— Fam. Labiatelor.

Dumbet de apă. — Plantă ierbacee, vivace, spontanee în Europa la locuri umede.

Tulpina sa este repență, emite trunchiuri ramoșe, pubescente; are foī oposite sesile, oblungi, moī, dentate; florile mediocre, roșiore, scurt pedunculate, câte una sau trei la axila bracteelor foliiforme constituind câte un spic terminal; planta posedă o odore grea și aliacee, la gust este amară, aromatică și stimulantă. Se conservă uscată în cutii sau saci de hârtie închise.

Scortișiora. Cōje.

Cinnamomum. Cortex.

Franc. Ecorce de Cannelle. — Germ. Zimmtrinde.

Botan. *Cinnamomum Cassia*. Blum., *C. aromaticum*, Nees., *Laurus Cassia*. Ait.— Fam. Laurineelor.— Arbust ce crește în țările orientale ale Asiei și mai cu seamă în China și India.

Cōja sa, cunoscută sub numele de *Scortișioră*, ne vine în bucăți tarî, fragile, de coloare roșie-cafenie, răsucite odată sau de două ori în formă tubulară, de 25 la 50 centimetri lungime. Acăstă cōje seamănă mult cu cea de la *Cinnamomum Zeylanicum*, Breyne, care provine din Ceilan și de care se osibesc prin coloarea sa mai cafenie, feliile sunt mai grăse, odorea mai puțin placută și mai slabă, gustul mai pronunțat și iute.

Scumpia. Foile.

Sumac. Cotinus. Folia.

Franc. Fustet, bois de.— Germ. Sumach.

Botan. *Rhus Cotinus*. Lin.— Fam. Terebinthaceelor.— Vulg. Scumpia. Arbust se crește pe délurile petröße în

Europa meridională; există și la noi spontaneu în Mehedinți, spre Vîrciorova.

Foile sale sunt alterne, simple, intregi, peștiolate, cam obovale, de un verde închis, glauce pe pagina superioră, pubescente pe cea inferioară; fără odore pronunțată; au un gust amar și astringent.

Secara-cornuta.

S e c a l e c o r n u t u m .

Franc. Seigle ergoté.— Germ. Mutterkorn.

Botan. *Sclerotium Clavus*. DC. — Familia Fungilor Ascomicete.— Vulg. Corn de secară.

Cornul de secară este starea de dezvoltare a unui Ascomicet, *Sphacelia segetum*, Lév., pe ovariu unor Graminee și în particular la specia secarei (*Secale cereale*). Din această dezvoltare rezultă un miceliu tare, scleroid ce, mai târziu, devine cornos și de forma unui pinten de cocoșiu sau a unui cornuleț, de unde și numirea sa (*Sclerotium*, franc. Ergot). Acesta, lăsat pe pămînt în condiții favorabile de umedelă și temperatură, produce la suprafața sa un miceliu moale, pislos și alb, din care răsare câteva pedicele ce fie-care se termin prin câte o sferulă sau gămălie de masă micelială alburie cu o mulțime de pori (ostiole), ce conduc în nișe cavități (conceptacule) în cari sunt sporangiile de felul acelora ce se numesc tece sau ascii; stăreția această de dezvoltare a parazițului în cestiune s'a dat numirea de *Claviceps purpurea*. Tulasne. Sporele ce se răspândesc pe pămînt de la starea de *Claviceps* produc un miceliu filamentos ce se întinde pe trunchiul gramineului până la ovariu; aici se formează starea de *Sphacelia* din care se produce cea de *Scleroție* și așa mai încolo.

Sclerotul sau *cornul de secard* are forma unui grăunte lung cam de 2 la 3 centimetri, rare-ori până la 5 centim., gros de 2 la 4 milimetri, subțiat la extremități, cam arcuat, patrulater sau triangular, pe o față prezentă un sulc longitudinal, din care adesea pornesc câteva transversale; are colorea esterioră șocheșie-violetă, când este prospătă și urme albiciose de sfacelie; se poate frânge lesne și atunci lasă să se vadă o masă internă alburie și compactă. Aproape fără odore, la gust este cam amar și grețos. La umedelă se alteră; de aceea să se conserve în bocale bine inchise și la loc uscat.

Sena. Foi.

Senna. Folia.

Franc. Séné, feuilles. — Germ. Sennablätter.

Botan. *Cassia Senna*. Lam. *C. lanceolata*. Forsc. etc. — Fam. Leguminoselor. — Vulg. *Senamichie*. Arbuști ce cresc în climele tropicale ale Africei și Asiei (Nubia, Abisinia, Arabia, India, etc.).

Senamichia cea mai estimată este aceea care vine prin Alexandria și Tripoli. Foile, sau mai bine spus foliolele, sunt mici, oval-lanceolate, la vîrf acute, la basă neegale, de 2 sau 3 centim. lungi, de 5 la 7 milim. late, cu o nervură mediană pronunțată, moi la pipăire, au colorea verde-gălbene, odore particulară și grețosă, la gust mu-cilaginoase, cam amari, iuți intru cătă și neplăcute.

Foliculele de Sena sunt gusele sau leguminele a căror formă este lată, subțire, reniformă sau elipsoidă, având un mic număr de semințe în interior. Aceste vor figura în oficiu numai facultativ.

Serpentaria. Rădăcină.**S e r p e n t a r i a.** Radix.

Franc. Serpentine, racine. — Germ. Virginische Schlangenwurzel.

Botan. *Aristolochia Serpentaria*. Lin. — Fam. Aristolochiaceelor.—Plantă ierbacee, sarmentacee, vivace, crește în Virginia și Carolina.

Axa radicală a plantei este o rizomă scurtă și cam grosă; din aceasta pornesc o mulțime de fibre radicale lungi, subțirele, flexuoase și cam impâslate, acoperite cu un epiderm verde-cafeniu, pe din intru albe, au odore penetrantă, camforată, la gust sunt cam iuți și aromatice.

Seu.**S e b u m.**

Franc. Suif. — Germ. Talg.

Zoolog. *Ovis aries*. Lin.—Mamifer din ordinea rumegătorelor. — Berbecele și óia. — Grăsimea ce se estrage prin topire din diferitele părți adipose ale acestor animale se numește *seu*.

Seul este un corp gras ce, la temperatura ordinara, este intărit, are o coloare albă, aproape fără odore, de un gust cam dulceag și, când nu este alterat, nu trebuie să denote iuțelă. Trebuie conservat în vase bine inchise, puse la un loc recoros și uscat.

Simaruba. Cójă.**S i m a r u b a.** Cortex.

Franc. Simarouba, écorce de.—Germ. Simarubarind.

Botan. *Quassia Simaruba*. Lin. — Fam. Rutaceelor, sec-

ția Simarubelor. — Arbore ce crește în America meridională și mai cu osebire în Guiana.

Cója rădăcinei sale ne vine în bucăți lungi, incovăiate, tuberculate și acoperite cu un epiderm cenușiu și cutat în sensul lungimel organului. Această cóje este luciosă, tenace, flexibilă, fibrósă pe din intru, de coloare palidă-gălbene, fără odore și la gust forte amară. Să se depărteze părțile lemnose ce ar fi putut rămâne pe cóje, ce sunt neutile și fără acțiune.

Soc. Flori. Bóbé.

Sambucus. Flores. Baccæ.

Franc. Sureau, fleurs, baies.— Germ. Hoblunderblüthen, Beeren.

Botan. *Sambucus nigra*. Lin. — Fam. Caprifoliacee.— Arbor mediocru, crește în țările temperate ale Europei și în grădini.

Florile sale sunt albului, mici, în cime terminale corimboide; corolă gamopetală pentameră, are odore plăcută. Să se culögă în timp uscați și să nu fie lăsate în loc umed.

Fructele sale sunt nuculanii bacciforme, negre, cu un suc roșu propriu, lucioare, de mărimea unui mic bob de mazăre, ușor umbilicate la vîrf, conține 2—3 nucule tăricele, ovale sau cam triangulare. Se culeg la epoca de maturitate și se întrebuintez pe când sunt prospete.

Spermacet.

Cetaceum. Spermaceti.

Franc. Blanc de Baleine. — Germ. Walrath.

Zoolog. *Balaena Mysticetus*. Lin. și *Physeter s. Catodon macrocephalus*. Lin.— Vulg. *Balenă, Chit*. Animale ma-

mifere din clasa Cetaceelor, viețuesc în ocene și în măriile nordice.

Spermacetul este materia grasă solidă, ce se obține prin recire lichidului oleos conținut în o cavitate mare situată la partea occipitală a capului acestor animale. Este solid la temperatură ordinară, alb, friabil, onctuos și cam translucid, dotat cu o textură cristalină lamelosă și dă o lucire ca sideful, cu odore slabă, la gust asemenea și cam viscos. Greutatea specifică 0,943, se topesc la temperatura de 45° C.

Spongia.

Spongia officinalis.

Franc. Éponge officinale. — Germ. Meerschwämme.

Zoolog. *Spongia usitatissima*. Lam. — Animal zoofit din clasa Spongiarelor. — Vulg. Burete. Viețuese în Marea Mediterană, Marea Roșie, în Antile, etc.

Spongia de calitate bună trebuie să fie curățită de substanțele animale și teroase ce conține în viață; are colorea gălbenie, este ușoră, móle, străbătută de multimi de găuri (borte) de diverse mărimi; absorbe cu facilitate apa, prin presiune se reduce și apoi își reia volumul primitiv.

Stafisagria. Semințe.

Staphisagria. Semen.

Franc. Staphisaigre, graines. — Germ. Steffens-Körner.

Botan. *Delphinium Staphisagria*. Lin. — Fam. Ranunculaceelor. — Plantă ierbacee bienală, cresce în Europa meridională.

Semințele sale sunt cenușii sau palid-cafenii, tri sau

tetragonale, cam de mărimea bobuluī de linte, incovăiate, turtite, cu o față convexă și cu alta plană, conțin un simbure unctuos de colore alb-gălbenie; au odore neplăcută, un gust fără grejoas, amar și iute. Să se conserve în bocale bine inchise și la loc uscat.

Stramoniu. Foi.

S t r a m o n i u m. Folia.

Franc. Stramoine, feuilles. — Germ. Stechapfelkraut; Blätter.

Botan. *Datura Stramonium*. Lin.— Fam. Solaneelor.— Laur, Turlare, Ciundsuie. Plantă ierbacee anuală, crește prin locuri necultivate și mai ales prin păragini.

Foile sunt peștiolate, oval-acute, angular dentat-sinuate, alterne sau geminate prin simfiză pe unele ramuri, au colorea verde-mohorită și de un aspect glauc; odore grețosă și grea, la gust neplăcute, iuți și grețoase.

Aceste părți să se conserve în vase inchise la loc uscat.

Stirax licuid.

S t y r a x l i q u i d u s.

Franc. Styrax liquid. — Germ. Flüssiger Storax.

Botan. *Liquidambar orientalis*. Mill.— Fam. Balsamifuer. — Arbor ce crește în Cipru și în Asia-Mică.

Stiraxul licuid este un balsam ce se scurge din parenchimul cortical al arboruluī prin incisiī, are consistența terebentinei comune, de colore ȣcheșe-cafenie, opacă, cu odore plăcută și pronunțată ce sămănă cu Vanilia, la gust aromatic și cam iute. În contact cu aerul dobândesc o crustă la suprafață și cu timpul se solidifică; în alcool, la ebuiție, se solvă complet.

Strofantul Ispid. Semințe.

Strophanthus hispidus. Semen.

Botan. *Strophanthus hispidus*.

Plantă agățătore din familia Apocineelor, care crește în Guiana, Senegal și în centrul Africei.

Sunt trei varietăți, dupe proveniența lor. 1º *Strofantul Kombe*, din centrul Africei; 2º *Strofantul Glabru*, din Gabon; 3º *Strofantul Ispid*, din Guiana și Senegal.

Totă varietățile sunt forțe toxice. Variația cea mai slabă este *Strofantul Ispid*. Acest din urmă este *oficinal*.

Semințele singure sunt întrebuițate.

Semințele de la Strofantul Ispid sunt acoperite de un perișor scurt și strâns, inodore, forțe amari. Egreta garnisită cu peri este egală în lungime cu partea nudă.

Strofantul conține *Strofantind*, un glucosid.

Preparații farmaceutice. 1º *Tinctura alcolică*. Se usuc semințele la 45^ºC., se curăță de peri și de invelișul esterior, se pulverizează. Se estrage oleul prin eter; residiul este uscat din nou, din acest din urmă residiu se prepară tinctura macerând, timp de 24 ore, una parte cu 20 părți alcool, la 90º, filtrând.

Tinctura este puțin colorată în galben.

Dosa maximală la adult, în 24 ore, 10—25 picături.

2º *Estractul uscat*. Se procedeă intocmai ca pentru preparația tincturii, dupe macerațiune și filtrare, licorea alcolică se evaporăză la consistența de extract uscat. Acest extract este solubil în apă. Se prepară cu acest extract granule de un miligram.

Dosa maximală pentru adult, 2—4 miligrame pe zi.

Succin.

S u c c i n u m.

Franc. Ambre jaune ou Succin.— Germ. Bernstein.

Botan. Se atribue a proveni din *Pinites succinifer*. Goeppert, Conifer fosil.— Vulg. Chihlibar.— Se găsește în bucăți rotunde în sinul lignitelor și, cel din comerciu, în mare parte, provine din țărmei Balticei, împrejurul Koenigsbergului.

Este o resină ușoară, translucidă, uneori cam transparentă, de coloare galben-limonie, adesea cu pete portocalii sau roșietice, tare, friabil, fractura sa este luciosă și conchoidă; prin frecare se electrizează negativ. Greutatea specifică este 1,078. Pe cărbuni aprinși arde și răspândesc o odore proprie și placută; prin distilație dă acidul succinic.

Tamarinde. Fruct.

T a m a r i n d u s. Fructus.

Franc. Tamarin, fruit.— Germ. Tamarinden.

Botan. *Tamarindus indica*. Lin. — Fam. Leguminoselor.— Arbor, cresce în India. Vulg. *Dimir-hindi*.

Fructul acestui arbore este lung de 10 la 14 centimetri, gros, recurbat, comprimat, oferă mici sugrumări la intervalele semințelor, de coloare șălbășie-cafenie și este umplut cu o pulpă roșietică.

Pulpa sa este de coloare cafenie închisă, conține fibre lemnose și semințe rotunde comprimate, tarî, castani și luciose; are un gust acrușor vinos. Semințele trebuie despartite din pulpă pentru usul preparatelor farmaceutice.

tice. Uneori poate contine cupru din vasele in care s'a concentrat prin evaporatie spre a o impiedica sa fermenteze. La aprovisionare se va avea in vedere acesta particularitate si se va respinge de se va constata presenza acestui metal.

Tanacet. Iarbă inflorită.

Tanacetum. Herba florens.

Franc. Tanaisie, herbe fleurie.— Germ. Rainfarrnkraut; blühendes.

Botan. *Tanacetum vulgare*. Lin. — Fam. Sinanterelor, ord. Corimbiferelor. — Vulg. *Vetricea, Iarba Raiului*.— Plantă ierbacee, perenă, crește pe câmpuri, pe lângă holde și drumuri.

Are axa caulină dreptă, cilindrică, sulcată, ramificate, portă foi alterne, pinatisecte, foliolele înguste, oval-lanceolate, dental-serate, au odore balsamică sau camforată, la gust sunt amare și aromatice.

Florile dispuse în corimbul terminală, sunt composite, semiglobosă, aurii, au odorea mai puțin pronunțată ca foile, dar gustul e mai forte.

Taraxac. Iarbă, Rădăcină.

Taraxacum. Herba, Radix.

Franc. Pissenlit, herbe, racine.— Germ. Löwenzahn.

Botan. *Taraxacum Dens-leonis* Desf. (sin. *Leontodon Taraxacum*. Lin. *Taraxacum officinale*. Wild.) — Fam. Sinanterelor, ord. Cichoraceelor. — *Papădie*. Plantă foarte comună pe câmpurile și pe lângă locuințele noastre.

Tulpina sa caulinară fără scurtă, aşa că planta se dice acaulă; foile sale, dispuse în rozace și radicale, sunt lungi, sesile, runcinate, cu lobii triangulari și acuți, au colorea verde închisă, glabre, de un gust amar pronunțat. Rădăcina palară, simplă, groasă și când este prospătă conține un suc lăptos; are colorea galben-cafenie, în interior albicioasă, aproape fără odore, are un gust dulcig și amar.

Teiu. Flori.

T i l i a. Flores.

Franc. Tilleul, fleurs. — Germ. Lindenblüten.

Botan. *Tilia europaea*. Lin. — Fam. Tiliaceelor. — Arbor indigen, crescă cu abundență în pădurile regiunilor cîmpene la noi.

Florile sale, dispuse în cime corimboide și axilare, au pedunculul principal sudat cu o bractee foliacee, oblung-spatulată, de un verde-gălbénios, și aşa pedunculul pare a fi episil; caliciu, corola pentamere, mică, verduină, stamine numerouse, libere sau puțin reunite. Florile exală un miros plăcut și cam aromatic, ce se perde în cît-va prin sicație, gustul slab și cam mucilaginos. Florile să se culăgă fără bractee și, după sicație, să se conserve în bocale închise.

Tim. Iarbă înflorită.

T h y m u s. Herba florens.

Franc. Thym, herbe fleurie. — Germ. Quendel.

Botan. *Thymus serpillum*. L. — Fam. Labiatelor.

Cimbru. Plantă vivace sufruticosă, crescă în Europa meridională, la noi există în cultură.

Axele caulinare drepte, ramificate, subțiri, cam cilindrice, port foii opozite mici, înguste, acute, scurt petiolate, cu marginile reduplicate, verde închis pe față superioară, cenușii pe cea inferioară, prezentez nisce glande punctiforme aurii; florile sunt dispuse la axila folilor de la partea superioară a axelor constituind nisce verticiliuri aparente, sunt mici, albe-purpuriu, de un gust și odore plăcută și aromatică.

Tormentila. Rădăcină.

T o r m e n t i l a. Radix.

Franc. Tormentille, racine. — Germ. Tormentillwuzel.

Botan. *Tormentilla erecta*. L. sin : *Potentilla Tormentilla*. Scop. — Fam. Rosaceelor, sec. Fragrariilor. *Sclipeți*. — Plantă vivace, ierbacee, cresc în liveziile regiunilor muntene și submuntene.

Rădăcina sa este cilindrică, de grosime ca unui condieiu și ceva, presintă nodosități, are o structură fibrösă, tenace, roșu-cafenie pe din afară, roșiatică în interior, fără odore și de un gust astringent pronunțat.

Trifoiu de apa. Iarbă.

T r i f o l i u m f i b r i n u m. Herba.

Franc. Trèfle d'eau. Méyanthe. — Germ. Bitterklee.

Botan. *Menyanthes trifoliata*. Lin.— Fam. Gentianeelor. *Trifoiu amar*, *Trifoiu de lac*, *Trei-frați*. — Plantă ierbacee, perenială, cresc în locurile turbosé de lunci în totă Europa centrală.

Tulpina sa este grăsă, orizontală, ramificată, presintă

nodosităji articulare, foī alterne, vaginate, lung pētiolate, trifoliate, avēnd foliolele oval-rotundate, obtuze, glabre, de colōre verde inchisă, fără odore, la gust fōrte amară.

Tusilaga. Iarbă.

T u s s i l a g o. Herba.

Franc. Tussilage. Pas d'āne, herbe. — Germ. Huflattich.

Botan. *Tussilago Farfara*. Lin. — Fam. Sinanterelor, sec. Corimbiferelor. *Potbal*. — Plantă ierbacee, perenială, cresce pe cōstele și malurile argilo-petrōse în regiunile muntești și submuntești.

Are rizomă cu ramificații stolonifere cari, înainte de apariția foilor, emite cāte un peduncul floral, tomentos și monocefal. Foile sale sunt pētiolate, orbiculare, cordate la bază, cu marginile angulate, sinuate, alb tamențoșe, însă pe paginea superioară verdi tomentate, fără odore, de un gust mucilaginos și cam astringent.

Florile sunt composite; capitulele solitari susținute de pedunculi ampiformi, tomentoși și cari port scuame verdi alterne, sesile, acuminate, au odore slabă, de un gust amârăcios și mucilaginos. Acestea să se culégă primăveră, de cum s'au desvoltat, să se espună sicației și să se conserve în loc uscat.

Uva-ursi. Foi.

U v a - u r s i. Folia.

Franc. Busserelle, feuilles. — Germ. Bürentraubenblätter.

Botan. *Arbutus Uva-ursi*. Lin. — *Arctostaphylos officinalis* Winn. Fam. Ericaceelor. — Arbust, cresce în locurile nisipose ale Europei boreale.

Foile sale sunt simple, mici, ob vate, scurt pētiolate,

coriace, intregi, netede, cam luciose, adesea marginele lor resfrânte, au colorea verde închisă pe pagina superioră, verde-palidă cam cenușie pe cea inferioară, reticulat nervate; odorea lor este slabă, gustul amar și astringent.

Să nu se confundă cu foile cōcăzelor de munte (*Vaccinium Vitis Idaea*. Lin.) a căror margină e ceva mai puțin resfrântă (reduplicată) și a căror față inferioară prezintă punctuații óchești.

Valeriana. Rădăcină.

V a l e r i a n a. Radix.

Franc. Valérianе sauvage, racine. — Germ. Baldrian-wurzel.

Botan. *Valeriana officinalis*. Lin. — Fam. Valerianeelor. *Odolean*. — Plantă indigenă, ierbacee, perenială, crește prin locurile umede de luncă și prin crânguri în regiunea dealurilor.

Tulpina radicală este scurtă, ca în rotundă sau oblungă, tuberiformă, emite multimi de fibre radicale subțiri, altele capilare, tenaci, de coloare cafenie-cenușie pe din afară, alburie în interior; au odore particulară și grețosă, la gust cam iute și amară. Rădăcinele culese din locurile uscate și deluroase sunt mai odorante și acestea sunt cele mai preferabile. Să se conserve în bocale închise și ferite de pisici, cărora le place să le mânca.

Vanilia. Fruct.

V a n i l l a. Fructus.

Franc. Vanille, fruit.— Germ. Vanille.

Botan. *Vanilla aromatică*. Sw. sin: *Epidendron vanilla*. Lin. — *Vanilla planifolia*. Andr. Familia Orchideelor.

Vulg. Vanilie. — Plantă epidendră, scandentă, cresc în ţerile calde ale Americii meridionale; cultivată în Mexico.

Fructele sale, ce ne vin din comerțiul american, sunt capsule lungi, siliciforme, însă triloculare; au lungimea de 18 la 20 centimetri, grosimea ca de condeiu, atenuate la ambele extremități, sunt răsucite-sulcate, onctuoase la tact, au o lucără pruinösă, de aspect ócheșii-cafeniu; în interior cam cărnöse, triloculare, cu o mulțime de semințe forte mărunte, negriciose, placentație axilă; odore proprie, forte și plăcută, ce sămănă cu Benzoe, gustul plăcut și aromatic.

Să se aléga fructele cele mai groscioare, grase, presărate cu pruină aciculară și odorante. Cele mușcătute și înăcrite să se respingă. Să se conserve în bocale închise și la loc uscat.

Verbase. Flori.

V e r b a s c u m. Flores.

Franc. Bouillon blanc; Molène, fleurs. — Germ. Wollkrautblumen.

Botan. *Verbascum Thapsus*. Lin. și *Verbascum thapsiforme*. Schrad. — *Verbascum phlomoides*. L. — Fam. Scrofulariaceelor. *Luminăridă*. — Plante ierbacee, biennale, cresc pe la locurile uscate în regiunile deluroase și câmpene, în Europa centrală. Specia dântei, la noi, abia există în une locuri, cea de a doua există ceva mai mult; însă se pot înlocui cu *Verbascum phlomoides*. Lin., forte frecuente pe câmpurile noastre la locurile necultivate.

Florile sunt dispuse în spic terminal, dense, la axila foilor bracteiforme, au caliciul gamosepal, cu 5 diviziuni profunde, cam neregulat, tomentos; corola gamopetală,

mare, galbenă, rotacee dar neregulată, caducă, cu 5 lobi profund separați; stamine 5, din cari trei superioare acoperite cu peri albi. Au un miros slab dar placut, la gust sunt mucilaginoase și cam dulci. La umedelă se inegresc lesne. Se vor recolta pe timp uscat și se vor conserva în bocale sau cutii la loc uscat.

Viola odorata. Flori.

Viola odorata. Flores.

Franc. Violette odorante, fleurs.— Germ. Veilchen.

Botan. *Viola odorata*. Lin. — Fam. Violaceelor. *Micșunile de câmp, Tămdioard, Toporași*.— Plantă ierbacee, perenială, cresce prin crânguri și poeni în tôte părțile câmpene și delurose din țără.

Florile sunt ținute pe pedunculi radicali, subțirei, au corola dialipetală neregulată, cu un pinten (calcar) bont, de coloare albastră, violacee, cu odore proprie, placută, la gust mucilaginoase și cam amari.

Viola tricolora. Iarbă.

Viola tricolor. Herba jaceae. Herba.

Franc. Pensée sauvage, herbe.— Germ. Stiefmütterchen.

Botan. *Viola tricolor*. Lin. — Fam. Violaceelor. *Pansenluță de câmp; Trei frați pătați*.— Plantă ierbacee, perenială, indigenă, cresce prin liveți și locuri cu iarbă.

Rădăcină palară, subțire, cu mici fibre radicale, trunchiul ramos, angulat, erect sau difus; foii peziolate, oblungi, crenelate, munite la bază cu stepuli foliaři pinatipartiti ce au lobi lateralii inguști linearii, cel terminal mare întreg sau divizat și crenelat; floră axilare, lung peduncu-

late, solitare, de coloare adesea tricoloră : albastră, galbenă și albă, neregulate, cu 5 petale, necalcarată sau prea puțin, fără odore, la gust mucilaginoasă și cam amară.

Zedoaria. Rădăcină.

Zedoaria. Radix.

Franc. Zédoaire, racine. — Germ. Zittwerwurzel.

Botan. *Curcuma Zedoaria*. Rosc. — Amomacee. — Plantă ierbacee, monocotiledonă, perenială, crescă în India.

Rizoma să, impropriu numită rădăcină, vine în bucăți emisferice, orbiculare sau discoide, de trei până la săse centimetri lungime, cu o față plană, alta convexă, cu sbârcituri, ponderoase, de aspect cafeniu deschis pe din afară, galben-roșcate pe din intru; au odore cam camforată, penetrantă, la gust sunt iuți și cam amari.

Zingiber. Rădăcină.

Zingiber. Radix.

Franc. Gingembre, racine. — Germ. Weisser Ingwer.

Botan. *Zingiber officinale*. Rosc. sin. *Ammomum Zingiber*. Lin. — Fam. Amomaceelor. — Plantă ierbacee, perenială, monocotiledonă, crescă în India și Africa orientală. *Rădăcină de Piper alb*.

Rizoma să vine curățită de partea tegumentară și este în bucăți lungi de 4 sau 5 centimetri, regulate, ponderoase, tuberculate, galben sau palid-cenușiu la exterior, galben-roșcate sau galben-albiciose în interior, au odore camforatică plăcută și un gust piperat aromatic.

SECTIA II-a
PRODUSE CHIMICE

Acetanilida.

. Acetanilidum.

Sin. *Antifebrindă, Fenilacetamidă.*

Pond. Mol.= 135.

Caractere. Corp cristalisat în lamele incolori, lucitoare, fără odore, se topesc la $113^{\circ}C.$, volatil la $295^{\circ}C.$, ardând fără residiu, solubil în 194 părți apă rece, în 18 părți apă caldă și în 3,5 părți alcol. Puțin solubil în eter, cloroform, benzină, esența de terebentină, aldeida benzilică. Soluția apăsă este neutră.

Reacțiuni chimice. Soluția apăsă preparată la cald, se coloră în roșu prin perclorurul de fer. Încăldită cu leșie de potasă, acetanilida desvoltă un product volatil aromatic.

Soluția apăsă preparată la rece nu trebuie să se coloră în roșu prin perclorurul de fer.

Un decigram (0,1) de acetanilidă, încăldit un minut cu un centimetru cub de acid cloridric, dă o soluție clară, care după adăugire de 3 c.c. apă și o picătură de acid fenic, se turbură în roșu; cu o soluție de una la șeze de calce clorosă, săturându-se în urmă prin amoniac, se coloră în albastru-indigo.

Dosa maximală, o-dată, 0,20—0,40 centigrame.

Dosa maximală, pe di, 2,0 grame.

Acet. (Oțet).**Acetum.**

Franc. Vinaigre. — Germ. Essig.

Oțetul se obține în mai multe moduri și, după proveniența sa, are diferite caractere.

1. *Oțetul de vin*, este rezultatul fermentațiunii acide (acetice) a vinului. El diferă de vin prin acea că tot alcoolul acestuia s'a transformat în acid acetic prin acțiunea plantei microscopice: *micoderma acetica*.

Acest oțet conține cu atât mai mult acid acetic, cu cât vinul de la care provine a fost mai alolic. În genere, conține între 7—10 volume la sută, acid acetic.

Coloreea sa depinde de acea a vinului întrebuițat și în el se vor găsi mai toți corpii organici sau neorganici ce se aflau în vin.

Metoda de preparare cea mai bună a fost indicată de Boerhave și se cunoște sub numele de: *metoda de la Orleans*.

Acest oțet se prepară și din mustul de struguri, mere, pere și alte fructe.

2. *Oțetul obținut direct din alcol*, diluat cu apă, se transformă în acid acetic tot sub influența *micodermei acetice*.

a. *Metoda lui Schützenbach (1823)*. Un amestic de apă cu 10 % alcol (apă la care se adăogase puțină zémă de cartofă, sfecle sau fiertură de orz) este lăsat să se scurgă cu picătura pe la partea superioară a unui butoiuș în care se află surcele de fag, înmuite mai ântâi în cuib de oțet (adunare la un loc de nenumărate *micoderme acetice*). Butoiul la părțile laterale și inferioare

are mici deschideri pe unde intră aerul. Temperatura localului trebuie să fie între 12° și 36° C.; acetificarea facându-se pe la 28° C., 100 kilograme alcool vor da 129,5 kilograme acid acetic, în acest oțet;

b. *Metoda lui Pasteur.* Se pune aproape același lichid în nisice vase cu fundul larg și puțin înalte, ce comunică între ele prin căte un tub de cauciuc care le reunesce prin partea lor inferioară.

La suprafața lichidului din aceste vase *micoderma acetică* se înmulțesc forte iute, astfel că 24 ore sunt suficiente pentru a obține oțetul.

3. *Oțetul obținut prin distilația închisă a lemnului* (vedi acidul acetic pirolignos).

Oțetul trebuie să fie limpide, incolor, sau cu o coloare slab galbue, ori roșietică, de un acru și odore tare, placută însă.

Nu trebuie a se turbura prin o soluție de idrogen sulfurat (H_2S) sau de sulfidrat de amoniu ($AzH^4 - SH$), ceea ce ar indica prezența metalelor: cupru, zinc sau plumb.

Tratat cu o soluție de nitrat de bariu, sau de nitrat de argint, să nu dea niciodată precipitat, căci ar indica prezența acidului sulfuric sau a acidului cloridric.

De asemenea, amestecând două volume de oțet cu un volum de acid sulfuric, și adăugând în urmă un volum de o soluție de sulfat de fer, să nu dea loc la producția unei zone colorate galben inchis, la locul de contact.

În o sută grame de oțet, evaporândule, să nu se găsească mai mult de un gram și jumătate residiu fix, carele calcinat, trebuie să aibă o reacție alcalină.

O sută grame oțet conține 6 grame acid acetic.

Două-decă grame oțet trebuie să conțină atât acid acetic

în cât să neutralize perfect un gram de carbonat de natriu uscat.

Densitatea oțetului trebuie să fie 1,017—1,019

Adesea se adaugă substanțe iritante în oțet pentru a-l face mai ardător. Astfel se usită piperul, ardeiul, acidul sulfuric, etc.

Frecat însă în palme și mirosit, găsim mirosul special al ardeiului sau piperului.

Oțetul poate conține cupru, zinc sau plumb, din cauza vaselor în care a fost păstrat sau prin vre-un accident. Am văzut mai sus cum aceste metale pot fi aflate.

Se adaugă de asemenea oțetului acidul tartaric și mai ales cel sulfuric. Am văzut mai sus cum se găsește ultimul, și iată încă un procedeu operatoriu pentru ambele.

Se ia 50 c.c. oțet și pe baia de apă se concentră în o capsulă de porcelan până la consistența siropulu.

La jumătate din acest lichid se adaugă puțină pulbere de sachăr și încălzind tot astfel, dacă vom observa producția de cărbune, vom scri că oțetul conține acid sulfuric.

Jumătatea a două a lichidului sirupos se bate bine cu alcool concentrat, se filtră și se evaporă până la sicitate. Rămășița se disolvă în apă la care se adaugă puțină soluție de idrat de potasiu. Formându-se un precipitat cristalin, vom fi siguri că oțetul conținea acid tartaric.

Acidul acetic diluat cu cel puțin de 20 ori volumul său de apă destilată este tratat cu o soluție de nitrat de argint. Prezența acidului cloridric este indicată prin formarea unui precipitat alb colostros.

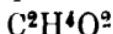
Adăugând din contra amestecului de acid acetic și apă, puțină soluție de clorur de bariu și obținându-se un precipitat alb, vom scri că alterația s-a făcut cu acid sulfuric.

Metalele ca cupru, plumb, etc., se vor găsi prin soluția apăsă de idrogen sulfurat sau de sulfidrat de amoniu.

Acid Acetic.

Acidum Aceticum.

Franc. Acide Acétique. — Germ. Essigsäure.

Pond. Mol. = 60.

1° Acid acetic cristalisabil.

Sin. *Acid acetic concentrat, Acid acetic pur, Acid acetic monoidratat, Acid acetic radical, Acid acetic glacial.*

Cristalisat se prezintă în lame subțiri, incolore, transparante.

Se topesc la +17° C., ferbe la +117° C.

Licuid limpede, incolor, cu savore caustică, odore vie și înțepătoare, caracteristică și neempireumatică.

Este solubil în apă, alcool și eter, în orice proporție.

Titrul. 100 grame din acest acid sunt complet saturate prin 88,33 grame carbonat de sodiu anidru.

Obs. A se păstra în vase bine închise.

Alterăriuni. Se adaogă adesea apă, acid cloridric și mai ales acid sulfuric.

2° Acid acetic diluat.

Acidum Aceticum dilutum.

Sin. *Acid acetic comercial, Acid pirolignos purificat.*

Franc. Acide acétique dilué. — Germ. Verdünnte Essigsäure.

Licuid incolor, cu odore și gust pronunțat de oțet și volatil, fără a lăsa ver-un residu.

$D = 1,041$. El conține 30 % acid acetic cristalisabil.

Titrul. 100 grame trebuie să sature esact 44,16 grame carbonat de sodiu anidru.

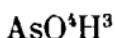
Alter. Cu acidul sulfuric și cloridric, cu acetatul și sulfatul de sodiu. Adesea i s'a adăogat apă, sau din cauza necomplectel purificațiune, conține materii empireumatice, care îl dă un miros particular și displăcut

Sărurile rămân în timpul evaporațiunii și acidele se caută ca și la acidul acetic.

Adesea poate să conție urme de acid sulfuros, care se pot denota prin adăgirea de câte-va picături de o soluție slabă de permanganat de potasiu sau de bicromat de potasiu. Prima se va descolora după câte-va ore, ultima va căpăta o ușoră colorație verdeie, prin faptul că oxidul de crom, format prin reducție, se disolvă în acidul acetic.

Acid Arsenic.

Acidum arsenicum.

Pond. Mol. = 142.

Resultă din idratarea anidritei arsenice. $\text{As}^{2+} + 3\text{H}_2\text{O} = 2\text{AsO}^4\text{H}^3$

Cristalisabil, de regulă însă amorf, alb, inodor, de o savoare acră și forțe acidă.

Se topesc la $+100^\circ \text{C}$., nu se alteră la aer, dar la roșu se descompune în apă, oxigen și anidrită arseniosă, fără a lăsa residiu.

Este solubil în glicerină și forțe solubil în apă și alcool.

Soluțiunea apăsă are savoare metalică și nu obținem imediat în ea un precipitat galben cu hidrogenul sulfu-

rat. Cu o soluție de nitrat de argint ea ne dă un precipitat roșu-cărămiziu, solubil în acide și în un exces de amoniac.

Titrul. 100 grame acid arsenic cristalisat conține 40,669 grame arsenic, corespunzând la 65,563 grame anidrită arseniosă.

Obs. Fórte veninos și caustic.

Conserv. Păzit de umiditate.

Acid Arsenios anidru.

Acidum Arsenicosum.

*Arsenic, Arsenicum oxydatum album, Acidum arseniosum,
Arsenicum album sublimatum.*

Sin. Anidrită arseniosă, Trioxid de arsen, șoricioică

Franc. Acide arsenieux.— *Germ.* Arsenige Säure.

Pond. Mol. = 198

Bucăți albe transparente cu aspectul de porcelan, sau o pulbere albă, cristalină sub microscop, fără odore, de savoare ușor acidă, complect volatil.

Solubil în 80 părți apă rece și în 15 părți apă fierbinte.

Solubil în 140 părți alcool rece de 90°, și în 31 părți același alcool fierbinte.

Se disolvă de asemenea în glicerină și în acid cloridric. La cald este solubil și în acidul azotic, dar acesta îl transformă în anidrită arsenică : As^2O^5 .

Din soluțiunea cloridrică este precipitat imediat prin acidul sulfidric ; precipitatul are o coloare galbenă și se disolvă imediat pierdând coloarea în amoniac.

Anidrita arseniosă este inalterabilă la aer și aruncată

pe cărbună incandescentă, respândesce o odore puternică de usturoi.

Titrul. 100 grame anidrită arseniosă conține 75,757 grame arsenic.

Obs. Corp fără veninos și de o maniere primejdiosă.

Alter. Adesea conține oxid de antimoni sau sulfur de arsenic.

Fals. I se adaugă cretă, sulfat de calciu sau de bariu; toți acești corpi însă nu sunt volatili.

Dosa maximală, o dată, 0,005 miligrame.

Dosa maximală, pe zi, 0,02 centigrame.

Acid Azotic.

Acidum Nitricum.

Sin. Acid nitric, Apă tare, Kesap.

Franc. Acide Azotique, — Germ. Salpetersäure.

Pond. Mol.=63.

1º Acid azotic ordinar.

Sin. Acid azotic din comerț. Acid azotic crud.

D=1,39

Caract. Lichid incolor, sau mai adesea ușor colorat galben-verde. Fumegă la aer, fără corosiv, coloră galben pielea și țesuturile organice azotate.

Ferbe la 119º C., lăsând fără puțin residiu.

Titrul. 100 grame din acest acid saturază 53 grame carbonat de sodiu anidru.

Obs. Toxic. Din cauza alterațiunilor sale, ce rezultă

din modul chiar al preparațiunei industriale, nu va fi întrebuințat la nică o preparațiune destinată usului intern.

Alter. Acid sulfuric, clor, acid ipoazotic, sulfat de potasiu și sodiu, fer, cupru, arsenic, iod și chiar nitrobenzină.

Fals. Apă, nitrat de potasiu, sodiu sau zinc.

Conserv. Ferit de lumină și în vase închise cu dop slefuit.

2º Acid azotic diluat.

Acidum Nitricum dilutum.

Franc. Acide Azotique diluée.— Germ. Verdünnte Salpetersäure.

D=1,100—1,104

R. Acid azotic pur, una parte	1
Apă destilată, două părți	2
Mestecății.	

3º Acid azotic fumegător.

Acidum Nitricum fumans.

Franc. Acid azotique fumant. — Germ. Rauchende Salpetersäure.

D=1,45—1,50

Liquid limpede, colorat galben-roșietic, dând vaporii reșietici, sufocanți.

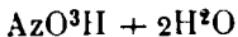
Obs. Toxic. Diluat cu 140 ori volumul seu apă destilată, să nu dea nică un precipitat cu nitratul de argint sau cu clorur de bariu.

Cons. Vase ermetice închise, la intuneric.

4º Acid azotic oficinal.

Acidum Nitricum concentratum.

Sin. *Acid azotic concentrat pur.*

D. 1.390 la $+15^\circ\text{C}$.

Caract. Lichid incolor, fermentând la $+119^\circ\text{C}$. și destilând fără a lăsa nică un residiu.

Titrul. 100 grame conțin 54,5 grame anidrită azotată (Az^2O^5), sau 63,6 grame acid azotic. Încăldit cu cupru, metalul se solvă într-un lichid albastru și se formează vaporii galbeni-roși.

Obs. Toxic.

Fals. Cu acid cloridric sau sulfuric, care pot rămâne ca urme și din cauza necompletei sale purificări. Tratat cu nitratul de argint sau cu cloruri de bariu, în soluție apăsă, acest acid, diluat mai întâi cu apă, nu va trebui să dea nică un precipitat alb.

Cons. Vase cu dopul șlefuit și păzit de lumină, care îl descompune în parte.

Acid benzoic.

Acidum benzoicum.

Sin. *Flores benzoës, sal essentiale benzoës.*

Franc. Acide benzoïque, fleurs de benjoin. — Germ.

Benzoësäure.

Pond. Mol. = 120.

1º Acid benzoic prin sublimație.

Caract. Corp cristalizat în ace prismatice și lăcătore, înzestrat cu o odorie aromatică placută. Se topesc

la $+120^{\circ}$ C. și ferbe la 238° C. Se sublimă fără a lăsa vre un residiu.

Solubil ușor în alcol, eter, cloroform și fărte puțin în apă (1 parte în 372).

Preparare. Benzoe redus în pulbere, amestecat bine cu nisip, este pus într'un mic vas de fer (tingire nu tocmai adâncă). În acest amestec se pun vre-o căte-va cuie cu vîrful în sus. Se acopere vasul cu o hârtie fină găurită cu acul, ca o sită. Se face și se lipesc cu baza sa, uniccon de hârtie, de marginile superioare ale vasului.

Încălindu-se cu luare aminte, acidul benzoic se sublimă prin hârtia ciuruită cu acul la partea superioară a conului de hârtie, unde cristaliză.

100 grame benzoe dau 40 grame acid benzoic.

Obs. Triturat cu idrat de calciu să nu desvolte amoniac.

Soluției apăse ferbinte adăogându-i-se cristale de permanganat de potasiu, să nu se desvolte odore de oleu de amigdale amari.

Cu o soluție de percloruri de fer ($\text{Fe}^{2+} \text{Cl}^6$), soluția apăsă să dea un precipitat galben, care să se dissolve în acidul sulfuric.

Dosa maximală, o-dată, 0,5 decigramme.

Dosa maximală, pe dî, 1,0 gram.

2º Acid benzoic pe calea umedă.

R. Benzoe pulverisat	1000 grame.
Calce stinsă	500 grame.
Apă	Q. S.

Se adaogă până la șese lituri apă, se ferbe o jumătate oră și se filtră.

Residiul încă o-dată fert cu apă, se filtră din nou. Această operație se poate face și a treia oară. Licuidul la un loc este evaporat până ce nu rămâne de cât 5 lituri, a-

tuncă, acidificat cu acid cloridric, obținem un abundant precipitat de acid benzoic, carele se spală cu apă destilată până când acesta nu mai conține acid cloridric.

3º Acid benzoic industrial.

Se obține în mare acest corp descompunând acidulipuric ce se află în urina erbivorilor, sau oxidând prin acidul azotic clorurul de benzil ($C_6H_5 - CH^2Cl$).

Acest corp nu are nicăi o odore, căci e lipsit de materiile empireumatice ce dău acest caracter celuia obținut prin sublimație.

Aceleași caractere și reacționi.

Dosa maximală, o-dată, 0,5 decigrame

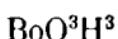
Dosa maximală, pe di, 1,0 gram.

Acid Boric.

Acidum boricum purissimum.

Sin. *Sal Sedativum Hombergii*.

Franc. Acide borique cristallisé.— Germ. Borsäure,

Pond. Mol. = 62.

Ireparație. Se ia tetraborat de sodiu (Borax) 100 grame și se disolvă în 225 grame apă destilată ferbinte; apoi, filtrându-se, se adaugă acid cloridric pur (de 25 proc.) 80 grame.

După aceia se amestecă și se lasă în repaos în timp de două zile; apoi să strecă printr-o pânză și se spală cu puțină apă rece.

Licuidul și apa mură evaporate, se pun din nou la cristalație și la filtrare; iar cristalele obținute se usuc și dupe aceea se disolv în cinci părți apă destilată ferbinte, punându-se la o parte pentru cristalație definitivă.

Cristalele adunate se spală cu puțină apă destilată rece, se usuc la o temperatură, care nu trebuie să trece peste 30°C , și se păstrează într'un vas de sticlă bine inchis.

Materialul din care se prepară acidul boric trebuie să nu conțină fer.

Caract. Cristale scuamouse, albe, sidefoste, unctuoase la pipăire, fără odore, aprópe fără gust, solubile în 30 părți apă rece, în 3,5 părți apă ferbinte, în 5 părți glicerină și în 20 părți alcool (de 90°).

Soluția alcolică (1 la 16) arde cu o flacără verde.

Incăldit la roșu într'un creuzet de platină, acest acid pierde trei molecule de apă ($2\text{BoO}^3\text{H}^3 \rightleftharpoons \text{Bo}^2\text{O}^3 + 3\text{H}_2\text{O}$) și se transformă în o sticlă transparentă, care nu este alt de cît anidrita borică.

Soluția sa apăsă (1 la 50) colorază în roșu închis hârtia de curcuma, în prezența acidului cloridric. Hârtia stropită cu amoniac lichid devine negru-albastru.

Alter. Sulfați și cloruri, săruri de sodiu, de calciu, plumb și cupru, materii animale.

Obs. Să nu dea precipitat cu soluția de nitrat de argint, clorur de bariu, sulfidrat de amoniu sau sulfocianul de potasiu, oxalat de amoniu, etc.

Acid Cloridric.

Acidum Hydrochloricum.

Spirit de sare.

Sin. *Acidum chlorhydricum*, *Acidum muriaticum*,
spiritus salis fumans.

Franc. Acide chlorhydrique. — Germ. Chlorwasser-stoffsäure.

HCl.

Pond. Mol. = 36,5.

1° Acid cloridric ordinar.

Acid cloridric crud sau din comerciu.

Caract. Licuid galben, fumegând la aer, odore sufocantă, savore caustică și forțe acidă, de o densitate 1,17 sau cel puțin 1,158.

Obs. Toxic. Conținând mai tot-dauna arsenic. Se păstrează pentru usul estern.

Titrul. În 100 părți să nu conție mai puțin de 29 părți acid anidru.

100 părți satură aproximativ 49 grame carbonat de sodiu pur și anidru.

Alter. Pute conține acid sulfuric, sulfuros, clor, brom, iod, produse cloronitric, staniu, arsenic și fer (din care cauză este și colorat galben, conținând Fe^2Cl^6).

Fals. Apă, sulfat de sodiu, sare.

2° Acid cloridric diluat.

Sin. *Acidum muriaticum dilutum, spiritus salis acidus.*

Franc. Acide chlorhydrique dilué. — *Germ.* Verdünnte Chlorwasserstoffsäure.

R. Acid cloridric pur (1,154), una parte	1
Apă destilată, două părți.	2

Obs. Dacă acidul cloridric este de o densitate mai mică (1,124), atunci se anestecă numai cu una parte apă destilată.

Caract. Licuid limpede, fără colore, conținând la sută 12,5 părți acid cloridric anidru.

D=1,061.

Puritatea sa depinde de aceea a acidului cloridric pur, întrebuințat. Aceleași reacțiiuni.

3º Acid cloridric oficinal.

Preparațiune. Pentru a obține acidul cloridric concentrat pur, se amestecă acidul din comerciu, care nu conține arsenic, cu a treia parte din greutatea sa apă; se pune într-o retortă ridicată puțin în sus, și care este pusă în comunicație cu aparatul rēcoritor printr'un tub indoit astfel ca partea mai lungă a tubului se ajungă aprópe de interiorul retortei, pe când partea mai scurtă a tubului se ajungă 3—6 centimetri în tubul rēcoritor. Retorta este aşedată pe baia de nisip; aparatul rēcoritor este pus în contact prin partea sa terminală cu o sticlă ca recipient în care se află puțină apă destilată, aproximativ a $\frac{1}{3}$ parte din acidul pus la destilațiune. Destilațiunea se face la căldură mică și recipientul trebuie să fie în continuă rece până când a trecut cam $\frac{5}{8}$ parte din licuid. Indată ce destilațiunea începe, se desvoltă mai întâi gazul acid cloridric și forte puțină apă; gazul acid cloridric se solvă în apa din recipient; dacă nu s'ar așa apă în recipient, gazul cloridric ar ești curând din recipient și ar trece în cameră, unde se face destilațiunea, formând un nor gros de acid și ar împedica prin acesta continuarea operațiunii. Când licuidul din retortă ajunge la $+112^{\circ}\text{C}.$, se destilă și acidul cloridric aproape. Destilatul din recipient trebuie, dacă este necesar, să se aducă la densitatea de 1,12 prin adăugire de apă.

Caract. Licuid incolor, forte acid, dând vaporii la aer forte iritanți, odore pătrunclătoare, sufocantă.

Perfect volatil, nu trebuie să decoloreze nică soluția de indigo, nică permanganatul de potasiu, ceea ce se întemplă când conține vaporii nitroși sau binoxid de sulf.

Să nu dea nică un precipitat cu soluțiile de cloruri de bariu, nitrat de argint sau sulfidrat de amoniu.

Să nu dea în aparatul lui Marsch nică o urmă de arsen.

Obs. Toxic. A se păstra în vase bine inchise.

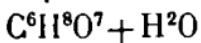
Titrul. Conține de la 25 % acid cloridric anidru ($D=1,124$) până la 34,4% ($D=1,171$ la $+15^{\circ}\text{C}$).

Acid Citrie.

Acidum Citricum.

Sare de lămăde.

Franc. Acide Citrique. — Germ. Citronsäure.

Pond. Mol. = 192.

Caract. Cristale mari, prisme drepte cu baza romboidală, terminate prin patru fețe romboidale, translucide, friabile, cu savore ușor acidă, plăcută și nealterabilă la aer.

Se topesc cam pe la 165°C . La o temperatură mai înaltă se umflă și se carboniză. Ars cu totul la roșu, nu lasă nică un residiu.

Se disolvă în o parte egală de apă, la rece, în eter și alcol. Soluțiunea apărută saturată cu calce se turbură prin căldură, împedindu-se la recire.

Alter. Acid sulfuric, urme de plumb, cupru sau calciu.

Deci, soluțiunea acidă (1 la 10) să nu dea precipitat cu soluție apărută de nitrat de bariu, oxalat de amoniu sau cu acidul sulfidric.

Fals. Acid tartaric sau acid oxalic. — Să nu se producă nică un sediment alb cristalin când se va adăuga idroxid de potasiu sau idroxid de calciu solut.

Acid Cromic.

Acidum chromicum.

Sin. Peroxid de Crom, Anidridă cromică.

Franc. Acide chromique cristallisé.—Germ. Chromsäure.

Pond. Mol. = 100,40

Caract. Prisme aciculare, roșii închise, delicuescente, caustice, ușor solubile în alcool și apă, insolubile în eter și cloroform pur.

Se topesc la 300°C . La o temperatură mai înaltă se descompune în oxigen și sescuioxid de crom ($4\text{Cr O}^3 = 2\text{Cr}_2\text{O}^3 + 3\text{O}^3$).

Alcoolul îl reduce tot în sescuioxid de crom, oxidându-se și producând aldeidă.

Obs. Toxic. Licorea de acid cromic este alcătuită din ponderi egale, apă și anidrită cromică.

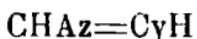
Alter. Cu acid sulfuric, azotic, idrofluor silicic; plumb, barită; bicromat și bisulfat de potasiu. — Să se conserve cu precauție.

Acid Cianidric.

Acidum Cyanhydricum.

Acidum hydrocyanatum, *Acidum borussicum*, *Cyanidum hydricum*.

Franc. Acide Prussique. — Germ. Cyanwasserstoffsäure.

Pond. Mol.=27.

Acid Cianidric oficial.

R. Ferocianur de potasiu	10 grame
Acid sulfuric oficial	5 grame
Apă destilată.	150 grame .

Peste ferocianurul de potasiu, pulverisat și introdus în un balon, se tornă amestecul de apă și acid, și după ce se adaptază balonului un refrigerent Liebig, se incalzesc cu precauție. Extremitatea refrigerentului este introdusă într-o sticlă gradată, în care se află 50 grame apă

destilată, și care este menținută rece prin un vas cu apă rece în care este cufundată.

Se destilă până când în sticla gradată s'a adunat 100^{c.c.} lichid. Se amestecă prin agitațiune acest lichid.

Pentru a se cunoște exact cantitatea de acid cianidric se va proceda în modul următor :

Se törnă într'un vas de saturatie 2^{c.c.} de o soluție de potasă caustică, una la zece apă ; din lichidul destilat se adaogă exact un c.c. și câte-va picături din o soluție de clorur de sodiu, precum și 6 sau 7^{c.c.} apă destilată.

Prin ajutorul unei biurete gradate, faceți să cadă, picătură cu picătură, în acest amestec, mestecând neîncetat, o soluție normală decimă de nitrat de argint (conținând 17 grame azotat de argint pur la 1000^{c.c.} apă destilată luată la + 15° C.) până ce se obține o turbură persistentă.

Din volumul soluției de azotat de argint întrebuințat se va deduce cantitatea acidului cianidric din soluție, căci la fie-care din cent. cubic de soluție de nitrat de argint întrebuințat, corespund 0,0054 miligrame de acid cianidric.

Trebue în urmă acăstă soluție de acid cianidric, diluată astfel în cât să nu conție de cât una la sută acid cianidric.

Obs. Toxic. Se va păstra în sticle negre, bine astupate.

Dupe Hager se obține acidul cianidric din cianură de potasiu 1,5 grame, să se solve în alcool diluat 31 grame și să se adauge soluției acid tartaric pulv. 3,5 grame.

Dupe recire să se cleteze bine. Lichidul se separă de precipitat. Acăstă soluție alcolică conține aproximativ 2% acid cianidric.

Să se prepare când cere trebuință.

Dosa maximală, o-dată, 0,05 centigrame sau 2 picături.

Dosa maximală, pe di, 0,2 decigramă sau 8 picături.

Acid Formic.**Acidum Formicarum.***Spirit de furnici.*

Franc. Acide Formique. — Germ. Ameisensäure.

Pond. Mol.=46.

Preparăriune. Se ia glicerină 1000 grame și acid oxalic pulverisat grosier 250 grame. Glycerina se pune într'o retortă tubulată, așeată pe o baie de nisip și pusă în comunicație cu un recipient bine răcit; apoi prin tubul retortei se adaogă acidul oxalic. Destilațiunea se face la un foc moderat, până când nu se mai observă bule, adică până când nu se mai desvoltă bioxid de carbon.

Dupe ce bioxidul de carbon a încetat de a se produce, se adaogă din nou 200 grame acid oxalic și destilațiunea se urmărează în modul arătat mai sus. Adăugările de acid oxalic pot fi repetate după voință.

Dupe ce încetăm cu turnarea acidului oxalic, cu ajutorul unei pâlnii se törnă din când în când, și cu inceputul, în retortă, prin tub, 400 grame apă destilată feribinte și în urmă se destilă. Glycerina se adună și se conservă pentru alte preparații.

Productul destilațiunei, saturat cu carbonat de sodiu, se evaporă până la sicitate pe baia de apă, se pulverizează și apoi se introduce, din când în când, cu inceputul, într'o retortă în care se află pus mai de înainte, pentru 100 grame de sare, 110 grame acid sulfuric englez, diluat cu 100 grame apă.

Destilațiunea se execută în același mod ca la preparația acidului acetic.

Fie-care 100 grame de acid oxalic întrebuițat produce aproape 100 grame acid formic. Greutatea specifică 1,060.

Caract. Licuid incolor, volatil, odore înțepătore și nu empireumatică, savore fără acidă, amestecându-se cu apa și cu alcoolul în toate proporțiunile.

D=1,060—1,063

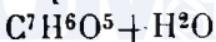
Titrul. În o 100 părți acid formic pur comercial se află 25 părți acid neidratat

Colorază ca și acidul acetic în roșu soluția apărută de percloruri de fier; se deosebesc prin acea că acidul formic reduce oxidul metalelor prețioase. Astfel, o soluție de azotat de argint, tratată cu acest acid, se produce efervescență și argintul este redus.

Acid Galic.

A c i d u m G a l l i c u m .

Franc. Acide Gallique. — Germ. Gallussäure.

Pond. Mol = 188.

Preparare. Se ia un amestic de câte 10 grame acid tanic și apă destilată, se adaugă 50 grame acid sulfuric diluat și se ferbe 15 minute în o capsulă de porcelan și apoi, se lasă în repaos 2 ore.

Se adună cristalele obținute, se disolv în 6 părți apă destilată și se lasă să digereze cu cărbune animal pur. Soluținea caldă se filtră și se pune la cristalizație.

La necesitate, dacă cristalele nu sunt pure, se mai repetă încă o-dată acăstă purificare cu negrul animal.

Caract. Ace incolore, lungi, matăsose, inodorii, cu gust acrișor și astringent. Corp fără solubil în alcool, solubil în 3 părți apă ferbinte și în 100 părți apă rece. Arde fără a lăsa residiu.

Soluția să apără să nu turbure soluținea de gelatină

animală și să se coloreze în albastru violaceu închis cu sărurile ferice.

Obs. A se păstra în sticle bine astupate.

Acid Laetic.

A c i d u m L a c t i c u m .

Sin. *Acid oxipropionic.*

Franc. Acide lactique. — Germ. Milchsäure.

Pond. Mol.=90.

Caract. Lichid limpede, puțin colorat în galben, gust acid, consistență siruposă, de o densitate la $+20^{\circ}\text{C}.$, varând de la 1,27—1,225.

Este solubil în orice proporție în apă, alcool și eter. Calcinat cu permanganatul de potasiu, desvoltă odore de aldeidă. Arde fără a lăsa residiu.

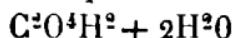
Diluat cu 10 părți apă, nu trebuie să precipite cu soluțiile de hidrogen sulfurat, nitrat de bariu sau de argint, oxalatul de amoniu, sau cu apă de var.

Pus la baia caldă, până la sicitate, cu mult oxid de zinc, și residiul tratat cu trei părți alcool absolut, estrasul, după filtrație și evaporația alcoolului, să nu aibă gustul dulce.

Acid Oxalie.

A c i d u m O x a l i c u m .

Franc. Acide oxalique — Germ. Oxalsäure.

Pond. Mol.=126.

Caract. Prisme romboidale oblice, inodoră, incoloră, cu gust acid.

Căldura îl descompune parțial, fără a lăsa residiu și fără a'l carbonisa.

Solubil în alcool și la + 10° C. în 15,5 părți apă.

Precipită toate săturile de calciu, și un esces de acid nu redissolvă precipitatul făcut.

Obs. Toxic.

Alter. Acid azotic, sulfat și oxalații de potasiu și calciu. Urme de fer, cupru, plumb.

Fals. Oxalat acid de potasiu, sulfat de potasiu sau alumenum.

Acid Fosforic.

A c i d u m P h o s p h o r i c u m.

Franc. Acid Phosphorique.— Germ. Phosphorsäure.

Pond. Mol. = 98.

1º Acid Fosforic officinal.

Soluțione de acid fosforic.

Licuid clar, incolor, inodor, D.=1,349. 100 grame conține 50 grame acid fosforic normal (acid ortofosforic, acid fosforic triidratat).

Caract. Neutralisat cu o soluție de carbonat de sodiu, (se neutralizează complet cu 27 grame carbonat de sodiu pur și anidru) în urmă tratat cu o soluție de azotat de ar-gint, se produce un precipitat galben, solubil în amoniac licuid și în acid azotic.

Amestecânduse 1 c.c. acid fosforic officinal cu 3 c.c. clorur de staniu, chiar după o oră, să nu se arate nică o colorație.

Acidul fosforic tratat cu o soluție de azotat de ar-gint, să nu se schimbe nică la temperatură ordinată, nică la căldură. Amestecat cu acid sulfidric licuid să nu se producă nică o turburare. Amestecat cu 3 volume apă,

să nu se producă ver-o schimbare nicăi prin adăugirea soluțiunel azotatului de bariu, nicăi prin soluțiunea oxalatului de amoniu. Amestecat cu 4 volume alcool, acidul să rămână clar.

2° Acid Fosforic diluat.

Acet acid conține până la 10 la sută anidrită fosforică.

R. Acid fosforic oficinal 1 parte

Apă destilată 6 părți

Puritatea sa depinde de acea a acidului întrebunțat.

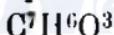
Aceleași mijloace de control.

Acid Salicilic.

Acidum salicylicum.

Sin. Acid orto-oxibenzoic.

Franc. Acide Salicylique. — Germ. Salicylsäure.

Pond. Mol. = 138.

Starea naturală. Acet acid se găsește în florile plantei *Spirala Ulmaria* și în oleul eteric al plantei *Gaultheria procumbens*.

Preparație. Acidul salicilic se prepară din fenatul de sodiu. Se ia acăstă sare uscată și se pune într'o retortă, încălind-o cu incetul pe o baie de oleu de olive.

Când temperatura a ajuns la 100° C., în interiorul retortei se introduce binișor un curent uscat de acid carbonic. Cu introducerea acestui gaz se ridică și temperatura, astfel că în interval de mai multe ore să ajungă la 180° C., și mai târziu între 220—250°. Operațiunea e terminată când la acăstă temperatură fenolul nu mai destilează, iar în retortă nu mai rămâne de căt o masă albă cenușie, constituită de salicilat de sodiu.

Acăstă masă se disolvă în apă destilată, se descompune prin acid cloridric, iar cristalele dobândite (acid salicilic) se adună pe un filtru de pânză, se storc, se disolvă în apă ferbinte, se tratază cu cărbune animal și apoi se recristalizează. Produsul este aproape de 40% din fenolul întrebuiat.

Proprietăți. Acidul salicilic se prezintă sub forma unor cristale albe, bătând foarte puțin în roșu, inodore, cu savore sacharată, în urmă acră, topindu-se la 158°, și încăldit cu precauție se sublimază; supuse unei încăldiri mai repeță, ele se descompun în fenol și bioxid de carbon. Ele sunt puțin solubile în apă rece (în 413 părți), ușor solubile în apă ferbinte (în 12,6 părți), alcool de 90° (în 2,4 părți) și eter (2 părți), și greu solubile în cloroform și sulfur de carbon.

Soluția acidului salicilic, tratată cu o soluție de percloruri de fer, se colorază în violet închis. Tratată cu o soluție de azotat de argint, nu dă niciodată reacție. Spre a constata puritatea acidului salicilic se disolvă $1\frac{1}{2}$ gram acid, într-o cantitate suficientă de alcool concentrat, și apoi soluția se evaporază într-o sticlă de ceasornic și într-o atmosferă curată. Agregatele cristaline eflorescente ale acidului trebuie să fie albe și fragete dacă sunt bune.

Alter. Adesea este colorat cenușiu sau în roză prin materii streine. Conține adesea fenol, sare, glicerină.

Acid Sulfuric.

Acidum Sulfuricum.

Sin. *Acid Ortosulfuric, Vitriol.*

Franc. Acide sulfurique. — Germ. Schwefelsäure.

Pond. Mol.=98.

1º Acid sulfuric ordinar.

Sin. Acid sulfuric englez, Acid sulfuric din comerciu.

Caractere fizice și chimice. Licuid acid, igroscopic, fără caustic, incolor, uneori gălbui-cafeniu și cu o consistență oleosă. Are greutate specifică 1,830—1,843, fierbe la 326º C. și se volatilizează fără a lăsa residiu.

Acest acid este fără doritor de a se combina cu apa, încălindu-se puternic când îl amestecam cu apă; el răpind apă, carbonifică sacharul și lemnul.

Alter. Acidul sulfuric ordinar poate conține acid arsenios și acid arsenic, acid sulfos, seleniu și alte impurități (provenite din sulf și sulfuri din care se prepară acidul sulfuric); oxid de fer, de aluminiu (proveniți din apă întrebuităță); acid azotic, ipoazotida și acid azotos; acid cloridric, acid fluoridric și oxalic (provenite din acidul azotic), în fine, sulfat de plumb (provenit din camerile de plumb și vasele de concentrație). Asemenea sulfat de calciu, staniu, platină, iod, materii organice și apă în exces.

Esaminarea se face numai asupra arseenului, care se poate dovedi mai bine prin metoda lui Bettendorf.

Pentru acest scop se pune într-o epruvetă 5 c.c. acid sulfuric și se diluiază cu un volum egal de apă; se adaugă apoi 2 grame clorur de sodiu și 1,50 grame clorur de staniu și se încăldește până la fierbere. Dacă nu se manifestă imediat vreo reacție, se dă câteva minute la o parte, spre a ne convinge dacă se formează sau nu vreun precipitat.

Fals. Cu sulfat de natriu și cu apă.

Titrul. 100 grame acid sulfuric ordinare satură aproximativ 103 grame carbonat de sodiu anidru.

Obs. Toxic. Din cauza compușilor arsenuluă și a sulfatului de plumb ce conține, trebuie să fie exclusiv întrebuințat numai la esterior. A se păstra în vase bine inchise.

2º Acid sulfuric diluat.

R. Acid sulfuric pur	1 parte
Apă destilată	5 părți
Mestecă câte puțin acid în apă.	
Lichid incolor, acid, cu o densitate 1,110—1,114.	

3º Acid sulfuric officinal.

Acidum sulfuricum destillatum purum, Acidum thionicum, Oleum vitrioli depuratum.

Sin. *Acid sulfuric concentrat pur, Acid sulfuric monoidratat.*

Franc. Acide sulfurique distillé. — Germ. Schwefelsäure reine.

Caractere fizice și chimice. Este un lichid foarte caustic, limpide, incolor, inodor, cu o consistență oleosă și foarte igroscopic. Supus la căldură, fierbe la 326º C. și se volatilizează în totul.

Densitatea la +15º C. este de 1,840—1,843.

Acidul sulfuric pur se prepară în fabricile chimice, prin rectificarea acidului sulfuric englez ordinar, în retorte de sticlă sau de platină.

Esaminarea acidului sulfuric pur din comerciu se face în primul rând asupra arsenuluă, acidului sulfuros, acidului azotic, ipoazotidel și asupra plumbuluă.

Dacă aceste substanțe nu există, putem fi siguri că acidul sulfuric este pur.

O soluție de permanganat de potasiu, turnată peste acidul sulfuric cald, se decoloră dacă acidul sulfuric conține acid sulfuros, acid selenios, protoxid de azot, acid azotos, ipoazotidă și acid arsenios.

Nu trebuie să descoloră sulfatul de indigo, ceea ce ar indica prezența vaporilor nitroși.

Diluat cu apă, nu trebuie să se coloră prin acidul sulfidric.

Titrul. 100 grame trebuie să sature 63,2 grame oxid de sodiu, sau 108,1 grame carbonat de sodiu pur și anidru.

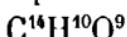
Obs. Toxic. A se păstra în vase bine inchise.

Acid Tanic.

Acidum tannicum.

Sin. *Tanin, Acid galotanic.*

Franc. Acide tannique. — Germ. Gerbsäure,

Pond. Mol. = 322.

R. Gogoși de Ristic (Gallae Turcicae) fin pulverisate	100 grame.
Eter rectificat, din comerciu . . .	600 grame.
Alcol de 90°	30 grame.
Apă destilată.	10 grame.

Pulverea se pună pe un dop de vată într'un aparat de estragere, ce se poate face din o sticlă lungă și umflată la mijloc, care intră cu partea sa mai îngustă în gura unei carafe de cristal, pe care o închide bine.

Eterul diluat cu alcoolul și apă se tornă în mai multe rânduri peste pulbere, până când ea se va înmuia în eter, apoi aparatul se pună la o parte, într'un loc răcoros, și astfel în cât eterul să se strecore cu incetul în recipient.

Licuidele obținute se supun, dacă este necesitate, la filtrațiune, se amestecă cu apă, ca a treia parte a volumului întreg, se mestecă bine și se lasă în repaos. Se formeză două straturi de lichid, unul mai greu, alcolic-
apos, și altul mai ușor, eteric, care stă d'asupra.

În alcoolul apos este acidul tanic, cu mult mai lesne solubil de cât în eterul pur; iar eterul va conține părțile resinose estrase din *gallae turcicae*. Ambele strate lichide se separ printr'o pâlnie cu robinet și soluțiunea eterică se clatină bine cu apă pentru a se estrage ultimele rămășițe ale acidului tanic. Licuidele aposite și alcolice, puse într'o capsulă de porcelan, se evaporez pe baia de apă la +50° C. până la sicitate.

Caractere fizice și chimice. Acidul tanic se prezintă sub forma unei pulvere albă-gălbue, cu un gust foarte astringent, este solubil în orice proporție în apă și alcool, în șese părți de glicerină, și este insolubil în cloroform și în sulfur de carbon.

O soluție alcolică de acid tanic cu reacțiune acidă, nu trebuie să se turbure când i se adaugă eter; încălzit pe placa de platină, nu trebuie să lase niciodată un residu; soluția aposă trebuie să precipite gelatina animală. Acidul tanic, tratat cu soluțunea unei sări de sescuioxid de fer, dă o colorație negră-albăstruie.

El trebuie să se dissolve în 5 părți apă destilată, dând o soluție aproape limpede, soluție care trebuie să fie de culoare gălbue deschisă sau închisă.

Acesta (2—3 c.c.), tratată cu o picătură de amoniac, nu trebuie să se coloreze imediat în violet sau închis-violet.

Dosa maximală, c-dată, 0,1 decigramme.

Dosa maximală, pe ȳi, 0,5 decigramme.

Acid Tartarie.

Acidum tartarium.

Franc. Acide Tartrique, Acide dextroracémique.—

Germ. Weinsäure.

Pond. Mol. = 150.

Preparație. Se ia apă destilată 2000 grame, se încalzesc într'un cazan de aramă bine spoit, apoi se adaogă bitartrat de potasiu 400 grame; după ce se dissolvă bitartratul de potasiu, se trătează cu carbonat de calciu pur (cretă), 100 grame în mici porțiuni, până va inceta efervescența. Acest amestec trebuie încăldit câteva ore la un foc moderat, pentru a da un sediment, apoi licuidul lîmpe de trebuie decantat, iar sedimentul adunat pe un filtru de pânză, se spală cu apă destilată.

Atât licuidul decantat, cât și acel dobândit din spălarea sedimentului se adună într'un cazan și se pune la foc pentru a se încalzi. Indată după încăldire se trătează, agitându-se necontenit, cu o soluție preparată din clorur de calciu 100 grame, până când numai dă niciodată precipitat, când se pune în contact cu o probă din soluția filtrată.

Sedimentul obținut, unit cu cel dinainte, se spală cu apă ferbinte și se amestecă cu apă destilată 1600 grame, agitându-le necontenit și adăogându-le, în mici porțiuni, acid sulfuric diluat pur 1200 grame. După aceea se pune la digerare, în timp de mai multe zile, într'un loc cald, mestecându-le adesea cu un baston de sticlă. Licuidul se decantă, iar sedimentul se spală cu apă de mai multe ori, până când apa nu mai are un gust pronunțat acid.

Licuidul dobândit se filtră și se evaporă într'un cazan de plumb până ce dobândesc o greutate specifică de 1,210.

Dupe ce s'a recit se filtră din nou pentru depărtarea sedimentului de sulfat de calciu, depus din nou și evaporațiunea se urmăză pe baia de apă până la consistența siruposă și formarea pe d'asupra a unei pelite.

In fine, se pune la cristalizație într'un loc recoros.

Acăstă operație se urmăză și cu apele mume și dacă acestea oferă veri-o colorație, se tratează cu cărbune animal pur până când devine incolor.

Caractere fizice și chimice. Cristalele obținute sunt incolore, inodore, dură, transparente, prismatice sau în formă de lamele; espuse la aer nu atrag umiditate.

Ele sunt prisme clinorombice, cu vîrfurile triedre și cu fețisore emiedrice. Ele au un gust ușor acid. Acidul tartaric încăldit arde fără residiu, răspândind odore de caramel. Acidul tartaric este solubil în părți egale de apă rece, în puțină apă caldă, în trei părți alcool; este insolubil în eter, cloroform și benzină. Se topesc la 135° transformându-se într'un lichid limpede.

Are greutate specifică 1,764.

Soluția sa apăsă este dextrogiră.

O soluție de acid tartaric, tratată cu apă de calce sau cu o sare solubilă de bariu, dă un precipitat alb, care trebuie să se dissolve în acid nitric. Cu acid sulfuric și sulfidrat de amoniu nu trebuie să dea precipitat, ceea ce ar dovedi prezența arsenului și a metalelor: plumb și fer.

Alter. Acid sulfuric, sulfat de calciu, urme de plumb și cupru.

Fals. Cu tartarul vinului, alumă, sulfatul acid de potasiu.

Dosis maximala, o-dată, 0,5 decigrame.

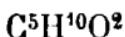
Dosis maximală, pe dì, 1,5 gram.

Acid Valerianie.

Acidum Valericum.

Franc. Acide Valérianique, Acide Valérique. — Germ.

Baldriansäure.

Pond. Mol. = 102.

R. Rădăcină de valeriană sdrobită . . 10000 grame.

Acid sulfuric oficinal 1000 grame.

Bicromat de potasiu 600 grame.

Apă destilată 50 litri.

Se solvă bicromatul de potasiu în 10 lituri apă, se adaogă acidul sulfuric și astfel amestecate, sunt turnate peste restul apei în care s'a pus mai întâi rădăcina de valeriană, și astfel se lasă să digereze 24 ore.

Se destilă până ce a trecut un sfert din lichid cu oleul esențial, atunci se varsă lichidul destilat în cucurbită și se reințepe destilația, se continuă până ce lichidul ce destilă nu mai prezintă reacțunea acidă.

Lichidul destilat se satură cu carbonat de sodiu și prin evaporație, lichidul se reduce la consistența siruposă.

Atunci se adaogă un ușor exces de acid sulfuric și totul se lasă în linistă într'un tub puțin larg (epruvetă). Acidul valerianic se ridică la suprafață sub forma unui strat oleaginos. Acesta decantat, se destilă separat într'o cornută de sticlă la care se alipesc recipientul.

Acidul valerianic se mai prepară și după prescripțiiunea următoare:

R. Bicromat de potasiu 500 grame.

Apă destilată 400 grame.

Se introduce într'o retortă tubulată, aşedată pe baia de

nisip, care se pune în ușoră comunicație cu un balon de sticlă, servind ca recipient, și care trebuie să fie bine răcit. Se adaogă retortei tubulate un tub de sticlă, terminat în formă de pâlnie, intrând ca un centimetru dedesubtul lichidului. Se tornă printr'acăstă pâlnie, în mică porțiuni, un amestec rece de :

Alcol amilic 100 grame

Acid sulfuric concentrat pur . . 400 grame

Reacția ce se produce încăldesce atât de tare interiorul retortei, în cît destilația se face de sine și fără foc. Numai după ce reacția a incetat, se încăldesce baia de nisip pe care se află retorta.

După ce s'a destilat *patru sute grame* de lichid, baia de nisip se lasă puțin să se răcă, apoi retorta se pune în comunicație cu un alt recipient, și prin tubul retortei se tornă un amestec cald de :

Acid sulfuric concentrat pur . . 400 grame

Apă comună 500 grame

Destilația se urmărește până când se obține *cinci sute grame*.

Se amestecă ambele lichide destilate, se neutralizează cu o soluție de sodă caustică, se evaporă până la soliditate și, în fine, se descompune cu acid sulfuric diluat. De aici înainte operația se urmărește ca la primul mod de preparație.

Dacă operația este bine condusă, se obține 50%—60% acid valerianic.

Caract. Acidul valerianic oficial se prezintă sub forma unui lichid incolor, oleoginos, având asemănare cu un ulei eteric. El are un miros propriu de valeriană, un gust iute, ardător, acid, grețos și în armă dulcă, semănând cu gustul fructelor.

Greutatea specifică, la +20° C., 0,955.

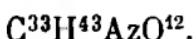
Ferbe la 175° C., înghetă la $+15^{\circ}$ C., este solubil în 30 părți apă, la temperatură ordinată; se amestecă, mai în oră și ce proporție, cu alcoolul, eterul, cloroformul și acidul acetic; disolvă camforul, resinele și fosforul.

Mați tōte săi urile acestui acid sunt solubile în apă.

Aconitina.

A c o n i t i n a.

Franc. Aconitine.— Germ. Aconitin.

Pond. Mol.=645.

R. Rădăcină uscată de Aconit	1000 grame.
Alcol de 90°	3000 grame.
Apă destilată.	
Eter oficinal	
Bicarbonat de sodiu	Q. S.
Acid tartaric	

Se macerează în alcol, adiționat de 10 grame acid tartaric, rădăcina de aconit pulverisată. Se störce residiul, se filtră și licuidul obținut se destilă, ferit de contactul aerului, la o temperatură ușoră. Residiul ce rămâne din destilația soluției alcolice este tratat cu apă, care nu disolvă materiele grase și resinose.

Se filtră și soluția se bate cu eter, care îi răpesce uneori materiale colorante.

Se decantă eterul, soluție apă se adaogă carbonatul acid de sodiu până ce nu se mai produce efervescență, și se agită cu o nouă cantitate de eter.

Acesta disolvă aconitina pusă în libertate de carbonatul neutru de sodiu.

Evaporând eterul se obține Aconitina.

Pentru a o avea perfect curată ea se redisolva în o soluție

aposă slabă de acid tartaric, se decoloréză din nou prin agitația cu eter, se precipită prin carbonatul acid de sodiu, și aconitina pusă în libertate este din nou luată cu eter.

Ultima licore eterică, adiționată cu volumul său de petrol ușor, și lăsând a se evapora încet, depune aconitina cristalizată.

Se obține astfel 0,6 la sută.

Caract. Aconitina se prezintă sub forma unei pulvere albă sau fără puțin colorată, amorfă, inodoră, cu un gust mai întîi amar, iar în urmă iute, semenând cu gustul rădăcinei de piretru; la aer nu se alteră și nu aderă de hârtie.

Are o greutate mai mare de cât apă; este puțin solubilă în apă rece, ușor solubilă în apă acidulată, în două părți eter, în trei părți cloroform și alcool amilic, și este insolubilă în eterul de petroleu și glicerină.

Cristaliză în table romboidale fusibile la 183° C.

Trebue conservată cu mare precauție fiind un medicament toxic fără energic.

Dosa maximală, o-dată, $\frac{1}{4}$ parte din un miligram.

Dosa maximală, pe dl, 0,001 miligram.

Adonidina.

Principiul activ din *Adonis vernalis*. Dece kilograme de tulpine și foii dau aproape 2 grame adonidină.

Caract. Substanță amorfă, colore galbenă-canarie, igrometrică, inodoră și de savoare fără amară.

Este solubilă în apă și alcool, insolubilă în eter anidru, cloroform, esență de terebentină și benzină.

În prezența acidelor diluate și la cald, ea se desdosește în glucosă și în o materie resinosă.

Se prescrie de regulă tanatul de adonidină, 1 până la 2 centigrame pe dl.

Alcol etilic.

Spiritus.

Sjn. *Idrat de etil, Spirit de vin, Alcol absolut sau anidru.*

Franc. Alcool ordinaire.— Germ. Weingeist.

Pond. Mol. = 46.

Alcol de 95° centesimali.

Alcolul este productul fermentațiunii alcolice a licuidelor sacharate din fructe, datorit unui ferment special *micoderma vini* și prin care, mai tôtă cantitatea de sachăr se transformă în alcol și în bioxid de carbon.

Sachărul de trestie (sacaroza) nu poate fi supus fermentațiunii de cât combinat cu o moleculă de apă, transformându-se mai întotdeauna în sachăr de fructe.

Orice substanță, care se poate transforma în sachăr de fructe, poate servi ca materie primă pentru prepararea alcolului prin fermentație; astfel el se obține din grâu, cartofii, și la noi mai des din porumb.

Dupe fermentație, alcolul se obține prin destilație.

In comerç se găsește alcol destul de pur pentru a fi întrebuințat în farmacie, fără a mai fi supus diferitelor operațiuni de rectificare.

Alcolul concentrat ofiținal de 95° C. trebuie se aibă la + 15° G., greutatea specifică 0,8161.

Alcolul este un lichid limpede, incolor, mobil, volatil, fără a lăsa residiu, ferbe la 79° C. și nu îngheță niciodată la - 90° C.; are un gust iute, ardător, fiind că sustrage apă din gură; arde cu o flacără albăstruie, forte puțin luminătoare, fără sum și produce bioxid de carbon și apă. Alcolul nu

dă nicăi o reacție cu hârtia de turnesol udată mai ântîiș în apă.

Câte-va picături de alcol, frecate în palmă, nu trebuie să răspândescă miroslul neplăcut de alcol amilic.

Un alt mijloc mai bun pentru a dovedi prezența alcoolului amilic, este miroslul caracteristic ce se desvoltă prin evaporație a 30 c.c. alcol, la care s'a adăogat mai ântîiș o soluție de idrat de potasiu (10 picături).

Acăstă metodă de esaminare face ca miroslul de alcol amilic să apară chiar când acesta ar fi mascat printr'un alt ingredient. Nu trebuie să se înegréască prin adiție a volumului său de acid sulfuric ofișinal.

Diluat cu dublul volumului său de apă destilată, trebuie să dea o soluție limpă, în care azotatul de argint să nu producă nicăi precipitat, nicăi colorație.

Dece grame de spirt cu 20 grote din o soluție slabă de perimanganat de potasiu să rămână tot roșu și să nu se schimbe. Să nu se coloreze sau să precipite cu alcoolul, soluția de idrogen sulfurat sau de amoniac.

La + 15° C. el trebuie să conție 95 volume alcol pur, 5 volume apă. In pondere: 92 grame alcol pur cu 8 grame apă.

Alumen.

A l u m e n.

Sulfas alumino-potassicus.

Sin. *Piatră acră, Sulfat de aluminiu și de potasiu.*

Franc. Alun de potasse. — Germ. Alaun.

Pond. Mol. = 949,2.

Preparație. Se prepară în fabrici speciale din dife-

rile minerale, precum este șista de alumen, alunita, etc., mai cu deosebire în Toscana (Italia).

Alumenul de potasiu din comerç se prezintă, parte în mase cristaline, parte în cristale octoedrice sau cubice. Cristalele sunt inodore, puțin transparente, dure, cu fractură sticlosă concavă; espuse la aer, perd apă lor de cristalizație și devin esforescente, au un gust dulcег și în urmă astringent. Alumenul este solubil în 10,58 părți apă rece, în 0,3 părți apă ferbinte; soluția sa are o reacție acidă.

Se solvă asemenea în 2,5 părți glicerină. Se topesc în apă să de cristalizație fiind pus la căldură.

Dacă se ia două grame de alumen și se disolvă la căldură în 13 grame apă destilată, agitându-se mai des până la recire, apoi dacă se adaugă încă 15 grame apă destilată, agitând iarăși, după recire soluția trebuie să nu fie completă, căci în caz contrarui acesta ar indica prezența alumenului de amoniu sau de sodiu, însă adăugându-se încă 15 grame apă, se obține soluția totală a alumenului de potasiu.

O parte din această soluție, tratată cu ferocianul de potasiu, nu trebuie să dea o colorație albastră; o altă parte, tratată cu o soluție de sodă caustică până când precipitatul format (idrat de aluminiu) se va dissolve din nou, nu trebuie să respândescă miros de amoniac. Cu sulfidratul de amoniac să producă o colorație slabă, dar nici un precipitat, ceea-ce ar indica urme de plumb, cupru sau fer.

Alter. Alumenul de potasiu este adesea amestecat cu alumen de amoniac, și căte o dată în industrie este cu totul înlocuit prin acesta. Trebuie deci să nu desvolte vaporii amoniacați când va fi încăldnit cu calce sau potasiu.

Alumen calcinat.

Alumen ustum.

Sin. *Piatră acră arsă*.

Franc. Alun calciné. — Germ. Gebrannter Alaun.

Preparațiune. Se prepară incăldind alumenul de potasiu, pulverizat, în vase de pămînt nesmălțuite până la o temperatură de 240° C., adică până când perde 40—45%, apă, transformându-se într'o masă ușoră și spongiösă. Nu trebuie să încălzi mai tare, căci atunci alumenul s-ar descompune.

Caract. Alumenul calcinat este ușor, alb, poros, spongios, friabil, cu un gust la început puțin stiptic. Se solvă în 25—30 părți de apă, în 24 ore, la temperatura ordinată. Soluțiunea are aceleași proprietăți, fizice și chimice, ca și acea a alumenului cristalizat.

Esaminarea alumenului calcinat se mărginesce numai asupra solubilităței sale și asupra reacțiunii acide.

Amil-nitros.

Amylium nitrosum.

Sin. *Eter amil-nitros, Nitrit de amil, Azotit de amil.*

Franc. Ether amyl-nitreux. — Germ. Salpetrigsäurer

Amylaether.

$\text{AzO}^2\text{C}^5\text{H}^{11}$.

Pond. Mol. = 117.

Este un lichid clar, gălbui, volatil, cu miros a fructe, gust arător aromatic, abia solubil în apă, se amestecă în orice proporție cu alcool și eter, fierbe între $97-99^{\circ}$ C., aprins arde cu flama galbenă luminosă.

5 c.c. amil-nitros, amestecat cu o soluțiune formată din **1** c.c. apă amoniacală și **0,2** c.c. amoniac licuid, nu trebuie să rădice reacțiunea alcalină acestui licuid.

1 c.c. amil-nitros, amestecat cu o soluțiune din **1,5** c.c. soluțiune de azotat de argint și **1,5** c.c. alcool absolut, adăgând și câte-va picătură de amoniac licuid, încăldindu-se în urmă ușor, să nu se producă o colorație brună sau negră. Leșia de sodă îl descompune în azotit de sodiu și alcool amilic. Clorul produce o colorație roșie care trece în verde. D=0,877.

Să se conserve ferit de lumină.

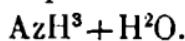
Amoniae.

Soluțiune apărătoare de amoniae.

Sin. *Alcali volatile, Spiritus salis ammoniaci.*

Spirit de țiperig, Amoniac ordinar din comerciu.

Franc. Ammoniaque liquide. — Germ. Salmiakgeist.

Pond. Mol. = 35.

Licuid incolor, de odore sufocantă și urinósă, de un gust foarte caustic și alcalin; producând vesicație când este pus în contact cu pielea. D=0,925.

Titrul. Această soluție conține 20 la sută gaz amonic, care se evaporază complet sub influența căldurei. Se evapora fără a lăsa residiu și se coloră în contact cu dopul de plută.

Alter. Acid carbonic, acid sulfuric, acid cloridric. Săruri de calciu, produse empireumatice.

Fals. Apă în exces.

Conserv. Trebuie să fie conservat în sticle cu dop șlefuit, să se păstreze pentru usul estern.

Amoniac licuid oficinal.

Ammonia pura liquida. Liquor ammonii caustici.

Sin. *Amoniac pur*, *Amoniac caustic*.

Preparăriune. Se ia clorur de amoniu, 400 grame, oxid de calciu pur, 500 grame.

Fie-care se pulveriză separat, se amestecă bine, și apoi se pune într-o retortă de sticlă tubulată, astfel încât se umple numai 3 din 4 părți ale retortei. Retorta comunică, prin ajutorul unui tub de sticlă încovoiat de două ori, cu aparatul lui Wolff; în cele din urmă flacone se pune o soluție de oxid de potasiu, iar cele-alte două se umplu pe jumătate cu apă destilată și trebuesc bine răcite.

Tuburile prin care trece gazul trebuie să ajungă până în fundul flaconelor și lipindu-se bine răsuflarele, se törnă prin tubul cu pâlnie întors al retortei, apă comună 500 grame.

Dupa aceea se încalzesc la un foc moderat, până când incetarea desvoltării bulelor de gaz amoniac arată finisul reacției. Amoniacul licuid astfel dobândit trebuie să aibă o greutate specifică de 0,915. O sută părți soluție conține 23,8 părți amoniac gaz.

In loc de amestecul de mai sus se poate pune în balon 1500 grame amoniac licuid din comerț ce se destila în același aparat.

Caract. Amoniacul licuid trebuie să fie limpede, incolor, foarte volatil, cu o odore petrunjeltoare, dar nu empirumatică.

Tratat cu apă de calce nu trebuie să se turbure, nici să se coloreze cu acidul sulfidric.

Neutralizat mai întîi cu acid azotic pur, să nu precipite nicăi cu azotatul de argint, nicăi cu clorurul de bariu, nicăi cu oxalatul de amoniu.

Amoniu acetic lichid.

Ammonium aceticum solutum.

Liquor ammonii acetici.

Sin. *Acetat de amoniac lichid, Spirit de Mindererus.*

Franc. Acétate d'ammoniaque liquide. — Germ. Essigsaure Ammonium-lösung.

R. Acid acetic de 1,060 300 grame.

Apă destilată 700 grame.

Carbonat de amoniac . aproximativ 160 grame.

Mestecați apă și acidul în o capsulă de porcelan și încăldiți ușor. Adăugați în mici porțiuni carbonatul de amoniac până ce soluția va lua o ușoră reacție alcalină, și lăsați să se răcescă. Filtrați și conservați în sticle bine închise.

Al doilea mod de *preparare*: Se ia carbonat de amoniac o cantitate ore-care, se saturază cu acid acetic concentrat cât trebuie până la neutralizarea completă. Se diluează apoi cu apă destilată până când lichidul capătă greutatea specifică 1,036.

Se filtră și se conservă în vase de sticlă bine închise.

Caract. Acest product amoniacial este un lichid limpede, incolor, cu reacție neutră, miros cam neplăcut, cu totul volatil.

Amestecat cu alcool și tratat cu acid sulfidric nu trebuie să dea nicăi o turbură.

Titrul. Licuidul cu densitatea 1,036 conține aprópe 18,5 % părți de acetat de amoniac solid ($C^2H^7O^2Az$).

Obser. Medicamentul usitat altă dată sub numirea de *Spirit de Mindererus* sau de Minderer era un acetat de amoniac în soluție, inpur, preparat cu oțet destilat și sare volatilă din cornul de cerb.

Amoniu bromurat.

A m m o n i u m b r o m a t u m.

Sin. *Bromur de amoniu, Bromidrat de amoniac.*

Franc. Bromhydrate d'ammoniaque. — *Germ.* Bromammonium.

Pond. Mol. = 98.

Acăstă sare se obține în același mod ca și iodurul de amoniu, luând 10 părți bromur de potasiu și 5,6 părți sulfat de amoniu uscat. Se poate obține și prin sublimația amestecării ambelor săruri.

Se poate obține și prin introducerea bromului în exces în amoniac lichid, care prin evaporație rămâne în cristale, însă acăstă este în tot-d'a-una amestecat cu puțin bromat de amoniu.

Bromurul de amoniu cristaliză, este incolor, fără miros, cu gust salin; încăldit se volatilizează fără să fusioneze niciodată să se descompue; se solvă în 2 părți apă rece, în 150 părți alcool de 90°, foarte puțin în eter. În contact cu aerul umed, bromurul de amoniu devine galben, dezvoltând brom, din care cauză trebuie conservat în vase bine închise, ferit de contactul aerului.

Amoniu carbonie.

Ammonium carbonicum.

Sin. *Carbonat de amoniac, Sescuicarbonat de amoniac,
Alcali volatil concret.*

Franc. *Carbonate d'ammoniaque, Sel volatile anglais.* —

Germ. *Kohlensaures ammonium.*

$(\text{AzH}^4)^2\text{CO}^3 \cdot 2(\text{AzH}^4\text{HCO}^3) + 2\text{H}_2\text{O}$.

Pond. Mol. = 254.

R. Clorur de amoniu	200 grame.
Cretă albă	300 grame.

Dupe ce se usuc și pulverizez separat fie-care, se amestecă bine și se introduc într'o retortă de gresie cu gătul larg și scurt, astfel ca retorta să fie numai pe $\frac{1}{4}$ plină.

Retorta se pune într'un furnal, dupe ce i s'a potrivit tuburi de sticlă, bine legate între ele, care comunică cu un recipient tubular, bine răcit, sublimațiunea se face încălind treptat retorta, până când sarea încetează să se mai depune în recipientul răcit. Sarea sublimată se adună.

Ea se prezintă sub forma unor bucăți compacte, dure, cristaline, albe, acoperite pe din afară cu un strat de bicarbonat de amoniu, are o odore amoniacală petrundetore și încăldită se volatiliză cu totul.

Carbonatul de amoniu este solubil în 3,6 părți apă rece și insolubil în alcool de 90°.

Trebue conservat în vase bine închise și ferite de contactul aerului, care l transformă într'o masă spongiösă de bicarbonat de amoniu.

O soluție de carbonat de amoniu, neutralizată cu

acid azotic și apoi tratată cu azotat de argint, nu trebuie să dea un precipitat alb, ceea-ce ar dovedi prezența clorurilor.

Cu sârurile solubile ale bariulul nu trebuie să dea asemenea nică un precipitat, ceea-ce ar indica prezența sulfatilor.

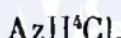
Urmăle metalice se constată prin ivirea unui precipitat în urma tratării cu acid sulfidric sau cu sulfidrat de amoniu.

Amoniu clorurat.

A m m o n i u m c h l o r a t u m.

Sin. *Clorur de amoniu, Tiperig, Cloridrat de amoniac.*

Franc. Chlorhydrate d'ammoniaque. — Germ. Chlorammonium.

Pond. Mol.=53,5.

R. Cloridrat de amoniac, sublimat, crud, 500 grame.

Apă destilată ferbinte 1500 grame.

Dupe ce s'a disolvat se adaogă :

Amoniac licuid. 20 grame.

Dupe câteva șile de digerare într'un vas bine inchis, se filtră, iar productul filtrat se evaporăză pe baie de nisip până la sicitate.

Cloridratul de amoniac oficial se prezintă sub forma unei pulvere cristaline, albă, inodoră, cu un gust înțepător, ca al sarei comune; încăldit pe o placă de platină se volatilizează cu totul, respândind un fum alb, fără a se topi sau a se descompune. Este solubil în 3 părți apă rece și într'o parte apă caldă; solubil în 8,3 părți alcool de 90° și în 5 părți glicerină. Presărat pe cărbuni aprinși arde cu o flacăre albastră-verde.

Prezența substanțelor fixe se dovedesc prin residiul ce rămâne după încăldirea pe o placă de platină; impuritățile metalice prin acidul sulfidric și sulfidratul de amoniac, cu care se produce o turbură sau un precipitat; iar prezența acidului sulfuric prin precipitatul alb, care se produce în urma tratării cu o soluție de clorur de bariu.

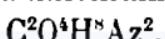
Obs. El este inalterabil la aer.

Amoniu oxalic.

Ammonium oxalicum.

Sin. *Oxalat (neutru) de amoniac.*

Franc. Oxalate d'ammoniaque.— Germ. Oxalsäures ammonium.

Pond. Mol.=128.

R. Acid oxalic pur 10 grame.

Apă destilată 35 grame.

Amoniac lichid 27 grame.

Sau atât amoniac până se manifestă o reacție neutră. Apoi să se evaporeze până la cristalizație.

Se prezintă sub forma unor cristale albe, aciforme, solubile în apă.

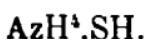
Se întrebuiștează ca reactiv.

Amoniu sulfidric.

Ammonium sulphydricum.

Sin. *Sulfidrat de amoniac.*

Franc. Sulfhydrate d'ammoniaque.— Germ. Schwefelwasserstoffammonium.

Pond. Mol.=51.

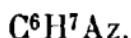
Preparație. Se prepară introducând un curent de acid sulfidric gazos în amoniac lichid, până când unei probe din acest amoniac, adăugându-i-se o soluție de sulfat de magneziu nu se mai produce un precipitat alb de idroxid de magneziu, adică până când tot amoniul să a saturat sau să a combinat complet cu acidul sulfidric.

Trebue conservat în vase mici de sticlă (cu dop de sticlă), păstrându-se la răcoroare într-o cutie de lemn sau de tinichea.

Se intrebuințează ca reactiv.

Anilina.

Sin. *Fenilamina.*

Pond. Mol.=93.

Product industrial ce se scote din pecura ce rezultă prin destilația în vase închise a cărbunilor de pămînt, sau reducând prin hidrogenație nitrobenzenul.

Caract. Lichid incolor, mobil, fără refringent, de o odore aromatică particulară și de un gust acru și ardător.

Când este pură se solidifică la $+8^{\circ}\text{C}.$ și ferbe la $180^{\circ}\text{C}.$ Lumina o îngreșește.

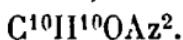
Densitatea = 1,02. Se disolvă în 31 părți apă rece și se amestecă în ori-ce proporție în alcool, eter, aceturi, sulfur de carbon, oleuri grase și esențiale, precum și în acide cu care se combină.

Dosa. 5 până la 15 centigrame, de trei ori, maximum, pe zi.

Antipirina.

A n t i p y r i n u m.

Sin. *Analgesind*, *Anodinind*, *Parodină*, *Sedatind*, *Metozind*,
Fenildimetilpirazolon, *Dimetiloxichinizind*.

Pond. Mol. = 174.

Preparație. Se prepară antipirina tratând anilina astfel în cît să se obțină oximetilchinizina.

Acest product, tratat cu clorur de metil, se transformă în antipirină.

Caractere fizice și chimice. Antipirina se obține sau sub forma unei pulvere de cristale aciculare, sau sub forma unei pulvere cristaline aproape albă. Ea are un gust puțin amar, se topesc la 113°C. Se disolvă în ponderă sa apă rece (+12°) și în jumătate ponderă apă caldă, în 2 părți alcool, în una și jumătate parte cloreform și în 50 părți eter. Soluția ei apăsă (1 la 100), tratată prin o soluție de acid tanic, produce un precipitat alb. 2c.c. din această soluție prin adăugirea a două picături de acid azotic, nitros (fumegând), se colorază în verde, chiar cu 1 la 50000 părți apă.

După încăldire, adăugând în timpul fierberei încă 1 picătură de acid azotic fumegând, ea se colorază în roșu.

2c.c. dintr-o soluție mai diluată (1 la 10000) produce o colorație roșie închisă prin adăugirea unei picături de perclorur de fer. Această colorație trece în gălbui deschis prin adăugirea a 10 picături acid sulfuric concentrat.

Soluția apăsă (1 la 2) trebuie să fie neutră, incoloră sau puțin galbenă; să nu aibă gust iute și prin acidul sulfuric să nu se modifice.

Soluțiunea apăsă de antipirină, tratată cu acid sulfuric și în urmă cu bicromat de potasiu, dă un precipitat abundant galben, care se inegresce cu ușurință.

Cu acidul picric (soluție saturată) dă precipitat galben amorf, ce devine în urmă cristalin. (Sensibil chiar cu o soluție de 1 la 4000).

Dosa maximală, odată, 0,5—1,0 gram.

Dosa maximală, pe zi, 6,0—8,0 grame.

Apocodeina cloridrică.

Apocodeinum hydrochloricum.

Sin. Cloridrat de apocodeind,

Pond. Mol.=304,5.

Se obține inferbântând la 180°C . codeina cu clorurul de zinc în soluție concentrată, care transformă codeina în apocodeină, răpindu-i o moleculă de apă.

Se administră în injecții sub-cutanate în dosă de 15—22 miligrame.

Apomorfina cloridrică.

Apomorphinum hydrochloricum.

Sin. Cloridrat de apomorfind.

Pond. Mol.=291,5.

Apomorfina se obține încăldind în tuburi de sticlă, inchise ermetic, la $150^{\circ}\text{C}.$, morsină cu un esces de acid cloridric. În aceste condiții morsina perde o moleculă de apă și se transformă în apomorfină.

Cloridratul de apomorfină se prezintă în cristale mici,

lucitore, de un alb-cenușiu, inverginduse la aer, inodore, de o savore amară, reacțiune ușor acidă sau neutră.

Este solubil în 6—8 părți apă și în 50 părți alcool la +15°C. Este insolubil în eter și cloroform.

Apa și alcoolul ferbinte o descompun parțial. 100 părți sare conțin 87,97 apomorfină.

Dosă maximală, o-dată, 0,01—0,015 miligrame.

Dosă maximală, pe cîi, 0,05 centigrame.

Aseptol.

Sin. *Acid Sozolic, Sulfocarbol, Orto-oxifenilsulfuros.*

Pond. Mol. = 174.

Preparăriune. Se obține, lăsând mai multe săptămâni împreună, la temperatură ordinară, un amestec de fenol și acid sulfuric.

Caract. Corp cristalin, deliquescent, cu odore caracteristică de fenol, combinânduse cu basele pentru a forma săruri; este solubil în orice proporție în apă.

Asparagina.

Sin. *Altenia, Asparamida, Amidă-amidomalică.*

Pond. Mol. = 132.

Preparăriune. Sucul de *Asparagus officinalis*, concentrat, depune prin răcire *Asparagina*, care se purifică prin mai multe cristalațiuni.

Caract. Cristale duri, inodorii, nealterabile la aer. Densitatea lor 1,519.

Puțin solubile în apă rece, solubile în apă caldă, ele sunt insolubile în alcool rece și cald, eter, oleuri grase

și esențe. Ușor solubile în acide și alcalii, cu care face săruri. Ea este levogiră.

Dosa maximală, o-dată, 0,05 centigrame.

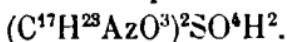
Dosa maximală, pe ȳi, 0,15 centigrame.

Atropina sulfurica.

Atropinum sulfuricum.

Sin. *Sulfat de atropind.*

Franc. Sulfate d'atropine. — Germ. Schwefelsaures Atropin.

Pond. Mol. = 676.

R. Acid sulfuric diluat 10 grame.

Alcol concentrat 20 grame.

Atropină 10 grame.

Se amestecă și se încăldește fără puțin alcolul cu acidul sulfuric, apoi se adaugă atropina în cantități mici, și agitând necontenit.

In urma disolvării atropinei licuidul trebuie să fie neutru, sau de reacție fără puțin alcalină; apoi trebuie evaporat pe băi de apă la o temperatură aproape de + 50°C. După ce a scăzut până când volumul a ajuns la treia parte din cel total, licuidul se pune într-o capsulă de sticlă cu fundul lat, la un loc căldicel până se usucă. Pentru a dobândi sulfatul de atropină în stare cristalină, sulfatul bine uscat se disolvă, prin ajutorul unei călduri moderate, în aproape 20 părți alcol absolut; iar pentru a mijloca volatilizarea alcoolului, soluția se pune la un loc căldicel.

Caract. Atropina sulfurică se prezintă sub forma cris-

talină, în bucăți mici amorfă, sau în prisme incolore, cu un luciu matăsos; este solubilă în trei părți apă rece, în 35 părți alcool absolut, în șece părți alcool concentrat, și este insolubilă în eter și cloroform; soluția trebuie să fie neutră și cu un gust foarte amar, greșos.

Obs. Toxic. 100 părți din această sare conțin 85,5 atropină.

Dosa maximală, odată, 0,0005—0,001 miligrame.

Dosa maximală, pe di, 0,002, foarte rar 0,008 miligrame.

Aur.

A u r u m.

Franc. Or. — Germ. Gold.

Pond. Mol = 197.

Metal de o culoare galbenă, foarte lucitor, primitor de poleitură, cel mai maleabil și cel mai ductil dintre toate metalele cunoscute.

Densitatea aurului este de 19,25; el se topesc la o căldură de 1250°.

Inalterabil la aer, oxigenul nu atacă aurul la niciodată; acidele: sulfuric, azotic, cloridric, nu au niciodată o acțiune asupra lui.

Apa regală îl disolvă cu ușurință formând cloruri. Clorul și bromul îl atacă chiar la rece.

Alter. Argint, cupru, platină.

Aur în foli.

A u r u m f o l i a t u m.

Franc. Or filé. — Germ. Blatt Gold.

Folia de aur, nu trebuie să conție niciodată un metal străin;

lipită pe o placă de sticlă, se fie de culoare verduie când se espune la rađele luminei diffuse.

O fōie de aur tratată cu 3 c.c. acid azotic într'o capsulă de porcelan, încăldită puțin până la disolvare, iar lichidul decantat într'o epruvetă și tratat cu puțin amoniac lichid, nu trebuie să producă o colorațiune albastră, ceea ce s'ar întempla dacă ar conține cupru.

Aur pur precipitat.

Aurum purum precipitatum.

Sin. *Aurum divisum*, *Aurum alcoholisatum*.

Franc. Or pur precipité. — Germ. Reines Gold pulver precipitat.

R. Sulfat de fer cristalizat. 10 grame.

Apă destilată. 90 grame.

Se solvă și filtrază, apoi se adaogă, agitând, lichidul preparat din :

Triclorur de aur pur. 3 grame.

Apă destilată. 30 grame.

Acid cloridric 1 gram.

Precipitatul dobândit, sedimentânduse, trebuie să fie spălat cu apă destilată, isolat și apoi uscat.

Caract. Pulvere gălbue, dând prin compresiune luciu metalic al aurului. Să nu fie atacat nică de acidul azotic, nică de cel cloridric. Solubil în apă regală.

Acăstă soluție fiartă cu acid oxalic, trebuie să depue tot aurul.

Lichidul filtrat să nu se turbure prin amoniac, prin sulfur de idrogen, sau prin sulfidratul de amoniu.

Argint.

Argentum purum.

Franc. Argent purifié. — Germ. Reines Silber.

Pond. Mol. = 108.

Metal alb cu o densitate 10,47.

El este fără maleabil și fără ductil, în cît se poate transforma în sîrme fine și în foișe. Este mai dur de cît aurul și mai moale de cît cuprul.

Argintul se topescă la 1000° C. Încăldit la o temperatură fără înaltă, produsă de gazul detonant, se volatilizează producând vaporii verdi.

Sub influența căldurei, acidul sulfuric concentrat și ferbinte îl disolvă; acidul azotic (1,32) îl atacă cu ușurință la rece transformându-l în azotat de argint. De asemenea, sulfurul de hidrogen îl atacă producând sulfur de argint.

În contact cu aerul sau cu oxigenul, argintul nu se alterează la temperatura ordinată.

Alter. Conține adesea: cupru, plumb, mai rar: staniu și bismut, aur, seleniu, sulf.

Obs. Se intrebuiștează la prepararea sărurilor de argint.

Argint pur, în foi.

Argentum foliatum.

Franc. Argent filé. — Germ. Blatt-Silber.

Să fie făcute din argint pur.

Caract. O foiie pusă într-o sticlă de ornic și tratată cu acid azotic pur, la căldură să se dissolve cu totul.

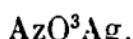
Tubul ce conține soluțiunea, ținut d'asupra unei côle de hârtie neagră, nu trebuie să arate niciodată o turbură albă, punându-se d'asupra unei côle de hârtie albă, nu trebuie să arate niciodată o colorație albastră sau verde.

Argint azotie.

Argentum nitricum crystallisatum.

Sin. *Azotat de argint cristalizat.*

Franc. Azotate d'argent. — Germ. Krystallisirtes-sal-petersaures Silber.

Pond. Mol. = 170.

R. Argint pur 100 grame.

Acid azotic officinal 150 grame.

Apă destilată 50 grame.

Puse într'o capsulă de porcelan, se încăldeșează puțin pe baia de nisip, până la complecta disoluție.

Prin răcire se depun cristale, ce trebuie să fie puse într'o pâlnie pentru a se scurge.

Acestea topite la cald și redissolvate în urmă în apă, soluția filtrată și concentrată va da cristale pure.

Se mai poate prepara și în modul următor:

Se ia sîrmă sau monede vechi de argint o cantitate ore-care și se disolvă în acid azotic pur, puțin concentrat, cantitate suficientă; se diluiază soluțiunea cu apă comună și se precipită cu o cantitate suficientă de acid cloridric; se decantă, și precipitatul de cloruri de argint se spălă de repetate ori cu apă, până când apa de spălare nu mai dă cu amoniacul lichid o colorație albastră. În urmă se mai spălă de câteva ori cu apă destilată, se adaugă clorurului de argint cuie de sîrmă de fier, și se lasă să stea până când s'a redus clorurul de argint în argint metalic.

După aceea se spălă iarăși, până când apa, prin adăugirea ferocianurului de potasiu, dă numai o reacție

slabă asupra feruluī. Argintul ast-fel redus și spălat, se disolvă în acid azotic diluat pur, de greutate specifică 1,13. Soluțiunea, 1 la 6 părți, se filtrază, se evaporază până nu se mai desvoltă vaporii roși-bruni de bioxid de azot sau de ipoazotită; lichidul se filtrază și în urmă se evaporază în capsule de porcelan până la inceperea cristalizației și se pune la repaos spre a se forma cristale.

Apa mură se evaporază până la sicitate și se fusioneză spre a obține un azotat de argint pur.

Ols. Nu trebuie să conțină cupru sau fer și soluțiunea, precipitată cu acid cloridric în exces, licuarea filtrată și evaporată, nu trebuie să lase residu.

Dosa maximală, o-dată, 0,03 centigrame.

Dosa maximală, pe dî, 0,2 decigrame.

Argint azotie topit.

Argentum nitricum fusum.

Lapis infernalis.

Sin. *Azotat de argint topit, Piatra iadului.*

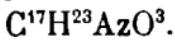
Franc. Azotate d'argent fondu. — *Germ.* Salpeter-saures Silber, Geschmolzen.

Preparăriune. Se ia azotat de argint cristalizat o cantitate óre-care, se încăldesce într'o capsulă de porcelan, la început la o temperatură foarte moderată; se măresce în urmă temperatura treptat până la 198° C., până când se obține o masă topită care curge ca oleul, se tornă apoi în forme puțin încăldite, de unde, după recire, se obțin bastonașe. Bastonașele trebuie să fie albe sau cenușii, cu fractura radiată, solubile în părți egale de apă rece și caldă.

Atropina.

A t r o p i n u m.

Franc. Atropine. — Germ. Atropin.

Pond. Mol. = 289.

Preparațiune. Atropina se prepară mai cu seme din rădăcina *Atropei Belladona*.

Rădăcina pulverizată se macreză cu alcool, în aparatul deplasator, 24 ore; după scurgerea lichidului, soluția alcoolică se tratează cu idrat de calciu, agitând bine pentru depărtarea substanțelor străine; se adaugă apoi acid sulfuric diluat, până se dobândesc reacțiune puțin acidă; lichidul se filtrază, se sustrage cea mai mare parte a alcoolului prin destilație și apoi se evaporază până la consistența siruposă. Residiul se tratează cu apă destilată pentru a se depărta resina și grăsimea. Soluția apăsă se tratează cu potasă caustică, într'un mic esces și apoi se adaugă cloroform pentru a disolva atropina.

Caract. Atropina se prezintă sau ca pulbere fină, sau ca cristale aciculare fine, matăsose, incolore, inodore, anidre, fusibile la $+113^{\circ},5$ C., solubile în 500 părți apă rece, în 30 părți apă ferbinte, în 8 părți alcool de 90° și în 60 părți eter.

Ea are o reacție alcalină și neutralizează acidele minerale.

Atropina este ușor levogiră, dilată pupila și este toxică.

Dosa maximală, o-dată, 0,0005—0,001 miligram.

Dosa maximă, pe dîi, 0,002; foarte rar 0,005 miligrame.

Benzina.**Benzinum petrolis.**

Franc. Benzine. — Germ. Benzin.

D=0,640—0,670.

Este un product al destilațiunei păcurei. Lichid incolor, lăptos și foarte mobil; resfrângă răglele luminei și se aprinde leșne, ardând cu o flacără albăstră, lucitoare și formând funingine.

Benzina are un miros caracteristic, propriu și un gust dulceag eteric, puțin ardător, se volatilizează fără residu și ferbe între 55—75°C. Amestecată cu acid sulfuric concentrat, respândește un miros plăcut, apropiinduse de acela de trandafir și cloroform. Ea se amestecă cu alcoolul absolut, eterul, cloroformul, sulfurul de carbon și oleurile eterice; este insolubilă în apă, disolvă iodul, bromul, fosforul și mulți alcaloiidi.

Tratând o parte din benzină cu un amestec făcut din o parte de acid sulfuric și 4 de acid azotic fumant, după ce s'a recit nu trebuie să capătăm niciodată o coloare, niciodată mirosul de amigdale amari, ceea ce se întâmplă dacă ar conține Benzol.

Bismut.**Bismuthum.**

Franc. Bismuth purifié. — Germ. Wismuth.

Pond. Mol. = 210.

Metal alb cu reflect roșiatic, fragil și lucitor, se topesc la 264°C.

Topit și lăsat să se răcescă, cu încetul bismutul cristaliză în romboedri, a căror suprafață fiind acoperită cu un strat foarte subțire de oxid, prezintă coloră foarte viu.

Are greutate specifică 9,822.

Bismutul espus la aer, fie uscat, fie umed, nu se alteră; pus în contact cu apă, într-un vas deschis, se acoperă cu un strat foarte subțire de oxid de bismut.

Sub influența căldurei, se disolvă în acid sulfuric concentrat, dezvoltând bioxid de sulf; se disolvă ușor în acid azotic, dând un lichid din care este precipitat ușor prin apă sub formă de sub-sare.

Introdus în aparatul lui Marsh, să nu depună pete metalice cără ar dovedi prezența arsenulu.

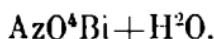
Alter. Adesea conține arsenic, stibiu, plumb, cupru, fer, sulfuri.

Bismut azutie.

Bismuthum subnitricum, Magisterium bismuthi.

Sin. *Subnitrat de bismut, Azotat (sub) de bismut.*

Franc. Sous-azotate de bismuth. — Germ. Basisch sal-petersaures Wismuth.

Pond. Mol = 306.

Preparațiune. Se ia acid azotic concentrat pur, 520 grame, se pune într-un balon de sticlă și se adaugă, în mici cantități, bismut pulverizat 200 grame.

Se incăldește pe baia de nisip până la ebulițiune, mes-tecând din când în când; se lasă la o parte 24 ore, apoi se decantază, amestecând în cantități mici, cu apă destilată ferbinte 1200 grame.

Dupe ce s'a răcit, precipitatul se adună pe un filtru, se spală cu puțină apă destilată rece; în fine, după ce s'a

uscat între hârtii sugătore, la un loc căldicel, să se conserve în vase bine inchise.

Caract. Sub-azotatul de bismut se prezintă sub forma unei pulvere, fără fină, cristalină; fără miros și fără gust, are reacție acidă; rațele sòreleui nu'l alteră, dar óre-cară materiile organice l coloréză, precum și gazul idrogen sulfurat.

Este solubil de tot și fără efervescență, în acid azotic; soluțiunea sa nu trebuie să precipite nică cu azotatul de argint, nică cu azotatul de bariu, sau cu o soluțiune de sulfat de sodiu. Nu trebuie să precipite nică cu molibdianul de amoniu, nică prin aparatul lui March să nu arate că conține arsen.

In cas contrariu, bismutul subnitric este impur și conține clor, acid sulfuric sau plumb. Dacă se ia un gram de bismut sub azotic și se ferbe cu 10 grame acid acetic, se tratéză apoi cu acid sulfuric, se filtréză și apoi se evaporéză, nu trebuie să rămâne nică un residu; in cas contrariu, bismutul sub azotic conține calce sau magnesie.

In 100 părți se află 76,78 % oxid de bismut, 17,42 % anidrită azotică și 5,80 apă.

Dosa maximală, o-dată, 1,0 gram.

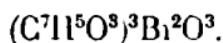
Dosa maximală, pe dîi, 10,0 grame.

Bismut salicilic.

Bismuthum salicylicum.

Sin. *Salicilat de bismut.*

Franc. Salicylate de bismuth. — Germ. Salicylsauers Wismuth.

Este o combinație aprope constantă a aciduluî sali-

cilic cu bismutul când preparațiunea este bine esecată; în cas contrariu, preparatul va fi de combinații variate.

Caract. Salicilatul de bismut formeză o pulvere amorfă, alb-gălbue, insolubilă în apă; tratat cu alcool, eter, cloroform, să nu se estragă acid salicilic. Dacă în salicilatul de bismut se adaugă o mică cantitate de sescuiclorur de fer, atunci se formeză o colorație intensivă violetă. Prin acișii se descompune ușor.

Dosa maximală, o-dată, 1,0 gram.

Dosa maximală, pe dîi, 8,0—10,0 grame.

Brom.

B r o m u m.

Franc. Brome. — Germ. Brom.

Pond. Mol. = 80.

Preparațiune. Bromul, ca și clorul, nu se găsește în natură în stare liberă. Compuși bromului (bromurul de sodiu, de magnesiu) sunt conținuți în apele marine, precum și în mai multe isvōre minerale și unele depozite saline. În fabrică, bromul se obține din lixiva maternă a sărei de mare, care conține combinații de brom, din care mai întâi s'a depărtat, prin cristalizație, tot clorurul de sodiu, și care lixivă se supune apoi la destilație cu bioxidul de manganez și acid cloridric.

Caract. La temperatură ordinară bromul este un lichid roșu-inchis, cu un gust foarte neplăcut și iute.

Greutatea specifică este de 2,98 la + 15° C. La — 15° C. bromul devine solid și formeză foițe verzi, cu luciu metalic și cu aspect ca al grafitei sau iodului. La + 63° C. bromul ferbe și se prezschimbă în vaporii galbeni-roși, a căror greutate specifică este de 80

(H=1); însă și la temperatura ordinară bromul se volatiliză în formă de vaporii galbeni-roși.

In apă bromul se disolvă mai cu greu de cât clorul: una parte brom se disolvă la + 15° C. în aproape 33 părți apă; soluția apăsă are o coloare roșie-portocalie.

In alcol, eter, cloroform și sulfur de carbon, bromul se disolvă lesne, având o coloare roșie-inchisă.

Dacă o soluție apăsă de brom se bate cu eter, cloroform sau sulfur de carbon, acesti corpi atrag din apă tot bromul și se colorează galben-roșu, pe când lichidul apăs devine incolor; eterul va eșa d'asupra apei, pe când cloroformul sau sulfurul de carbon, fiind mai densi, vor cădea dedesuptul apei.

Bromul este fără volatil, din care cauza trebuie conservat în vase de sticlă cu dop de sticlă bine șlefuit.

El nu lasă residiu; mai nainte se conservă sub apă, însă s'a observat că acest mod de conservare sub apă nu impiedică volatilizarea bromului, fiind că apa se saturerà curând cu brom și în urmă bromul se volatilizează din nou.

Mai avantajios este de a conserva bromul în vase mici bine inchise, care în urmă se pun în vase mari umplute cu apă.

La expediere trebuie să se ferescă cineva de vaporii lui, fiind că atacă, ca și clorul, tóte metalele.

Amestecat cu o soluție de sodă caustică pură, bromul dispără, dând o soluție ce nu coloră amilul, ca iodul, în prezența acidului acetic.

Toxic.

Alter. Apă, clor, bromur de iod, ipoazotita.

Dosa maximală, o-dată, 0,013 miligrame.

Dosa maximală, pe di, 0,022 miligrame.

Cadmiu sulfurie.

Cadmium sulfuricum.

Sin. *Sulfat de cadmiu.*

Franc. Sulfate de cadmium. — Germ. Schwefelsaures Cadmium.

Pond. Mol. = 208.

R. Acid sulfuric concentrat pur.	190 grame.
Apă destilată	500 grame.
Acid azotic pur cu greutate specifică	
1,185	260 grame.
Cadmiu	200 grame.

Se pun substanțele într'o capsulă de porcelan și se lasă la o parte până încetază reacțiunea; apoi se aduce la un loc cald până la totala disoluție a metaluluī și se evaporéză la sicitate.

Residiul solvat în două părți și jumătate de apă ferbinte, se filtréză, se evaporéză până când rămâne jumătate din volumul său și se pune la cristalizație.

Sulfatul de cadmiu, care n'a cristalizat, se poate precipita din apă mură prin zinc metalic.

Sulfatul de cadmiu se poate prepara asemenea disolvând carbonatul de cadmiu cu acid sulfuric și supunând lichidul la cristalizare.

Caract. Cristalele sunt voluminoase, grele, incolore, transparente, prismatice sau tabeliforme; espuse la contactul aerului, devin eflorescente; la căldură nu se topesc, sunt fără miros, au un gust stiptic, metalic. Sulfatul de cadmiu este insolubil în alcool; se disolvă în 2 părți apă, dând o soluție cu reacție acidă.

Sulfatul de cadmiu poate conține, ca impurități, *arsen* și sulfat de zinc.

Când precipităm cadmiul din soluțiuine prin acid sulfidric, sub formă de sulfur de cadmu galben, dacă sulfatul de cadmu conține arsen, atunci se precipită și acela sub formă de *sulfur de arsen* tot galben. Insă sulfurul de cadmu fiind insolubil în amoniac lichid, ca să ne convingem că nu este arsen, trebuie ca, prin adăugire de amoniac, lichidul să nu dissolve nimic din precipitatul galben spălat; dacă ar exista arsen, filtratul amoniacal, prin adăugirea acidului cloridric în exces, ar precipita *sulfurul de arsen*.

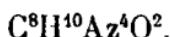
Zincul se dovedește în modul următor: el nu se precipită prin acidul sulfidric din soluțiuinea cloridrică sau sulfidrică; prin urmare, dacă evaporăm filtratul obținut după precipitare cu acid sulfidric și obținem un residiu, acela va indica prezența sulfatului de zinc.

Cafeina.

Coffeinum.

Sin. *Metilteobromind*, *Teind*.

Franc. Caféine.— Germ. Koffein.

Se estrage industrial din cafea, ceai și guarana.

Caract. Ace mătăsose, forte frumoase, cu reacțiune neutrală și gust amar.

Se disolvă în 93 părți apă la $+12^\circ\text{C}$., în 25 părți alco rece de 90° , în 300 părți eter și în 9 părți cloroform.

Se topesc la $218-225^\circ\text{C}$. și ferbe la 384°C ., sublimându-se fără descompunere.

Acidele o disolvă, dar nu par a face săruri.

Acidul azotic și apa de clor o descompune.

Dosa maximă, o dată, 0,10 centigrame.

Dosa maximă, pe zi, 1,0 gram.

Cairina.

Sin. *Cloridrat de metiloxichinolin tetraidrur.*

Pond Mol.=217,5.

Antitermic, derivat din chinoleină. Sunt cunoscute 2 substanțe:

Metil-Cairina, cea mai usitată, și Etil-Cairina.

Metil-Cairina. Cloridratul se prezintă sub forma cristalină, galben ca paiul, ușor solubil în apă, dând o soluție amară.

Prin evaporarea soluției d'asupra acidului sulfuric se obține în cristale incolore, de sistemul monoclinic.

Cristalele se colorează ușor în violet. Încăldit la $110^{\circ}\text{C}.$, perde o moleculă apă de cristalizație. Soluția neutră a cairinei, prin oxidație ușoră cu soluția alcoolică a cloranilinei, se colorizează roșu-albastru.

Dintre sărurile ei sunt cunoscute încă sulfatul și piocratul de cairină.

Tetraclorurul de platină oxidizează soluția de cairină la fierbere, producând o colorație roșie.

Etil-Cairina. Cristaliză în prisme albe, frumosе, și este ușor solubilă în apă. — Pond. Mol.=213,5.

Tetraclorurul de platină oxidizează soluția la fierbere, producând o colorație roșie.

Formula este $\text{C}^9\text{H}^{10}\text{AzO} (\text{C}^2\text{H}^3) \text{ HCl}$.

Dosa maximală, o-dată, 0,50 centigrame.

Dosa maximală, pe dîi, 2 grame.

Calee.

Calcium oxydatum.

Calcaria caustica.

Sin. *Oxid de calciu anidru.*

Franc. Chaux. — Germ. Aetzkalk.

CaO.

Pond. Mol. = 56.

Calcea comună.

Sin. *Varul nestins, Oxid de calciu inpur.*

Se obține prin calcinațiunea carbonatului de calciu, și este o substanță albă sau cenușie, fără odore, de o savoare arătătoare.

Calcea, espusă la aer, atrage umedelă și acidul carbonic, și se transformă într-o pulvere albă; în contact cu 10 sau 15 părți apă, la temperatură ordinată, se încalzesc fără tare în 10—15 minute, desvoltă vaporii de apă și se transformă într-o pulvere albă de oxid idrat de calciu.

Acăstă pulvere, solvată în acid cloridric, să nu degage acid carbonic sau acid sulfidric.

Calcea este solubilă în 7,58 părți apă la +15° C. și în 12,70 părți apă ferbinte.

Soluțiunea sa trebuie să înălăstrășcă hârtia roșie de turnesol. Calcea este insolubilă în alcool.

Alter. Carbonat și sulfat de calciu, potasă, magnesie, oxid de fer, silice.

Obs. Calcea destinată usului farmaceutic trebuie să fie recent preparată și să fie păstrată în vase bine închise și în un local uscat.

Calcium carbonic.

Calcium carbonicum purum.

Calcaria carbonica pura.

Sin. *Carbonat de calciu, Cretă, Tibișir, Marmura albă,*
Carbonat de var pur.

Franc. *Carbonate de chaux.* — Germ. *Reines kohlensau-
 res Calcium.*

Pond. Mol. = 100.

Marmura albă, statuară, este cea mai curată și trebuie a fi preferată. Creta este o a doua varietate. Ambele sunt insolubile în apă, și sunt ușor solubile, cu efervescență vie, în acidele cloridric și azotic diluat, dând nascere la un lichid, din care, în stare neutră, se poate precipita calcea prin oxalatul de amoniu.

Calcium carbonic pur, prin precipitare.

R. Marmură pulverizată 100 grame.

Apă ferbinte 100 grame.

Se pun într'un balon de sticlă și se adaogă în mici porțiuni :

Acid cloridric concentrat pur. 500 grame,
 sau atâtă până când arată o slabă reacție acidă.

Se lasă să se răcească, apoi se adaogă în mici cantități :

Marmură pulverizată 5 grame,
 și după o oră, agitând neconitenit :

Ipoclorit de calciu. 2,50 grame,
 sau atâtă până când se desvoltă ceva miros de clor.

Se pune apoi la o parte 2 sau 3 ore, se filtră o mică cantitate, care se tratează cu sulfidrat de amoniu, pen-

tru a se constata dacă s'a precipitat tot ferul ce a putut fi conținut în marmură, și dacă se ivesce vre-o turbu-reală, se mai adaugă ipoclorit de calciu. Dupa acesta se filtrază și se adaugă, în mic exces, o soluțiune de carbonat de sodiu, până nu mai dă nicăi un precipitat; precipitatul se adună pe un colatoriu și se spală cu apă destilată până când apele, tratate cu azotatul de argint, nu mai dau nicăi o turbură; apoi se usucă și se conservă în vase de sticlă. Se prezintă sub forma unei pulvere foarte fină, albă, inodoră și insipidă, lipinduse de limbă.

Caract. Dacă se solvă o mică cantitate în acid azotic diluat pur și se tratează cu azotat de argint, să nu dea nicăi un precipitat, sau, dacă se tratează cu apă destilată și se filtrază, filtratul evaporat într'o capsulă de platină să nu lase nicăi un residiu.

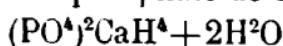
Se disolvă în total, cu efervescență, în acidul acetic, și soluțiunea nu trebuie să se albâstrăsească prin ferocianul de potasiu, nicăi să devie închisă prin sulfur de hidrogen, sau să precipite prin amoniac.

Caleiu fosforic acid.

B i p h o s p h a s e a l c i c u s .

Sin. *Fosfat acid de calciu, Fosfat monocalcic.*

Franc. Biphosphate de chaux.

Pond. Mol. = 270.

R. Óse calcinate 600 grame.

Acid sulfuric oficinal. 500 grame.

Apă destilată Q. S.

Ósele fin pulverizate, sunt intim amestecate cu de două ori volumul lor apă, și în urmă se adaugă, cu încetul, acidul sulfuric, mestecând bine cu o spatulă de lemn.

Amestecul se înferbântă, se desvoltă mult anidrit carbonic, și devine aprópe solid.

Se adaogă încă apă și se lasă în repaos 24 ore. Se tórnă pe o pánză și se spală cu apă ferbinte până ce apele nu mai sunt acide. Concentrate, se decantează, pentru a le separa de sulfatul de calciu ce se depune, apa de spălare a acestuia se adaogă soluției. Se concentrez apele la starea siroposă și fosfatul acid de calciu va cristaliza, prin răcire, în lame de sidef.

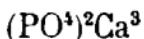
Corpul este delicuescent și precipită în galben soluția de nitrat de argint.

Caleiu fosforie bazic.

Phosphas calcicus, Calcaria phosphorica.

Sin. *Fosfat bazic de calciu, Fosfat de var, Fosfat tricalcic, Subfosfat de calce.*

Franc. Sous-phosphate de chaux. — Germ. Phosphorsaures Calcium.

Pond. Mol.=310.

R. Clorur de calciu 100 grame.

Apă destilată 600 grame.

Amoniac lichid 10 grame.

Se solvă clorurul în apă și se adaogă amoniacul, în urm ră se lasă în repaos 24 ore. Precipitatul format să se separe prin filtrațiune, filtratul neconitenit agitat să se amestice cu o soluțiune de fosfat de sodiu cristalizat (320 grame), solvat în apă destilată (920 grame); se mestecă bine și se lasă să stea mai multe ore; se filtr z , se spală bine cu apă, p n  ce apa sp l re i, acidulată cu acid azotic, prin adăogire de azotat de argint, nu se mai turbură, și în urmărĭ se usucă.

Fosfatul bazic de calciu se prezintă sub forma unei pulvere cristaline, albă, inodoră și insipidă; este aproape insolubil în apă, solubil fără efervescență în acidi.

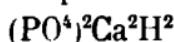
Indiciul de puritate al fosfatului bazic de calciu este solubilitatea sa complectă în acid azotic diluat, fără a se degaja acid carbonic.

Calciu fosforic neutru.

Phosphas bicalcicus

Siu. Fosfat bicalcic, Fosfat neutru de calciu.

Franc. Phosphate bicalcique.

Pond. Mol.=272.

R. Fosfat de sodiu 100 grame.

Clorur de calciu cristalizat 65 grame.

Acid cloridric oficinal 3 cent. cubici.

Apă destilată Q. S.

Fosfatul de sodiu, dîmpreună cu acidul cloridric, se tratează cu atâta apă, până ce totul ajunge la un volum de 700 c.c. soluțiune.

Clorurul de calciu cu apa, va face o altă soluție de un volum de 300 c.c. Se reunesc ambele soluțiuni și se amestecă bine din când în când.

Precipitatul format se pune pe un filtru, se spală cu apă destilată și se usucă la cald într'un cuptor căldicel, sau în o baie de aer.

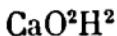
Obs. Cele 65 grame clorur de calciu cristalizat pot fi înlocuite prin 32 grame clorur de calciu topit. În acest caz însă, sarea conținând tot-dăuna puțin oxiclorur, este necesar de a neutraliza exact soluțiunea înainte de a ajunge la 300 c.c. cu cantitatea necesară de acid cloridric.

Calee idratata.

Hydras calcicus, calcaria hydrata.

Sin. *Varul stins, Idrat de calciu.*

Franc. Chaux éteinte. — Germ. Kalkhydrat.

Pond. Mol.=74.

R. Calce vie 100 grame.

Apă pură, aproximativ 40 grame.

Calcea fiind pusă într'un vas de gresă, se stropesc câte puțin cu apă. Calcea se infarbântă, se crapă, desvoltă mulți vaporii de apă și se desface în o pulvere albă, fără fină. Se cerne iute și se păstrează în vase bine închise.

Calcium ipoclorit.

Calcium hypochlorosum.

Sin. *Calcaria chlorata, Calcaria oxymuriatica, Calcaria chlorosa s. hypochlorosa, Chloris calcicus.*

Ipoclorit de calciu, Clorur de calciu.

Franc. Chlorite de chaux. — Germ. Unterchlorigsaurer Kalk.

Pond. Mol.=143.

Product al fabricelor chimice, se prepară saturând calciul idrat cu clor.

Se prezintă sub forma unei pulvere albe, igroscopice, alcalină, răspândind mirosul propriu al clorului, are gust stiptic neplăcut. Calciul ipocloric se solvă mai de tot în acid cloridric desvoltând clor; cu apă dă o soluție ceva gălbue.

Trebue se conție 20—25% clor.

Să se conserve în vase de sticlă ferite de lumină și de contactul aerului.

Pentru a ne încredința asupra conținutului minimal de 25% clor, se tritura într'un mortariu 2,55 grame calciu ipocloric cu 10 c.c. apă destilată, și apoi se adaugă o soluție compusă din 5 grame sulfat feros, solvat în 10 c.c. apă și 5 c.c. acid cloridric, având concentrație 25%. După câteva minute se ia câteva găuri din acest lichid, și se amestecă cu o soluție de permanganat de potasiu foarte diluată, sau de ferocianură de potasiu.

Dacă calciul ipocloros conține până la 25% clor, feroxidul se transformă în peroxid, și în acest caz se ivesce o colorație albastră.

Calcium ipofosfit.

Calcium hypophosphoricum.

Sin. Ipofosfit de calciu.

Franc. Hypophosphate de chaux. — Germ. Unterphosphorigsaures Calcium.

Pond. Mol. = 170.

Preparație. Se ia idrat de calciu cât văesci, și se pune să ferebă cu apă destilată într-o capsulă de porțelan, adăgânduse din timp în timp fosfor granulat.

Apa care se evaporă trebuie înlocuită din când în când, și se urmărează fereberea până la oxidația completă a fosforulu; lichidul apoi se filtră, introducânduse în filtrat acid carbonic, până la saturarea totală, și lichidul se incaldește spre a se depune carbonatul de calciu; după ce acesta se depărtează prin filtrare, lichidul se supune la evaporație pe baie de apă.

Caract. Cristalele obținute sunt incolore, mici, au un gust amar și sunt delicuescente; se solvă mai lesne în apă caldă de cât în apă rece, sunt puțin solubile în alcool diluat, se solvă cu totul în alcool neabsolut. Supus unei temperaturi mai înalte, cristalele se descompun.

Reduce sărurile de argint și este precipitat prin oxalatul de amoniac.

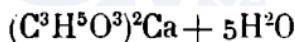
Incăldit într-o epruvetă, se desvoltă hidrogen fosforat, spontaneu inflamabil.

Calcium lactie.

Calcium lacticum.

Sin. *Lactat de calciu.*

Franc. Lactate de chaux purifié. — Germ. Milchsäurer Kalk.

Pond. Mol. = 308.

R. Acid lactic 100 grame.

Apă destilată 500 grame.

Calciu carbonic depurat 50 grame,
sau cât ajunge până când nu se mai desvoltă acid carbonic. Lichidul apoi se filtrază și se evaporă pe hârje de apă până la sicitate.

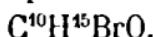
Caract. Lactatul de calciu se prezintă sub forma unei pulvere ușore, albă cristalină, cu un gust stiptic, sărat; este solubil în 9—10 părți apă, la o temperatură mijlocie, și în toate proporțiunile în apă fierbinte și alcool. Alcoolul rece disolvă numai urme. Este insolubil în eter.

Camfor monobromurat.

Bromuretum camphoratum.

Sln. *Bromur de camfor.*

Franc. Broinure de camphre. — Germ. Brom-Kämpfer,

Pond. Mol. = 231.

Preparăriune. Se prepară introducând 13 părți camfor într'o retortă tubulată și aşedată puțin în sus. În tubul retortei se aşează un tub încovoiat, care comunică cu un flacon Wolf în care se află lapte de calce.

Se introduce prin gitul retortei, puțin căte puțin, 12 părți brom, se astupă retorta și se incalzesc incet până la $+130^{\circ}\text{C}$. Se formază monobromur de camfor și acidul bromidric ce se produce se fixeză în laptele de calce. După ce lichidul roșu închis a devenit roșu deschis, se lasă să răci și i se adaugă puțină benzina (din petroleu) și bucățele de marmură albă; se clătină pentru a combina tot acidul bromidric ce ar putea încă să fie prezent; se decantă și lichidul se supune la cristalațiune.

Camforul bromurat se prezintă sub forma de prisme incolore, având miros și gust de camfor, este foarte ușor solubil în alcool, eter, cloroform și sulfur de carbon. În benzina din petroleu, caldă, este mai puțin solubil (o-dată pondera sa de lichid).

Este insolubil în apă; se topesc la $+77^{\circ}\text{C}$., ferbe la $+274^{\circ}\text{C}$., descompunenduse în parte.

Să se conserve în sticle bine închise.

Dosa maximală, o-dată, 0,10 centigrame.

Dosa maximală, pe dî, 1,0 gram.

Canabina tanică.

Cannabinum tannicum.

Sin. *Tanat de canabina*

Tanatul de canabină formeză o pulvere gălbue sau înshis-cenușie, cu miros slab de canabis, cu gust puțin amar, fără astringent; încăldit pe placă de platină, se umflă și în urmă se arde, lăsând urme de cenușe albă; este puțin solubil în apă, alcool și eter; în apă acidulată cu acid cloridric, se solvă la căldură; în alcool acidulat cu acid cloridric se solvă la temperatură ordinată.

Dacă 0,01 centigram de tanat de conabină se amestecă cu 5 c.c. apă și una picătură din o soluțiune de percloruri de fer, se formeză un amestec negru-albastru.

O soluțiune în acid cloridric, fără diluat, încăldită, după recirea completă produce un filtrat, care prin alcalii se precipită alb și prin soluțiunea de iod se turbură în închis.

Cletinat cu leșie de sodă și eter, preparatul comunică acestora o substanță, care, după evaporarea voluntară a mediului, se caracterizează prin un miros narcotic și reacție alcalină.

Tanatul de conabină nu trebuie să aibă miros fără narcotic, prin arderea pe platină să rămâne un residiu maximum de 0,1% și să se solve complet în 10 părți alcool acidulat cu 10% acid cloridric.

Să se conserve cu precauție.

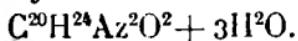
Dosa maximală, o dată, 0,25 centigrame.

Dosa maximală, păcati, 0,50—1,0 gram.

Chinina.

Chininum purum.

Franc. Quinine hydratée. — Germ. Reines Chinin.

Pond. Mol.=378.

R. Căje de chină galbenă pulverizată 500 grame.

Acid cloridric 30 grame.

Apă comună 3000 grame.

Aceste substanțe amestecate să se férbă o jumătate de oră și, strecurânduse, să se stórcă. Residiul remas în cárpa de strecurat să se mai férbă în același mod de două trei ori cu :

Apă acidulată cu 100 părți acid cloridric, 2000 grame.

Să se intrunescă toate licuidele și apoi să se adaoge, puțin câte puțin, până la reacțiunea alcalină, un lapte făcut din :

Calce idratată. 500 grame.

Apă comună. 3000 grame.

Dupe ce amestecul va sta două deci și patru ore la o parte, în urmă să se filtreze, ceea-ce a rămas pe filtru să se spele ușurel cu apă destilată rece, sau mai bine cu apă de calce, și apoi să se usuce la o căldură moderată și, reducânduse într-o pulvere subțire, să se digereze în timp de două ore la căldură moderată cu alcool concentrat, cantitate suficientă, având grije de a amesteca din când în când, și mărind treptat căldura până la ebulliție; alcoolul se obține prin destilație, iar residiul se pune la o parte spre a cristaliza. Cristalele să se spele cu apă destilată rece, să se solve în apă ferbinte și apoi să li se adaoge, cărbune animal pur, o mică cantitate.

Dupe ce lichidul se ferbe câte-va minute și se filtrază cald, recinduse, chinina se precipită sub forma unei mase albe cristaline.

Se mai prepară incă, cu ușurință, în modul următor :	
R. Sulfat de chinină officinal	100 grame.
Apă destilată	2000 grame.
Acid sulfuric diluat.	112 grame.
Amoniac lichid officinal	120 grame.

Se disolvă sulfatul de chinină în apă, grație acidului sulfuric. Adăogând amoniacul, chinina se precipită. După 24 ore se filtră, se spală precipitatul cu apă destilată până când apele de spălat nu se mai tulbură prin clorurul de bariu. Se culege și se usucă la aerul liber.

Caract. Chinina pură (cu 3 molecule apă) cristaliză în ace fine, incolore și inodore, cu gust foarte amar și reacțiune alcalină, se topesc la $+57^{\circ}\text{C}.$, unde perde apă; după recire se solidifică și încăldită din nou la $+100^{\circ}\text{C}.$, nu se mai topesc de căt la $+176^{\circ}\text{C}.$ Aceasta este chinina anidră, care se obține când chinina idratată a perlut 14,28 la sută apă prin căldură.

Chinină se solvă în 1670 părți apă la $+15^{\circ}\text{C}.$, în 1428 părți apă de $+20^{\circ}\text{C}.$, și în 773 părți apă ferbinte; în 1—2 părți eter; se solvă asemenea și în cloroform, sulfur de carbon, benzol, eter de petroleu, glicerină (200 părți), în oleuri volatile și grase.

Chinină se combină lesne cu acișii, formând săruri de chinină, care au un gust foarte amar și soluțiunile lor sunt *dicroice*, mai cu deosebire în prezența acidului liber. Sărurile neutre se solv greu în apă rece, mai lesne în apă ferbinte și în alcool. Sărurile acide se solv lesne în apă.

Chinină este levogiră și posedă o reacție alcalină.

Dacă se adaogă, picătură cu picătură, unei soluțiuni de chinină în apă, amoniac, se obține o colorațiune verde și un precipitat care se disolvă în prisosul amoniaculu.

Dosa maximală, o-dată, 1,0 gram.

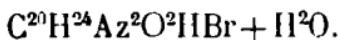
Dosa maximală, pe zi, 3—4,0 grame.

Chinina bromidrica bazica.**Chininum bromhydricum basicum.**

Sin. *Bromidrat de chinindă bazică.*

Franc. Bromhydrate de quinine basique. — Germ.

Bromwasserstoffsäures Chinin.

Pond. Mol. = 429.

R. Sulfat de chinină oficinală 100 grame.

Bromur de bariu cristalizat 38 grame.

Apă destilată 1000 grame.

Sulfatul de chinină cu 800 grame apă destilată se fierbe și i se adaugă câte puțin, în timpul fierberei, din o soluție făcută din bromurul de bariu și 200 grame apă destilată. Se lasă puțin în repaos, se filtră, se spală sulfatul de bariu cu apă destilată ferbinte, se concentrează lichidul, și se lasă să cristalizeze prin recire. Cristalele scurse pe pâlnie sunt uscate la aer.

Caract. Ace sunt și mătăsoase, reunite în jurul unui punct central, sunt solubile în 60 părți apă rece și ușor solubile în apă ferbinte.

100 părți din această sare cristalizată conțin 76,60% chinină și 4,25% apă.

Obs. Nu trebuie să precipite sulfati solubili.

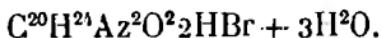
Dosa maximală, o-dată, 0,5 decigrame.

Dosa maximală, pe di, 1,5 grame.

Chinina bromidrică neutră.

Chininum bromhydricum neutrum.

Sin. *Bromidrat de chinindă neutră.*

Pond. Mol.=540.

R. Sulfat de chinină oficinal	100 grame.
Acid sulfuric diluat.	112,5 grame.
Bromur de bariu cristalizat	76 grame.
Apă destilată	1000 grame.

Se ferbe sulfatul de chinină în 800 grame apă, în care se adaugă mai întâi acidul sulfuric, și în urmă î se adaugă, câte puțin, bromur de bariu disolvat în 200 grame apă.

Se lasă în repaos, se filtră, se spală sulfatul de bariu cu apă ferbinte, și totul se concentrează până când soluția nu cîntăresce mai mult de 350 grame. Se lasă să cristalizeze prin rîcire, se scurg cristalele pe pălnie și se usuc la aer.

Caract. Cristale prismatice frumosе, solubile în 7 părți apă rece și forțe sulubile în apă ferbinte și alcool.

100 părți conțin, 60 părți chinină și 10 părți apă.

Soluția trebuie să roșească turnesoul și să nu precipite prin sulfati solubili.

Dosa maximală, o-dată, 0,5 decigramme.

Dosa maximală, pe dî, 1,0 gram.

Chinina cloridrică.

Chininum hydrochloricum.

Sin. *Cloridrat de chinindă bazic.*

Franc. Chlorhydrate de quinine basique. — Germ.

Chlorwasserstoffsauers Chinin.

Pond. Mol.=396,5.

- R. Sulfat de chinină oficinal 100 grame.
 Clorur de bariu cristalizat 28 grame.
 Apă destilată 1000 grame.

Se solvă sulfatul de chinină în 800 grame apă fierbinte. La acăstă soluție se adaugă, fără a întrerupe fierberea, picătură cu picătură, o soluție făcută cu clorur de bariu disolvat în 200 grame apă destilată, pe urmă se pune la o căldură moderată pentru a se depune sulfatul de bariu, apoi se filtrază; filtratul se spală cu alcol, iar licuidele obținute se evaporează într-o capsulă de porcelan, la o căldură, care nu trece peste +40°C. Evaporația se întrerupe după ore care timp spre a se înlesni cristalațiunea la rece; cristalele trebuie purificate printr-o nouă cristalațiune.

Caract. Ace sunt fine, mătăsoase, neeflorescente la temperatură ordinată, dar perdând o moleculă de apă la temperatură mai înaltă.

Incăldiți pe o placă de platină, ard fără a lăsa residu. Soluția apăsă, tratată cu amoniac, dă un precipitat alb, care trebuie să dispară, adăugând eter, alcol sau cloroform.

Este solubil în 25 părți apă rece, în 5 părți apă fierbinte, în trei părți alcol de 90° și în 10 părți cloroform.

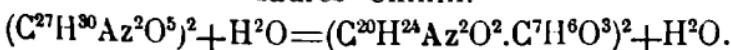
Sarea oficinală trebuie să nu conție acid sulfuric și săruri de bariu. 100 părți sare cristalizată conține 81,71 părți chinină și 9,08 părți apă.

Chinina salicilică.

Chininum salicylicum.

Sin. *Salicilat de chinind bazic.*

Franc. Salicylate de quinine basique. — Germ. Salicylsäures Chinin.

Pond. Mol. = 942.

R. Sulfat de chinină oficinal 90 grame.
 Salicilat de sodiu 35 grame,
 se amestecă și se adaogă :

Apă destilată ferbinte 1200 grame.

Se incăldește până la eboluțiune și se pună la cristalizare; cristalele se adun pe o pâlnie și se spală cu apă destilată

Se scurg cristalele pe o pâlnie și se usucă la aer.

Caract. Salicilatul de chinină este solubil în 900 părți apă la $+10^{\circ}\text{C}$. și în 24 părți alcool concentrat.

100 părți sare cristalizată conține, 68,79 chinină și 1,91 părți apă, care se perde în total la 100°C .

Dosa maximală, o-dată, 0,5 decigramă.

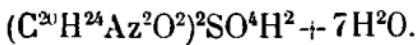
Dosa maximală, pe dîi, 2 grame.

Chinină sulfurică bazică. (oficinală).

Chininum sulfuricum basicum.

Sin. *Sulfat de chinină bazic*, *Sulfat de chinină oficinal*.

Franc. Sulfate de quinine basique. — Germ. Schwefel-saures Chinin.

Pond Mol. = 872.

R. Cōje de chină calisaia 1000 grame.

Acid cloridric oficinal 60 grame.

Apă destilată 12 lituri.

Calce nestinsă 100 grame.

Alcool de 90° Q. S.

Cōjea de chină sdrobită se ferbe jumătate oră cu a treia parte din apă și acidul prescris.

Se decanteză și se repetă încă de două ori aceeași operațiune cu căja sfrobită.

Totodată decoctiunile reunite, se tratează cu calcea stinsă în de 6 ori ponderea sa apă.

Alcaloidii căjelor de chineză se precipită, împreună cu un exces de calce. Acest precipitat, spălat pe un filtru, se usucă la o temperatură mijlocie.

Acest precipitat, fin pulverizat, se tratează cu alcool de 90° ferbinte, se filtră și filtratul este destilat pe baia mare. Alcoolul se strângă și rămâne residiul.

Acest residiu tratat cu 500 grame apă destilată, se ferbează și își adaugă acid sulfuric diluat (1 la 10) până la complecta disoluție a alcaloidului.

Atunci, adăugânduse 20 grame cărbune animal purificat, se ferbează $\frac{1}{2}$ oră și se filtră.

Soluția acidă este aproape neutralizată la cald prin amoniac, lăsându-însă încă o slabă reacție acidă, și, după amestecare, se lasă să cristalizeze prin recire.

Se decanteză și se supun la cristalizație până când sarea depusă va fi în de ajuns purificată.

Se mai poate prepara direct din chinină pentru acesta:

Se ia chinină pură o cantitate de care, se tratează cu acid sulfuric diluat pur până la neutralizarea completă; se lasă să cristalizeze, se usucă și se conservă.

Caract. Se prezintă în cristale aciforme, foarte fragile și moi, lucioare ca mătase, cu gust amar foarte pronunțat, eflorescibile într-o atmosferă uscată și la o temperatură moderată, solubile în 750 părți apă la +15° C., în 30 părți apă ferbinte și în 65 părți alcool concentrat de 90°.

* Este insolubil în eter și cloroform.

Acidul sulfuric, transformându-l în sulfat neutru încresc mult solubilitatea în apă.

Soluțiile sunt levogire. Soluțiile acide prezintă o fluorescență albastră (dicroism) foarte manifestă, cu deosebire în soluțiile diluate. Acidul cloridric și cloruri solubili scad, sau anulă, această proprietate fluorescentă.

Conserv. În vase bine închise și ferite de lumină.

Alterări și falsificări. Pentru a ne da semă de pureitatea sulfatului bazic de chinină, vom face următoarele încercări:

1º Un gram de sulfat, uscat bine la $100^{\circ}\text{C}.$, perde apă ce are în exces, și nu va trebui să cântărășcă mai puțin de 0,85 grame.

2º Arde fără a lăsa cenușă, ceea ce ar indica materiile minerale fixe.

Nu se coloră simțitor în contact cu acidul sulfuric pur și concentrat, ceea ce s-ar întâmpla dacă ar conține materii sacharate ori glucoside.

Se disolvă complet în acidul sulfuric diluat, ceea ce nu se întâmplă când conține amil sau materii grase.

Va trebui să se solve în un amestec făcut din 5 părți alcool la 95° și 10 părți cloroform; la cas contrariu, conține săruri minerale.

Soluțiunea apăsă să nu precipite cu azotatul de arăgint, ceea ce ar indica prezența clorurilor.

Încăldit cu un exces de sodă diluată, să nu producă vaporii amoniacali, care ar înalbaștri hârtia de turnesol, indicând prezența sărurilor amoniacale.

3º Dacă se amestecă într-o epruvetă o jumătate gram de chinină sulfurică cu 5 grame eter, căruia i s'a adăugat de mai înainte un gram și jumătate amoniac lichid, după agitație, soluțiunea trebuie să se despartă în două straturi limpede: unul eteric și cel-alt apăs.

Când sunt și alți alcaloiđi ai căror de chină, ei rămân între ambele straturi, fiind aproape insolubili în eter.

4º Sulfatul de chinină osicolal nu trebuie a conține niciodată un alt alcaloid al corticelui de chină. Iată mijlocul de aici descoperi, precum și orice altă substanță mai solubilă. Se ia 2 grame de sulfat de chinină și se bate bine, în o epruvetă astupată, cu 20 c.c. apă destilată. Se menține jumătate oră în apă căldicică acest tub, tot clătinind bine, și se lasă în urmă să se răcăsească bine la aer și în urmă va fi întotdeauna jumătate oră în un vas cu apă la +15ºC. și se scadă din când în când.

Se tornă pe un filtru și cu lichidul filtrat se fac următoarele cercări:

a) Se ia, cu o pipetă graduată, 5 c.c. din lichid, se introduce în o epruvetă și i se adaugă 7 c.c. din o soluție amoniacală (0,960), astfel ca lichidele să se supra-pună fară a se mesteca mult. Chiar după 24 ore nu va trebui să se prezinte veră-o turbură, ceea ce ar indica o proporție inaceptabilă de alcaloiți, altii de către chinina;

b) Din același lichid, la +15ºC., filtrat, se ia încă 5 c.c. și se pun în o mică capsulă esact cantărită. Se evaporază la +100ºC. și cantărită din nou, nu va trebui să conțină pentru chinină pură mai mult de 0 grame 015 miligrame.

Chinină sulfurică neutră.

Chininum sulfuricum neutrum.

Chininum bisulfuricum.

Sin. *Bisulfat de chinind.*

Franc. Sulfate acide de quinine.— Germ. Saures schwefelsaures Chinin.

Pond. Mol. = 548.

R. Chinină 20 grame.

Acid sulfuric diluat 14 grame.

Apă destilată 200 grame.

Se pune intr'o capsulă de porcelan și se evaporéză până la complecta cristalizare.

Caract. Se presintă sub formă de prisme ortorombice, transparente, solubile în patru-spre-dece părți apă la + 13° C., dând o soluție tare, fluorescentă, cu gust amar, dar nu acid.

Reacțiunea este slab acidă la turnesol. La + 30° C. se eflorescă. La + 100° C. se topesc în apa sa de cristalizare.

Este solubilă în 32 părți alcol.

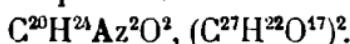
Titrul. 100 părți din sareea cristalizată conține 59,12 părți chinină și 22,99 părți apă.

Chinină tanică.

Chininum tannicum. .

Sin. *Tanat de chinind.*

Franc. Tannate de quinine.— Germ. Gerbsaures Chinin.

Poud. Mol = 1570.

R. Sulfat de chinină oficinal 10 grame.

Cu ajutorul a câtor-va picături de acid sulfuric diluat se solvă în :

Apă destilată 300 grame,

Și apoi se adaogă o soluție din :

Acid tanic 30 grame.

Apă destilată 300 grame.

Amestecul se pune la un loc răcoros până ce se depune complect, precipitatul se adună pe un filtru, se spală cu puțină apă și se usucă la o temperatură fără moderată, apoi se pulveriză și se conservă în vase de sticlă.

Caract. Tanatul de chinină se presintă sub forma unei pulvere amorse, incolore sau având o coloare gălbue;

înodor și cu un gust astringent amar; este solubil în 800 părți apă rece, în 20 părți apă ferbinte și în 40 părți alcool.

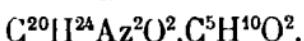
Soluțiunea alcolică este gălbue. Conține 20 la 21 la sută chinină.

Chinină valerianică.

Chininum valerianicum.

Sin. Valerianat de chinind.

Franc. Valérianate de quinine. — Germ. Baldriansaures Chinin.

Pond. Mol. = 426.

R. Sulfat de chinină oficinal 40 grame.

Să se solve într'un amestec compus din :

Apă destilată 600 grame.

Acid sulfuric diluat, pur 35 grame.

Se precipită în urmă cu o soluție de carbonat de sodiu și precipitatul se spală cu apă și, încă umed, se amestecă cu :

Alcol concentrat 100 grame.

Soluțiunea se tratază cu un amestec făcut din :

Acid valerianic oficinal 11 grame.

Alcol concentrat 20 grame.

Sau atâtă acid până când soluțiunea arată o reacție neutră sau foarte puțin acidă; după aceasta să se mai adauge încă :

Apă destilată ferbinte 100 grame.

Licuidul, încă cald, se pune în capsule întinse de porcelan și se lasă să cristalizeze la o temperatură cel mult de $+30^{\circ}\text{C}$.

Caract. Valerianatul de chinină se prezintă sub forma unor cristale prismatice, adesea voluminoase și anidre,

ceva lucitóre, albe sau albe-gălbue, are un miros slab de acid valerianic și gust amar.

Este solubil în 100 părți apă la temperatura ordinată, în 40 părți apă ferbinte, în 6 părți alcol concentrat, în 2 părți alcol cald; este puțin solubil în eter, dar se solvă limpede în benzină caldă. Încăldit într-o capsulă de platiniă, se topesc la $+60^{\circ}\text{C}.$, și în urmă arde fără residiu. Tratând valerianatul de chinină cu acid azotic concentrat pur, chinina se solvă, iar acidul valerianic rămâne la suprafață în formă de picături oleoase. 100 părți conține 76,06 părți de chinină.

Cloral idrat.

Chloralum hydratum.

Sinh. *Idrat de aldeidă triclorurată.*

Franc. Hydrate de chloral. — Germ. Chloralhydrat.

Pond. Mol. = 165,15.

Preparăriune. Se obține introducânduse un curent de clor în alcol absolut.

In comerciu se găsesce destul de pur.

Cloralul idrat se prezintă sub formă de cristale romboedrice, cu reacțiune neutră, incolore, transparente, cu un gust aromatic neplăcut, ceva înțepător și amar. Se topesc la $+47^{\circ}\text{C}.$, ferbe la $+98^{\circ}\text{C}.$, și se volatilizează fără a lăsa residiu. Este solubil în jumătate parte apă, se solvă în alcol, eter, petroleu, benzină și sulfur de carbon.

Obs. Să se conserve în vase bine închise.

Soluția alcolică de cloral idrat, tratată cu nitrat de argint, trebuie să se turbure; ea nu trebuie să roșească hârtia de turnesol și pusă pe hârtie de filtru o face transparentă; tratată cu acid azotic, dă acid triclorat acetic;

tratată cu idroxid de potasiu și incăldită puțin, se transformă în formiat de potasiu și cloroform (72,20 din sută).

Dosa maximală, o-dată, 3 grame.

Dosa maximală, pe ȳi, 6 grame.

Cloroform.

Chloroformium.

Sin. *Formil triclorat. Clorur de metil biclorurat*

Franc. Chloroforme.— Germ. Chloroform.

Pond. Mol. = 119,5.

Cloroform rectificat din comerciu.

Preparătune. Se prepară în fabricile chimice, prin destilațiune, din alcol, apă și ipoclorit de calciu ; asemenea prin influența sodei caustice asupra cloraluluī idrat.

Caract. Cloroformul este lichid, fără mobil, limpede, incolor, cu reacție neutră, gust și miros eteric aromatic, plăcut, dulceag și în urmă ardator. are greutate, specifică 1,492 până la 1,525 ; este fără volatil la temperatură ordinată, ferbe la $+62^{\circ}\text{C}.$, și se amestecă în toate proporțiunile cu alcol fără concentrat și cu eter ; este fără puțin solubil în apă (1 în 111 părți), căreia îi dă un gust dulceag, insolubil în acidul sulfuric, pe care cloroformul trebuie să nu'l coloreze ; turnat pe mână, produce o simțire de recelă.

Se amestecă în toate proporțiunile cu oleurile grase.

Acest preparat să se conserve în sticle bine închise și în locuri care nu sunt expuse rađelor luminei

Cloroform oficinal.

Sin. *Cloroform pur.*

Preparație. Se ia cloroform rectificat din comerciu, cantitate suficientă, și se agită cu jumătatea volumului său apă destilată, apoi se decantază.

Adăogați cloroformulu spălat cu apă, una la sută din ponderea sa acid sulfuric oficinal și lăsați-l astfel 48 ore, în care timp să se mestice din când în când. Dacă acidul se coloră, decantați și adăogați alt acid până ce va rămâne acesta necolorat.

Mestecați cloroformul cu 3% din ponderea sa cu leșie de sodă caustică și lăsați în contact 24 ore, în care timp se va amesteca din când în când. Atunci adăogați 5% oleu de mac (oleu de papaver nigrum), mestecați mult și bine și destilați la baia marie.

Productul destilat puneți în contact 24 ore cu cloruri de calciu topit și sdrobit, și mestecați din când în când. Decantați, destilați la baia marie, și nu culegeți de cât 8 din 10 din productul supus destilației.

Prima și ultima decime vor fi puse de o parte pentru o altă operație.

Caract. Cloroformul pur sau oficinal are o odore plăcută, eterată, caracteristică. Udând cu el o hârtie albă, și lăsată să se evapore spontaneu, el păstrează până la urmă aceeași odore, și lăsă hârtia absolut uscată și inodoră.

Densitate la +15°C. este de 1500. La presiunea normală ferbe la +60°8 C. Este neutru la hârtia de turnesol. Limpiditatea sa nu trebuie să fie turburată prin scăderea temperaturii sau prin mestecarea cu sau fără apă.

Nu trebuie să precipite la rece o soluție slabă de nitrat

de argint, nici se o reducă la cald. Mestecat cu volumul său de acid sulfuric ofișinal, nu trebuie să se coloră chiar după mult timp. La cald nu trebuie să se coloreze sub influența unei soluții de potasă caustică.

Nu trebuie să învergărească acidul cromic cristalizat și trebuie să rămână absolut transparent și incolor în contact cu un cristal de fucsină sau de binitro-sulfur de fer.

Observ. Cloroformul se alteră spontanen sub influența luminei directe și a aerului umed.

Trebuie păstrat în sticle cu dop șlefuit, bine umplute și ținute la intuneric.

Cocaina.

C o c a i n u m.

Franc. Cocaine. — Germ. Cocain.

Pond. Mod. = 301.

Se găsește în foile de *Erythroxylon coca*, care crește în Bolivia și Peru. Se prezintă sub forma de cristale incolore, cu gust amar; se solvă în 700 părți apă rece și este ușor solubilă în alcool și eter. Încăldită cu acid cloridric concentrat, se descompune în acid benzoic, alcool metilic și în ecgonină, $\text{C}^9\text{H}^{15}\text{AzO}^3 + \text{H}_2\text{O}$.

Se intrebuiștează cloridratul sau benzoatul de cocaine.

Cloridratul de cocaine ($\text{C}^{17}\text{H}^{21}\text{AzO}^4 \cdot \text{HCl}$) este o pulbere cristalină albă, cu reacție puțin acidă, gust puțin amar și produce pe limbă o nesimțire, proprie, trecetore. Se solvă ușor în apă și alcool. În soluția apăsă se produce, prin soluția de iod, un precipitat roșu inchis; prin alcaliile caustice, un precipitat cristalin, alb, greu solubil în apă și ușor solubil în alcool și eter. Încăldit pe placă de platină, se consumă fără residiu.

Cloridratul de Cocaină trebuie să fie solubil în dublă

cantitate de apă, și în contact cu acidii minerali să nu se coloreze.

Dosa maximală, o-dată, 0,05, centigrame.

Dosa maximală, pe dî, 0,5 decigramă.

Codeina.

C o d e i n u m.

Franc. Codeine.— Gerin. Codein.

Pond. Mol. = 317.

Preparațiune. Codeina, se găsește în opiu până la 0,725 % și se obține ca produs secundar pe lângă preparațiunea morfinei. În opiu din Turcia există până la 2 %. Dacă opiu se estrage cu apă rece și estracțiunei apuse i se adaogă cloruri de calciu, filtrânduse, și dacă filtratul se evaporază până la consistența siruposă, atunci după câteva dîle cristalizează un amestec de cloridrat de morfină și cloridrat de codeină, care se eliberează din apele mume prin presare și se purifică prin cristalizare.

Dacă soluțiunile acestor cristale se adaogă amoniac licuid, morfina se precipită, pe când codeina rămâne în soluție.

Prin evaporarea licuidului amoniacial, prin precipitarea cu soluțiunea concentrată de idrat de potasiu și prin cristalizarea în eter apă, se obține codeina pură.

Caract. Codeina formează cristale derivate din prisma romboidală dreptă, albe, alb-gălbue sau incolore, transparente, fără miros, cu gust amar și reacțiune alcătăină și conținând 5,68 % apă. Ea se deshidrată la +100°C., și se topesc la +150°C. Conține o moleculă apă de cristalizare, se solvă în 80 părți apă rece, în 17 părți apă fierbinte, în alcool, eter, cloroform, alcool amilic (6 părți) și în benzol (10 părți).

Codeina se solvă tot atât de leșne în amoniac ca și în

apă; în soluțiunea de idrat de potasiu fără puțin. Codeina formează cu acidii săruri cristalizabile, cu un gust fără amar, solubile în apă și alcool, și insolubile în eter.

Codeina trebuie, prin încăldire, să se carbonize și, în urmă, să ardă complet.

Tratată cu acid sulfuric concentrat, trebuie să se solve la început incolor, însă, adăogând cea mai mică cantitate din o soluție din perclorur de fer, să se coloreze albăstrui.

Codeina este toxică; soluțiunile sale sunt levogire.

Dosa maximală, o-dată, 0,05 centigrame.

Dosa maximală, pe dî, 0,15—0,2 decigramme.

Codeina cloridrică.

Codeinum hydrochloricum.

Sin. *Cloridrat de codeină*.

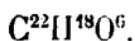
Franc. Chlorhydrate de codeine. — Germ. Chlorwasser-stoffsauers Codein.

Pond. Mol. = 335,5.

Preparăriune. Se ia o cantitate ore-care de codeină, și se solvă în apă destilată, acidulată cu acid cloridric pur, cât ajunge, până să arate o reacție neutră sau fără puțin acidă; lichidul se filtră, se concentrează, până dobandește consistența siruposă și se pune apoi la cristalațiune. Această sare este solubilă în 16—20 părți apă rece și în părți egale de apă fermentate.

Cotoina.

Pond. Mol. = 378.

Principiul activ din cōje de Coto (*Coto verum, Palicuren densiflora*).

Caract. Prisme galbene deschise, savore amară și sunt stărnutătoare. Puțin solubilă în apă rece, mai lesne

în apă caldă, este fără solubilă în alcol, eter, cloroform, benzină, aceton și sulfur de carbon. Alcaliile și carbo-națiile lor o disolvă, pe când acidele o precipită.

Se topesc la $+130^{\circ}\text{C}$. și se volatilizează fără descompunere.

Soluțiunile aposite sunt neutre.

Incăldită cu acid azotic, dă o coloare roșu de sânge. Soluția alcolică ia, cu clorurul de fer, o coloare violet închis. Fertă cu apă, dă *dicotoină* $\text{C}^{14}\text{H}^{34}\text{O}^{11}$, care este o acidrită a cotoinei.

Dosa maximală, odată, 0,05—0,10 centigrame.

Dosa maximală, pe di, 0,30—0,40 centigrame.

Creosot de fag.

Creosotum.

Franc. Créosote de hêtre.— Germ. Kreosot.

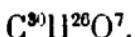
Preparație. Product al destilației păcurii de lemn de fag.

Pentru a-l rectifica, se măstecă bine cu o soluție de idrat de sodiu și se supune la o a doua destilație.

Caract. Creosotul rectificat este incolor, are un miros tare, aducând aminte mirosului de păcură și de fum, gustul este fără ardețor, este solubil în 80 părți apă, în 200 părți glicerină, și în toate proporțiunile în alcol, eter și sulfur de carbon.

Greutatea specifică a creosotului este 1,37—1,40 și fierbe la $+205^{\circ}\text{C}$. El cuagulează albumina; expus mult timp la lumină, devine puțin galbuiu până la închis. Incăldit pe baia de apă, nu trebuie să pierdă din greutatea sa, și colorează în verde o soluție alcolică fără diluată de percloruri de fer.

Creosotul trebuie conservat în vase de sticlă bine închise cu dop de sticlă și ferit de aer și lumină. O surce de lemn înmisiată în acid cloridric, și în urmă în creosot, nu se colorizează, pe când prin fenol devine albastră.

Crisarobina.**Chrysarobina.**Sin. *Ararobina.*

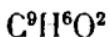
Se găsește natural în mari proporții (84%) în pulverea de Goa (*Andira aroba sau araroba*, din familia leguminoselor-cesolpinee, arbore din Brazilia).

Crisarobina se estrage din pulverea de Goa prin benzină, cloroform sau sulfur de carbon.

Crisarobina este o pulbere galbenă, intră în fusiune la $+170^\circ C.$, fără gust, nici miros, se solvă cu greu în alcool, eter, mai mult în benzol, acid acetic și cloroform; insolubilă în apă. În acidul sulfuric se solvă cu colore galbenă. Prin oxidație trece în acid crisofanic ($C^{15}H^{10}O^4$).

Cumarina.**Cumarin.**Sin. *Anidrita acidului cumaric.*

Franc. Coumarine. — Germ. Cumarin.

În stare liberă se găsește în *Asperula odorata* și în bobul de tonca (*Dipterix odorata*), din care se poate estrage prin alcool.

Cumarina se prezintă sub forma de cristale prismatice pătrate, lucitoare, dure, topinduse la $+67^\circ C.$, și se sublimă fără alterație la $+290^\circ C$. Are un miros plăcut, aromatic și un gust amar. Solubilă în 400 părți apă rece și în 45 părți apă ferbinte; este ușor solubilă în alcool, eter, acid acetic și în soluția de idrat de potasiu. Fértă cu o soluție de idrat de potasiu, se transformă în acid cumaric.

Cumarina se întrebutează pentru a micșora mirosul iodoformului și în parfumerie.

Cupru.

C u p r u m.

Sin. *Aramă*.

Franc. Cuivre. — Germ. Kupfer.

$\text{Cu}=63,4$.

Cuprul este un metal roșietic, fără maleabil și ductil, mai puțin tenace de cât ferul și primitoare de luciu prin frecare.

Se topesc la 1200°C . și se volatilizează la o temperatură și mai înaltă. Densitatea cuprului laminat este de 8,95. Aerul sau oxigenul uscat n'au nicăi o acțiune asupra cuprului la temperatura ordinată; în contact însă cu aerul umed, se acoperă cu un strat verde.

Tratat cu acid azotic, se oxidizează, dând naștere la oxid de cupru și se desvoltă bioxid de sulf, formânduse sulfat de cupru. Cuprul încăldit cu acid cloridric nu se atacă de cât cu greu, transformânduse în protochlorur de cupru, și se produce hidrogen. Servă pentru obținerea preparatelor de cupru.

Cupru acetate bazic.

C u p r u m S u b a c e t i c u m.

Sin. *Acetat de cupru bazic*.

Franc. Sous-acétate de cuivre. — Germ. Grünspan.

Obs. Compoziție chimică variabilă: amestec de dife-
riți acetați bazici de cupru și idrați de cupru.

Caract. Mase amorfe, verzi albăstrui, cu savore disiplă-
cută și metalică. Nu este complet solubil în apă. Toxic.

Alter. Bucăți de cupru, materii lipiciose și chiar res-

turi de tescovină de struguri, din caușă că mai ales în sudul Franției se prepară, puind să stea în pivniță mai multe săptămâni bucăți pe cupru în tescovină.

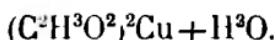
Resturile de glucosă din tescovină, prin fermentație, se transformă în alcool și, în urmă, în acid acetic, pentru a da acetatul bazic impur.

Cupru acetic neutru.

Cuprum aceticum.

Sin. *Acetat de cupru neutră.*

Franc. Acétate de cuivre. — Germ. Essigsäures Kupfer.

Pond. Mol. = 199,4.

Preparațiune. Se obține în genere prin solvarea acetatului de cupru bazic, sau a carbonatului de cupru, în acid acetic, și prin evaporațiunea soluției până la cristalizație.

Caract. Această sare formază cristale prismatice, netransparente, albastre-verde, care conțin o moleculă apă de cristalizație. Aceste cristale devin esforescente la suprafață și se acoperă cu un strat pulvulerulent, albastru-verde.

El se solvă în 14 părți apă rece și în 5 părți apă fierbinte; asemenea și în 15 părți alcool.

Preparatul ofiținal trebuie să se solve complet, în amoniac lichid, cu o coloare albastră închisă; remânerea unui residiu ar indica prezența unei sări de fier. Soluția apăsă, încălzită cu soluția de idrat de sodiu în exces, trebuie să dea un filtrat care nu se turbură prin acid sulfuric aproape, adică să nu conțină combinații de plumb sau zinc.

Cupru oxidat.

Cuprum oxydatum nigrum.

Sin. *Oxid negru de cupru.*

Franc. Bioxyde de cuivre. — Germ. Kupferoxyd.

$\text{CuO} = 79,5$.

Preparațiune. Se ia azotat de cupru o cătăjime ore-care și, după uscare, pulverea obținută se pune într'un creuzet a lui Hess și se incăldăsece la roșu până când nu mai desvoltă ipoazotită.

Dupe răcire să se conserve în sticle bine uscate și închise.

Se mai poate prepara și prin calcinarea carbonatului de cupru, obținut prin precipitarea sulfatului de cupru prin carbonatul de sodiu.

Caract. Se obține ca o pulbere fină, negră, care trebuie ferită de atmosferă umedă. Dacă se ia puțin oxid de cupru, se amestecă și se bate bine cu apă să nu se solve nimic dintr'ensul.

Tratat cu acid sulfuric, să nu desvolte ipoazotită, niciodată facă efervescență. Este complet solubil în amoniac, căruia îi comunică o frumosă colore albastră. Servă pentru preparatele de cupru și analize.

Cupru sulfuric.

Cuprum sulfuricum purum.

Vitriolum cupri.

Sin. *Sulfat de cupru, Calaican albastru, Pétral vîndăd.*

Franc. Sulfate de cuivre. — Germ. Schwefelsaures Kupfer, Kupfervitriol.

$\text{SO}_4\text{Cu} + 5\text{H}_2\text{O}.$

Pond. Mol. = 249,5.

R. Pilitură sau tăblițe subțiri de aramă, tăiate în bucăți mici. 100 grame.

Se pun într'un balon de sticlă și se adaogă un amestec de :

Acid sulfuric concentrat pur . . . 160 grame.

Apă destilată 600 grame.

Se aşează apoi pe baia de nisip și se adaogă, în porțiuni mici, prin ajutorul unei pâlnii :

Acid azotic pur (1,180). 215 grame.

Dupe ce s'a făcut reacțiunea, se ferbe soluțiunea unsfert de oră, se filtră, se evaporă și se pune să cristalize.

Caract. Se prezintă în prisme din sistemul triclinoe-dric, albastre, transparente, și adesea eflorescente la suprafață; sunt solubile în trei și jumătate părți apă rece și în o parte apă caldă; sunt insolubile în alcool. La + 243°C. perd totă apă de cristalizație și se transformă într'o pulvere albă. La temperatură roșie, acidul sulfuric devine liber în parte, o altă parte se descompune în bioxid de sulf și oxigen, iar oxidul de cupru rămâne ca residiu.

Adăugând soluției apose amoniac în exces, va lua o coloare albastră închisă, și trebuie să nu depăsească niciodată un timp îndelungat un precipitat roșu închis de hidroxid de fer, căci acesta ar indica prezența sulfatului feros. Pentru a cerceta prezența sulfatului de zinc, soluției apose a sulfatului de cupru se adaogă o soluție de idrat de sodiu până la reacțiunea alcalină, în urmă se ferbe până când precipitatul albastru de idrat de cupru va deveni negru, se filtră și filtratul este tratat cu soluție de sulfidrat de amoniu. Dacă se formează un precipitat alb de sulfur de zinc, suntem convinși că el conține și sulfat de zinc.

Sulfatul de cupru trebuie conservat în vase bine inchise, între substanțele cu efecte energice.

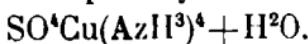
Dosă maximală, o-dată, 0,05—0,20 centigrame.

Cupru sulfurie amoniacal.

Cuprum sulfuricum ammoniatum.

Sin. *Sulfat de cupru amoniacal*.

Franc. Sulfate de cuivre ammoniacal. — Germ. Schwei-felsaures Kupferoxyd Ammonium.

Pond. Mol. = 245,5.

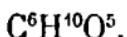
Preparăriune. Pentru a obține acest preparat, o parte de sulfat de cupru se solvă, sub neconitență agitațiune, în 3 părți amoniac lichid, se filtră și filtratul se amestecă cu 6 părți alcol.

Precipitatul format se adună pe un filtru, se lasă să se scurgă și se usucă într-o hârtie de filtru fără ajutorul căldurei.

Sulfatul de cupru amoniacal formează o pulbere cristalină albastră închisă, eflorescentă, cu miros puțin amoniacal, care în 1,5 părți apă rece trebuie să fie complet solubil, formând un lichid cu culori albastră închisă, clară și cu reacție alcalină. Prin adăugirea unei cantități mai mari de apă, se depune din soluție sulfat de cupru bazic. În contact cu aerul, acest preparat, perdând amoniac, devine treptat albastru deschis, în urmă verde, și, din cauza formării sulfatului de cupru bazic, devine complet solubil în apă. Sulfatul de cupru amoniacal se conservă în vase de sticlă mici, bine inchise, în seria medicamentelor eroice.

Dextrina.**D e x t r i n a.**Sin. *Ciris.*

Franc. Dextrine.

Pond. Mol. = 162.

R. Feculă de cartofi	200 grame.
Apă destilată	1000 grame.
Acid oxalic	5 grame.

Se pun într'un vas de porcelan și se amestec, pe băe de apă, cu un baston de porcelan, până ce masa devine aproape consistentă și apoi se diluiază cu soluțiunea:

Apă ferbinte 500 grame.

Carbonat de calciu precipitat . . . 6 grame.

Se lasă o zi la o parte și în urmă se filtrază; filtratul se evaporă, până ce dobândescă o consistență astfel încât masa să nu se mai lipescă de degete, și apoi se usucă la o căldură de $+30^{\circ}\text{C}.$, până se transformă în stare pulverulentă.

Caract. Substanță pulverulentă, inodoră, cu un gust slab, ușor friabilă, se seamănă cu guma arabică, are o greutate specifică egală cu 1,5, și este solubilă într'un volum egal de apă și insolubilă în alcool.

Soluțiunea aposă, amestecată cu un volum înalt de alcool dă un precipitat foarte bogat; aceeași soluție nu trebuie să se coloreze, adăugându-i-se puțină tintă de iod, ceea ce ar dovedi prezența amiluluș.

Să se conserve în vase bine inchise.

Digitalina.

D i g i t a l i n u m.

Franc. Digitaline. — Germ. Reines Digitalin.

Pond. Mol. = 116.

Digitalina amorfă.

Obs. Acésta se va elibera tot-d'a-una de farmacist ori de câte ori medicul, in ordonanța sa, nu va indica natura varietăței.

R. Foî de digitala purpurea pulverizate	1000 grame.
Soluție de subacetat de plumb . . .	250 grame.
Carbonat de sodiu cristalizat	40 grame.
Fosfat de sodiu amoniacal	20 grame.
Tanin oficinal	40 grame.
Litargă pulverizată	25 grame.
Cărbune animal pur	50 grame.
Alcol de 90° }	Q. S.
Apă }	

Pulverea de digitală se pune într'un aparat de deplasare și se mestecă cu un litru apă.

In urmă, puțin câte puțin, se mai tornă apă, până când se obține trei litri de licuore, cu o densitate *minimum* de 1,050.

La acesta se adaogă soluția de acetat de plumb, și se separă prin filtru precipitatul obținut.

Filtratul este din nou tratat prin carbonatul de sodiu și prin fosfatul de sodiu amoniacal, disolvăți mai întâi.

Se filtră, și soluția obținută este tratată cu soluția de tanin.

Precipitatul obținut este amestecat cu litarga și cu cărbune animal. Acest amestec uscat, se trăză cu al-

col de 90°. Soluția alcolică este evaporată la sicitate pe baia marie și residiul este tratat cu apă destilată, și, după depărtarea acesteia, se ia cu alcol la 90°.

Soluția alcolică este din nou evaporată și residiul se ia cu cloroform.

Soluția cloroformică va depune prin evaporație digitalina sub formă unei mase de aparență resinosă și friabilă.

Caract. Digitalina amorfă se prezintă cu aspectul unei pulvere albă, ușor gălbue, dotată de o odoră aromatică *sui generis* și de o amărălă forță pronunțată.

Este neutră la hârtia de turnesol, aproape insolubilă în apă, insolubilă în eter și solubilă în alcol și cloroform.

Se înmōie pe la +90° C. și se topesc la 100° C. Nu este precipitată din soluțiunile sale prin sărurile de plumb, dar formează cu taninul un compus insolubil.

Presintă proprietatea particulară de a se colora în verde-smarand caracteristic, prin acidul cloridric.

Substanță toxică.

Dosa maximă, o-dată, 0,001 miligram.

Dosa maximă, pe dī, 0,01 centigram.

Digitalina cristalizată.

R. Foî de digitală din Vosgi, culésă în al doilea an, în momentul înflorirei, redusă în pulbere fină, 1000 grame.

Acetat de plumb neutru cristalizat, 250 grame.

Apă destilată 1000 grame.

Se disolvă acetatul de plumb în apă rece, și se adaugă pulverea de digitală, și după ăntеia mestecare totul este trecut printr'o sită fină de per, și totul este lăsat 24 ore, cu condiție de a fi mestecat din când în când.

Se pune intr'un aparat de deplasare și se trătează cu alcol de 50°, până ce acesta, trecând, să nu mai fie amar.

Adăogați acestei soluții 20 grame carbonat acid de sodiu, disolvat în *minimum* de apă rece. Efervescența fiind terminată, se destilă pentru a culege alcoolul, iar restul se evaporă până la ponderea de 2 kilograme.

Dupe recire i se adaugă aceeași ponderă de apă și se lasă în repaos.

Dupe trei zile se decantă licuidul printr'un sifon și se scurge precipitatul într'o strecurătoare de pânză.

Acest precipitat va căntări aproximativ 100 grame. El se divide în 2000 grame alcol de 80°, se trece printr'o sită fină de păr, se ferbe puțin licuidul turbure ce trece, i se adaugă 10 grame de acetat neutru de plumb, se încăldește încă puțin și se filtră.

Depositul este spălat cu alcol ca să ia licuidul ce ar reține și se storce în urmă bine.

Licuidului total se adaugă 25 graine cărbune vegetal, în pulvere fină (spălat cu acid și neutru), și în urmă se destilă. Restul destilațiunii este pus pe baia marie, pentru a alunga tot alcoolul și i se adaugă cantitatea necesară de apă pentru a înlocui pe aceia ce o avusesese.

Dupe recire se scurge totul pe sită, și cărbunele se spală cu o mică cantitate de apă pentru a lua ultimele porțiuni de licuid colorat.

Acest cărbune este uscat la +100° C., și în urmă este tratat cu cloroform până ce acesta trece absolut incolor.

Se destilă până la sicitate acăstă soluție, și, pentru a depărta tot cloroformul, se pune într'un balon puțin alcol de 95° și se evaporă. Acesta este digitalina brută, care conține un oleu și o substanță lipiciosă.

Pentru a o purifică se supune la tratamentul următor:

Se disolvă la cald în 100 grame alcol de 90° și i se adaugă un gram de acetat de plumb disolvat în apă, și 10 grame cărbune animal pur, se ferbe 10 minute, și se

lăsa să se răcescă, și să se depue. Se decantă pe o pâlnie cu dop de vată, se törnă la urmă și depositul negru, și se spală în alcol până ce nu mai este amar. Licuidul se destilă. Residiul va fi format de digitalină cristalizată în mase mamelonate, pătrunse de un oleu colorat și de o liciuore apósă.

Se separă de cea din urmă și se cântăresc în balonul cu ponderea cunoscută în care s'a făcut destilația.

Acăstă digitalină inpură, se disolvă la aer într'o cantitate suficientă de alcol de 90°, (6 la 12 grame, după abundența digitalinei), înlocuind necontenit alcolul ce s'ar perde prin evaporare.

Liciuorei răcite i se adaugă eter oficinal, juinătate din ponderea alcolului întrebuințat.

Se mestecă și se adaugă apă în ponderea egală celei a alcolului și eterului împreună, se astupă și se bate bine.

Se vor despărți două straturi, unul superior colorat, format din o soluție eterată de oleul gras, alta inferioră, formată de soluția de digitalină, care începe să cristalizeze. Se lăsa la recore 2 șile și în urmă se törnă tot în un cilindru prevăzut cu un dop de vată, și când toate apele mume au trecut, se spală ultimele porțiuni cu puțin eter.

Digitalina acăsta este puțin colorată și conține puțină digitină, de care este separată prin două disoluții în cloroform.

Deci, digitalina uscată și fin pulverizată, este disolvată în 20 părți cloroform. Soluția limpedețită prin repaos se filtră prin un dop strins de bumbac, se evaporă la sicitate depărtânduse ultimele porțiuni de cloroform prin puțin alcol.

Residiul se disolvă în 30 părți alcol de 90°, i se adaugă 5 grame cărbune animal purificat și se ferbe 10 minute.

Se filtră, se spală cărbunele cu alcol și se destilă, se căntăresce în balonul cunoscut.

Pentru ca digitalina să fie cu totul albă, se disolvă la cald în cea mai mică cantitate de alcol de 90°, se adaugă eter jumătate ponderea alcolului și o ponderă dublă de apă destilată. Se astupă și se bate bine.

Până a doua și fiind lăsată la un loc rece, digitalina cristalizează în mici grupe albe și materiile colorante rămân în apele mume.

Se decanteză și se spală cu eter pe un dop de vată într'un cilindru închis.

Un kilogram de digitală de bună calitate produce astfel un gram digitalină albă cristalizată.

Caract. Digitalina cristalizată se prezintă în cristale fără ușore, fără albe, sub formă de ace scurte și adunate în jurul unei aceleiasi axe. Ea este fără puțin amară, abia solubilă în alcol anidru și aproape insolubilă în eter. Cloroformul este disolvantul cel mai bun.

Incăldită cu puțin acid cloridric sau fosforic, ea se disolvă și lichidul ia o coloare frumoasă verde de smarand.

Substanță toxică.

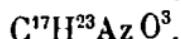
Dosa maximală, o-dată, 0,0001 decimiligram.

Dosa maximală, pe să, 0,0005 decimiligrame.

Duboisina.

D u b o i s i n u m.

Franc. Duboisine. — Germ. Duboisin.

Pond. Mol = 289.

Caract. Se găsește în *Duboisia myoporoïde*, solanee, se prezintă în mici cristale aciculare, incolori, reuniți în jurul unui punct central și sunt greu solubile în apă,

ușor solubile în alcol, eter, cloroform, sulfur de carbon și în benzol. În acid sulfuric concentrat se solvă cu colore inchisă; prin încăldire produce un miros neplăcut de acid butiric.

În acid azotic se solvă cu colore inchisă. Sarea sulfurică, cristalizată, delicuescentă, este întrebuițată în terapeutică. Este toxică.

Efectele sunt ca și ale atropinei.

Ca antidot este recomandat infuziunea de cafea negră forte.

Dosa maximală, o-dată, 0,001 miligram.

Dosa maximală, pe dî, 0,003 miligrame.

Ergotinina.

Ergotininum.

Alcaloid cristalizat estras de Tanret din secală cornută. Substanță albă, cristalină, inodoră, incoloră, dar colorându-se repede la aer; insolubilă în apă, lărte solubilă în alcol, eter și cloroform. Soluțiile alcolice se colorează în verde la lumină, pe urmă închis. Soluțiunile acide se colorează în roșu. Când este alterată perde solubilitatea ei în eter. Reacțiune slabă alcalină; formează săruri cu acidii; aceste săruri sunt mai solubile cu acidii organici. Lactatul și sulfatul pot cristaliza.

Preparare. Se trătează pulverea de secală cornută cu alcol de 95°, macerând prin lixiviare; lichidul alcoolic filtrat este alcalinizat prin sodă și se destilă; residiul este tratat prin eter, iar lichuorele eterice se adaugă apă, care disolvă un fel de săpun; după separația apei și decantare, eterul încărcat cu ergotinina este bătut cu o soluție de acid citric; această soluție se reia cu eter, este descompusă prin carbonat de potasă în prezența ete-

ruluș, care disolvă ergotinina. Eterul se destilă după o decolorație cu cărbune animal.

Intrebuințată în injecții ipodermice. Acidul lactic favorizează solubilitatea ergotininei în apă.

Toxic.

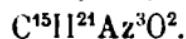
Dosa maximală, o-dată, 0,005 miligrame.

Dosa maximală, pe dîi. 0,01 centigram.

Eserina sulfurică.

Eserinum sulfuricum.

Sin. *Sulfat de eserind*, *Sulfat de fisostigmină*.

Preparăriune. Eserinei disolvate în alcool se adaugă, picătură cu picătură, acid sulfuric diluat (1 la 10 apă), până ce nu se mai depune sulfat de eserină.

Caract. Sare amorfă, extrem delicatescentă, soluțiile se coloră în roșu formând *rubreserind*, produs de oxidație.

Soluțiile trebuie preparate la moment, căci se alteră.
Toxic.

Dosa maximală, o-dată, 0,0005 decimiligrame.

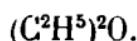
Dosa maximală, pe dîi, 0,001 miligram.

Eter.

Aether sulfuricus.

Sin. *Oxid de etil*.

Franc. Éther ordinaire.— Germ. Aether, Schwefelaether.

Pond. Mol. = 74.

Eter pur oficinal.

R. Alcool concentrat de 90° 600 grame.

Acid sulfuric oficinal 1000 grame.

Se tornă cu îngrijire, și în cantități mici, acidul sulfuri de pește alcol; spre a evita ca lichidul să nu se incaldească prea tare, după ce acesta s'a recit, se introduce într-o retortă tubulată, care este prevăzută cu un tub cu pâlnie, ce pătrunde până în fundul său.

Retorta se aşează pe o bază de nisip și comunică cu un refrigeratoare Liebig, aşezaț și legat bine. Indată ce începe destilația, se lasă să pice, prin pâlnia care intră în retortă, alcol de 95°, în cantitatea în care destilă eterul, păstrându-se temperatura între 130°—140°C. Cantitatea de acest alcol introdusă, poate să ajungă la 15 ori ponderea amestecului prim.

După ce s'a destilat o optă parte din alcoolul întrebuințat, destilația se intrerupe și eterul obținut se spală cu lixiviu de potasă caustică, clătinindu-se din când în când; se decantă apoi într-o retortă și se destilă din nou.

Pentru a prepara acum eterul ofiținal, se spală produsul prim rectificat, sau eterul rectificat din comerț (D=0,724), cu două ori volumul său apă, se bate bine, se decantă eterul după un repaos suficient și se pune, 36 ore, cu a cea dea parte din ponderea sa, din un amestec făcut din părți egale de clorură de calciu topit și calce stinsă calcinată, având îngrijirea de a le mesteca din când în când.

Atunci se decantă eterul și se destilă din nou la baia Marie, cu deosebire, dacă este posibil, într-un aparat de sticlă Lebel-Heunenger, cu 6 platouri, și nu se culeg de cât primele 9 din 10 părți ale produsului destilat.

Caract. Eterul este un lichid incolor, foarte mobil, cu totul volatil; expus la aer, se evaporă, producând o impresiune simțitore de frig; este foarte inflamabil chiar la 10 pași departe, din cauza că vaporii eterului fiind mai grei de cât aerul, se adun la părțile declive; cu reac-

țiune neutră, mircs propriu, plăcut, și gust ardețor și recoritor.

Greutatea specifică a eterului este 0,736 la temperatură de 0°, și de 0,720 la +15° C.

El ferbe la 34°,5 C., și dacă este pur nu inghiață nicăla—100° C. Dacă este inpur, inghiață la—40° C., formând o masă albă cristalină. Este solubil în 15 părți apă, și se amestecă cu alcoolul și cu cloroformul în toate proporțiunile. Turnat pe hârtie sugătore, într-o farfurie de porcelan, dupe volatilizare să nu lase veri-un miros propriu de acid sulfos sau de alcol amilic.

Să rămână absolut incolor în contactul unui cristal de fucsină.

Eter rectificat din comerciu.

Caract. Licuid incolor, fără mobil, de o odore plăcută, pătrundătore, de un gust ardețor, neutru la reactivele colorate, fără volatil, escesiv de inflamabil, evaporânduse cu repediune, fără a lăsa residiu și fără a se percepă o odore străină și producând o fără mare scădere de temperatură.

Densitatea sa la +15° C. este de 0,724.

Conține încă urme de apă și 3 c.c. alcol la sută.

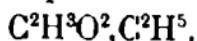
Comerciul mai procură un eter insuficient rectificat, de o densitate 0,735. Conține 8 % alcol și alte produse străine. Nu se va întrebuița de cât esclusiv pentru medicina veterinară.

Eter acetic.

A e t h e r a c e t i c u s.

Sin. Acetat de etil.

Franc. Éther acétique.—Germ. Essigaether.

Pond. Mol.=88.

R. Acetat de sodiu uscat	560 grame.
Alcol de 95°	560 grame.
Acid sulfuric oficinal	700 grame.

Amestecul de alcol și acid sulfuric, se pune într'un balon cu gât scurt și apoi se adaugă și acetatul de sodiu.

Balonul se pune în contact cu un refrigerатор Liebig și se încăldește până la o temperatură care nu trebuie să trece peste +80° C., și apoi se destilază până la sicitate. După ce se spală destilatul de două ori cu apă, se decantază și se pune într'o sticlă în care se află :

Carbonat de sodiu uscat	30 grame.
-----------------------------------	-----------

Se lasă în contact o jumătate de zi, clătinu-se din când în când, apoi se decantază într'o retortă și se destilă până ce trece nouă părți din el.

Caract. Eterul acetic este un lichid incolor, limpede, cu reacție neutră, volatil, mobil, inflamabil, având un gust propriu și un miros plăcut, amintind acidul acetic.

La temperatura de + 15° C., greutatea lui specifică este 0,900—0,904 și ferbe la + 72°,8 C. El este solubil în 12 părți apă, și, ca și eterul se bucură de proprietatea de a solva oarecare substanțe. Se amestecă în tōte proporțiunile cu alcolul, eterul depurat și cloroformul. Eterul acetic în contact cu aerul devine ușor acid din cauză că se formează în parte acid acetic, care este pus în libertate.

Se descompune ușor la căldură, în contact cu alcaliele, în acid acetic și alcol. Să se conserve în vase de sticlă bine închise și la locuri recorosite.

Exalgina.

E x a l g i n u m.

Sin. *Metilacetanilidă, Fenil (metil) acetilamidă.*
 $C_6H_5(CH_3)C_2H_3OHAz.$

Acest produs, fără înrudire cu acetanilida, se prepară, introducând într'un balon, care este în comunicațiușe cu un refrigerator Liebig, 215 părți monometilanilină, și prin o pâlnie care se află aşedată în tubul balonului, printr'un dop de plută găurit, se lasă să curge cu picătura, 80 părți biclorur de acetil, se produce o reacțiușe vie și căldură.

Indată ce încăldirea încetează, reacțiușea s'a terminat. Conținutul din balon se tornă, puțin câte puțin, în apă fierbinte, și cristalele aciforme de exalgină, care se formează după recire, se adun. Prin evaporarea apelor murme se mai obține încă alte proporțiușe din acest product.

Caract. Exalgina formeză cristale aciforme lungi, greu solubile în apă, se solvă mai ușor în alcool și în apă alcobilată; se topesc la + 100° C. și ferbe la 240—250° C. fără să se descomponă.

Dosa maximală, o-dată, 0,25 centigrame.

Dosa maximală, pe dî, 1,0 gram.

Fenacetina.

P h e n a c e t i n u m.

Sin. *Para acetfenetidină*, *Fenedină*, *Fenacetina-Bayer*,
Feniloxetil-acetilamidă.

Acest corp este o combinațiușe acetilică a fenetidinei, care este, la rândul ei, un eter etilic al para-aminofenolului.

Sunt trei varietăți de fenacetină sau fenedină: *meta*, *para* și *ortho*. Cea d'ânteiū este aproape inactivă; *ortho* este mai solubilă ca *para* în alcool; varietatea *para* este întrebuiștată în medicină.

Produs industrial.

Caract. Pulvere albă cristalină, fără miros și fără gust, aprópe insolubilă în apă rece (0,65 pentru 1000), solubilă în 80 părți apă în eboliuune, solubilă în alcool, puțin solubilă cu glicerină, fusibilă la +134° C. În acidul sulfuric concentrat se solvă fără colore; în acidul azotic concentrat se coloră în galben.

Apa de clor și clorurul de calce în soluțiuune, colorează fenacetina în roșu-violet, care se schimbă în roșu-rubin.

Dacă o incăldim cu acid cloridric, pe urmă cu acid cromic, aceleiasi coloraționi se produc.

Incăldită cu câte-va picături de acid sulfuric și o preamică proporțiuone de acid fenic, fenacetina ia o colorațiuone roșie purpură și produce un miros de acid acetic.

Fenacetina este adesea fraudulos amestecată cu acetanilidă (antifebrină), se recunoscă incăldind 10 centigrame din substanță lănuittă cu 2 centimetre cube din o soluțiuone de sodă, se adaogă 3—4 picături de cloroform și se incăldeșce din nou; dacă conține acetanilidă se simte o odore desagreabilă și caracteristică a isonitrilei; dacă fenacetina este pură se degajă o odore aromatică și placută (Schwartz).

Pentru a determina aproximativ proporțiuurile acetanilidei amestecată cu fenacetina, se ia un gram din substanță, se triturează cu 200 grame apă (acesta este cantitatea apel capabilă de a disolva un gram de acetanilidă), se filtră și se căntăresc residiul uscat, care este fenacetina, se adaogă greutăței găsite încă 13 centigrame, cifră care represintă greutatea fenacetinel care a putut să se dissolve în cele 200 grame apă întrebuiuță, greutatea lipsă până la 1 gram, represintă greutatea acetanilidei disolvată în apă (Will).

Dosa maximală, o-dată, 0,50 centigrame.

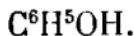
Dosa maximală, pe zi, 2,0 grame.

Fenol.**Acidum phenicum.**

Sin. *Acidum carbolicum*, *Phenolum*.

Acid fenic, *Acid carbolic*.

Franc. Phénol. — Germ. Carbolsäure.

Pond. Mol. = 94.

Fenol cristalizat.

Produs industrial, obținut din productele condensării lichide ce resultă la destilarea în vase închise a cărbunelui de pămînt, pentru obținerea gazului de luminat.

Se prezintă în starea solidă, cristalizat în ace lungi, incolore, puțin igroscopice, și cu o odoră vie, creozotată, nu displăcută, și cu un gust ardător.

Este solubil în 16 părți apă rece; fără solubil în alcool, eter, oleuri fixe și volatile.

Densitatea sa este 1,065, Se topesc la +42° C., și fierbe între 187—188° C. Încăldit se volatilizează cu totul, și aprins arde cu o flacără roșie și puțin luminosă.

Atacă și albesc pielea. Coloră în albastru perclorurul de fer. Tratat cu o mică cantitate de anilină în prezența clorurului de sodiu, dă o colorație albastră. O picătură de fenol disolvată în 2000 c.c. produce reacția după câteva minute. Disolvată în 4000 c.c. reacția se produce după o oră.

Una parte fenol în cinci-șecă mișcă apă, dă un precipitat floconos, alb, cu bromul.

Alter. Adesea este colorat în roză. Conține creozot.

Obs. A se conservă în vase închise.

Dosa maximală, o-dată, 0,1 decigram.

Dosa maximală, pe ȳi, 0,5 decigrame.

Fenol crud.

Licuid inchis roșcat până la inchis negru, transparent când este în strate subțiri. Este puțin solubil în apă, foarte solubil în alcool sau în lesie de potasă.

Are o odore displăcută, tare, empireumatică.

Acest licuid trebuie să conțină cel puțin 50% fenol.

Alter. Conține adesea naftalină, benzină și alți hidrocarburi.

Fenol lichid.

R. Fenol pur cristalizat 100 părți.

Apă destilată 10 părți.

Se mestecă.

Licuid limpede, fără colore, cu odorea fenolului, solubil perfect în 18 părți apă.

Fenol sodat disolvat.

Soluție de fenat de sodiu.

R. Fenol pur cristalizat 70 grame.

Sodă caustică în soluție de 1,332, 100 grame.

Apă destilată pentru a complecta un litru Q. S.

Se disolvă mai întâi soda în 500 c.c. apă, se adaogă fenolul și se complectă volumul până la un litru.

Fer.

F e r r u m.

Franc. Fer. — Germ. Eisen.

Fe.

Pond. Mol.=56.

Ferul este un metal alb cenușiu, cu textura fibrösă, ductil, maleabil, magnetic și cel mai rezistent din toate. Greutatea lui specifică este de 7,79 și se topesc la +1500°C.

Aerul uscat n'are nică o influență asupra feruluī, în aerul umed, însă, el se oxidéză, transformându-se în ses-cuioxid de fer idratat.

Obs. Pentru preparațiunile farmaceutice se usită sub forma de grunji de fer, ce rămân de la diferite industrii, sau sub forma de ținte mici. A se păstra ferit de umeđelă.

Ferul pulverizat fin, numit *limalie de fer porfirizată*, se prepară pilind o vergea de fer móle și porfirizând prin mici porțiuni limalia obținută.

Alter. Conține adesea *arsenic*, fosfor, sulf, carbon, siliciu, mangan.

Fer redus prin idrogen.

Ferrum reductum.

Franc. Fer réduit par l'hydrogène.— Germ. Reductes Eisen.

R. Idrat de fer pulverizat 100 grame.

Se pune într'un tub de porcelan sau de sticlă aşe-
dat pe un furnal special, pentru acest scop, tubul este
îmbrăcat cu pămēnt galben și închis la ambele estremi-
tăți cu câte un dop de plută găurit și prin fie-care gaură
trece câte un tub de sticlă. Prin unul din aceste tuburi
se introduce asupra oxiduluī de fer gazul idrogen, ce se
desvoltă într'un aparat special, prin acțiunea aciduluī sul-
furic diluat, asupra zincului, și trebuie mai antei să
trécă printr'o soluțiune de idrat de potasiu sau de sodiu,
și de aci prin acid sulfuric concentrat, pentru că gazul
când intră în tub să fie cu desevirșire uscat. Prin cel
alt tub ese apa care resultă din combinațiunea idroge-
nuluī cu oxigenul feruluī idratat.

Idrogenul se introduce atât timp pînă când ferul re-
dus se recescă în curentul de idrogen.

Caract. Ferul redus, bine preparat, se prezintă sub forma unei pulvere subțiră, inpalpabile, mai ușoră de căt ferul pulverizat și de o coloare cenușie închisă; o mică porțiune, frecată pe o bucată de hârtie cu un corp dur, lucesc ca metalul; în contact cu acidele, și mai cu semă cu acidul oxalic, nu trebuie să producă miros de hidrogen sulfurat; în acidul cloridric se disolvă producând hidrogen, care trebuie să fie inodor. Încăldit la roș, se aprinde și arde, formând oxid de fier.

Indată după preparație, să se conserve în vase de sticlă bine închise.

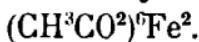
Un gram de fier pur trebuie să dea, în contact cu acidul cloridric diluat, 400 c.c. hidrogen.

Fer acetie licuid.

Ferrum aceticum liquidum.

Sin. *Acetat de fer licuid.*

Franc. Acétate de fer.— Germ. Flüssiges Essigsäures Eisenoxyd.

Pond. Mol. = 568.

R. Acid acetic concentrat 60 grame.

Se solvă într'ensul, fără căldură, idrat de fier, recent preparat și încă umed, atât în cît se rămână nedisolvată o mică cantitate de idrat de fier.

Dupe aceea licuidul se filtrază și se conservă într'un vas de sticlă bine închis.

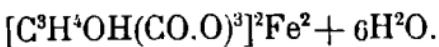
Caract. Să aibă coloare roșie cafenie și greutate specifică 1,140—1,145. Una sută părți conține opt și jumătate fier.

Fer citrie.

Ferrum citricum.

Sin. *Citrat de fer.*

Franc. Citrate de fer. — Germ. Citronsaures Eisenoxyd.

Pond. Mol. = 838.

R. Acid citric cristalizat 20 grame.

Apă destilată 40 grame.

Se solvă și se adaogă :

Idrat de fer recent preparat 18 grame,
sau atâtă cantitate, că digerând la o căldură moderată
și agitând, o mică parte să rămâne nedisolvată; după aceasta
se filtră sau să se decante și se evaporă licuidul pe baia
de apă, până la consistența siruposă, apoi se întinde cu
o pensulă pe plăci de porcelan sau de sticlă și se usucă.

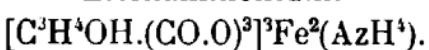
Se prezintă în lamele de colore roșie-cafenie, având
un gust dulceag astringent.

Fer citrie amoniacal.

Ferrum citricum ammoniatum.

Sin. *Citrat de fer ammoniacal.*

Franc. Citrate de fer ammoniacal.— Germ. Citronsaures Eisenammonium.

Pond. Mol. = 661.

R. Acid citric cristalizat 100 grame.

Peroxid de fer idratat Q. S.

Amoniac licuid oficinal, aproximativ 18 grame.

Acidul citric, cu o cantitate de peroxid idratat de fer,
corespondând la 53 grame oxid uscat, sunt puse într'o

capsulă de porcelan cu amoniacul și se digeră cât-va timp la $+60^{\circ}\text{C}$.

Dupe răcire se filtră, se concentră la consistență siruposă și se intinde pe farfuriă ce se pun la o temperatură de $+40-50^{\circ}\text{C}$.

Pentru a-l obține sub forma de solzi, se intinde cu un penel, în straturi mai grose pe plăci de sticlă și se usucă la coptor.

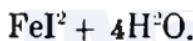
Acăstă sare trebuie să fie complet solubilă în apă.

Fer iodurat.

Ferrum iodatum.

Sin. *Iodur de fer, Iodur feros, Protoiodur de fer.*

Franc. Protoiodure de fer.— Germ. Eisen jodür.

Pond. Mol. = 382.

R. Fer pulverizat 1 gram.

Apă destilată 4 grame.

Se pune într-o capsulă sau într'un mortariu de porcelan și se adaogă, în cantități mici, agitând neconitenit:

Iod pur 4 grame

Se evaporă până ce cristaliză.

Obs. Să se prepare numai atunci când se cere.

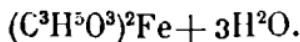
Una sută părți iodur feros conține 82 părți iod.

Fer lactic.

Ferrum lacticum.

Sin. *Lactat feros, Lactat de protoxid de fer.*

Franc. Lactate ferreux.—Germ. Milchsaures Eisen.

Pond. Mol. = 258.

R. Zer de lapte acrit prin fermentație, 1000 grame.

Sachăr de lapte } din fie-care căte 50 grame.
Fer pulverizat }

Se pun intr'un vas de porcelan și, amestecând de mai multe ori pe ări, se maceră căte-va ăile la o temperatură care să nu trăcă peste +30° C. Descompunenduse sachărul, se mai adaugă o nouă porțiune, și se poate repeta de atâtea ori până când nu se mai formeză o nouă cătăjime de fer lactic, adică o pulbere verde-albicioasă; apoi se ferbe și se filtră încă cald și se pune intr'un vas bine inchis să stea căte-va ăile la o parte. Licuidul se desparte prin decantație de pulverea cristalină, care antterior se spală cu o mică cantitate de apă rece și apoi cu puțin alcol.

Se usucă între hârtii sugertore, la o temperatură mică, ca să nu se oxideze prin influența aerului, se pulverizează și se conservă în vase de sticlă bine inchise și ferite de lumină.

Caract. Se prezintă sub forma unei pulveri albe-gălbui, având un gust puțin dulce, astringent; se solvă în 48 părți apă rece și este insolubil în alcol concentrat.

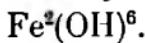
Fer oxidat idratat.

Ferrum hydrooxydatum liquidum.

Antidotum arsenici.

Sin. *Idrat de fer, Sescuioxid de fer idratat.*

Franc. Oxyde (sesqui) de fer bihydraté. — Germ. Flüssig. Eisenhydroxyd.

Pond. Mol. = 214.

R. Perclorur de fer oficinal 1000 grame.

Amoniac licuid oficinal, aproximativ 400 grame.

Adăogați soluțiunei de percloruri de fer cinci-șecă părți apă și vîrsați, prin porțiuni succesive, și agitând neîncetat, în amoniac care a fost mai anterior diluat cu 5 ori ponderea sa apă.

Se va forma imediat un precipitat roșu închis gelatinos. Dacă lichidul are o reacție alcalină, lăsați să se depue precipitatul, spălați-l cu multă apă prin decantație, până când apa de spălare, acidulată cu acid azotic, să nu mai dea precipitat cu azotatul de argint.

Obs. Păstrați productul sub apă destilată, în pivniță, la o temperatură inferioară de + 12° C.

Cu cât este mai recent preparat cu atât acțiunea sa ca contra otravă în intoxicațiile cu arsen, este mai sigură.

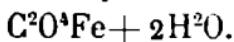
Dupe un timp de 6 luni acest preparat nu mai poate servi ca antidot și trebuie preparat din nou. *Vedeți sulfatul de fer oxidat, antidotul lui Fuchs.*

Fer oxalie.

Ferrum oxalicum

Sin. *Oxalat de fer, Protoxalat de fer.*

Franc. Protoxalate de fer. — Germ. Oxalsaures Eisenoxydul.

Pond. Mol. = 178.

R. Sulfat feros 50 grame.

Apă destilată 400 grame.

Se solvă și se precipită cu o soluție de acid oxalic, până la complecta precipitare sub forma de un precipitat galben ca lămâia. Precipitatul se spală cu apă destilată până nu mai are reacție acidă. Se usucă la o temperatură moderată și se pulverizează.

Să se conserve în vase de sticlă.

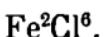
Caract. Oxalatul de fer este o pulvere galbenă ca lămăia, fără gust și miros.

Fer seseuiclorurat cristalizat.

Ferrum sesquichloratum crystallisatum.

Sin. *Sescuiclorur de fer, Perchlorur de fer.*

Franc. Sesquichlorure de fer. — Germ. Krystallisirtes Eisenchlorid.

Pond. Mol. = 325.

R. Sirmă de fer 100 grame.

Să pune într'o capsulă de porcelan peste care se törnă :

Acid cloridric concentrat pur . . . 500 grame.

Apă destilată 1000 grame.

Dupe ce ferul se va solva în cea mai mare parte, lichidul se filtră și apoi se adaogă :

Acid cloridric concentrat pur. . . 250 grame.

In urmă se încăldeșe și se törnă încet în lichid :

Acid azotic, cantitate suficientă, pentru transformarea clorurului feros în clorur feric, ceea ce se recunoște prin reacțiunea ce produce ferocianurul de potasiu, care nu schimbă coloarea clorurului feric.

Lichidul se evaporă până la consistență siruposă și se pune la un loc recoros spre a cristaliza.

Caract. Cristalele sunt aciforme, de colore galbenă-roșietică, cu gust astringent, sublimânduse la căldură și se topesc în contact cu umedela aerului.

Soluțiunea apăsă tratată cu amoniac lichid, în exces, dă un precipitat cafeniu și lichidul filtrat trebuie să nu se coloreze în albastru, ceea ce ar indica prezența cuprului.

Fer seseuiclorurat licuid.

Ferrum sesquichloratum solutum.

Soluțiu de perclorur de fer.

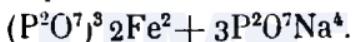
R. Perclorur de fer cristalizat	100 grame.
Apă destilată	200 grame.
Mestecă. Să aibă greutate specifică de 1,26.	

Fer și sodiu pirofosforic.

Ferrum et natrium pyrophosphoricum.

Sin. I'irofosfat de fer și de sodiu.

Franc. Pyrophosphate de fer et de soude. — Germ. Pyrophosphorsaures Eisennatrium.

Pond. Mol. = 1236.

R. Pirofosfat de sodiu cristalizat . . . 200 grame.

Apă destilată 400 grame.

Solvă și adaogă un amestec compus din :

Perclorur de fer licuid. 60,75 grame.

Apă destilată 240 grame,

în porțiuni mici și agitând neconitenit, astfel în cât o nouă porțiune să nu fie adăogată până ce precipitatul format nu se va solva de tot.

Dupe aceasta se adaogă :

Alcol concentrat 1000 grame.

Precipitatul format se adună pe un filtru, se spală cu puțin alcol și se usucă între hârtii sugetore, la o temperatură foarte moderată.

Caract. Se prezintă sub forma unei pulvere albă, amorfă, cu gust salin dar nu stiptic; se solvă cu greu în apă rece, din care soluțiu alcolul îl precipită din nou.

Fer sulfurie protoxidat.

Sulfas ferrosus, Ferrum sulfuricum oxydulatum.
Vitriolum martis.

Sin. *Sulfat feros, Sulfat de protoxid de fer, Calaican verde.*

Franc. Sulfate ferreux. — Gerin. Schwefelsaures
 Eisenoxydul.
 $\text{SO}_4^{\text{Fe}} + 7\text{H}_2\text{O}$.

R. Acid sulfuric concentrat pur . . . 150 grame.

Se diluează într'o capsulă de porcelan cu :

Apă comună 600 grame.

Apoi se adaogă :

Sirmă de fer 100 grame.

Soluțiunea se face astfel ca o parte a ferului să rămâne nedisolvată. Capsula se aşează apoi pe baia de nisip și se lasă să stea timp de o oră, apoi se filtră într'un vas de porcelan și se adaogă, incetul cu incetul :

Acid sulfuric pur 15 grame.

Se pune apoi la cristalizare, cristalele se spălă cu apă destilată, apoi cu alcool; în urmă se pulverizează grosier, se usucă la un loc uscat și se conservă în vase bine inchise.

Caract. Se prezintă sub forma de cristale prismatice aglomerate, de o coloare care bate din albastru în verde, nici de cum galbue sau feruginosă; se solvă în două părți apă rece și în 0,3 părți apă caldă. Soluțiunea apăsă să nu producă un precipitat cafeniu-negru dacă se acidulează cu acid cloridric și i se adaogă apă cu sulfur de hidrogen.

Soluțiunea cianurului de fer și de potasiu să nu dea un precipitat de o coloare albastră-albicioasă, care stănd la aer, să se albăstrească.

Fer sulfuric venal.

Sin. *Sulfat de fer din comerç, Calaican verde, Vitriol verde.*

Caract. Prisme romboidale oblice, verde clar, transparente, ușor eflorescente și acoperindu-se, în contact cu aerul, cu un strat roșietic de sub-sulfat de protoxid de fer.

Sare solubilă în apă și insolubilă în alcool.

La +14° C. perde 6 molecule apă, și la +300° C. și pe a 7 moleculă, dând o substanță albă, fin pulvulentă, care este sulfatul feros anidru, și care este greu, dar în total solubil în apă.

Obs. Sulfatul feros comercial este tot dă-ună impur și conține sub-sulfat de sescuioxid de fer, sulfat de cupru, zinc, aluminiu, calciu și magnesiul. Mai rar el conține și arsenic.

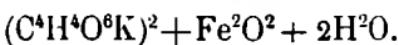
Fer și potasiu tartarie.

Eerrum et kalium tartaricum.

Sin. *Tartras ferrico-potassicus, Ferrum tartaratum, Ferrum tartarisatum.*

Tartrat de fer și de potasiu.

Franc. Tartrate ferrico-potassique. — Germ. Weinsaures Eisenoxid.

Pond. Mol.=518.

R. Perclorur de fer cristalizat . . . 150 grame.

Apă comună 1500 grame.

Se solvă și adaogă amoniac lichid, cantitate suficientă,

până la perfecta precipitațiune. După ce se spală precipitatul, se pune într'un vas de porcelan și se adaogă :

Tartrat acid de potasiu pulverizat . 100 grame.

Se amestecă bine, se digereză, în timp de 2 ore, la o temperatură care nu trebuie să treacă peste +60° C. și după acea lichidul se filtră și se evaporizează ; se intinde cu o pensulă, în strate subțiri pe o placă de porcelan sau de sticlă, lăsând să stea la o temperatură de +30° până la 40° C. Preparatul uscat se pune în sticle mici bine astupate.

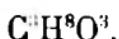
Caract. Se prezintă sub formă de solzi sau lamele lucețitoare, de coloare negră-cafenie, la lumină transparente, de coloare roșie ; gustul se asemănă cu al cernelei ; este solubil în apă rece și în apă fierbinte se descompune ; este insolubil în alcool. Dacă se adaogă soluțiunii apose idrat de sodiu, prin fierbere se produce un precipitat de idrat de fer.

Nu trebuie să producă vaporii amoniacali în contact cu o soluție de potasiu.

Glicerina.

Glycérinum.

Franc. Glycérine officinale. — Germ. Glycerin.

Pond. Mol.=92.

Preparațiune. Este un product al fabricilor chimice și se obține prin descompunerea grăsimii prin baze, acid sulfuric sau prin vaporii de apă, supra-incăldiți, la fabricațiunea săpunurilor și a luminărilor de stearin.

Astfel, dacă grăsimea, care este eterul compus al glicerinei și al acidiilor grași, se va ferbe cu idrat de sodiu, se va forma combinațiunea acidiilor grași cu sodiu și glicerina rămâne liberă.

Dacă soluțiunea se amestecă cu o soluție saturată de clorur de sodiu, stearatul de sodiu insolubil se depune, iar glicerina rămâne în soluție, de unde se obține prin destilație.

Caract. Glicerina este un lichid de consistență siruposă, de reacție neutră, inodoră, cu un gust dulceag; este foarte igroscopică, ferbe la $+290^{\circ}\text{C}.$, se aprinde la temperatura de $+150^{\circ}\text{C}.$ și arde cu o flacără albastră; destilată în vaporii de apă, în gol la $+180^{\circ}\text{C}.$, este solubilă în apă, alcool și în toate proporțiunile într-un amestec de alcool și eter; este insolubilă în eter, cloroform și benzina, și nu se alteră tratată cu acidul sulfuric, niciodată cu soluția de potasă caustică.

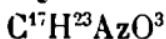
Greutatea specifică a glicerinei la $+15^{\circ}\text{C}.$ este de 1,23—1,25.

Alter. Conține adesea săruri de plumb, calce, sulfat de calciu, clojur de sodiu, acid oxalic și acid butiric.

Fals. Conține adesea apă în exces, butirină, miere și sirop de glucosă.

Hiosciamina.

Hyoscynaminum.

Pond. Mol. = 289.

Se estrage din foile, și mai ales din grăunțele de *Hyoscyamus niger*.

Caract. Ace sunt lungi, incolore, anidre, reunite în jurul unui punct central. Soluția apăsă este alcalină. Este solubilă ușor în alcool, eter și cloroform. Se topesc la $+108^{\circ}\text{C}.$ Toxic.

Obs. Hiosciamina din comerț este de ordină amorfă.

Dosa maximală, o dată, 0,0003 decimiligrame.

Dosa maximală, pe zi, 0,0005 decimiligrame.

Hiosciamina sulfurică.

Hyoscyaminum sulfuricum.

Sin. *Sulfat de hiosciamind.*

Caract. Mică cristale, puțin delicatescente și foarte solubile în apă.

Toxice.

Dosa maximală, o-dată, 0,001—0,002 miligrame.

Dosa maximală, pe di, 0,005—0,008 miligrame.

Ichtiol.

Ichthyolum.

Product al unor stânci bituminouse, descoperite în Tirol, aproape de Seefeld, bogate în pesci fosili și din căr se estrage, prin destilație uscată, un fel de păcură sau mai bine un corp oleos, *oleul de ichtiol*, astfel numit pentru a aminti originea sa.

Acest oleu de ichtiol, tratat cu acidul sulfuric concentrat, în exces, produce o temperatură de +100° C., formându-se o combinație din care rezultă *acidul sulfoichtiolic*. După terminarea reacției, produsul se trăză în mai multe rânduri cu o soluție concentrată de sare ordinare, în scop de a depărta excesul de acid sulfuric și acidul sulfos liber.

Acidul sulfoichtiolic este ușor solubil în apă, însă insolubil în soluția de cloruri de sodiu, depunându-se în forma unei substanțe închisă.

Acidul sulfoichtiolic formează săruri cu bazele; cele mai întrebuintăte sunt:

1° *Ichtiosulfatul de amoniac*, obținut prin neutralizarea acidului ichtiosulfuric cu amoniul concentrat.

Licuid de consistență siruposă, de coloare roșie închisă, gust și miros empireumatic bituminos, solubil în apă, formând un lichid roșu închis, cu reacțiune puțin acidă, solubil în alcool, eter alcolizat; nu se solvă complet în alcool concentrat. Soluțiunea apăsă, tratată cu acidul cloridric, lasă să se depună o masă resiniformă.

2º Ichtiosulfatul de sodiu, obținut prin neutralizarea acidului ichtiosulfuric cu lixiva de sodă.

Constitue o masă galbenă închisă, cu reflect oleaginos, odore particulară, bituminosă; gust sărat, amar, persistent, neplăcut; se amestecă în toate proporțiunile cu oleul, vaselina; se solvă în mare parte în apă, pe care o coloră în verde închis; solubil în alcool, eter, dar mai solubil într'un amestec de părți egale de alcool și eter.

Mați sunt încă și alte săruri: ichtiosulfatul de litină, ichtiosulfatul de zinc, puțin întrebucințate.

Ictiolul este dar o sare a acidului ichtiosulfuric cu sodiul, amoniacul, etc.

Idrogen sulfurat.

Acidum sulfhydricum.

Sin. *Sulfur de idrogen*, *Acid sulfidric*.

Franc. Hydrogène sulfuré. — Germ. Schwefelwasserstoffsaüre.

Pond. Mol. = 19.

Sulfur de idrogen în soluțiune.

Preparațiune. Se ia un balon de sticlă, în care se introduce sulfur de fer în bucăți de mărimea alunelor. Acest balon este astupat cu un dop cu două găuri: prin

una din aceste două găuri trece un tub cu pâlnie și prin cea-altă un tub conducător de gaz care pune balonul în comunicație cu un flacon Wolff, conținând puțină apă, servind pentru spălarea gazuluș; de aci, printr'un tub încoviat, rectangular, gazul este condus într'un flacon aproape plin cu apă și care trebuie să fie bine răcit. Prin tubul cu pâlnie se törnă acid sulfuric diluat pur. Gazul, începând să se desvolte, se introduce în flacon până la perfectă saturare a apei.

Apa sulfidrică este incoloră, cu un miros foarte neplăcut de ouă clocite; cu timpul se turbură și se depune sulf.

Trebuie conservată în sticle nu prea mari, pline de tot și astupate cu dop de cauciuc și ferite de lumenină.

Este un reactiv foarte întrebunțat.

Încercarea apei, dacă este pe deplin saturată cu gazul acid sulfidric, se face sau cu soluția perclorurului de fer, sau că sticla cu apă sulfurată se astupă cu degetul cel mare și se bate bine. Când apa nu este saturată complet cu gaz, prin presiunea esterioră a aerului suprafața degetului se atrage spre interiorul sticlei.

Iod.

I o d u m.

Franc. Iode. — Germ. Iod.

Io.

Pond. Mol. = 127.

Preparație. Iodul se găsește mai cu seamă în apele de mare, în mai multe plante cari cresc pe țărmei mărilor și intră și în compoziția mai multor ape minerale.

Se prepară din cenușa plantelor marine (Kelp sau Varech), din care se estrag, prin apă, sărurile solubile; după aceea se decantă, se evaporă și se lasă să cristalize.

Lixiva maternă se evaporă până la sicitate, se trătează apoi cu acid sulfuric concentrat pentru a se depărta bi-oxidul de carbon și bioxidul de sulf, se amestecă cu bioxid de mangan și, în fine, se pune într'o retortă, unde se destilă.

Caract. Iodul se prezintă sub forma de cristale octaedrice, ascuțite, cu baza romboidală, și adesea sub formă de lamele subțiri, friabile, având luciu metalic, coloare cenușie-negră, miros fără caracteristic și un gust iute.

Cristalele se topesc la $+107^{\circ}\text{C}.$ și fierb la $+175^{\circ}\text{C}.$; iodul se volatilizează fără residiu, răspândind vaporii violeți. El se solvă în apă, o parte la 4500 părți; este ușor solubil în alcool, eter, cloroform, sulfur de carbon, și chiar în oleurile grase. Soluțiunea alcolică și eterică sunt inchise; cele de cloroform, benzol sau sulfur de carbon sunt violete.

Greutatea specifică a iodului este de 4.948.

Iodul colorază în galben pielea, hârtia și mai multe alte substanțe organice.

Cu coca de amil produce o frumosă colorațiune albastră, care este și reacțiunea caracteristică a iodului. Într-o soluție de sodă caustică pură dispare complet, dând un lichid limpede.

Servă la preparațiunea tinturei de iod, a iodurului de potasiu, de fer și de sodiu, etc.

Este un corp toxic.

Alter. Apă, cloruri de iod.

Fals. Plumbagină, cărbune de pămînt, bioxid de manganese, cărbune, ardosia, galena.

Obs. A se păstra în sticle ermetice inchise, cu dop slefuit.

Dosa maximală, o-dată, 0,05 centigrame.

Dosa maximală, pe să, 0,2 decigrame.

Iodoform.**Iodoformiu m.**

Franc. Iodoforme. — Germ. Iodoform.

Pond. Mol. = 394.

R. Carbonat de sodiu cristalizat . . . 200 grame.

Apă destilată 1000 grame.

Alcol concentrat 100 grame.

Se pun într'un balon cu git lung, în care se introduce o pâlnie de sticlă; iar balonul se aşează pe o baie de nisip și se incăldescă până la +70° C., și atunci se adaugă, în mici cantități:

Iod 100 grame.

Dupe ce lichidul s'a descolorat, se lasă să se răci, se filtră și iodoformul obținut astfel se spală cu apă rece și se usucă între hârtii sugătoare, la cald. Lichidul filtrat se poate intrebuița iarăși pentru acăstă preparație, precipitând iodul printr'un curent de clor și adăugând, mai întâi, 20 părți carbonat de sodiu și 10 părți alcol, și în urmă încăldind la +70—80° C.

Caract. Iodoformul se prezintă în cristale, mici table exagonale, galbene ca lămâia, friabile, având un miros propriu, patrungetor. Este insolubil în apă, solubil în 75 părți alcol concentrat rece și în 10 părți alcol ferment; solubil în eter, cloroform, benzol, oleuri eterice și grase, și cu deosebire în sulfur de carbon. Se topesc la +120° C. și se volatilizează, descompunindu-se parțial. Densitate=2.

Obs. Să se conserve în vase bine închise la un loc recoros.

Să fie solubil în 70 părți alcol absolut, și dacă se spală

o mică cantitate cu apă destilată, și dupe ce s'a filtrat se adaogă o soluție de azotat de argint, filtratul nu trebuie să se turbure.

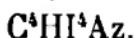
Dosă maximală, o-dată, 0,02 centigrame.

Dosă maximală, pe dîi, 1,0 gram.

Iodol.

I o d o l u m.

Sin. *Tetraiodopirol, Tetraiodur de pirol.*

Pond. Mol.=571.

Caract. Pulvere galbenă închisă, care la microscop se arată alcătuită din cristale prismatice.

Este un corp inodor, aproape insipid, alterându-se cu timpul, astfel că în aceste condiții are o slabă odore de iod.

Când este impur are o odore displăcută de naftol.

Este solubil în 5000 părți apă, solubil lesne în alcol, eter, oleuri grase și acid acetic cristalizabil.

Iodoul perfect curat trebuie se conțină 88 la sută iod.

La + 100° C. desvoltă vaporii de iod și lasă un residiu cărbunos.

Este caracterizat prin vaporii violeți, ce produce prin încăldire. Soluția sa alcolică, la baia marie, încăldită cu acid azotic, ia o colore roșie ca rubinul care dispare în prezența bioxidului de sulf.

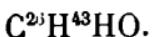
Dosă maximală, o-dată, 0,20 centigrame.

Dosă maximală, pe dîi, 1,50—2,0 grame.

Lanolina.

Lanolinum.

Franc. Lanoline. — Germ. Lanolin.

Materie grăsă provenind din lâna oilor, constituită din unirea acidiilor grași și colesterina; corp gălbui, de consistență ungventului, gros, odore particulară slabă, se topesc spre $+40^{\circ}\text{C}.$; insolubil în apă, însă o pote absorbi de mai multe ori ponderea sa, fără a perde aparența de materie grăsă. Cu eterul și cu cloroformul dă soluții turburi cu o reacție neutră.

Încăldită la baia marie, formează o masă clară când este topită, galbenă ca mierea și de consistență unuï ungvent viscos după recire, care se disolvă ușor în eter și cloroform, dar numai parțial, chiar în alcoolul absolut și ferbinte.

Soluția cloroformică a acestei grăsimi, fără apă, pusă pe acidul sulfuric, dă, încetul cu încetul, nascere la o zonă intermedieră roșie închisă.

Lanolina arde cu o flacără lucitoare, fără fuliginoasă și lasă după calcinație fără puțină cenușe (0,1 la 0,3 la sută).

Acăstă cenușe disolvată în puțină apă nu înalbăstresce hârtia roșie de turnesol.

Lanolina, încăldită la baia marie, nu trebuie să perde mult de 30% din greutatea ei.

Încăldită cu lesie de sodă, nu trebuie să desvolte amoniac.

Două grame de lanolină, disolvată în 10 C.C. de eter, nu trebuie să dea colorație prin adițiunea unei picături din o soluție de fenolftaleină, pe când dacă i se va adăugat mai întâi o picătură din o soluție alcalină normală, ea trebuie să dea o colorație fără roșie.

Litina benzoică.**Lithium benzoicum.**Sin. *Benzoat de litină.*

Franc. Benzoate de Lithine. — Germ. Benzoesaures

Lithium.

Pond. Mol. = 128.

Se prepară prin descompunerea carbonatului de litină cu acidul benzoic disolvat în apă.

R. Carbonat de litină 10 grame.

Apă destilată 110 grame.

Se pun într-o capsulă de porcelan și se încaldește pe baie de apă, agitând neîncetat, se adaogă :

Acid benzoic preparat prin calea umedă, 33 grame.

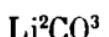
Se evaporă până la sicitate și residiul se pulveriză.

Benzoatul de litină formează o pulbere albă, cristalină, solubilă în apă, solubilă în 12 părți alcool; reacționează acidă.

Să se conserve în vase bine astupate.

Litina carbonică.**Lithium carbonicum.**Sin. *Carbonat de litină.*

Franc. Carbonate de Lithine. — Kohlensaures Lithium.

Pond. Mol. = 74.

Se prepară descompunând sulfatul de litină prin carbonatul de sodiu, sau calcinând azotatul de litină cu acidul oxalic.

Se prezintă ca o pulbere albă, cristalină, inodoră, re-

acțiune alcalină, solubilă în 100 părți apă, mult mai solubilă în apa încărcată cu acid carbonic. Cu aciđi produce efervescență; flama de alcol o colorază în roșu; insolubilă în alcol.

Pentru a facilita disoluțiunea acestei sări, se recomandă a se amesteca cu parte egală de bicarbonat de sodiu sau cu sachăr fin pulverizat.

Carbonat de litind efervescent.

R. Acid citric	40 grame.
Bicarbonat de sodiu	50 grame.
Carbonat de litiu	10 grame.

Mestecă și încăldesce totul la + 100° C., până când substanța ia forma granulară. Prin mijlocul unei site fine separă granulele de mărimi uniforme și convenabile; conservă în flacone bine închise.

Magnesiu carbonic.

Magnesium carbonicum.

Sin. *Idrocarbonat de magnesiu, Carbonat de magnesiu oficinal, Magnesia albă.*

Franc. Magnésie blanche. — Germ. Kohlensaures Magnesium.

Pond. Mol. = 364.

Preparațiune. Se prepară precipitând prin carbonatul de sodiu o soluțiune ferbinte de clorur sau sulfat de magnesiu; după acăsta precipitatul se spală bine și se usucă la o căldură moderată.

Caract. În comerciu se prezintă în bucăți mari de diferite forme, este foarte alb, ușor, voluminos, inodor, cu gust teros și reacțiune ceva alcalină.

Carbonatul de magnesiu, supus unei călduri moderate,

perde apa și bioxidul de carbon, și lasă 43 % magnesiul calcinat. El este insolubil în apă rece și ferbinte, și se disolvă în acide cu efervescență.

Tratănd cu oxalat de amoniu o soluție de carbonat de magnesiul în acid sulfuric și apă, să nu se obție precipitat; dacă însă se adaugă amoniac în exces, să se obțină un precipitat alb de idrat de magnesiu; solubil în carbonat de amoniu.

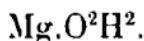
Acesta se mai numește și carbonatul ușor de magnesiul. Farmacopea engleză mai prevede un carbonat ponderos (CO^3)³. $\text{Mg}^3\cdot\text{MgO}^2\text{H}^2 + 4\text{H}^2\text{O}$ (Heavy carbonate of magnesium), conținând o moleculă de apă în plus.

Magnesia idratată.

Hydras magnesius.

Sin. *Magnesia usta in aqua, Antidotum arsenici albi.*

Franc. Magnésie hydratée. — Germ. Magnesia hydras.

Pond. Mol. = 58.

Preparațiune. Se ia magnesiul calcinată o cantitate oricare, și, după ce se amestecă ca 20 la 30 ori ponderea sa de apă și se ferbe, timp de 20 minute, se filtră printr-o pânză, și idratul adunat pe pânză se usucă la +50°C., până ce nu mai perde nimic din ponderea sa.

Titr. Idratul de magnesiu, astfel preparat, are 31 la sută apă.

Trebue păstrat în vase bine astupate.

Magnesiu oxidat.**Magnesium oxydatum.***Magnesia usta.*Sin. *Oxid de magnesiū*, *Magnesia calcinatā*.

Franc. Megnésie. — Germ. Gebrannte magnesia.

Pond. Mol. = 40.

Preparațiune. Se ia carbonat de magnesiū o cantitate ore-care, și se îndesă într'o olă nouă nesmăluțită (camion), se acoperă cu un capac de pămînt găurit la mijloc și se calcinéază până când o mică porțiune scosă din mijlocul masei, amestecată cu apă și tratată cu acid sulfuric diluat, nu mai produce efervescență.

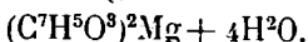
Să fie solubilă fără efervescență în acide diluate și să aibă reacțiune și gust alcalin.

Să se păstreze în vase ermetic inchise, căci absorbe bioxidul de carbon și umiditatea din aer.

Obs. Voind a obține o magnesie densă, trebuie, în loc de a calcina carbonatul de magnesiū din comerț, să calcinăm carbonatul obținut prin dubla descompunere în apă fiartă.

Magnesiu salicilic.**Magnesium salicylicum.***Salicilat de magnesiū.*

Franc. Salicylate de magnésie. — Germ. Salicylsäures Magnesium.

Preparațiune. Se ia o capsulă mare de porcelan, în care se pune, 200 grame apă destilată și 14 grame acid sali-

cilic, se incăldescă pe baia marie. În licuidul ferbinte se introduce, agitând mereu, și puțin câte puțin, 5 grame carbonat de magnesiu pur și se incăldescă până când s'a depărtat tot bioxidul de carbon. Se filtrază o mică cătă-țime din licuid și cu hârtia de turnesol se cercetază reacția licuidului. Dacă licuidul este acid, se adaogă din nou atât carbonat de magnesiu cât este necesar ca reacțiunea să devie aprópe neutră. În urmă licuidul răcit se filtrază, și se mai adaogă acid salicilic în proporție necesară pentru a căpăta o reacțiunea puțin acidă este limpede, solubil și nu se altereză). Licuidul filtrat se evaporéază până la cristalizație. Dacă licuidul se amestecă neincetă până la răcire, atunci se obține o pulvere cristalină fină, care se separă de apele mume prin scurgere și uscare între hârtia de filtru.

Caract. Salicilatul de magnesiu formeză cristale incolor, inalterabile la aer, solubile în apă (1 la 10) și în alcool. Soluția apăsă are un gust dulce-amar și reacțiunea acidă.

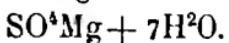
Magnesiu sulfuric.

Magnesium sulfuricum crystallisatum.

Sal amarus.

Sin. *Sulfat de magnesiu, Sare amară engleză.*

Franc. *Sulfate de magnésie — Germ. Bittersalz.*

Pond. Mol. = 246.

Preparație. Se prepară evaporând apele minerale sau tratând dolomitul (carbonat de magnesiu și calciu) cu acid sulfuric, și purificând în urmă prin cristalizație.

Caract. Se prezintă sub forma de cristale prismatice,

incolore, lucitore; sguduind în timpul cristalizației, se formeză cristale albe aciculare, ce se topesc în apă de cristalizație, care se volatilizează la +100° C.

Se solvă ușor în apă la temperatura mijlocie (o parte în două părți).

Cu carbonatul de sodiu, sau de potasiu, dă un precipitat alb voluminos; în cas contrariu cristalele sunt de sulfat de sodiu. Cu acidul sulfuric ele trebuie să nu dea niciodată un precipitat și să nu se turbure prin carbonatul acid de potasiu.

Alter. Conține adesea cloruri de magneziu.

Fals. Cu sulfatul de sodiu.

Mangan oxidat.

Oxydum manganicum.

Sin. *Oxid manganic, Bioxid de manganese, Sirolusit.*

Franc. Oxyde (bi-) de manganèse. — Germ. Manganhyperoxid.

Pond. Mol. = 87.

Caract. Acest corp, care se găsește cu abundență în natură, se prezintă în mase compacte, cu luciu metalic și friabile; espus la acțiunea căldurei, lasă să se desvolte oxigen și se transformă în oxid de mangan (Mn^3O^4).

5 părți de bioxid de mangan, amestecate cu 6 părți de acid cloridric, și apoi încăldăite, desvoltă 4 părți clor.

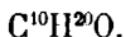
Trebuie să conție 95 la % bioxid pur.

Alter. Conține adesea oxid de fer, barită, argil, silice, carbonat și sulfat de calciu, fluorur de calciu, ardosie.

Fals. Se falsifică cu nisip, cărbune, funingine.

Mentol.

Mentholum.

Pond. Mol.=156.

Este camforul ce se estrage din esența mentei, *Mentha arvensis*.

Caract. Se topesc la $+42^{\circ}\text{C}$. și ferbe la $+212^{\circ}\text{C}$. Se evaporă fără a lăsa residiu. Este solubil în alcool, eter, cloroform, și cu deosebire în esența lui însăși.

Substanțele oxidante transformă mentolul în o substanță verde, *mentenul* ($\text{C}^{10}\text{H}^{18}$).

Dosa maximală, o dată, 0,05 centigrame.

Dosa maximală, pe zi, 0,15 centigrame.

Mercuriu.

Hydrygium.

Sin. *Idrargir, Argint viu*.

Franc. Mercure. — Germ. Quecksilber.

Pond. Mol.=200.

Mercuriu din comerciu.

Mercuriul este puțin respândit în natură; în genere se găsește combinat cu sulful sub numele de cinabar; în stare nativă se găsește mai rar, în crăpăturile petrelor, care încungiorează cinabarul.

Mercuriul se estrage la Idria (Iliria), la Almadena în Spania, Ducatul celor două punți (Bavaria) și la St. José (California).

In acest scop, cinabarul, mai întâi, se încăldește în coptore proprii, în contact cu aerul atmosferic, și în urmă, mercuriul obținut se destiléză.

Caract. Mercuriul este un metal lichid la temperatura ordinara; are colora argintului, luciu stralucitor metalic, este inodor si insipid; incalzit, se volatiliza, dar emite vaporii chiar la temperatura ordinara.

Greutatea specifica este 13,59; supus unei temperaturi de $-40^{\circ}\text{C}.$, se solidifica, cristalizand in octaedri; ferbe la $+350^{\circ}\text{C}.$, respandind vaporii incolori. El este volatil si nu lasa residiu, ceea ce ar dovedi presenza metalelor, staniul, plumbul, etc.

Alter. Contine adesea urme de plumb, bismut, staniu, zinc si materii grase.

Obser. Acesta este esclusiv destinat preparatiunilor pentru usul estern.

Mercuriu pur.

Hydrargyrum purissimum.

R. Mercuriu din comerciu 2000 grame.

Acid azotic officinal 20 grame.

Se introduce mercuriul cu acidul azotic, diluat cu de doua ori ponderea sa apa, intr-o sticla cu perechi tarui. Se agita des, lasandu-i in contact 24 ore.

Se decanta solutia ce plutesce si care contine metalele straine; se adaoga de mai multe ori apa pentru a se spala si usca cu ingrijire.

Caract. Aspect forte lucitor, nu face codă pe hartie, se disolvă cu totul in acidul azotic officinal, si residiul acestor solutii, evaporate la sicitate, trebuie a disparea complet prin calcinare.

Mereuriu albuminat.

H y d r a r g y r u m a l b u m i n a t u m .

Sin. *Albuminat de mercuriu.*

Combinăriunea mercuriului cu albumina.

Preparație. Serul obținut din săngele de cal, óie sau bou, este sterilizat prin procedeul lui Koch și filtrat. 40 c.c. din acest ser sunt adiționate cu o soluție caldă (+ 50° C.), făcută din 3 grame biclorur de mercuriu în 30 grame apă. Precipitatul obținut se disolvă în 7 grame clorur de sodiu și 20 grame apă.

Acéstă soluție este adăogată cu atâta apă până ce se obține ponderea totală de 200 grame.

Caract. Licuid opalescent, gălbuiu, neutru, conținând într'un gram un centigram și jumătate de albuminat de mercuriu.

A se păstra în vas de sticlă négră.

Dosă. Una sau două injecțiuni subcutanate, de câte un gram de licuid fie-care, pe dî.

Mereuriu azotic lichid.

H y d r a r g y r u m n i t r i c u m l i q u i d u m .

Sin. *Azotat de bioxid de mercuriu disolvat, Nitrat acid de mercuriu.*

Franc. Azotate mercurique liquide. — Germ. Flüssiges Salpetersaures Quecksilberoxyd.

R. Mercuriu purificat 100 grame.

Acid azotic oficinal 150 grame.

Apă destilată 50 grame.

Se introduce mercuriul într'un balon de sticlă, apoi se adaugă acidul azotic amestecat cu apa și se lasă să sta

la o parte, având îngrijire a mesteca din când în când, până să solvat mercuriul, după aceea se supune la evaporație până la greutatea totală de 225 grame.

Caract. Licuid dens, caustic, potasă 'l precipită în roșiu-galben.

Mercuriu biclorurat amoniacal.

Hydrargyrum bichloratum ammoniatum.

Hydrargyrum praecipitatum album.

Sin. *Precipitat alb, Biclorur de mercuriu amoniacal.*

Franc. Chlorure mercureux précipité. — Germ. Queck-silberammoniumchlorid.

Pond. Mol = 251,5.

R. Biclorur de mercuriu 100 grame.

Apă destilată 2000 grame.

Solvă, filtreză și adaogă, agitând :

Amoniac licuid 150 grame,
sau atâtă cât trebuie până la precipitație completa; precipitatul se adună, se filtră și se spală cu puțină apă rece, căreia să aadăogat de mai înainte o mică cantitate de amoniac, se störce și apoi se usucă la un loc întunecos.

Aici trebuie observat că precipitatul să se depărteze căt se poate mai repede din licuid și să se spele bine și complet, întrebuiuțând însă pe căt se poate mai puțină apă, din cauză că dacă va fi tratat un timp îndelungat cu apă, sau dacă va sta mai mult timp în contact cu apă, devine lesne colorat gălbenu, descompuindu-se parțial.

Caract. Să fie fără alb și, încăldit într'o epruvetă, să se volatilizeze cu desevirșire.

Dacă se adaogă sodă caustică unei soluții de preci-

pitat alb, acăsta și schimbă colorea în galben, desvoltând amoniac.

Trebue să aibă aceleași caractere de puritate ca și calomelul.

Mercuriu bichlorurat.

Hydrargyrum bichloratum corrosivum.

Sin. *Clorur mercuric, Bioclurur de mercuriu, Sublimat corrosiv, Deutoclurur de mercuriu, Săricică.*

Franc. Sublimé corrosif. — Germ. Aetzsulmat.

Aetzendes Quecksilberchlorid.

Pond. Mol. = 271.

R. Mercuriu 100 grame.

Se pune într'un balon de sticlă și apoi se adaogă :

Acid sulfuric concentrat pur . . . 50 grame.

Se încăldește și, mestecând neconitenit, se mai adaugă :

Acid azotic de densitatea 1,185 . . 70 grame.

Dupe ce soluția se evaporă într'o capsulă de porcelan până la sicitate, se amestecă cu :

Clorur de sodiu. 150 grame.

Se pune într'un balon de sticlă care se aşează pe baia de nisip și se încăldește până ce incetă sublimația. Se pune într'un ștergar ud și astfel se sparge balonul și se adună sublimatul.

Caract. Se prezintă sub formă unei mase albe diafane, ponderosă, $D=5,32$, prezentând cristale aciforme, cu spărtură granulosă; fără odore, gustul este metalic, neplăcut, ardător și forte toxic; sgâriat cu unghia, să nu lase o linie colorată; încăldit, se licueface, volatilizânduse de tot. Se solvă în 16 părți apă rece, 3 părți apă ferbinte, 3 părți alcool de 90° , în 4 părți eter rece, 13,33 părți glicerină. Eterul 'l ia din soluția apăsă.

Să se conserve cu precauțiiune în vase închise.

Incercare. Să se disolve în 6 părți eter oficinal, ceea ce probéză că nu are calomel.

Dosa maximală, o-dată, 0,01 centigram.

Dosa maximală, pe dîi, 0,05 centigrame.

Mercuriu biiodurat.

Hydrargyrum biiodatum rubrum.

Siu. *Iodur mercuric, Biiodur de mercuriu, Deutoiodur de mercuriu, Iodur roșu de mercur.*

Franc. Iodure rouge de mercure.— Germ. Rothes Quecksilberjodid.

Pond. Mol. = 454.

R. Biclorur de mercuriu 4 grame.

Apă destilată 80 grame.

Solvă și adaogă soluțiunea :

Iodur de potasiu. 5 grame.

Apă destilată 16 grame.

Dupe ce se amestec soluțiunile fără bine, precipitatul roșu ce rezultă din acăstă amestecare se separă pe un filtru, se spală cu apă destilată caldă, se usucă la un loc întunecos și se conservă.

Caract. Se prezintă sub forma unei pulvere, de o coloare roșie fără vie, care la lumină devine cafenie; la căldură se topesc la + 238° C., dând un lichid galben închis, și apoi se sublimă în cristale galbene, cari, frecate, iau iarăși o coloare roșie; este insolubil în apă; solubil în alcool concentrat, oleuri grase, cloroform și în soluțiune de iodur de potasiu. Este volatil, fără residu și toxic.

Dosa maximală, o-dată, 0,03 centigrame.

Dosa maximală, pe dîi, 0,1 decigram.

Mercuriu iodurat.

Hydrargyrum iodatum flavum.

Sin. *Protoiodur de mercuriu, Iodur mercuros.*

Franc. Iodure mercureux. — Germ. Gelbes Quecksilber-jodür.

Pond. Mol. = 654.

R. Mercuriu 16 grame.

Iod pur 10 grame.

Se trituză într'un mortariu de porcelan, cu ajutorul unei mici cantități de alcol, până ce mercuriul dispare cu totul și masa va lua o coloare verde-galbenă; după aceea se spală cu alcol ferbinte, pentru a solva iodul rămas liber și biiodurul de mercuriu ce s'a putut forma, și apoi se usucă la un loc intunecos. Nu trebuie să se lucra cu mari cantități de odată, deoarece este primejdie ca, încăldindu-se, să fie aruncate afară din vas.

Caract. Iodurul mercuros este o pulbere de coloare verde-galbenă, fără gust și fără miros; încăldit, se volatilează fără a lăsa residu; este insolubil în apă și alcol; expusă la acțiunea luminei, se descompune; nu trebuie să conțină biiodur de mercuriu (iodur mercuric).

Să se conserve în vase de sticlă negră bine închise și ferite de lumină, căci se descompune prin lumină.

Dosa maximală, o-dată, 0,05 centigrame.

Dosa maximală, pe cî, 0,2 decigramme.

Mercuriu oxidat galben.

Hydrargyrum oxydatum flavum.

Sin. *Oxid mercuric galben, Oxid de mercuriu prin precipitare, Precipitat galben.*

Franc. Oxyde mercurique jaune.— Germ. Gelbes Quecksilberoxyd.

Pond. Mol.=216.

R. Biilorur de mercuriu 100 grame.

Apă destilată ferbinte 600 grame.

Solvă și adaogă o soluțiune făcută cu :

Potasă caustică 45 grame.

Apă destilată 150 grame.

Mestecă, agitând necontenit.

Dupe amestecarea soluțiunilor, licuidul să se încăldească, apoi precipitatul să se separe pe un filtru și să se usuce între foii de hârtie sugătoare.

Caract. Se prezintă sub forma unei pulvere fine, ponderosă, de coloare roșie-galbenă, încăldită, desvoltă oxigen, iar mercuriul se volatilizează.

Corp toxic.

Mercuriu oxidat roșu.

Hydrargyrum oxydatum rubrum.

Sin. *Oxid de mercuriu prin calea uscată, Precipitat roșu.*

Franc. Oxyde mercurique rouge.—Germ. Rothes Quecksilberoxyd.

R. Mercuriu purificat 100 grame.

Acid azotic oficinal 80 grame.

Apă destilată 20 grame.

Mercuriul și acidul azotic diluat cu apă, sunt introdusă într'un balon, pe baia de nisip caldă, până ce tot metalul s'a disolvat, și atunci, ridicându-se temperatura, se gonescă licuidul.

Când azotatul de mercuriu format este uscat, se ridică în jurul balonului nisipul și se înferbintă bine, până ce nu se mai desvoltă vaporii nitroși, și se lasă să se recescă pentru a se culege oxidul.

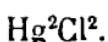
Caract. Roșu portocaliu, frumos, de un aspect micaceu. Corp toxic. Trebuie să fie păstrat în vas bine închis și ferit de lumină.

Mercuriu protochlorurat.

Chloruretum hydrargyrosum.

Sin. *Calomel, Calomelas, Protoclorur de mercuriu, Calomel prin volatilizare.*

Franc. Protochlorure de mercure. — Germ. Mil-des Quecksilberchlorür.

Pond. Mol. = 171.

R. Biclorur de mercuriu 40 grame.

Se pună într'un mortariu de sticlă sau de porcelan și se pulverizează cu ajutorul cătorva picături de alcool, după aceasta se adaogă :

Mercuriu purificat 30 grame.

Se triturază până când nu se mai vede globulețe de mercuriu și amestecul se usucă la o căldură moderată, după aceasta se pună în sticle, care se umplă numai până la a treia parte și apoi se astupă cu dopuri de cretă. Sticlele se aşeză pe o baie de nisip, pentru a se face sublimațiu-

nea, dupe acăsta, încă ferbinte, se infășoră în cărpe umede pentru ca să se spargă sticlele și să se pătă scote masa cristalină sublimată în părțile superioare. Acăstă masă se sdrobesc din nou, reducându-se în pulbere foarte fină, și apoi se spală cu puțin alcool și apă destilată rece, până când apa nu mai dă reacțiune cu acidul sulfidric. Pulverea se adună pe un filtru și se usucă la umbră, conservându-se în vase de sticlă bine închise și ferite de lumină.

Un alt mod de preparație al calomelului este cel numit prin vaporii. Se pune calomelul într'un vas de pămînt cilindric, care se aşează pe un furnal. Vasul comunică printr'un tub cu un glob de sticlă în care pe de altă parte se introduc vaporii de apă; globul are la mijloc un gât larg, aşezat pe un triunghiș d'asupra unui vas de sticlă cu apă, care ajunge până la gura gâțului globului.

Vaporii de apă și ai calomelului, întâlnindu-se în glob, se condensează și cad în vasul pe care este aşezat globul. Operația aceasta se urmărează până ce tot calomelul să sublimă, după aceea se culege pe un colator de pânză fină și se usucă la o temperatură moderată, ferindu-se de lumină.

Caract. Pulvere albă, fină, prezentând la microscop aparență cristalină, fără odore, nică savoare, și de o densitate egală cu 6,56.

Calomelul se sublimă între $+440^{\circ}$ și 500°C . fără a se topi.

Este aproape insolubil în apă rece, complect insolubil în alcool și eter.

Să coloră cenușiu prin alcali și negru prin acidul sulfidric și sulfuri alcalini.

Clorurile alcaline îl descompun parțial în cloruri mer-

curic solubil. Agenții oxidanți îl schimbă ușor în clorur mercuric.

Obs. Trebuie, pentru a fi usitat, să corespundă următoarei incercări : tratat cu eter oficinal și bine mestecat, acesta nu trebuie să dissolve nică o urmă de sare mercurială, ceea ce s-ar dovedi, obținând o colorație neagră, cu sulfurul de idrogen ; a se păstra ferit de lumină.

Morfina.

Morphinum.

Sin. *Morphium.*

Franc. Morphine. — Germ. Reines Morphin.

Pond. Mol. = 303.

R Opiu tăiat mărunt 100 grame.

Din care se estrag töte părțile solubile ale opiuului, macerând în mai multe rânduri cu :

Apă ferbinte 300 grame.

Să se întrunescă töte soluțiunile și apoi să se evaporeze până ce va rămânea pe jumătate ; dupe acesta se adaugă o soluție de :

Calce 25 grame.

Apă ferbinte Q. S.

Acest amestec se ferbe căteva minute, se strecără apoi printr'un colatoriu, și dupe această operațiune lichidul dobândit se filtrază și, concentrându-se, se ferbe cu :

Clorur de amoniu 10 grame,
în timp de un sfert de oră și apoi se lasă cătăva timp la o parte.

Morfina depuindu-se în cristale prin răcélă și repaos, să se purifice prin recristalizație repetată.

Caract. Morfina se prezintă sub formă de prisme rom-

boidale, emiedrice, lucitore, incolore, sau puțin galbeni, de un gust amar, topindu-se la + 120° C. Ele conțin 5,94% apă de cristalizație. Morfina este prea puțin solubilă în apă rece, se solvă în 500 părți apă ferbinte, este solubilă în acide diluate, cu care formează săruri; de asemenea se solvă în 90 părți alcool concentrat, este foarte solubilă în cloroform, insolubilă în eter, ceea ce o deosebesce de narceină; se solvă cu înlesnire în lixive alcăline și chiar în apă de calce; amoniacul caustic o dissolvă în mică cantitate; acidul azotic concentrat o colorizează în roșu; o soluție apăsă de morfină, tratată cu perclorur de fer, se colorizează în albastru și acăstă coloare dispără iarăși prin adăugire de acide.

Este toxică și levogiră.

Dosa maximală, o-dată, 0,01 centigram.

Dosa maximală, pe dîi, 0,05 centigrame.

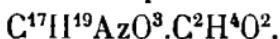
Morfina acetica.

Morphinum aceticum.

Sin. *Acetat de morfină*.

Franc. Acétate de morphine. — Germ. Essigsäures

Morphin.

Pond. Mol = 345.

Caract. Pulvere albă, sau puțin galbenă, cu o ușoră odore de acid acetic și cu o savore amară și neutră. De curând preparat este solubil în 12 părți apă, 68 părți alcool și 60 părți cloroform.

Dosa maximală, o-dată, 0,032 miligrame.

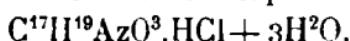
Dosa maximală, pe dîi, 0,065 miligrame.

Morfina cloridrica.

Morphinum hydrochloricum.

Sin. *Cloridrat de morfină*.

Franc. Chlorhydrate de morphine. — Germ. Chlorwasserstoffsaures Morphin.

Pond. Mol. = 375,5.

R. Morfină pură 5 grame.

Se trituză cu :

Apă destilată 20 grame.

Se pune pe baia de apă într'o capsulă de porcelan, în urmă se adaogă :

Acid cloridric diluat 4 grame,
sau cât ajunge până la perfecta saturăriune a morfinei.

Soluția limpă se evaporă și se lasă a cristaliza,
iar cristalele se usuc între hârtie sugătoare.

Caract. Se prezintă sub forma de cristale albe, aciforme, subțirele, mătăsose, lucioare, fără ușurele, cu gust amar și care, espuse la aer, nu se schimbă; se solvă în 20 părți apă rece, în părți egale apă fierbinte și fără lesne în alcool.

Aceeași reacție ca și morfina.

Incăldită la roșu, arde fără residiu.

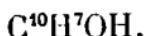
Corp toxic, conține 75,90% morfină și 14,38 apă la %.

Dosa maximală, o-dată, 0,03 centigrame.

Dosa maximală, pe qd, 0,10 centigrame.

Naftol.**N a p h t o l u m.**

Sun. *Naftol* și β , *Naftiol*, *Fenoli naftilici*.

Naftoli sunt fenoli ai naftalinei, ei result din substituția unui idroxil (HO), unui atom de hidrogen (H) de la naftalină (C^{10}H^8).

Sunt doă naftoli, cunoscuți sub numele de naftol *alfa* și naftol *beta*.

In naftolul *alfa*, molecula de apă este presupusă a nu avea aceeași situație ca în naftolul *beta*.

Naftolul *beta* este cel mai cunoscut și mai întrebuințat până acum, insă naftolul *alfa* trebuie să fie preferat, din cauza mai puținei sale toxicități și valoarea antisепtică superioră naftolului *beta*.

Naftoli nu sunt toxică de cât la dosa de 3 grame, 80 centigrame, pentru un kilogram de animal.

Dosa de 2 grame, 50 centigrame, pentru 24 ore, este suficientă pentru realizarea antisepsiei intestinale.

Naftolul *beta* trebuie să fie liberat de farmacist când nu se specifică în ordonanță de către medic.

Preparație. Naftoli se obțin încălind cu soda caustică topită, naftalina monosulfonată în *alfa* sau în *beta*. Se purifică prin destilația în vaporii de apă și prin cristalizare în apă, la ebulliție.

Caract. *Naftolul alfa* cristalizează în lamele albe, fusibil la $+92^\circ\text{C}$., solubil în eter, cloroform, alcool; aproape insolubil în apă (0,20 pentru 100 grame apă), mai solubil în apă alcalinizată; solubil asemenea în oleuri, alcali, glicerina.

Naftolul beta cristalizează în lamele strălucitoare sau în pulbere cristalină albă, odore slabă de fenol, aceeași so-

lubilitate în apă ca cel precedent, solubil în eter, cloroform, oleuri, alcali, glicerină și alcool.

Când naftoli se iau în capsule, trebuie să se opri băuturile alcolice, pentru că, disolvați, sunt toxici. Fusibil la $+112^{\circ}\text{C}$.

Reacțiuni caracteristice ale naftolilor în soluții de apă, slab alcalinizată.

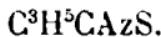
REACTIVI	NAFTOL ALFA	NAFTOL BETA
Clorur de calciu lichid.	Colorație violetă.	Colorație galbenă, dispărând cu un exces de reactiv.
Iopbromit de sodiu.	Idem.	Idem.
Ferocianur de potasiu.	Idem.	Colorație slab galbenă.
Fericianur de potasiu.	Colorație galbenă-verde.	Colorație galbenă pală.
Amoniac și alcalii.	Nimic.	Fluorescență violetă.
Perclorur de fer.	Colorație galbenă fugace, trecând repede la roză și violet.	Colorație verde smarand persistentă.
Amestec de acid sulfuric și azotic.	Colorație verde, murdară.	Colorație roșie-cireașă cu efervescență.
Acid nitric.	Idem.	Colorație roșie, luând o nuanță către violet.
Nitrat acid de mercuriu adiționat de câte-va picături acid nitric.	Colorație galbenă portocalie.	Colorație galbenă-portocalie trecând la roșu ca cireașă.

Oleu de sinapis.

Oleum sinapis aethereum.

Sin. *Sulfocianur de alil, Oleu de muștar.*

Franc. Huile volatiles de moutarde.—Germ. Aetherisches Senföl.

Pond. Mol. = 99.

Preparație. Se prepară din semințe de muștar pulverizate, din care, prin repetate störceri, se estrage oleul gras.

Turtele se pulverizează din nou și se amestecă cu 4—5 părți apă ($+30^{\circ}\text{C}$.); după ce se lasă să stea 12 ore, se des-

tilă într'un aparat destilator bine spoit. Licuidul destilat se clatină bine cu sulfat de sodiu, și apoi se lasă să stea la un loc răcoros și întunecos, până nu se mai separă oleul pe suprafața licuidului. *

Se adună repede și se conservă în vase bine astupate cu dop de sticlă.

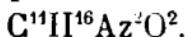
Oleul eteric de sinapis este incolor, limpede, de odore iute, fără pătrundătorie și cu un gust ardător.

Greutatea lui specifică este 1,01 și ferbe la +147° C. Se solvă în 50 părți apă și în cantități mai mici de alcool și eter. Soluțiunea apăsă a acestui oleu se descompune leșne; espus la acțiunea luminei mai mult timp, oleul de muștar devine închis roșcat și depune un sediment de coloare închisă.

Pilocarpina.

P i l o c a r p i n u m .

Franc. Pilocarpine. — Germ. Pilocarpin.

Pond Mol. = 208

Preparațiune. Se ia foii de jaborandi, o cantitate oricare, și se maceră cu cantitatea necesară de alcool diluat. Se strecoră tinctura prin presiune, se evaporă pe baia mari, într'o capsulă de porcelan, până la consistența siruposă și se adaogă magnesie calcinată în exces.

Dupe ce se evaporază până la sicitate, se pulverizează; iar residiul se solvă în apă destilată și se evaporază din nou la o temperatură moderată, până la sicitate.

Caract. Substanță incoloră, siruposă, solubilă în apă, și cu deosebire în alcool, benzină și cloroform.

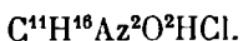
Ea formează cu acidele săruri cristaline. Se intrebuinteză cloridratul.

Pilocarpina cloridrică.

Pilocarpinum hydrochloricum.

Sin. *Cloridrat de pilocarpind.*

Franc. Chlorhydrate de pilocarpine. — Germ. Chlorwas-serstoffsaures Pilocarpin.

Pond. Mol. = 244,5.

Preparăriune. Se ia pilocarpină o cantitate óre-care și se tratéză cu acid cloridric diluat, până la perfecta neutralizăriune, după aceea se evaporă și se lasă să cristalize.

Se presintă sub forma de cristale, colore albă, care atrag umedelă din atmosferă.

Toxic. 100 părți conțin 85,07 pilocarpină.

Să se conserve în sticle bine inchise.

Dosa maximală, o-dată, 0,03 centigrame.

Dosa maximală, pe dî, 0,06 centigrame.

Plumb.

Plumb.

Franc. Plomb. — Germ. Blei.

Pb.

Pond. Mol. = 207.

Plumbul este un metal móle, ductil, cu tăetura strălucitóre, și care, espus la contactul aeruluï, pierde luciul, și când se încăldesce, suprafața sa se acoperă curénd cu un strat cenușiu de protoxid de plumb. La temperatura uscată, sau în apă fără aer, și păstrează mult timp luciul; în apă care conține aer se oxidă și formeză oxid de plumb, care se combină cu acidul carbonic din apă; încăldit mai mult timp, se transformă în oxid; se topesc la +335° C.

Greutatea lui specifică este 11,36—11,45.

Este ușor solubil în acidul azotic; acăstă soluție precipită în alb primacidul sulfuric, în galben prin bichromatul de potasiu și prin iodurul de potasiu.

Alter. Conține adesea: fer, cupru, argint, zinc, staniu, bismut, stibiu, arsenic, sulf și oxid de plumb.

Plumb acetie.

Plumbum aceticum.

Sin. *Sarea lui Saturn, Sachărul lui Saturn, Acetat de plumb neutru.*

Franc. Acétate neutre de plomb. — Germ. Essigsäures Blei.

Pond. Mol. = 379.

Preparăriune. Acăstă combinație se obține în cantități mari în fabrică, solvând litargiriul sau ceruza în acid acetic; soluția se filtrează și, adăogând încă acid acetic se evaporă până la cristalizație. În comerț se cunosc multe feluri de acetate de plumb, cără se desibesc prin gradul lor de puritate. În medicină se poate întrebui numai acel incolor și complect pur.

Caract. Acetatul de plumb formează cristale incolore, lucioare, transparente, colone sau aciforme, conțin 3 molecule apă de cristalizare.

Cristalele trebuie să fie inodore, însă, de orice în contact cu aerul perd tot-dată una puțin acid acetic, din acăstă cauză au un miros acid, gustul este la început dulce, mai târziu metalic. Se solvă în 1,75 părți apă rece și în 0,5 părți apă ferbinte.

Toxic. A se păstra ferit de aer, în vase bine închise.

Alter. Conține adesea puțin carbonat de plumb, acetat de sodiu și urme de *arsenic*.

Se constată puritatea acetatului de plumb oficinal prin complecta sa solubilitate în apă destilată; rămânând un residiu alb, acesta ar arăta prezența unei cantități ore care de carbonat de plumb. Mai poate conține săruri de cupru și fer. Dacă o mică probă din cristale se solvă în apă, și acestei soluționi se adaugă atât acid sulfuric până când tot plumbul se precipita sub forma de sulfat de plumb, apoi se filtrază și filtratului se adaugă amoniac lichid în exces, obținând o colorație albastră, acesta ar arăta prezența sărurilor de cupru, iar un precipitat roșu-inchis, prezența sărurilor de fer.

Dosa maximală, o-dată, 0,1 decigram.

Dosa maximală, pe dîi, 0,5 decigrame.

Plumb acetic bazic solvat.

Plumbum aceticum basicum solutum.

Sin. *Acetat de plumb bazic lichid*.

Franc. Acétate (sous) de plomb liquide, Germ. Basisch essigsaure Bleilösung.

R. Acetat neutru de plumb cristalizat, 3000 grame.

Litargă pulverizată 1000 grame.

Apă destilată 7500 grame.

Se pun într-o capsulă de porcelan, la cald, apa și acetatul și dupe disolvarea acestuia, se adaugă și litarga. Se mestecă la cald până la complecta disoluție. Se filtră și păstrează în vase bine închise. Lichidul va trebui să a-rate la densimetru 1,32 la +15° C.

Se poate face și la rece, puind numai 7000 grame apă, prelungind contactul și agitând din când în când, se filtrază în urmă.

Caract. Soluțiuṇe incoloră care, tratată cu amoniac, trebuie să aducă un abundant precipitat, fără ca lichidul să se colore.

Toxic.

Plumb iodurat.

Plumb iodurat.

Sin. *Iodur de plumb, Biiodur de plumb.*

Franc. Iodure de plomb. — Germ. Iod Blei.

Pbl².

Pond. Mol.=461.

R. Acetat de plumb cristalizat . . . 114 grame.

Solvă în :

Apă destilată 1000 grame.

Iodur de potasiu 100 grame.

Solvă în :

Apă destilată 1000 grame.

În urmă se amestec aceste două soluții filtrate pentru precipitarea iodurului de plumb.

După o oră precipitatul se adună pe un filtru și se spală cu :

Apă destilată rece 600 grame.

Precipitatul se usucă la o căldură moderată și se pulverizează.

Caract. Iodurul de plumb este o pulbere micaceă, galbenă ca lămâia, inodoră și insipidă, solubilă în 1300 părți apă rece, în 200 părți apă fierbinte; este puțin solubilă într-o soluție diluată de iodur de potasiu, se solvă foarte puțin în alcool și eter, dar este ușor solubil în soluția de potasă caustică.

■Plumb oxidat.

Plumbum oxydatum, Lithargyrum.

Sin. *Oxid de plumb topit, Litargă, smalț.*

Franc. Protoxyde de plomb. — Germ. Bleioxyd.
PbO.

Pond. Mol.=223.

Preparațiune. Product industrial, care se prepară mai cu sémă în Englittera și în Germania, în furnale proprii pentru acéstă operațiune, făcând se trăcă peste plumbul topit un curent de aer, până la oxidațiune complectă.

Caract. Se prezintă sub forma unei pulvere, sau ca nisice solzișori, sau în bucăți galben-roșcate lucitoare; se solvă cu totul fără efervescență în acid azotic diluat; dacă se adaugă acestei soluțiuni filtrează amoniac, să nu se coloreze în albastru, nicăi să se producă vr'un precipitat închis; solubil la cald în leșie de potasă sau de sodă.

Alter. Conține adesea oxiđi de fer, de cupru, silice, carbonat de plumb.

Fals. Se falsifică adesea cu sulfat de bariu, sau cu cărămidă pisată.

■Plumb tetraoxidat.

Plumbum hyperoxydatum rubrum.

Sin. *Miniu, Plumbat de plumb.*

Franc. Oxyde rouge de plumb. — Germ. Mennig.

Pond. Mol.=685.

Preparațiune. Preparat industrial, care se obține prin espunerea oxidului de plumb la un curent de aer cald, în furnale proprii pentru acéstă operațiune, sub neconitenita amestecare, până ce ia colorea caracteristică.

Caract. Se prezintă sub forma unei pulvere roșii, ponderose. Greutatea lui specifică este 8—9, se solvă parțial în acid azotic și este insolubil în acid acetic diluat.

Partea insolubilă în acid azotic este o pulbere cafenie inchisă, bioxidul de plumb (PbO^2).

Adăogându-se alcool sau sucăr tot asemenea este solubil în acid azotic. Acidul cloridric îl transformă în clorură de plumb cu desvoltare de clor.

Alter. Oxidați de fer și de cupru.

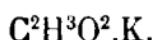
Fals. Cărămidă pisată, colcată, rugină, sulfat de harioiu.

Potasiu acetic.

Kalium aceticum.

Sin. *Acetat de potasiu.*

Franc. Acétate potassique. — Germ. Essigsäures Kalium.

Pond. Mol. = 98,1.

R. Carbonat de potasiu pur 1000 grame.

Acid acetic de 1,060 1740 grame.

Apă destilată 1740 grame.

In acidul acetic, diluat cu ponderea sa de apă, se disolvă, cu incetul, carbonatul de potasiu, astfel ca lichuorea să rămână puțin acidă; se filtră și se evaporă într-o capsulă de argint sau de porcelan. Pelițele (căjulele) albe ce se produc la început d'asupra sunt aruncate și restul încă cald, se închide în sticle ermetice.

Caract. Alb, ușure, fin, odore empireumatică, deliciușantă la aer; solubil în alcool concentrat și cu reacție neutră sau puțin acidă, dar nu alcalină.

Potasiu azotic.**Kalium nitricum.***Nitrum depuratum.*Sin. *Azotat de potasiu, Silitrd.*

Franc. Azotate de potasse. — Germ. Salpetersaures Kalium.

 $\text{AzO}_3\text{K}.$

Pond. Mol. = 101,1.

Preparațiune. Product industrial, care se purifică în modul următor pentru usul farmaceutic :

R. Nitrat de potasiu comercial pulverizat, 100 grame.

Se pune într'o capsulă de porcelan și i se adaogă :

Acid azotic pur de densitate 1,180, 125 grame.

Apă destilată 600 grame.

Se incălăresce pe baia de nisip și se evaporă până la sicitate. Atunci masa uscată se solvă în :

Apă destilată ferbinte 2000 grame,
căreia i s'a adăogat mai întîi :

Carbonat de potasiu pur 30 grame.

Se filtră încă ferbinte și se evaporă până la cristalizație.

Caract. Azotatul de potasiu se prezintă sub formă de cristale prismatice cu 6 fețe, inalterabile la aer, cu gust sărat și cam amar, producând o simțire de răcelă; se dissolvă în 0,4 părți apă ferbinte și este slab solubil în alcool și insolubil în alcool absolut.

Soluțunea apăsă nu trebuie să se turbure dacă i se adăogă azotat de argint sau carbonat de sodiu.

Cristalele trebuie să fie uscate și să nu devie delicatescente, ele se topesc la $+35^{\circ}\text{C}$. și, aruncate pe cărbuni, produc decripitație.

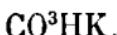
Să se conserve în vase bine inchise.

Potasiu bicarbonic.

Kalium bicarbonicum,

Sin. *Carbonat acid de potasiu, Bicarbonat de potasiu.*

Franc. Bicarbonate de potasse. — Germ. Saures Kohlen-sauers Kalium.

Pond. Mol. = 100,1.

R. Carbonat de potasiu 1000 grame.

Apă comună. 1000 grame,

Se solvă și se pune câte-va țile la un loc răcoros.

In urmă se decantă soluțiunea și se adaogă :

Cărbune vegetal pulverizat . . . 120 grame.

Se evaporă apoī până la consistența unui extract, se lasă la o căldură moderată până se usucă, și dupe ce se pulveriză și se adaogă, udat cu puțină apă :

Pulvere de cărbune 40 grame.

Dupe aceea se pune pe farfurii de porcelan într'o ladă de lemn, care se inchide bine, și prin ajutorul unui tub, se introduce bioxid de carbon (acid carbonic), amestecând pulverea din cînd în cînd, până ce o mică probă, solvată și tratată cu biclorur de mercuriu, va da un precipitat alb.

Acăstă pulvere se solvă în apă destilată, iar soluțiunea se evaporéază la o temperatură de + 60—70° C. până la punctul cristalațiuniei ; atunci se pune la un loc răcoros spre cristalizare, iar cristalele se adun, se spală cu puțină apă rece și se lasă să se usuce.

Caract. Carbonatul acid de potasiu se prezintă sub forma de prisme oblice romboïdale, ne deliciucente la aer ; gustul lor este cam alcalin și se solvă în patru părți apă, la temperatura de + 15° C.

Soluțunea de carbonat acid de potasiu să nu coloreze în cafeniu hârtia chimică de curcuma, nicăi să se precipite prin soluțunea de sulfat de magnesiu sau prin apa de idrogen sulfurat; cu o soluțune de biclorur de mercuriu să dea un precipitat alb, și nicăi de cum galben; saturată cu acid azotic nu trebuie să se precipite nicăi cu azotatul de argint, nicăi cu azotatul de bariu.

Potasiu bitartarie.

Kali um bi tar tar i c u m.

*Sin. Tartrat acid de potasiu, Bitartrat de potasiu, Cre-
mor tartar.*

Franc. Tartrate de potasse acide, — Germ. Saures
Weinsteinsaures Kalium.

Pond. Mol. = 188,1.

Preparăriune. Este un product al fabricilor chimice, se prepară purificând, de substanțele colorante și străine, drojdiile de vin și cristalele ce se depun în interiorul butoelor.

Caract. Se prezintă sub forma de cristale derivând de la o prismă romboidală; de un gust acid și nealterabil la aer; se solvă în 15 părți apă ferbinte și în 250 părți apă rece; este insolubil în alcool și ușor solubil într-o soluțune de potasă caustică.

Tartratul acid de potasiu calcinat nu trebuie să dea de către carbonat de potasiu pur, care se recunoște prin solubilitatea sa în acidul cloridric; soluțunea apoi tratată cu cianură de fer și de potasiu, sau cu oxalat de amoniu, să nu dea nicăi un precipitat.

Alter. Conține adesea tartrat de calciu.

Fals. Se falsifică cu marmora albă, cuartz, alumén, etc.

Potasiu bromurat.
Kaliu m bromatuum.

Sin. *Bromur de potasiu.*

Franc. Bromure de potassium. — Germ. Bromkalium.
 KBr.

Pond. Mol.= 119,1.

R. Soluțiu nă concentrată de potasă caustică, 100 părți.

Se pune într-o capsulă de porcelan și i se adaogă :

Brom pur 60 părți,
 sau atâtă până ce lichidul este de reacțiu nă neutră; se evapora apoi până la sicitate și dupe răcire, se adaogă masei :

Cărbune vegetal 10 părți.

Se amestecă și totul se introduce apoi în cantități mici într-un creuzet și se încăldește la o temperatură moderată, până la totală descompunere a bromatului de potasiu.

Dupe ce masa se va răci, se solvă în :

Apă destilată 150 părți,
 se filtră și se pune la cristalizațiu nă.

Caract. Se prezintă sub formă de cristale cubice, incolore, inodore, ceva umede, de gust salin înțepător; se solvă cu înlesnire într-o cantitate indoită de apă, dând o soluțiu nă neutră; puțin solubil în alcool.

O soluțiu nă apăsă de bromur de potasiu, tratată cu apă de clor, se colorizează în roșu-inchis; dacă se adaogă puțin cloroform și se clatină, bromul se disolvă în cloroform, care se depune colorat, iar lichidul de d'asupra rămâne incolor.

Bromurul de potasiu dă cu azotatul de argint un precipitat alb, insolubil în acid azotic, dar solubil într-un exces de amoniac; acestă reacțiu nă îl deosebește de iodurul de potasiu.

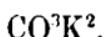
Un gram de bromur de potasiu pur și uscat este complet precipitat prin 1 gram 427 nitrat de argint, dând 1 gram 578 bromur de argint.

* **Potasiu carbonic.**

K a l i u m c a r b o n i c u m.

Sin. *Carbonat de potasiu.*

Franc. Carbonate de potasse. — Germ. Kohlensaures Kalium.

Pond. Mol. = 138 2.

Carbonat de potasiu ordinar.

Preparăriune. Este un product industrial, ce se prepară spălând cenușa de lemn arse și apoi evaporând soluțiunea până la sicitate; masa obținută se calcinază apoi în furnale proprii pentru acéstă operațiune.

Caract. Se prezintă în mase friabile, de colore albă sau cenușie-albastră; espuse la acțiunea aerului, devin lesne delicatescente, gustul lor este de leșie.

Obs. Trebuie să conție cel puțin 80% carbonat de potasiu pur.

Carbonat de potasiu pur.

R. Carbonat de potasiu ordinar	3000 părți.
--	-------------

Apă comună	6000 părți.
----------------------	-------------

Se solvă și licuidul se lasă să stea la o parte, după câteva timp se decantă într'un vas de fer curat; după aceea se supune la evaporațiune, agitând necontenit, până când va dobândi greutatea specifică 1,59. Se pune la un loc recoros spre a cristaliza, și cristalele formate se adună, iar licuidul se supune din nou la evaporațiune până ce capătă greutatea specifică 1,57 până la 1,59.

Cristalele obținute, dupe ce se răcesc, se adun și se spală cu o soluție saturată de potasiu pur; lichidul se evaporă apoi în vase de fer, agitând neconitenit până la sicitate.

Pulverea încă caldă se stringe și se conservă în vase bine inchise.

Caract. Sare albă, pulverulentă, de o savoare alcalină, fără delicatescentă în contact cu aerul umed și solubilă în ponderea sa de apă rece.

Soluția este fără alcalină, și când este fără concentrată are o densitate de 1,54, la $+15^{\circ}\text{C}$. și ferbe la $+113^{\circ}\text{C}$., când ea conține 48,80 la sută sare anidră.

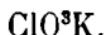
Sare insolubilă în alcool.

Potasiu cloric.

Kaliu m chloricum.

Sin. *Clorat de potasiu.*

Franc. Chlorate de potasse.—Germ. Chlorsaures Kalium.

Pond. Mol. = 122,62.

Preparație. Product al fabricelor chimice, se prepară introducând clor într-o soluție concentrată de carbonat de potasiu, până când clorul nu se mai absorbe.

Cloratul de potasiu se depune sub forma unei pulvare, care se separă, se spală cu apă destilată, se solvă în apă caldă și, în fine, se pune să cristalize.

Caract. Se prezintă sub forma de cristale albe, exagonale, solubile în aproape 17 părți apă rece și 2 părți apă fierbinte, puțin solubil în alcool și solubil în 30 părți glicerină.

Cristalele sunt inalterabile la aer, topindu-se pe cărbună aprinșă.

Cloratul de potasiu frecat mai cu sémă cu substanțe organice și încălddit, sau lovit cu ciocanul, detună.

El se topesc la + 370° C., și la o temperatură mai înaltă se descompune în clorur de potasiu și oxigen.

Alter. Conține adesea clorur de potasiu.

Potasiu idroxidat.

Kalium hydroxydatum.

Kali causticum, Lapis causticus.

Sin. *Idrat de potasiu, Potasa, Potașa.*

Franc. Potasse caustique. — Germ. Kaliumhydroxyd.

KOH.

Pond. Mol. = 56,1.

R. Carbonat acid de potasiu 1000 grame.

Apă comună 2000 grame.

Solvă, lasă să sedimenteze, iar lichidul limpede se decantă și se amestecă cu :

Apă comună 10000 grame.

Se încăldește în urmă, până la fierbere, într'un vas de de fer forțe curat și mestecând neconitenit, se adaogă lichidului :

Oxid de calciu 600 grame.

Amestecat cu apă până ce, idratindu-se, să transformă în lapte de var.

Amestecul se ferbe până ce o mică porțiune de lichid filtrat, tratat cu acid cloridric, nu mai face efervescență.

Atunci lichuorea se tornă într'un vas de sticlă, încălddit mai din nainte, care se astupă bine și se pune la o parte, până ce se sedimenteză ; lichidul limpede se separă cu a-

jutorul unui sifon și se pune într'un vas de fer, evaporându-se până la concentrațiunea de 1,34; evaporațiunea se mai continuă apoi într'un vas de argint, până când lichidul ajunge să curgă ca oleul de olive, sau până când o picătură pusă pe un metal rece se întăresce.

Se törnă dupe aceea în forme de fer încăldite, iar bețișorele (cilindrele) dobândite dupe răcire se pun îndată în sticle, care se vor conserva bine astupate la un loc uscat.

Caract. Aceste cilindre să fie de coloare albă sau galbue, să se solve cu înlesnire într'o jumătate parte apă rece, iar soluțiunea apăsă să nu facă eserescență când se tratează cu acid cloridric; să se solve și în alcool diluat.

Tratațe cu acid sulfuric concentrat și prin adăugire de acid azotic să nu dea precipitat roșu, nicăi vaporii de ipoazotită.

Potasiu idroxidat prin alcool.

Sin. *Potasiu caustic idratat prin alcool, Idrat de potasiu pur.*

Preparăriune. Se ia o cantitate oră-care de potasiu caustic preparat prin calce, și dupe ce a fost sdrobit se pune într'un vas de sticlă, bine inchis, cu ponderea sa de alcool de 95°, și se mestecă deseori pentru a înlesni disoluțiunea potasei.

Dupe 48 ore se decantă alcoolul și se adaogă pe rezidiu aceeași cantitate de alcool, și dupe alte 48 ore se mai repetă încă odată același lucru.

Totă soluțiunile alcolice reunite sunt lăsate în repaos și decantate într'o cornută, în care se destilă alcoolul până la jumătatea volumului.

Restul din cornută este pus în capsula de argint și evaporat curând. Se adună către fine la suprafață o mică

cantitate de materie négră, ce se depártéză, și licuidul rămas clar se concentră și c  nd nu mai pare a ferbe este amestecat pe o farfurie de argint.

Caract. Ac  sta este potasa curată, con  ind totu   urme de carbonat de potasiu făcut în timpul manipula  iei și forte puțin clorur de potasiu.

Potasiu iodurat.

Kalium iodatum,

Sin. *Iodur de potasiu.*

Franc. Iodure potassique. — Germ. Iodkalium.

KI.

Pond. Mol. = 166,1.

Preparațiune. Iodurul de potasiu în c  t  im   mici se găsesce în ape marine, în unele ape minerale și în cenu  a plantelor marine.

Se prepară din :

R. Soluțiune concentrată de potasă caustică, 100 părți.

Apă destilată 100 părți.

Se pun intr  o capsulă de porcelan și se adaogă :

Iod pur 60 părți,
sau at  ta până ce licuidul devine de reacțiune neutră.
Se evaporă apoi p  n   la sicitate și dupe răcire se adaogă masei :

Cărbune vegetal 10 părți.

Se amestecă. Acest amestec se introduce în cantit  ti mici într  un creuzet și se inc  l  desce la o temperatură moderată până la descompunerea totală a iodatului de potasiu.

Dupe ce se răcesce, masa se solvă în :

Apă destilată 150 părți.

Se filtr   și se pune la cristalizațiune.

Caract. Iodurul de potasiu se prezintă sub forma de cristale cubice, incolore, inodore; aerul nu are nică o acțiune asupra lor; se solvă în 3 din 4 părți apă rece, în 6 părți alcool concentrat și în 2—5 părți glicerină.

Soluțiunea apăsă de iodur de potasiu nu trebuie să precipite, nici să se turbure când se tratează cu cloruri de bariu; tratată cu sulfidrat de amoniu, să nu dea nică o reacție, iar cu acidul tartaric să nu producă nică un precipitat; cu azotatul de argint dă un precipitat aproape insolubil.

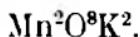
Un gram iodur de potasiu pur și uscat se precipită de 1,25 grame nitrat de argint și trebuie să dea 1 gram 414 iodur de argint.

Potasiu ipermangananic.

Kalium hypermanganicum

Sin. *Permanganat de potasiu.*

Franc. Permanganate de potasse. — Germ. Ueber-mangansaures Kalium.

Pond. Mol = 316,6.

R. Potasă caustică uscată	100 părți.
Bioxid de mangan pulverizat	80 părți.
Clorat de potasiu pulverizat	70 părți.
Apă destilată	25 părți.

Se amestecă toate bine într'un vas de fer și, mestecând neconitenit, se evaporă mai întâi până la sicitate și apoi, într'un creuzet, se încăldește până la temperatură roșie, atât timp până când, scoțând o probă și solvență în puțină apă, să dea o soluție verde închisă.

Acăstă masă după aceea se pulverizează, se amestecă cu de

5 ori atâtă apă, se lasă a sedimenta, se decantă peste bumbac sau pulvere de sticlă și apoi se adaogă acid azotic diluat până la neutralizație.

Se evaporă și se lasă la o parte spre a cristaliza.

Caract. Permanganatul de potasiu, se prezintă sub forma de cristale, de coloare roșie închisă, aciculare sau prisinatrice, solubile în 15 părți apă rece, și în 2 părți apă fierbinți. O parte de permanganat de potasiu este destul pentru a roși 5000 părți apă; această coloare bate în violet; gustul este astringent. Amestecat cu părți egale de cărbune și pus la căldură, detună.

Soluția apăsă se înverdeșce dacă i se adaogă alcalii și este descolorată prin bioxidul de sulf și prin corpi reductori.

Să se conserve în sticle bine inchise, la locuri uscate și ferite de lumină.

Potasiu sulfurat.

Kali um sulfurat um.

Hepar sulfuris kalium.

Sin. *Trisulfur de potasiu, Sulfur de potasiu, Polisulfur de potasiu, Ficat de puciösă.*

Franc. Trisulfure de potassium. — Germ. Schweißkalium.

R. Sulf pulverizat 50 grame.

Carbonat de potasiu depurat . . . 100 grame.

Mestecă și topesce într'un vas de tuciu cu capac, apoi se tornă într'un mortariu de fer, după recire se sdrobesc în pulvere grosieră și, trecându-se printr'o sită de fer să se conserve în vase bine inchise.

Caract. Colore galbenă-inchisă, odore de idrogen sulfurat, savore caustică, complect solubil în 2 părți apă și alcool.

Potasiu sulfurie.

Kalium sulfuricum.

Sin. *Sulfat de potasiu. Sarea lui Duobus.*

Franc. Sulfate de potasse — Germ. Schwefelsaures Kalium.

Pond. Mol.=174.2.

Preparare. Product al fabricelor chimice, se găsește în comerciu în stare pură pentru trebuințele farmaceutice.

Ciract. Se prezintă sub forma de cristale, prisme cu 6 fețe sau duble piramide cu 6 fețe, duri, anidre, nealterabile la aer, solubile în 4 părți apă ferbinte și 10 părți apă rece.

Are aceleași reacții ca sulfatul și sărurile de potasiu în genere.

Dacă se adaugă unei soluții aposite de sulfat de potasiu, sulfidrat de amoniu, nu trebuie să se coloreze nicăieri se precipite.

Precipită prin acidul tartaric, și acidulat cu acid azotic nu trebuie să precipite cu nitratul de argint.

Să se conserve în vase bine inchise.

Potasiu și sodiu tartarie.

Kalium et Natrium tartarium..

Sin. Tartrat de potasiu și de sodiu, Sarea lui Seignetti.

Franc. Tartrate de potasse et de soude.—Germ. Weinsteinsaures Kalium-Natrium.

Pond. Mol.=282,1.

R. Carbonat de sodiu în cristale mari . . 75 grame.

Bitartrat de potasiu pulverizat . . 100 grame.

Apă destilată 350 grame.

Mestecă într'o capsulă de porcelan și pune la un loc cald, până când bioxidul de carbon încetăzează de a se mai produce, incăldesce în urmă până la + 80° sau 90° C., pentru a se duce tot bioxidul de carbon; se pune apoi două țigle la un loc răcoros, pentru sedimentarea tartratului de calciu, apoi se filtră și, în fine, se evaporă până la cristalizație.

Caract. Se prezintă sub forma de cristale prismatice romboidale cu 8 fețe incolore, de gust puțin amar și sunt solubile cu desăvîrșire în 1,2 părți apă rece, este solubil în alcool și se topesc în apă de cristalizație la + 70—80° C.

Soluția apăsă nu trebuie să se turbure când se trătează cu acid sulfuric, cu oxalat de amoniu, clorur de bariu sau sulfat de amoniu.

Să se conserve în vase bine închise.

Potasiu și stibiu tartarie.

Kalium et stibium tartarium.

Sin. *Tartrat de potasiu și de stibiu, Emetic, Tartar emetic, Tartar stibiat.*

Franc. Tartrate d'antimoine et de potasse..— Germ.

Brechweinstein.

Pond. Mol. = 313,12.

R. Bitartrat de potasiu pur 500 părți.

Oxid de stibiu pur 400 părți.

Se pun într'o capsulă de porcelan și se adaogă :

Apă destilată. 500 părți.

Se încăldește pe baia de nisip și se evaporă până rămâne 400 părți.

Se filtră încă ferbinte și se supune la cristalizație.

Caract. Se prezintă sub forma de cristale octaedrice, ce devin eflorescente sub acțiunea aerului uscat; gustul lor este la început dulce, dar în urmă metalic și iritant; se solvă în 14 părți apă destilată rece și în 2 părți apă ferbinte, fără a lăsa sediment.

Soluțiunea apăsă roșește tintura de turnesol, o parte din acăstă soluție acidulată, cu puțin acid tartaric, să nu dea un precipitat, când se tratază cu clorur de bariu, azotat de argint, oxalat de amoniu sau cianur de fer și potasiu.

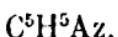
Dosa maximală, o-dată, 0,2 decigrame.

Dosa maximală, pe ȳi, 0,5 decigrame.

Piridina.

Pyridinum.

Franc. Pyridine. — Germ. Pyridin.

Pond. Mol. = 79.

Se estrage industrial din aceleasi producte brute ca si benzolul si fenolul.

Caract. Licuid incolor, mobil, de o odore particulara, vie si patrungetoare, de o savore ardetoare. Lumina o colora intens. Solubila in apa, alcool, eter, benzol si oleuri fixe. Ferbe la $+115^{\circ}\text{C}$.

Toxic. Se usita in inalații, 4—5 grame, in atmosfera unei camere de 25 M.C. bine inchisa.

Resorcina.

Resorcium.

Sin. *Metaoxifenol, Dioximetabenzol.*

Franc. Resorcine. — Germ. Resorcin.

Pond. Mol. = 110.

Se obtine industrial, topind, cu potasa, galbanum, asafetida, guma amoniac, etc.

Caract. Cristale incolore, savore displacuta, amara, si sacharată, neutre, forte solubile in alcool, eter si insolubile in sulfur de carbon si cloroform.

Se topesc la $+102^{\circ}\text{C}$. si se rosesce putin la aer cu timpul.

Soluțiunea aposă cu perclorur de fer ia o colorație violet inchis, si cu ipocloritul de calciu o colorație violetă trecetore.

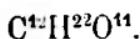
Dosa maximală, o-dată, 0,25 centigrame.

Dosa maximală, pe dî, 1,0—2,0 grame.

Sachar.

Saccharum.

Franc. Sucre. — Germ. Zucker.

Pond. Mol = 324.

Se prepară din sucul trestielor de sachăr, al sfeclelor și alte plante sacharifere.

Sachărul rafinat se depune sub forma de cristale din soluțiunea sacharosă.

In comerciu se vinde în forme conice cu structura cristalină.

Caract. Sachărul este o substanță de o coloare albă, inodoră, dură; aerul nu are nici o acțiune asupra sa; solubil într'o jumătate parte de apă rece și în aproape părți egale de apă ferbinte, puțin solubil în alcool rectificat.

Acidele diluate transformă sachărul, cu ajutorul căldurăi, în sachăr intervertit, care este un amestec de glucoză și levuloză, și este de un gust mai puțin dulce.

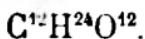
Solvat în apă alcalină, se îngresce imediat ce se ferbe.

Soluțiunea apăsă (1 la 20) nu trebuie să se turbura prin azotatul de argint sau de bariu.

Sachar de lapte.

Saccharum lactis.

Franc. Sucre de lait. — Germ. Milchzucker.

Pond. Mol = 360.

Substanță dulce a laptelui. Se prezintă în bucăți difierite, cristalizată în prisme romboedrice, albe fără luciu, de greutate specifică 1,534. Are un gust puțin dulce, se

solvă în 3 părți apă ferbinte și în 6 părți apă rece; săchărul de lapte este insolubil în alcol, eter, cloroform și cu apă nu formază sirop.

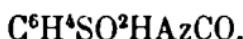
Tratat cu acide minerale diluate sau cu acide organice concentrate, se transformă în galactoză și glucoză.

Sacharina.

Saccharinum.

Sin. *Sulfinid benzoic*, *Anidrită ortosulfamindbenzoică*,
Sacharina Fahlberg.

Franc. Saccharine.— Germ. Saccharin.

Pond. Mol. = 183.

Pulvere albă, parțial alcătuită din mici cristale, fără odore, de o savoare foarte sacharată, simțită chiar în soluție de una la 50000. Este de 230 ori mai dulce ca sacharoza.

Incăldită într'un tub de sticlă, se topesc, colorânduse inchis și dând nascere la vaporii cu un miros de amigdale amari.

Se disolvă în 400 părți apă rece sau 28 părți apă ferbinte, dând o soluție cu reacție acidă. Este greu solubilă în eter și se disolvă în 30 părți alcol; este puțin solubilă în glicerină și glucoză. Cloroformul și benzolul sunt fără acțiune asupra ei.

Soluția apăsă de sacharină, neutralizată prin alcali, precipită în galben-cafeniu prin perclorurul de fer. Adăugând acid cloridric, precipitatul se desdosește, separânduse sacharina. Lichuorea lui Fehling este fără acțiune asupra ei.

Incăldită cu de multe ori ponderea sa de carbonat de sodiu, sacharina se carbonizează, desvoltânduse vaporii

de benzol. Disolvânduse residiul în apă, filtrând și saturând cu acid azotic, se obține un precipitat prin azotatul de bariu.

Amestecând 0 grame 20 sacharină cu 5^{cc.} apă, și adăugând 1^{cc.} soluțiune alcalină normală, materia trebuie a se disolva în total și soluțiunea trebuie a fi neutră.

Licuidul obținut nu trebuie a se colora chiar când s'ar adăoga mai mulți centimetri cubi de soluție alcalină normală.

Sacharina nu trebuie a se inegri prin adăogirea de acid sulfuric. Se coloră însă puțin încis, fără a se inegri, dacă amestecul este ținut 10 minute în apă ferbinte.

Punând sacharina pe un filtru, dacă îi adăogăm de mai multe ori ponderea sa de eter, și dacă licuidul filtrat este amestecat cu 10 ori greutatea sa apă, nu trebuie să obținem nici precipitat, nici colorațiune violetă, cu perclorurul de fer.

Salol.

S a l o l u m.

Sin. *Salicilat de fenil.*

Pond. Mol. = 214.

Caract. Pulvere cristalină albă, cu odore și savore slab aromatică, topinduse la +42° C. și ardând cu o flacără fuliginosă fără a lăsa residiu.

Salolul nu se disolvă în apă rece, și abia puțin în apă ferbinte; se disolvă în 10 părți alcol, în 1/3 parte eter, în mari proporții în cloroform și ușor în acidul fenic licuid.

Soluțiunea alcolică a salolului se coloră în violet cu perclorurul de fer. Incăldit salolul cu de multe ori

ponderea sa de leșie de sodă, se disolvă, dând un lichid, care după recire respăndește odoarea fenolului, acidulat fiind mai întâi cu acidul cloridric. Se produce un precipitat alb care se redissolvă în apă ferbinte, dând o soluție care se coloră în violet albastru prin adăugirea perclorurului de fer.

Saloul nu trebuie să roșească hârtia de turnesol udată.

Adăugat cu 50 ori ponderea sa de apă și filtrat, lichidul nu trebuie să se coloră în violet prin adăugirea unei picături de percloruri de fer, nici să se schimbe prin azotatul de argint sau de bariu.

Dosa maximală, o-dată, 0,5 decigrame.

Dosa maximală, pe di, 8,0 grame.

Santonina.

S a n t o n i n u m.

Franc. Santonine. — Germ. Santonin.

Pond. Mol. = 246.

Preparăriune. Se găsește în aşa numitele semințe de *Artemisia cina* (flores cinae), precum și în florile mai multor specii de *Artemisia contraria*, din Rusia, Persia, etc. Pentru a prepara santonina se ferbe semințele de cina cu lapte de calce, soluțiunea se strecără, se decantază din nou și din soluțiunea obținută astfel clară se precipită santonina prin acidul cloridric. Precipitatul se adună pe un filtru, se spală cu apă puțin amoniacală, apoi se solvă în alcool fribinte de 90°. Soluțiunea se digeră cu cărbune animal purificat, se filtrază fribinte și filtratul se supune la cristalizație. Cristalele obținute se usucă la o căldură lină, într'un loc intunecos. Se obține astfel santonină 1,5—3%.

Caract. Santonina formează cristale incolore, lucioare,

care prin influența luminei se îngălbenesc repede, deoarece se formază fotosantonina. Încăldinduse cu pricinuțe până la + 170° C., santonina se topesc și recită incet, se solidifică într-o masă cristalină; recită repede, se solidifică într-o masă amorfă; la o temperatură mai înaltă se sublimază. Este inodoră și are un gust amar care se pronunță incet. În apă rece santonina se solvă puțin, mai lesne în apă ferbinte, una în 250 părți; se solvă în 43 părți alcool rece și în 3 părți alcool ferbinte; în 72 părți eter rece și în 2 părți eter ferbinte; în 4 părți cloroform; asemenea se solvă, mai mult sau mai puțin, în oleurile grase și în oleurile volatile. Soluțiunile au reacție neutră.

In acide diluate santonina se solvă puțin, însă în soluțiunile de idrat de potasiu și de sodiu, și în apă de calce, se solvă lesne, din care soluțiuni se precipită din nou prin adăugirea unui acid. Dacă soluția alcolică se mestecă cu cea de idrat de potasiu, atunci totă se coloră în roșu purpuriu. Calcinată pe o lamă de platiniu trebuie să rămână residiu.

Ols. Santonina se conservă în vase de sticlă de colore închisă și bine astupată, la un loc întunecos, în seria substanțelor cu efecte eroice.

Dosa maximală, o-dată, 0,1 decigram.

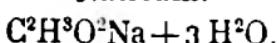
Dosa maximală, pe di, 0,3 decigrame..

Sodiu acetie.

N a t r i u m a c e t i c u m .

Sin. Acetat de sodiu cristalizat.

Franc. Acétate de soude cristallisé.— Germ. Essigsäures Natrium.

Pond. Mol.= 136.

Preparațiune. Se ia acid acetic diluat o cantitate oricare, se incălăresce într-o capsulă de porcelan și se adaugă, carbonat de sodiu pur cristalizat, cât ajunge, până la neutralizarea acidului; lichidul, după ce se va filtra, se evaporă și se pune la o parte pentru cristalizație.

Caract. Se prezintă sub forma de cristale prismatice, care expuse la aer se sfărașesc; se disolvă în 3 părți apă, și în 5 părți alcool de 80°; gustul este sărat amar; cu acidul sulfidric, sau sulfidratul de amoniu, nu trebuie să dea nicăi o reacție.

Să se conserve în vase de sticlă.

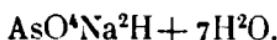
Alter. Cu sulfat de natriu și mai rar cu clorur de sodiu. Conține adesea urme de fer, plumb, cupru sau arsenic.

Sodiu arseniat.

N a t r i u m a r s e n i c u m.

Sin. *Arseniat de sodiu.*

Franc. Arséniate de soude.— Germ. Arseniksäures
Natrium.

Pond. Mol. = 312.

R. Azotat de sodiu 200 grame.

Acid arsenios 116 grame.

Se pulverizează și se amestecă bine; apoi se pune într-un creuzet și se topesc la o temperatură moderată, până când nu se mai desvoltă vapozi. Masa, după ce se răcescă, se solvă în opt părți apă destilată și apoi se adaugă o soluție de :

Carbonat de sodiu pur 150 grame.

Apă destilată 600 grame,
sau atâta cât ajunge până la reacție puțin alcalină;
după aceea lichidul se evaporă și se pune să cristalize-

la o temperatură de $+18^{\circ}$ — 25° C. Cristalele se usuc fără ajutorul căldurei și se conservă cu precauție într'un vas bine închis.

Caract. Cristalele sunt prismatice, ușor solubile în apă și de reacție puțin alcalină.

100 părți din această sare conține 36,85 acid arsenic, reprezentând 24,03 arsenic metalic și corespund la 31,73 acid arsenios.

Corp toxic.

Dosa maximală, o-dată, 0,0005 decimiligrame.

Dosa maximală, pe să, 0,001 miligram.

Sodiu azotie.

Natrium nitrum.

Sin. Azotat de sodiu pur, Nitrat de sodiu.

Franc. Azotate de soude. — Germ. Salpetersaures Natrium.

Pond. Mol. = 85.

R. Azotat de sodiu din comerț . . 1000 grame.

Apă destilată ferbinte 800 grame.

Solvă, strecă și amestecă până ce se răcesc, după aceasta, cristalele se adun pe o pâlnie, unde se spală cu apă destilată, până când o probă din apa care a trecut peste cristale nu mai dă reacție cu azotatul de argint. Apoi cristalele se solvă din nou în apă destilată, se filtră și se evaporă până ce cristaliză; lixiva maternă se evaporă și se poate conserva pentru o nouă cristalizație.

Caract. Se prezintă sub forma de cristale incolore, transparente, romboedrice, având gust puțin amar, salin și recitor; este foarte solubil în apă (1,2 părți) și puțin solubil în alcool.

Soluțiunea de azotat de sodiu nu trebuie să dea nică o reacțiune cu acidul sulfidric, carbonatul de sodiu, azotatul de bariu și azotatul de argint.

Alter. Cu clorur și iodur de sodiu, iodat de sodiu, sulfat de calciu, magnesiu, potasiu și sodiu; cupru, arsenic, materiile pămîntoase.

A se păstra în vase bine inchise, ferit de umiditate.

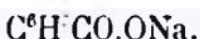
Sodiu benzoic.

N a t r i u m b e n z o i c u m .

Sin. Benzoat de sodiu.

Franc. Benzoate de soude.— Germ. Benzoesaures

Natrium.

Pond. Mol. = 144.

Preparăriune. Se obține prin neutralizarea unei soluții ferbinte de carbonat de sodiu cu acid benzoic și prin evaporarea lichidului până la cristalizație. Pentru 5,5 părți carbonat de sodiu cristalizat, sunt necesare aproximativ 5 părți acid benzoic, spre a se forma acăstă sare, care se prezintă sub forma de cristale incolore, aciforme și esforescente; se solvă în 1,8 părți apă și greu în alcool, chiar ferbinte.

Sodiu bicarbonic.

N a t r i u m b i c a r b o n i c u m .

Sin. Bicarbonat de sodiu, Sare de Vichy.

Franc. Bicarbonate de soude.— Germ. Saures

Kohlensaures Natrium.

Pond. Mol. = 84.

Preparație. Este un product al fabricilor chimice.

Se obține amestecând carbonatul de sodiu uscat cu carbonatul de sodiu cristalizat; acest amestec se aşează pe pânze, în mai multe straturi depărtate, într-o cameră proprie pentru acăstă preparație, și în care se introduce un curent de bioxid de carbon, până când amestecul se transformă în bicarbonat de sodiu.

Caract. Se prezintă sub formă unei pulvere foarte albă, aproape cristalină, de gust salin, inodoră, de reacție puțin alcalină; se solvă în 12 părți apă la temperatura ordinată și este insolubil în alcool.

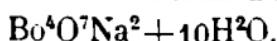
Dacă se solvă o mică cantitate în apă destilată și se neutralizează cu acid azotic, și apoi acăstă soluție se tratează cu azotat de bariu și azotat de argint, se poate să se ivescă o mică turbură; albăstresce puțin hârtia roșie de turnesol; tratat cu sulfat de magnesiu, soluția rece să nu se turbure; tratat cu soluție de biclorură de mercuriu să nu se roșescă.

Sodiu boracie.

Natrium boraceum.

Sin. *Borat de sodiu, Tetraborat de sodiu, Borax.*

Franc. Borate de soude. — Germ. Borsaures Natrium.

Pond. Mol. = 382.

Boratul de sodiu este un product comercial, preparat în fabricile chimice.

Caract. Se prezintă sub formă de prisme exagonale, lucioare, incolore, ceva transparente, tară; eflorescente la aer; au un gust mai antei dulceag, în urmă alcalin amar; se solvă în 22 părți apă rece și în 2 părți apă fierbinte; este insolubil în alcool de 90°.

Boraxul amestecat cu alcool și aprins, arde cu o flacără verde; nu trebuie să facă efervescență cu acidele, iar soluțiunile aposite să nu se turbure când se trătează cu apă, cu hidrogen sulfurat, clorur de bariu și cu azotat de argint.

Să se conserve în sticle bine închise.

Observ. Boraxul octaedric, întrebuită în industrie, conține numai 5 molecule de apă. ($\text{Bo}^{\text{4}}\text{O}^{\text{7}}\text{Na}^{\text{2}} + 5\text{H}_2\text{O}$).

Sodiu bromurat.

Natrium bromatum.

Siu. Bromur de sodiu.

Franc. Bromure de sodium. — Germ. Bromnatrium.

NaBr.

Pond. Mol. = 103.

R. Soluție concentrată de sodă caustică, 100 grame.

Se pune într-o capsulă de porcelan și se adaogă :

Brom pur 60 grame,
sau atâtă până când lichidul devine de reacție neutră;
atunci se evaporă până la siccitate și după recire, se adaogă masei :

Cărbune vegetal 10 grame.

Se amestecă. După aceasta totul se introduce, în cantități mici, într'un creuzet și se încăldește la o temperatură moderată, până la totala descompunere a bromatului de sodiu. După ce se recesce, masa se solvă în :

Apă destilată 150 grame.

Apoi se filtră și se supune la cristalizație, iar cristalele se usucă și se pulveriză.

Caract. Se prezintă sub formă unei pulvere albă, inodoră, solubilă în cantități egale de apă și alcool; soluția sa aibă reacție neutrală și un gust salin; adăugând

acid sulfuric diluat, nu trebuie să îi schimbe colorea în galben sau puțin în roșcat.

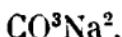
Cristalele sunt din sistemul regulat.

Sodiu carbonie.

Natrium carbonicum.

Sin. *Carbonat de sodiu.*

Franc. Carbonate de soude. — Germ. Kohlensaures Natrium.

Pond. Mol. = 53.

Carbonat de sodiu din comerț.

Product comercial, găsindu-se sub forma cristalină și calcinat.

Caract. Cristalele cu timpul eflorescente.

Nu trebuie să conțină metale, sulfite, iposulfite, sulfat de sodiu și cloruri de sodiu.

Nu trebuie să conțină mai puțin de 95 la sută carbonat pur. Este solubil în 5 părți apă rece, în 1,9 părți apă la +38° C. și în 2,1 părți apă ferbinte.

Se disolvă cu efervescență în acidul azotic diluat, și adesea acăstă soluție se turbară numai cu soluția de azotat de argint.

Carbonat de sodiu pur cristalizat.

R. Carbonat de sodiu comercial . . . 1200 grame.

Apă ferbinte 900 grame.

Solvă și filtrază soluțiunea ferbinte într'un vas de pămînt sau de porcelan, înconjurat de apă rece, agitând până se recesce.

Cristalele ce se separă se adună într'un aparat deplă-

sator și se spală cu apă destilată; până când lichidul filtrat, neutralizat cu acid azotic în exces, nu se mai turbură când se adaugă cloruri de bariu; se poate însă turbura puțin dacă i se adaugă azotat de argint.

Cristalele se întind pe hârtie sugetore și se usuc fără ajutorul căldurei.

Caract. Se prezintă sub forma de cristale rombice și piramidale incolore, inodore, de un gust recoritor a leșie; supuse la acțiunea aerului și a căldurei, devin eflorescente pe suprafață și într'un timp mai indelungat se transformă într'o pulvere albă.

Conțin 62,94 apă la sută ($\text{CO}_3\text{Na}^2 + 10\text{H}_2\text{O}$), se disolvă în 1,6 părți apă la $+15^\circ\text{C}$., în 1,2 părți apă la $+38^\circ\text{C}$., și în 0,22 părți apă la $+100^\circ\text{C}$.

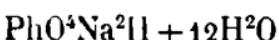
Este solubil în ponderea sa glicerină.

Sodiu fosforic.

Natrium phosphoricum.

Sin. *Fosfat de sodiu, Fosfat bisodic.*

Franc. Phosphate de soude. — Germ. Phosphorsäures Natrium.

Fond. Mol = 358.

R. Oase albe calcinate 600 grame.

Acid sulfuric ofiținal 500 grame.

Apă comună 1200 grame.

Mestecă și pune la macerație trei șile la un loc cald, amestecând din când în când; după aceasta se strecoră printr-o pânză și se spală cu apă caldă de repetate ori precipitatul format, care este de sulfat de calciu, se adună lichidele și se evaporă într'un vas de porcelan sau de fer, până ce reinăne a patra parte din lichidul total și apoi, se adaugă:

Carbonat de sodiu, în mic exces
Dupe acăsta se evaporă până la cristalizație.

Cristalele se adun pe o pânză, se solvă din nou, soluția se evaporă și se recristalizează; cristalele dobândite se usucă la răcire, conservându-se în vase bine inchise, ferite de contactul aerului.

Caract. Cristalele sunt incolore, mari, prisme rombodale, oblice, de un gust recoros salin; espuse la acțiunea aerului, devin esfiorescente, se solvă în 2 părți apă ferbinte și în 5 părți apă de o temperatură mijlocie; sunt insolubile în alcool și au o reacție ceva alcalină.

O soluție diluată dă cu clorurul de bariu un precipitat galben; acest precipitat cată să se solve în acid azotic; o mică turbură dacă rămâne n'are însă nici o importanță.

Sodiu idratat.

Natrium hydroxydatum.

Sin. *Soda caustică, Idrat de sodiu, Oxid de sodiu idratat.*

Franc. Soude caustique. — Germ. Aetznatrium.

Pond. Mol. = 40.

Preparare. Se obține din carbonat de sodiu cu idrat de calciu, în același mod ca și idratul de potasiu.

În stare solidă idratul de sodiu formează bastoane sau bucăți cristaline albe, netransparente, dure, de greutate specifică 2,13, mai puțin delicatese și caustice ca idratul de potasiu.

Este mai de tot solubil în alcool concentrat.

Cu acidul azotic trebuie să nu producă efervescență, sau fără puțin.

Să se conserve în vase fără bine inchise cu dop de plută ceruit.

Sodiu iodurat.

N a t r i u m i o d a t u m.

Sin. Jodur de sodiu.

Franc. Iodure de sodium. — Germ. Iodnatrium.

Pond. Mol. = 150.

R. Soluție concentrată de sodă caustică, 100 grame.

Apă destilată 100 grame.

Se pun într-o capsulă de porcelan și se adaogă :

Iod pur 60 grame,
sau atâta până când lichidul devine de reacție neutră;
se evaporează apoi până la sicitate și după recire, se adaogă
masei :

Carbune vegetal 10 grame.

Apoi se mestecă. După aceasta totul se introduce, în
cantități mici, într-un creuzet și se încăldește la o tempe-
ratură moderată, până la totala descompunere a iodatul-
ui de sodiu. După ce se răcesc, masa se solvă în :

Apă destilată 150 grame.

Apoi se filtră și se pune să cristalize, iar cristalele se
usucrează și se pulveriză.

Caract. Se prezintă sub formă unei pulvere albă, pu-
țin igroscopică, mai solubilă în apă și alcool de cât io-
durul de potasiu.

Să se conserve în vase bine închise, căci se alteră
la aer.

Alter. Iodat de sodiu, care este foarte toxic.

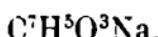
Fals. Clorur și bromur de sodiu.

Sodiu salicilie.

Natrium salicylicum.

Sin. *Salicilat de sodiu*, *Ortooxibenzoat de natriu*.

Franc. Salicylate de soude. — Germ. Salicylsäures Natrium.

Pond. Mol. = 160.

R. Bicarbonat de sodiu pur 150 grame.

Acid salicilic. 250 grame.

Se amestec bine și se pun într'un balon în care se află:

Alcol diluat 250 grame.

Se evaporă într'o baie de apă până la sicitate.

Caract. Se prezintă sub forma unei pulvere cristaline, sau cristale ca solzii, cu gust alcalin, inodore; se solvă, dând o soluție incoloră, în 10 părți apă rece și în 5 sau 6 părți alcol.

Tratat cu perclorurul de fer, dă o colorație violetă închisă; solvat în acid sulfuric concentrat, să nu se coloreze în 10 sau 15 minute; adăugându-i clorur de bariu sau azotat de argint, dupe ce s'a acidulat cu acid azotic, să nu se producă veri-o reacție.

A se păstra în vase bine inchise.

Alter. Conține adesea un esces de acid salicilic. Urme de fer.

Fals. Cu acid salicilic liber și cu carbonat de sodiu.

Dosa maximală, o-dată, 1,0 gram.

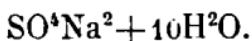
Dosa maximală, pe zi, 6,0—8,0 grame.

Sodiu sulfuric.

Natrium sulfuricum crystallisatum.

Sln. Sulfat de natriu, Sulfat de sodiu.

Franc. Sulfate de soude.— Germ. Krystallisirtes schwefelsaures Natrium.

Pond. Mol. = 322.

Mici cristale ce sămănă cu cele de sare de magnesie, sau în cristale prismatice lungi și voluminoase, eflorescente, fără solubilă în apă.

Este mai puțin amar ca sulfatul de magnesiu.

Solvându-l în acid cloridric, putem obține o scădere de temperatură până la -26°C .

Sulfat de sodiu pur.

Sal Glauberi.

Caract. Product al fabricelor chimice, se prezintă sub forma de cristale mari incolore, transparente, lucioare, romboedrice sau cubice. Are un gust răcoritor, amăracios salin; spus la acțiunea aerului, mai cu seamă într'un loc cald, devine esforescent și se transformă într'o pulbere albă; se solvă în 2 părți apă la temperatura de $+18^{\circ}\text{C}$.

Este insolubil în alcool.

Sulfatul de sodiu trebuie să nu conțină metale, și soluția sa să nu dea niciodată o reacție când se trătează cu hidrogenul sulfurat și sulfidratul de amoni; tratat cu azotatul de argint, lichidul să devie opalescent.

Cristalele conțin 56 la 100 apă de cristalizație.

Să se conserve în vase de sticlă bine inchise.

Sozoiodol.

S o z o i o d o l u m .

Sin. *Acid diiodoparafenolsulfonic*, *Acid sozoiiodolic*.

Franc. Sozoïdol.— Germ. Soziodol.

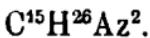

Corp care conține 54 % iod, 7 % sulf și 20 % fenol. Cristaliză în prisme aciculare, ușor solubil în apă, alcool și glicerină. Formeză săruri cristalizate cu potasiu, sodiu și amoniu. Se combină și cu alte metale, zinc, mercuriu, plumb, litiu. Sozoiodolul de sodiu, fără solubil, este cel mai întrebuințat. Sozoiodolul de mercuriu este cel mai puțin solubil (500 părți apă). Sărurile solubile ale sozoiodolului, în soluțiune apăsă, iau o colorație violetă, care trece incet la roșu-violet, cu perclorurul de fer.

Sărurile de sozoiodol încăldite cu clorat de potasiu și acid cloridric, formeză plăci aurii, strălucitoare, cu odore caracteristică.

Sparteina.

Franc. Spartéine.— Germ. Spartein.

Pond. Mol. = 234.

Bază volatilă, neoxigenată, estrasă din *Spartium scorpiarium*, leguminose-papilionacee, care conține până la 12 grame într'un kilogram de foă.

Caract. Lichid incolor, gust amar și cu odore piridinică. Ferbe la +287° C. și se îngresce la aer. Puțin solubilă în apă, se solvă în alcool, eter, cloroform și este insolubilă în petrol și benzol. Are reacție alcalină și produce vaporii albi ca amoniacul, în contact cu acidul cloridric fumant.

Tratată cu sulfur de amoniu, dă o colorațiune portocalie. Produce săruri cu acișii.

Se intrebuiuște și *sulfatul de stibiu*. Corp toxic.

Dosa maximă, o-dată, 0,05 centigrame.

Dosa maximă, pe di, 0,25—0,30 centigrame.

Stibiu.

Stibiu.

Sin. *Antimoniu*.

Franc. Antimoine. — Germ. Antimon.

Sb.

Pond. Mol. = 122.

Stibiu din comerț.

Stibiu este un metal alb, cu reflect alb argintiu, lăcitor, dur, friabil și se pulverizează ușor; greutatea lui specifică este 6,7—6,8.

Espus la acțiunea aerului uscat, nu se schimbă; în aer umed însă, se acoperă de un strat de coloare cenușie, până la negru; se topesc la +450°C. și la căldură roșie se transformă în vaporii albi, fără odore.

Este nealterabil prin acidul cloridric, complet transformat prin acidul azotic, în antimoniat de antimoniu insolubil, este solubil în apă regală.

Alter. Fer, plumb, cupru, arsenic, sulf.

Stibiu pur.

R. Stibiu din comerț pulv. . . 1600 grame.

Sulfur de stibiu natural pulv. . . . 100 grame.

Carbonat de sodiu uscat 200 grame.

Mestecate, se pun într'un creuzet de pămînt și se topesc.

Dupe răcire se sparge creuzetul, se depărtează sgura ce acopere metalul, și acesta, dupe ce va fi bine pulverizat, se amestecă din nou cu ponderea sa de carbonat de sodiu, și se topescă din nou două ore.

Caract. Astfel se obține un *regulus* de metal fără pur, de un alb argintiu, strălucitor, și cu sfărâmătura grăunțosă.

Stibiu oxisulfurat.

Stibium sulfuratum rubrum.

Kermes mineral.

Sin. *Oxisulfur de stibiu*, *Oxitrisulfur de antimoniu*.

Franc. Kermès minéral.— Germ. Rothes Schwefel-
antimon.

Pond. Mol. = 632.

Kermes mineral pe calea umedă.

Kermes officinal.

R. Carbonat de sodiu cristalizat . . . 240 grame.

Trisulfur de stibiu negru, fin pulver. 10 grame.

Apă destilată ferbinte 2400 grame.

Se solvă carbonatul în apă (într'un vas de fer), și se ridică temperatura până la ebiliușe, se adaugă sulfurul de stibiu, amestecând des, și se ferbe o jumătate oră; apoi lichidul ferbinte se filtră într'un vas care conține apă destilată încăldită, și care se lasă să se reci treptat.

Precipitatul format se spală cu apă destilată fiartă și răcită, și strecurându-se între hârtii sugătoare, se usucă la un loc căldicel și ferit de lumină, conservându-se apoi într'un vas bine inchis și ținut la intuneric.

Kermesul intrebuințat în medicină trebuie să fie exclusiv obținut în acest mod, pentru a fi în tot-d'a-una un product identic.

Acesta este metoda lui Cluzel.

Caract. Pulvere de un roșu închis, inodoră, insipidă și insolubilă în apă.

Kermes mineral pe calea uscată.

Kermes al veterinarilor.

Se prepară în comerciu topind împreună într'un creuzet un amestec de sulfur de stibiu, sulf și carbonat de potasiu.

Diferă de cel obținut pe calea umedă în compoziția și aspectul seu.

Caract. Este mai roșu și mai puțin fin ca kermesul oficial.

Sulfurul de stibiu se găsește în parte în starea de penta-sulfur, reținând puțină potasă în combinație.

El conține tot-d'a-una arsenic.

Coloră mai mult sau mai puțin intens amoniacul în galben.

Obs. Trebuesce *exclusiv* a fi intrebuințat pentru medicina veterinară.

Stibiu pentasulfurat.

Stibium sulfuratum aurantiacum.

Sulfur auratum antimonii.

Sin. *Sulfur de stibiu portocaliu.*

Franc. Soufre doré d'antimoine.— **Germ.** Goldschwefel.

Pond. Mol. = 404.

R. Carbonat de sodiu cristalizat . . . 1900 grame.

Se pune într'un vas de fer și se disolvă în :

Apă comună ferbinte 8400 grame.

Se adaogă apoi amestecul următor preparat din :

Oxid de calciu 420 grame.

Apă comună 2500 grame.

La care, după ce se ferbe o jumătate de oră, se adaogă :

Sulf depurat 210 grame.

Trisulfur de stibiu negru, pulverizat

fără fin 630 grame.

Total se ferbe 2 ore, înlocuinduse apa evaporată, până când a dispărut colorea cenușie, adică până când s'a solvat tot trisulfurul de stibiu și sulful; apoi vasul se acoperă și se pune la o parte, până când sedimentul va cădea la fund, atunci se decantă și se cristalizează prin evaporație.

Cristalele (sarea lui Schlippe : $\text{Sb}^2\text{S}^5(\text{Na}^2\text{S}) + 18\text{H}_2\text{O}$) care sunt opalescente și de coloare gălbue, se spală cu puțin apă și apoi se disolvă.

R. Cristale (sarea lui Schlippe) . . . 350 grame.

Apă destilată 2000 grame.

Se prepară deosebit amestecul următor :

Acid sulfuric concentrat pur . . . 165 grame.

Apă destilată 4300 grame.

După ce se va răchi acest amestec, se impreună cu soluția cristalelor, agitânduse bine; după ce precipitatul portocaliu se va depune, se spală bine și după ce se va usca la o temperatură moderată, se conservă într'o sticlă bine închisă și ferită de lumină.

Caract. Pulvere fină, de coloare roșie, portocalie, insipidă, inodoră, insolubilă în apă și alcool.

Incăldit într'un tub, desvoltă sulf și lasă un residiu negru de sulfur de antimoni.

Acidul cloridric îl atacă, dezvoltând sulfur de idrogen și depuind sulf și protoclorur de stibiu.

Este solubil în potasă caustică și în amoniac, care se coloră în galben.

Stibiu sulfurat.

Stibium sulfuratum nigrum.

Sin. *Sulfur negru de antimoni*, *Antimoniu crud*.

Franc. Sulfure d'antimoine. — Germ. Schwarzes Schwefelantimon.

Pond. Mol. = 340.

Sulfur de stibiu negru din comerciu.

Caract. Se prezintă în mase compacte, formate de ace prismatice, cu luciu metalic, cenușiu, negru, și inclinate în fascicule ca razele. Greutatea specifică este 4,30—4,60.

Cristalele nu sunt prea dure, ci friabile, și dau o pulvere puțin lucitore, cenușie-negră.

Se topesc la +450° C. și presărat pe cărbuni aprinși, respândesc miros de bioxid de sulf.

Alter. Sulfurul de stibiu din comerciu conține tot-dată unele diferite impurițăți, precum: cupru, plumb, arsenic, fer.

Fals. Galenă, șist, ardosie.

Sulfur de stibiu negru pur.

Preparație. Purificarea sulfurului de stibiu de arsenic se face prin următoarea operație:

R. Sulfur de stibiu pulverizat fin . . 1000 grame.

Amoniac caustic de 10% 100 grame.

Apă comună, cât ajunge pentru a se forma o masă care să se pótă amestecă.

Se lasă să digere 24 ore, la o temperatură de +30—40°C., apoi se adaogă:

Carbonat de amoniu 50 grame.

Se pune iarăși să digere, sub necontenita agitațiune, 48 ore; se strecără apoi printr'un colator și se spală mai mult timp, până când nu mai dă nicăi o reacțiune cu amoniacul; în fine se usucă la o temperatură care nu trece peste +30°C.

Strichnina.

S t r y c h n i n u m.

Sin. *Strichnina pură*.

Franc. Strychnine. — Germ. Strychin.

Pond. Mol. = 334.

R. Pulvere de nucă vomică 1000 grame.

Apă destilată 4000 grame.

Acid sulfuric diluat 50 grame.

Mestecă și clatină din când în când, lasă în macerație 3 șile. Se störce prin presă și se supune din nou la macerație, cu aceiași cantitate de apă și acid; după alte 3 șile, se störce, se filtrază ambele lichide și se evaporă până la consistență mierei.

Acest lichid evaporat se tratază cu alcool de 30° și operațiunea se repetă. Alcoolul se estrage prin destilație, iar residiul se tratază cu:

Magnesie calcinată 60 grame.

Se lasă la o parte opt șile, apoi precipitatul uscat și pulverizat se tratază cu:

Alcol de 30°. 1000 grame.

Acăstă operațiune se mai repetă încă de două ori. Lipidele alcolice se destilez, iar residiul apos se pune la cristalizație.

Nuca vomică, pe lângă strichină, mai conține brucină și igazurină; din aceste baze cristaliză mai întâi strichină, iar brucina și cele-alte rămân în apa mumă. Strichină se obține destul de pură pentru usul medical prin recristalizație și decolorație cu cărbune animal.

Caract. Strichină cristaliză în octaedri rectangulari, incoloră, inodoră, de gust foarte amar și de reacție alcalină; se solvă în 7000 părți apă rece, în 25000 părți apă ferbinte, în 120 părți alcol rece, în 10 părți alcol ferbinte; este insolubilă în alcol absolut și în eter; se solvă cu înlesnire în cloroform (7,1 părți) și în unele oleuri eterice. Se solvă asemenea în 165 părți benzol.

Dacă se solvă într-o capsulă mică de sticlă strichină în apă, și apoi se adaugă o gută de acid sulfuric, și în urmă un mic cristal de bicromat de potasiu, se produce la moment o colorație albastră, care trece în violet; tratată cu acid azotic concentrat, nu se roșește de cât în cazul când conține brucină. Cu acide formeză săruri.

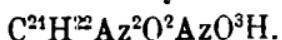
Când este pură nu se coloră prin acidul azotic. Toxică. Soluțiunile sunt levogire.

Strichină azotica.

Strychninum nitricum.

Sin. Azotat de strichnidă.

Franc. Azotate de strychnine. — Germ. Salpeter-saures Strychnin.

Pond. Mol. = 397.

Preparațiune. Azotatul de strichnină se prepară prin solvarea strichninei în acid azotic diluat și prin evaporațiune până la cristalizațiune.

Caract. Cristale albe, lucioare, cu gust foarte amar, se solvă în 50—60 părți apă rece, în 2 părți apă ferbinte, în 60 părți alcool rece, în 2 părți alcool ferbinte și în 30 părți glicerină; în eter este insolubilă. Încăldită la roșu, se umflă și în urmă se arde fără a lăsa residiu.

Soluțiunea apăsă trebuie să aibă o reacțiune neutră și cu soluțiunea de idrat de potasiu trebuie să producă un precipitat alb, insolubil în excesul mediului de precipitațiune. Această sare, tratată cu acid azotic concentrat, se coloră în galben numai după încăldire, și soluțiunea apăsă să fie incoloră, iar nu roșu colorat, care călăre arată prezența brucinei.

Dosa maximă, odată, 0,01 centigram.

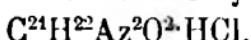
Dosa maximală, pe ȳi, 0,02 centigrame.

Strichnina cloridrică.

Strychninum chlorhydricum.

Sin. *Cloridrat de strichnind.*

Franc. Chlorhydrate de strychnine.—Germ. Chlorwasserstoffsäures Strychnin.

Pond. Mol.=370,5.

R. Strichnină pură 10 grame.

Apă destilată ferbinte 100 grame.

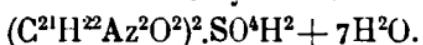
Acid cloridric pur, de densitate 1,123. 4,25 grame, sau cât ajunge, până la neutralizațiune. Cristalele sunt mătăsoase, incolore și aciforme; espuse la aer, perd apa de cristalizațiune. Se solvă în 50 părți apă.

Strichnina sulfurica.

Strychninum sulfuricum.

Sin. *Sulfat de strichnind.*

Franc. Sulfate de strychnine. — Germ. Schwefel-saures Strychnin.

Pond. Mol. = 852.

R. Strichnină pură	10 grame.
Apă destilată ferbinte	50 grame.
Alcol diluat	50 grame.
Acid sulfuric diluat	Q. S.

Până la complecta neutralizare. Se evaporă și se supune la cristalizație.

Caract. Cristalele sunt mici, prismatice și incolore; se solvă în 10 părți apă rece și sunt ușor solubile în alcool, ele trebuie secate la temperatură obișnuită, căci perd apă de cristalizație.

Sulf.

Sulfur.

Sin. *Fuciōsdă.*

Franc. Soufre. — Germ. Schwefel.

S.

Pond. Mol. = 32.

Stare naturală. Sulful se găsește în natură, în teremurile vulcanice, cristalizat sau în pulbere și amestecat cu pămînt; în combinație cu diferite metale formând săruri (sulfure și sulfat) și ca gaz, sulfur de hidrogen și binoxid de sulf.

Caract. În comerț se găsește sub forma de bastone

și table de diferite mărimi, având o coloare galbenă ca lămâia. Este fără friabil, inodor și insipid, se topesc la $+110^{\circ}\text{C}.$, iar la $+190^{\circ}\text{C}$. ia o coloare portocalie și devine viscos; ferbe la $+440^{\circ}\text{C}$. Densitatea sulfului este 2.087.

Sulful arde cu flacăre albastră, dând nascere la bioxid de sulf; este insolubil în apă și alcool; se solvă în oleurile fixe și volatile, eter, cloroform și benzina; este fără solubil în sulfurul de carbon.

Sulf sublimat.

Sulfur sublimatum.

Sin. *Sulf depurat, Flōre de puciosă*.

Franc. Soufre sublimé, — Germ. Schwefelblumen.

Sulful sublimat este un product industrial; se prepară punând sulf într-o retortă spațiosă de tuciu, comunicând cu o cameră de zid ce servește ca recipient; încăldind retorta, sulful se sublimă, iar vaporii săi se condensă în stare pulvulentă pe pereți camerei de zid.

Flórea de sulf din comerç este încărcată cu acid sulfos, acid sulfuric, acid arsenios și sulfat de amoniu. Pentru a o purifică se amestecă cu o mică cantitate de apă destilată rece și se formează o pastă, care se diluează apoi cu apă ferbinte; se lasă să se sedimenteze, iar lichidul rezultat se decantă; apele de spălat se reinnoesc atât timp, până când nu mai roșesc hârtia albastră de turnesol, niciodată nu mai precipită cu clorurul de bariu. Sedimentul se adună pe o pânză și se usucă. Pentru a se depărta acidul arsenios să se macereze cu amoniac diluat, și apoi să se spele cu apă destilată.

Caract. Sulful sublimat se prezintă sub forma unei pulvere fără fine, de coloare galbenă frumosă, inodoră și

insipidă; calcinat, arde fără a lăsa residiu; udat cu apă, să nu dea nică o reacție asupra hârtiei de turnesol. Se solvă în licuoarea de potasă caustică.

Fals. Sulful sublimat din comerciu, adesea conține sulf pisat, sulfat și carbonat de calciu, silice, magnesie.

Sulfonal.

Sulfonam.

Sin. *Disulfonetildimetilmelan.*

Product al fabricelor chimice.

Caract. Sulfonalul formează cristale prismatice incolore, inalterabile la aer; se topesc la $+125-126^{\circ}\text{C}.$, la $+300^{\circ}\text{C}.$, ferbe fără să se descompună; ard cu o flamă luminosă, fără residiu, însă cu miros de sulf în ardere.

Se solvă în 15 părți apă serbinte sau în 500 părți apă la $+15^{\circ}\text{C}.$; se solvă în 135 părți eter, în 2 părți alcool serbinte și în 65 părți alcool la $+15^{\circ}\text{C}.$ Soluțunea are reacția neutră.

Sulfonalul pur să fie incolor, inodor și fără gust. Să se topescă la $+125-126^{\circ}\text{C}.$, și adus în contact cu hârtia de turnesol umedă, să fie complet neutru. Soluțunea caldă preparată, 1 la 50, să nu se schimbe prin adăugirea azotatului de bismut, nică prin azotatul de argint.

Dosa maximală, o-dată, 1,0 gram.

Dosa maximală, pe di, 2,0—4,0 grame.

Sulfur de carbon.

Sulfuretum carbonicum.

Sin. *Bisulfur de carbon.*

Franc. Sulfure de carbone.— Germ. Schwefel Kohlenstoff.

Pond. Mol. = 76.

Caract. Licuid incolor, foarte mobil, odore displăcută.

Densitatea 1,271. Ferbe la $+46^\circ\text{C}$. Se disolvă puțin în apă.

Disolvă iodul, sulful, fosforul, camforul și cauciucul.

Se amestecă cu alcoolul, eterul, oleurile grase și esențiale.

Arde cu o flacără albăstrue, dând bioxid de carbon și de sulf.

Trebue conservat în vase de sticlă bine inchise.

Talina.

Thallium.

Sin. *Tetraidrur-oximetilchinolină, Tetraidroparachinizol.*

Pond. Mol. = 175.

Preparăriune. Product sintetic, obținut prin încăldirea un timp mai indelungat la $+140-155^\circ\text{C}$., a unui amestec din paramidoanizol cu paranitroanizol, glicerină și acid sulfuric.

Caract. Licuid oleos, dând o serie de săruri, cea mai usitată este sulfatul.

Cu perclorur de fer se obține un verde smarand.

Vedî sulfatul de talină.

Talina sulfurica.

Thallinum sulfuricum.

Sin. *Sulfat de talindă.*

Caract. Pulvere cristalină, cu odore de anisol. Savore displăcută, amară, pișcătore și sărată, în soluție odorea este aromatică și chiar plăcută.

Solubilă în apă ferbinte și în 5 părți apă rece; solubilă în 100 părți alcol și puțin solubilă în cloroform și eter.

Reacție verde smarand cu perclorurul de fer.

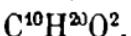
Dosa maximală, o-dată, 0,25 centigrame.

Dosa maximală, pe dî, 0,75 centigrame.

Terpina.

Terpinum.

Sin. *Idrat de terebentendă, Diidrat de terebentendă.*

Pond. Mol.=172.

Preparăriune. Se disolvă 4 părți esență de terebentină în 3 părți alcol de 80° și se adaugă una parte de acid azotic ordinat. Amestecul se pune într'un flacon Woolf, se espune la soare și în timp de 4 zile se trece prin el un puternic curent de aer. Se decantă stratul superior și se adaugă apă. După câteva ore amestecul depune cristale ce se purifică prin o serie de recristalizări în alcol.

Caract. Prisme drepte cu baza rombică; solubile în 200 părți apă rece, în 22 părți apă ferbinte, în 7 părți alcol, în eter și esență de terebentină.

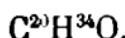
Dosa maximală, o-dată, 0,05 centigrame.

Dosa maximală, pe dî, 1,0—2,0 grame.

Terpinol.

Terpinolum.

Sin. *Monoidrat de terebentend.*

Pond. Mol. = 290.

Preparație. Se obține ferbând cristalele de terpină cu apă acidulată cu acid cloridric sau sulfuric, se spală productul cu apă ușor alcalină, în urmă se destilă culegând numai ce trece la $+168^{\circ}\text{C}$.

Tanret a obținut terpinolul cristalizat. Terpinolul lichid este o soluție a terpinolului adevărat $\text{C}^{10}\text{H}^{16}\text{H}_2\text{O}$ într'un idrocarbur $\text{C}^{10}\text{H}^{16}$ care l disolvă.

Caract. Lichid incolor, fără mobil, odore slabă de iasmin. Densitatea 0,852. Ferbe la $+168^{\circ}\text{C}$. Este insolubil în apă, solubil în alcool și eter.

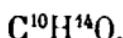
Dosa maximală, o-dată, 0,10 centigrame.

Dosa maximală, pe di, 1,0 gram.

Timol.

Thymolum.

Sin. *Acid timic.*

Pond. Mol.=150.

Caract. Table romboide, transparente, căte o-dată exagonice neregulate, cu odore plăcută și savore înțepătoare și piperată. Se topesc la $+44^{\circ}\text{C}$. și ferbe la 230°C . Solubil în apă (1 la 333), dar solubil ușor în alcool, eter și acid acetic concentrat.

Solvat în acid sulfuric concentrat și adiționat de azotit de potasiu, se coloră în verde, pe urmă în albastru.

Soluția sa alcolică ia, prin perclorurul de fer, o colore verde ce trece la închis.

Alter. Timeuă.

Fals. Apă, alcol.

Vaselina.

V a s e l i n u m.

Sin. *Petroleind*, *Petreolină*, *Grăsime minerală*.

Franc. Vaseline. — Germ. Vaselin.

Caract. Amestec de oleuri grele și de parafină, din petroluri de America, de consistență semi-licuidă, amorfă, unctuosă, albă sau galbenă, după gradul de purificatie.

Este insipidă, inodoră, densitate 0,835—0,860. Se topesc la +40° C. și destilă la +200° C.

Este insolubilă în apă și glicerină, puțin solubilă în apă ferbinte, forte solubilă în eter, cloroform, sulfur de carbon și în oleurile fixe și volatile.

Se evaporă la cald fără a respândi vaporii acri.

Disolvă bromul, iodul și iodurul de sulf.

Alter. Materii organice și de pecură.

Fals. Oleuri fixe, corpi grași de origină vegetală și animală. Corpi resinoși.

Vaselina licuidă.

P a r a f f i n u m l i q u i d u m.

Sin. *Oleonaflind*.

Caract. Oleuri grele ale petrolului. Vaselina licuidă să nu se decoloreze prin acidul sulfuric; neutră la turnesol; nu trebuie să producă vaporii înainte de +200° C., când acești vaporii se produc la o temperatură mai mică, aceasta ar proba prezența oleului de petrol (oleu de lampe), forte

iritant. Densitatea 0,870 până la 0,895 la + 15° C. Odore și savore n'are. Disolvă lesne carburi de idrogen.

Eterul, cloroformul, mentolul, timolul, mirtolul, eucaliptolul, terpinolul, benzina, sulfurul de carbon, sunt toti solubili în orî se proporțiuni. Disolvă asemenea iodul, bromul, fosforul, iodoformul și acidul sulfidric gazos.

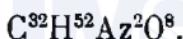
Nu disolvă, apa, alcoolul, glicerina, alcoolul amilic, acidul salicilic, sărurile mercuriale, terpina, cloralul, alcaloidi, glucosidi, iodul.

Vaselina lichidă servă pentru a disolva unele substanțe destinate pentru injecțiunii ipodermice.

Veratrina.

Veratrinum.

Franc. Vératrine. — Germ. Veratrin.

Pond. Mol. = 592.

Product industrial, se găsește în semința de cebadila și în mai multe specii de veratrum.

Caract. Veratrina se prezintă sub forma unei pulvere albă, formată din mici prisme romboidale eflorescente, de gust foarte iute, reacțiune alcalină, inodoră, însă produce strănutare. Sub acțiunea căldurei se topesc, transformându-se într'o masă resiniformă, și arde cu flacăre luminosă; se solvă greu în apă și este ușor solubilă în alcool și eter.

Acidul sulfuric concentrat o coloră mai ântîi în galben, apoi în roșu ca săngele și, în fine, în violet.

Substanță toxică.

Dosa maximală, o-dată, 0,005 miligrame.

Dosa maximală, pe dî, 0,02 centigrame.

Zinc.**Zincum.**

Franc. Zinc. — Germ. Zink.

Zn.

Pond. Mol. = 65.

Zincul este un metal de coloare albă albăstruie și cu structură cristalină; este mai tare de cât argintul și mai moale de cât cuprul; devine ductil și maleabil la $+100^{\circ}$ — 150° C.; se topesc la $+410^{\circ}$ C. și ferbe la $+1040^{\circ}$ C. Densitatea lui este 6,86—7,2.

Aerul uscat nu are nicăi o acțiune asupra zincului; aerul umed îl oxidă la suprafață. Încăldit în contact cu aerul, zincul se aprinde și arde cu o flacără foarte strălucitoare, transformându-se într'un oxid alb, ușor, care are aspectul lânei (lâna filosofică). Acidele diluate și soluțiunile de alcalii caustice disolvă zincul, desvoltând hidrogen.

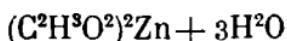
Soluțiunile acide rămân limpede prin adăugire de amoniac, și precipită în alb prin sulfur de hidrogen.

Alter. Arsenic, plumb, cupru, fer, mangan, staniu, stibiu, sulf, cărbune.

Zinc acetie.**Zincum aceticum.**

Sin. *Acetat de zinc.*

Franc. Acétate de zinc. — Germ. Essigsauers Zink.

Pond. Mol. = 225.

Preparăriune. Se obține prin saturarea aciduluia acetic cu carbonat de zinc.

Se introduce carbonatul de zinc pur în acid acetic diluat, puțin cald, atât cât se poate solva, lichidul încă cald se filtră într-o capsulă de porcelan; filtratul se pune la cristalizație și se obține acetatul de zinc.

In timpul cristalizației trebuie observat că lichidul să aibă neconitenit o reacție acidă, adică să conție acid acetic în exces; în caz contrar se poate depune leșne un acetat de zinc bazic. După câteva zile cristalele formate se adun pe o pâlnie pentru ca să se scurgă lichida maternă și se usuc la temperatură ordinată, între hârtii de filtru. Din lichida maternă putem obține din nou cristale, dacă î se adaugă puțin acid acetic și se evapora încet și cu precauție într-o capsulă de porcelan.

Caract. Acetatul de zinc se prezintă în lamele cristaline, incolore și inodore, de gust stiptic și foarte solubile în apă. Se topesc în apă de cristalizare la $+100^{\circ}\text{C}$. Cu hidrogenul sulfurat se obține în soluție, un precipitat alb.

Zinc clorurat.

Zincum chloratum.

Sin. *Clorur de zinc.*

Franc. Chlorure de zinc. — Germ. Chlorzink.

Pond. Mol. = 138.

R. Oxid de zinc 100 grame.

Acid cloridric. 300 grame.

Lichidul limpede se pune într-un vas de porcelan și se evaporă până la sicitate; se solvă apoi într-o mică cantitate de apă, se filtră și din nou se evaporă până la sicitate.

Caract. Se prezintă sub forma unei pulvare cristaline, albă, inodoră, de gust metalic; expusă la aer devine deliquescent, se solvă lesne în apă, alcool și eter.

Să topescă în apă să la $+100^{\circ}\text{C}.$, este volatil la roșu. Soluția apăsă roșește hârtia de turnesol, și precipită în alb cu sulfidratul de amoniu.

Corp toxic.

Zinc oxidat.

Zincum oxydatum.

Sin. *Oxid de zinc, Flóre de zinc*

Franc. Oxyde de zinc. — Germ. Zinkoxyd.

Pond. Mol. = 81.

Oxid de zinc pe calea umedă.

R. Carbonat de sodiu cristalizat . . . 90 grame.

Apă destilată 488 grame.

Solvă. Acestuī licuid dupe ce a fost filtrat, i se adaugă, dupe încăldire până la ferbere, în mod treptat, soluțiunea:

Sulfat de zinc. 80 grame.

Apă destilată 240 grame.

Precipitatul obținut se spală de mai multe ori cu apă destilată ferbinte, se adună pe un filtru, se usucă, se pulveriză și se calcină într'un creuzet, până nu mai face efervescență cu acișl.

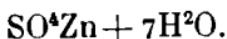
Caract. Pulvere albă, inodoră, insipidă și insolubilă în apă. Încăldindul se îngălbenește și redenează alb prin recire. Se disolvă fără efervescență în acidul cloridric diluat. Această soluție trebuie să dea prin amoniac un precipitat alb, complet solubil într'un exces de același reactiv.

Zinc sulfuric.

Zincum sulfuricum.

Sin. *Sulfat de zinc.*

Franc. Sulfate de zinc.— Germ. Schwefelsaures Zink.

Pond. Mol. = 287.

R. Zinc pur în grăunțe 200 grame.

Acid sulfuric oficinal 250 grame.

Apă destilată 1500 grame.

Se pune într'o capsulă de porcelan apă, acidul și grăunțele de zinc, și se adaugă câte-va fire de platină. Când nu se mai desvoltă nică o beșică de gaz, lichidul se filtră, se evaporă și se pune la cristalizat, la o temperatură mai jos de + 30° C.

Caract. Cristaliză în prisme romboidale drepte, incolore, cu un gust stiptic, conținând 43,8 la sută apă de cristalizație.

Cristalele sunt esforescente, se disolvă în 0,74 părți apă rece, în 0,15 părți apă ferbinte, și în 0,86 părți glicerină. Sunt insolubile în alcool.

Soluțiunea apăsă este ușor acidă, și tratată cu hidrogen sulfurat sau cu acid tanic, nu trebuie să se îngreșcă sau să formeze un precipitat prin adăugire de amoniac în exces.

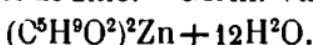
Substanță veninoasă.

Zinc valerianic.

Zincum valerianicum.

Sin. *Valerianat de zinc.*

Franc. Valérianate de zinc.—Germ. Valeriansaures-Zink.

Pond. Mol. = 483

Preparație. Se neutralizează, la o căldură moderată, acidul valerianic disolvat în apă, prin idratul de zinc. Soluția se filtră încă caldă, se evaporă și se lasă să cristalizeze.

Caract. Cristale lamelose sau aciculare albe, cu lustru de mărgăritar, și cu odore de acid valerianic. Arde cu o flacără puțin albastră. Se solvă în 90 părți apă rece, în puțină apă ferbinte, în 50 părți alcool de 90° și puțin în eter.

Dosa maximală, odată, 0,05 centigrame.

Dosa maximală, pe zi, 0,20 centigrame.

PARTEA II

PREPARATE FARMACEUTICE

Acet aromatic.

A c e t u m a r o m a t i c u m .

Franc. Vinaigre aromatique.—Germ. Aromatischer Essig.

R. Foî de mentă piperată	25 grame.
Foî de rosmarin	25 grame.
Foî de salvia	25 grame.
Florî de lavandula	25 grame.
Florî de tim	25 grame.
Camfor	5 grame.
Cariofile aromatice	5 grame.
Acet alb	2000 grame.

Maceră 3 șile într'un vas de sticlă, störce, filtră și adaogă :

Spirit aromatic	200 grame.
---------------------------	------------

Să fie limpede și se conservă în vase de sticle bine astupate.

Acet de roze.

A c e t u m r o s a r u m .

Franc. Vinaigre rosat.— Germ. Rosenessig.

R. Florî de roze roșii	100 grame.
Acet	1000 grame.
Alcool concentrat	10 grame.

Dupe o macerațiune de 5 șile se störce și apoi se filtră. Să aibă o coloare închisă roșie și o odore plăcută.

A cet de scila.

A c e t u m s c i l l a e .

Franc. Vinaigre scillitique.— Germ. Meerzwiebelessig.

R. Scuame de scilă uscate și tăiate mărunt, 50 grame.

Alcol . 5 grame.

Acet . Q. S.

Maceră 3 șile.

Licuidul filtrat să fie în cantitate de 500 grame.

Să fie limpede, iute la gust și amar. Se conservă în vase bine astupate.

A cid acetic diluat.

A c i d u m a c e t i c u m d i l u t u m .

Franc. Acide acétique diluée.— Germ. Verdünnte Essigsäure.

R. Acid acetic concentrat. 61 grame.

Apă destilată . 239 grame.

Amestecă.

Acidul acetic diluat are greutate specifică 1,028. El conține 20,4 acid acetic idratat. 10 grame din acest acid neutralizează 34 grame din soluția acidimetrică.

A cid azotic diluat.

A c i d u m n i t r i c u m d i l u t u m .

Franc. Acide azotique diluée.— Germ. Verdünnte Salpetersäure.

R. Acid azotic concentrat pur . 200 grame.

Apă destilată. 240 grame.

Amestecă.

Are greutate specifică 1,13. Conține în 100 părți greutate, 21,42 acid azotic idratat. 10 grame din acest acid neutralizează 34 grame din soluțiunea acidimetrică.

Acid carbolic lichid.

A c i d u m c a r b o l i c u m l i q u e f a c t u m .

Franc. Acide phénique liquide. — Germ. Zerflossene Carbolsäure.

R. Acid carbolic cristalizat pur . . . 900 grame.

Alcol de 70° 100 grame.

Amestecă și digeră pe baia de apă până la licuеfacțiune.

Are greutate specifică 0,040.

Acid cloridric diluat.

A c i d u m h y d r o c h l o r i c u m d i l u t u m .

Franc. Acide chlorhydrique dilué. — Germ. Verdünnte Chlorwasserstoffsäure.

R. Acid cloridric concentrat pur. . . 100 grame.

Apă destilată 100 grame.

Amestecă.

Are greutate specifică 1,6. 100 părți din acest acid să conțină 11,4 părți acid cloridric, astfel că 10 grame neutralizează cu 34 grame din soluțiunea acidimetrică.

Acid sulfuric diluat.

A c i d u m s u l f u r i c u m d i l u t u m .

Franc. Acide sulfurique dilué. — Germ. Verdünnte Schwefelsäure.

R. Acid sulfuric concentrat pur . . . 100 grame.

Apă destilată 500 grame.

Amestecă, turnând în curent subțire, acidul în apă conținută într'un vas de porcelan sau de sticlă și agitând necontenit cu vargă de sticlă.

Acidul sulfuric diluat este un lichid limpede, incolor, inodor și foarte acid. Are greutate specifică 1,112—1,114. 10 grame din acest acid neutralizează 35 grame din soluție acidimetrică.

Alcool diluat.

Spiritus dilutus.

Franc. Alcool dilué.—Germ. Verdünnter Weingeist.

Se diluează cu apă destilată alcoolul concentrat până la greutate specifică de 0,892, egal cu 70° la +15°C.

Să aibă proprietăți identice cu ale alcoolului concentrat.

Amoniu clorurat ferie.

Ammonium chloratum ferricum.

Franc. Sel ammoniac martial.—Germ. Eisenchlorammonium.

R. Clorur de amoniu pulverizat . . . 32 grame.

Se amestecă într'o capsulă de porcelan cu

Sescuiclorur de fer solut 9 grame.

Amestecând necontenit, se evaporă pe baia de apă până la sicitate.

Este o pulbere roșie-gălbue, în contact cu aerul devine umedă, se solvă lesne în apă, 100 părți conține 2,5 părți fer.

Se conservă ferit de lumină.

Antidotul arsenieului.

Antidotum arsenici.

Franc. Antidote d'arsénic. — Germ. Gegenmittel gegen Arsenige Säure.

R. Fer sulfuric oxidat licuid 8 grame.

Apă destilată 64 grame.

Se adaogă, triturând :

Magnesia calcinată 3 grame.

Amestecă clătind. Se prepară când se cere.

Toți farmaciștii sunt obligați a avea preparat gata ferul sulfuric oxidat licuid în cantitate de cel puțin 500 grame.

Apa comună.

Pentru prepararea medicamentelor apa ordinară trebuie să fie limpede, să însușescă toate calitățile unei ape bună de băut, să fie, în fine, sterilizată prin fierbere sau alte aparate pentru acest scop.

Ape medicinale.

Aapele medicinale coprind : 1° Aapele destilate și apele aromaticice medicamentouse. 2° Soluțiuni simple și compuse.

Sub numele de ape aromatice destilate, idrolate sau ape destilate medicinale, se înțelege în farmacie apa destilată care conține în suspensie un principiu volatil aromatic din plante, obținute prin destilație.

Elementele proprii din cără se obțin idrolatele sunt : apa și diferite părți din plante, cum : rădăcină, lemn, cortice, foală, flori, fructe și semințe.

Cea mai bună apă pentru destilație este acea care conține mai puține săruri în soluție. De la planta us-

cată sau verde, se intrebuinteză părțile cără conțin mai multe principii volatile.

Din plantele uscate se aleg acele cără nu perd principiul lor volatil prin uscăciune, din plantele verdi acelea cără pierd mirosul uscându-se.

Substanțele cără sunt prea tară, de exemplu rădăcină, cortice, lemn, etc., se supune mai întâi cât-va timp la macerațiune și apoi urmăză destilațiunea.

Destilațiunea se face într'un aparat de destilație (alambic), punându-se plantele pe sită, unde vin în contact cu vaporii, avantajios plantelor, care în alt mod se alteră.

Idrolatele se alteră cu timpul, producând un deposit de materii mucilaginoase, albe sau verduce. Pentru a împiedica alterațiunea lor, să se conserve în vase de sticlă la locuri intunecosite și recoroste, filtrându-se la intrebunțare.

Apa de amigdale amari concentrată.

Aqua amygdalarum amararum concentrata.

Franc. Eau distillée d'amandes amères concentrée.—

Germ. Concentrirtes Bittermandelwasser.

R. Amigdale amari 1000 grame.

Pisără și scôte oleul gras prin störcri repetitive; apoi turta se pulverizează și se imparte în 10 părți; 9 părți se pun într'un aparat destilator în care se află :

Apa ferbinte 10000 grame.

Dupe fierbere de câte-va minute se ridică de la foc și se lasă să se răcească, apoi se adaugă și a 10-a parte din turta, se macerăză 24 ore și se destilă 2000 grame.

Licuidul să fie puțin lăptos, cu odore caracteristică, gust înțepător, și prea puțin dulcég.

În 1000 părți să conție 6 decigramme acid cianidric.

50 grame apă de amigdale amari vor produce 15 centigrame de cianură de argint.

Se conservă în sticle mici, negre, pline, bine închise și într'un loc ferit de lumină și recörros.

Apa de amigdale amari diluată.

Aqua amygdalarum amarorum diluta.

Franc. Eau distillée d'amandes amères diluée. — Germ.
Verdünntes Bittermandelwasser.

R. Apă de amigdale amari concentrată 25 grame.

Apă destilată 275 grame.

Să se facă de câte ori cere trebuința.

Apa de calce.

Aqua calcis.

Franc. Eau de chaux. — Germ. Kalkwasser.

R. Oxid de calciu 100 grame.

Se stropescă într'o capsulă de pămînt cu puțină apă, atât timp până se transformă în pulbere; după aceasta se adaogă :

Apă limpă 10000 grame.

Se amestecă bine, se lasă să se sedimenteze și lichidul limpede se aruncă, peste residiu se tornă încă odată atâtă apă și se conservă într'un vas bine închis, agitânduse din timp în timp.

Apă de calce se prezintă ca un lichid limpede, turburându-se prin fierbere. Tratată cu acid oxalic, trebuie să se producă un precipitat alb.

O apă de calce bună trebuie să se turbure dacă insuflăm într-oță printr'un tub de sticlă.

Apa de camomilă.**Aqua chamomillae.**

Franc. Eau distillée de camomille.— Germ. Kamillenwasser.

Apă de mușețel.

R. Flori de camomilă 2000 grame.

Apă comună 6000 grame.

Să se destile 2000 grame.

Să fie turbure, puțin opalină și albăstrue.

Pentru intrebuițare se dilue o parte cu 3 parți apă destilată și se filtră.

Apa de cinamomiu.**Aqua cinnamomi.**

Franc. Eau distillée de cannelle.— Germ. Zimmtwasser.

Apă de scorțisore.

R. Cortice de scorțisore 200 grame.

Apă comună 4000 grame.

Dupe 12 ore de macerațiune se destilă un product de 2000 grame.

Puțin turbure la inceput, devine limpede în urmă.

Apa de cinamomiu spirtosă.**Aqua cinnamomi spirituosa.**

Franc. Eau distillée de cannelle alcoolisée.— Germ. Geistiges Zimmtwasser.

R. Cortice de scorțisore 200 grame.

Apă 4000 grame.

Alcol diluat 250 grame.

Dupe 12 ore de digestiune se destilă 1000 grame.

Apa de clor.

Aqua chlori.

Franc. Eau chlorée. — Germ. Chlorwasser.

R. Bioxid de manganez căt voesci.

Se pune intr'un balon de sticlă până se umple pe jumătate. Gura balonului este astupată cu un dop de cauciuc având două găuri, într'una se introduce un tub de siguranță terminat în formă de pâlnie; în cea-altă gaură se pune un tub de sticlă încovoiat, comunicând cu un flacon Woolf, care la rîndul său comunică încă cu două flacóne asemenea. În primul flacon se pune puină apă destilată servind pentru spălarea gazulu; cel de al doilea este pe jumătate umplut tot cu apă destilată; iar în cel de al treilea se pune o soluție de lapte de calce.

Dupe ce se va închide și lipi bine tôte resuflătorile, afară de flaconul din urmă, căru; se pune un tub de sticlă pentru siguranță și pentru a permite eșirea aerului, să se törne prin tubul cu pâlnie:

Acid cloridric concentrat pur, diluat cu

Apă, a treia parte din greutatea sa.

Încăldind balonul la un foc moderat, gazul începe să se desvolte, trecând în flacóne până când acestea se umple de clor gazos; atunci se intrerupe degagiarea gazulu, flacónele lui Woolf se astupă bine și se agită pentru a se face absorbția totală a gazulu clor; după acăsta se începe din nou cu introducerea clorulu până când apa se saturază complet; atunci aparatul se desface și apa se törnă în sticle negre, astupate cu dop de sticlă, care trebuie să se conserve la un loc recoros.

Apa de clor se prezintă sub forma unui lichid cam gălbui, limpede și cu o odore proprie inecăciósă. Prin acțiunea luminei se descompune și apa devine acidă. Are

un gust stiptic, cam iute. Amestecată cu o parte egală de sirop de smeuriă, trebuie să lă decoleoreze de tot; dacă se bate cu mercuriu până piere mirosul de clor, să nu roșească hârtia albastră de turnesol.

Să se respingă o apă de clor fără colore, cu miros slab și reacțiune acidă.

Apa de clor trebuie să conțină cel puțin jumătate din volumul ei gaz clor și să fie pe cât se poate liberă de acid cloridric.

Apa cloroformată saturată.

R. Apă destilată 500 grame.

Cloroform pur 5 grame.

Amestecă, agitând timp de o oră, să lasă în urmă în repaos, sedecantă apa și filtrază. Conține 0,90 cloroform la 100 apă.

Apa cloroformată saturată este forte iritantă. Pentru usagiul intern se va dilua cu părți egale de apă destilată.

Apa destilată.

Aqua destillata.

Franc. Eau distillée. — Germ. Destillirtes Wasser.

Aparatul în care se face destilațiunea trebuie să fie absolut curat. Cazanul se umple până la a treia parte cu apă limpede, se aşează în urmă capitolul și se pune în comunicațiune cu serpentul din refrigeratori, care trebuie să fie bine răcit. Destilațiunea se incepe. Cel dântei produs, unul sau două kilograme de apă destilată, se aruncă, apoi se urmărează cu destilațiunea până când rămâne a treia parte din cantitatea totală luată pentru destilațiune.

Apa destilată să fie limpede, incoloră și insipidă. Tra-

tată cu azotat de argint, clorur de bariu, oxalat de amoniu și apă sulfidrică, să nu dea veră un precipitat care ar dovedi cloruri, sulfați, săruri de calciu și urme metalice. Acetatul de plumb nu poate fi întrebuită ca reactiv, din cauză că apa absorbe încă acid carbonic din atmosferă care o face să se turbure.

Apa fenicata.

Aqua phenicata.

Franc. Eau phéniquée. — Germ. Carbolwasser.

R. Fenol lichid 33 grame.

Apă destilată 967 grame.

Amestecă.

Acest preparat conține 3 la sută acid fenic. Este destinat esclusiv pentru întrebuițarea esternă și desinfectiunii.

Apa de fenicul.

Aqua foeniculi.

Franc. Eau distillée de fenouil. — Germ. Fenchelwasser.

R. Fructe de fenicul 100 grame.

Apă 4000 grame.

Pisără și dupe o macerațiune de 12 ore se destilă 2000 grame.

Să se conserve la o temperatură moderată.

Apa de flori de portocale.

Aqua aurantii florum.

Franc. Eau distillée de fleur d'oranger. — Germ. Orangenblüthenwasser.

Se prepară prin destilațiunea florilor prospete ale plantei *Citrus bigardia*, plantă din sudul Franției, de unde

se aduce și apa numită triplă și quadriplă. În timpul din urmă, pentru obținerea acestei ape, se utiliză nu numai florile, dar și foile arborilor de portocale. Apa se prezintă ca un lichid limpede, incolor sau puțin opal, având o odore caracteristică de floră de portocale.

Apa de floră de portocale, venind în comerț în vase de tinciea, poate conține ca impurități: fer, cupru sau plumb, ce se dovedesc tratând-o cu acid sulfidric sau sulfidrat de amoniu. Aceste metale se pot depărta printr-o nouă destilație.

Apa de floră de teiū.

Aqua tiliæ.

Franc. Eau distillée de tilleul. — Germ. Lindenblüthenwasser.

Se prepară ca și apa de melisă.

Apa de laur-ceras.

Aqua lauro-cerasi.

Franc. Eau distillée de laurier-cerise. — Germ. Kirschlorbeerwasser.

Product al ţărilor meridionale. Se obține prin destilație cu apă destilată sau cu apă liberă de var a foilor de la *Prunus lauro-cerasus*, din familia amigdalelor.

Apa trebuie destilată în Iulie sau August, când foile conțin cea mai mare cantitate de amigdală. Este un lichid puțin turbure, având odore și gust ca apa de amigdale amare. Să nu fie dulce.

Cu acidul sulfidric lichid să nu producă vre-o turbură. 1000 părți din acăstă apă să conție 0,6 decigramme

acid cianidric. Operațiunea volumetrică respectivă să se execute în modul prescris la apa de amigdale amari.

Să se conserve în sticle pline și bine inchise, într'un loc intunecos și recoros.

Apa de melisa.

Aqua melissae.

Franc. Eau distillée de melisse.— Germ. Melissenwasser.

R. Foî de melisă uscate de curênd . . . 400 grame.

Alcol diluat 100 grame.

Apă Q. S.

Se destilă 4000 grame.

100 grame din apa acesta, amestecată cu 300 grame apă destilată, reprezintă apa destilată de melisă oficială.

Apa de mentă piperată.

Aqua menthae piperitae.

Franc. Eau distillée de menthe poivrée.— Germ. Pfefferminzwasser.

Se prepară ca și apa de melisă.

Apa de piceură.

Aqua picis.

Franc. Eau de goudron.— Germ. Theerwasser.

Apa de pécurd de Norvegia.

R. Licuore de pécură concentrată . . . 40 grame.

Apă destilată 960 grame.

Amestecă.

Apa de plumb alcolizata.**Aqua Goulardi.***Apa vegeto-minerală.*

Franc. Eau de Goulard.— Germ. Goulard'sches Wasser.

R. Acetat de plumb bazic solut	20 grame.
Alcol diluat	50 grame.
Apă	930 grame.

Amestecă.

Se prepară când cere trebuință.

Apa de soc.**Aqua sambuci.**

Franc. Eau distillée de sureau. — Germ. Hollunderblüthenwasser.

R. Flori de soc uscate	120 grame.
Alcol concentrat	20 grame.
Apă	Q. S.
Destilată	150 grame.

Se conservă în sticle bine inchise cu dop de plută.

Acăstă apă servă la prepararea apei de soc oficinală, când se cere; o parte din acăstă apă să se amestece cu șepte părți apă destilată.

Apa de trandafiri.**Aqua rosa e.**

Franc. Eau distillée de rose. — Germ. Rosenwasser.

R. Petale de trandafiri prospete culese, 4000 grame.	
Apă	Q. S.
Destilată	10000 grame.

Se conservă la un loc recoros în vase de sticlă.

A pi o l.

A p i o l u m.

Principiu estras din *Apium sativum* sau *petroselinum*, umbelifere. *Petrunjel*.

Apioul din comerciu se presintă sub forma unui lichid de consistență oleosă, verduș, odore care sămănă cu a petrunjelului, mai greu ca apă, nevolatil, insolubil în apă, solubil în alcool, eter și cloroform.

Apioul preparat după procedeul Homolle și Joret este de coloare puțin gălbue.

Preparatiune. Pulverea de semințe de petrunjel se macerăză în alcool de 70° sau 80°, într'un aparat de deplasare, până la sleirea principiilor solubili.

Licuidele adunate se tratează cu cărbune animal și se destilă pentru depărtarea alcolului. Residiul se tratează cu eter sau cloroform și se destilă încă o dată; în urmă, residiul se amestecă cu litargiriu, pe urmă se filtră peste cărbuni.

Apioul cristalizat este un camfor al petrunjelului ($C^{12}H^{14}O^4$). Apioul este un corp complex.

Argint azotic cu azotat de potasiu.

Argentum nitricum cum kalio nitrico.

Lapis infernalis mitigatus.

Franc. Azotate d'argent avec azotate de potasse fondu.—

Germ. Salpetersaures Silber mit Salpetersaurem Kalium.

R. Argint azotic cristalizat 15 graine.

Azotat de potasiu 5 grame.

Se amestecă și se topesc într'o capsulă de porcelan, turnânduse în forme de baghete.

Bastonașele sunt albe, dure, în fractura lor arată abia o țesătură cristalină.

Axungia.**A d e p s s u i l l u s .**

Franc. Axonge. — Germ. Schweinefett.

Se prepară topind intr'un cazan de aramă grăsime de porc, spălată mai întâi cu apă căldicică pentru a se curăți de sânge și substanțe mucilaginoase.

In timpul topirei se adaogă și puțină apă pentru ca untura să nu ia miros de ars, și se agită mereu până la topire și evaporarea totală a apei.

Untura de porc este o substanță grasă, albă, inodoră, de un gust gras și dulce; la temperatură ordinată are o consistență mole și se topescse limpede și incolor la o temperatură de +38—42° C.

Untura de porc este aproape total solubilă în eter, clo-roform, sulfur de carbon, alcool absolut, în multe oleuri eterice, în benzina caldă și în petroleu cald.

Greutatea sa specifică este 0,930—0,940.

In contact cu aerul și sub influența luminei atrage oxigenul și răncezesce, luând un miros iute și neplăcut și gust desplăcut.

Se conservă în vase bine închise, ferită de lumină și de aer.

Axungia benzoată.**A d e p s b e n z o a t u s .**

Franc. Axonge benzoïnée. — Germ. Benzoehältiges Schweinefett.

R. Acid benzoic 1 gram.

Axungia topită pe băe de vaporă . . 100 grame.
Solvă.

Baie alcalina.

Balneum alcalinum.

Franc. Bain alcalin de Pennès. — Germ. Alkalisches Bad.

Baia lui Pennès.

R. Carbonat de sodiu 300 grame.

Se solvă în apă destilată și se supune la evaporație spre a cristala din nou; după aceasta se tornă peste cristale:

Oleu de lavandula 1 gram.

Oleu de rosmarin. 1 gram.

Oleu de tim 1 gram.

Tinctură de statisagria 50 grame.

Se conservă în borcane bine inchise.

Dacă se prescrie o dosă, să se espedieze 200 grame.

Balsamul Fioravanti.

Balsamum Fioravanti.

Franc. Baume de Fioravanti. — Germ. Fioravant'scher Balsam.

R. Terebentină venețiană 500 grame.

Resină de elemi 100 grame.

Stirax lichid 100 grame.

Succin 100 grame.

Galban 100 grame.

Guma de miră 100 grame.

Aloë 100 grame.

Bôbe de dafin 100 grame.

Rădăcină de galangă 50 grame.

Rădăcină de zedoaria 50 grame.

Rădăcină de zingiber 50 grame.

Scortișoră 50 grame.

Cariofile	50 gramé.
Nucşoră.	50 grame.
Foī de dictam alb.	50 grame.
Alcol concentrat	3000 grame.

Substanțele pulverizate se macerază în timp de 4 dîle, apoi se adaugă terebentină și resinele și se maceră încă 2 dîle.

Total se destilă cu un produs de 2500 grame.

Să fie limpede și cu un miros aromatic plăcut.

Balsam tranchil.

Balsamum tranquillans.

Franc. Baume tranquille.— Germ. Narkotischer Balsam.

R. Foī de beladonă	50 grame.
Foī de nicotiană.	50 grame.
Foī de hiosciam	50 grame.
Foī de stramoniu	50 grame.
Iarbă de absintiu	30 grame.
Iarbă de majoran	30 grame.
Iarbă de tim	30 grame.
Iarbă de hisop.	30 grame.
Iarbă de mentă	30 grame.
Iarbă de rută	30 grame.
Iarbă de salvia	30 grame.
Flori de sunătore	30 grame.
Flori de lavandula	30 grame.
Flori de rosmarin	30 grame.
Flori de soc	30 grame.
Oleu de olive	3000 grame.

Ferbe, decantă, störce și filtreză.

Carbune vegetal.

Carbo ligni.

Franc. Charbon végétal.—Germ. Holzkohle.

Se ia pentru întrebunțarea în farmacie carbunele de teiu.

Cărbuni din comerciu conțin amoniu, acid carbonic și apă; alte ori nu sunt bine arși, de aceea trebuie să se ardă încă odată.

Cărbuni de lemn nu sunt formați numai de carbon, ci mai conțin părți din cenușa lemnului, care coprinde săruri de potasiu, calciu, acid silicic și fosfate.

Un cărbune este bine ars dacă nu colorază o soluție ferbinte de potasiu sau sodiu idratat.

Carbunele lui Belloc.

Carbo ligni Belloci.

Franc. Charbon de Bélloc.—Gérin. Belloc'scher Holzkohle.

Se obține carbonizând în vase închise rămuri de plop tinere, de 2 sau 3 ani; se spală apoi în 3 sau 4 ape, se usucă și se pulveriză.

Colodiu.

Collodium.

Franc. Collodion.—Germ. Collodium.

R. Bumbac	2 grame.
---------------------	----------

Azotat de sodiu.	20 grame.
--------------------------	-----------

Acid sulfuric concentrat pur . . .	66 grame.
------------------------------------	-----------

Azotatul de sodiu se amestecă cu acidul sulfuric, se pun într'un mortariu și se aduc în contact cu bumbacul, agitând cu un pistil, astfel ca bumbacul să fie acoperit de amestecătură.

Bumbacul se ține opt zile astfel înmuiat; apoi masa solidă se scote, se spală bine cu apă destilată până când nu mai arată reacție acidă, se störce și se usucă.

In acest mod se obține fulmicotonul sau piroxilina, care este o trinitroceluloză $C_6H^7(AzO^2)^8O^5$.

Pentru prepararea colodiului solut se intrebuintează :

R. Piroxilină 5 grame.

Eter oficinal 75 grame.

Alcol absolut. 20 grame.

Solvă.

Colodiul este un lichid având consistență siruposă, reacție neutră, este limpede sau ceva opal, se aprinde lesne, la aer se volatilizează, lăsând o peliță subțire.

Să se conserve cu precauție în vase de sticlă; dacă cu timpul a devenit gelatinos, atunci să i se adauge eter până ce redobândește consistență siruposă.

Colodiu elastic.

Collodium elasticum.

Franc. Collodion élastique.—Germ. Elastisches Collodium.

R. Colodiu 100 grame.

Oleu de ricină 2 grame.

Amestecă.

Creolină.

Creolinum.

Produs complex derivat din creozotul cărbunilor din pămînt. Fabricațiunea este acoperită de mister. Sub numele de creolină în comerț se găsesc doi producători care nu se asemănă. Creolina germană este neutră, pe când cea engleză este alcalină.

Compoziția creolinei nu este încă bine determinată. Analize diferite au demonstrat prezența naftalinei 18%, cresilol 20%, xilenol 5% florol 5%, leucolină 5%, antracenă 3%, piridine 2%, idrocarburi, residiuri nedefinite, sodiu 42%. Aceste substanțe ar fi emulsionate prin mijlocul unor săpunuri de resine sau printr'o materie gumosă.

Substanța se prezintă în stare de lichid sirupos inchis, cu odore de păcură sau de creozot. Produce o emulsiune lăptosă cu apă; solubilă în alcool și eter. Creolina engleză (Pearson) este cea mai cunoscută.

Electuariu.

E lect u a r i u m.

Franc. Electuaire. — Germ. Latwerge.

Se numește în farmacie electuariu un medicament având consistența unei paste moale, compus dintr-o pulbere medicamentosă amestecată cu siropuri, miere, glicerină, pulpe, extracte, etc.

La preparațiunea lor se observă următoarele reguli:

1. Substanțele solide se vor pulveriza;

2. Dacă în electuariu intră gume resine, acestea se disolvă mai întâi într'un excipient convenabil, dacă nu este numit.

3. Extractele se vor reduce la consistență siruposă;

4. Gume-resinele și substanțele narcotice trebuie să fie triturate cu mucilag de gumă arabică, extractele solvate, apoi se adaugă cantitatea necesară de miere sau sirop și, în fine, pulverile alcolizate prescrise.

Dacă sunt prescrise oleuri esențiale, se adaugă la sfîrșit.

Electuariele supuse descompunerei și fermentațiunei, se prepară în mică cantitate sau estemporaneu.

Electuariele trebuie conservate în vase de porcelan, ferite de umiditate și de o căldură prea mare.

Electuariu anodin.

E l e c t u a r i u m a n o d i n u m .

Franc. Electuaire thériacal. — Germ. Theriak.

Teriaca.

R. Pulvere de absintiu	10 grame.
Pulvere de serpil	10 grame.
Pulvere de mentă piperată	10 grame.
Pulvere de salvia	10 grame.
Pulvere de angelica	5 grame.
Pulvere de serpentaria	5 grame.
Pulvere de zingiber	5 grame.
Pulvere de cariofile	2,50 grame.
Pulvere de cinamomiu	2,50 grame.
Pulvere de nucă moscată	2,50 grame.
Opiu pur, fin pulverizat	0,75 grame.
Miere depurată	Q. S.

Se face un electuariu, în greutate de 75 grame, amestecânduse forțe esact.

Un gram de teriacă conține un centigram de opiu.

Electuariu diascordiu.

E l e c t u a r i u m d i a s c o r d i u m .

Franc. Electuaire diascordium. — Germ. Diascordium.

R. Iarbă de scordiu	10 grame.
Floră de roze	5 grame.
Rădăcină de bistorta	1,50 grame.
Rădăcină de tormentila	1,50 grame.

Radăcină de gențiana	1,50 grame.
Rădăcină de calam aromat.	1,50 grame.
Gumă arabică.	1,50 grame.
Catechu.	1,50 grame.
Guma-resină de galban	1,50 grame.
Resină de stirax	1,50 grame.
Cinamomiu	5 grame.
Piper lung	1 gram.
Zingiber	1 gram.
Bol roșu de Armenia.	5 grame.
Etract de opiu	0,10 centigrame.
Miere de roze	Q. S.

Amestecă să se facă electuariu dupe legea artei în greutate de 50 grame.

Un gram din acest electuariu conține 2 miligrame extract de opiu.

Electuariu purgativ.

Electuarium lenitivum.

Franc. Electuaire purgatif. — Germ. Latwerge Eröffnende.

R. Pulpă de prune	300 grame.
Rob de soc	100 grame.
Pulvere de foî de senă	50 grame.
Cremor tartăr	50 grame.
Miere depurată	Q. S.

Amestecă, incăldindu-se la un foc moderat, se face electuariu dupe legea artei.

Emplastru.

Emplastrum.

Franc. Emplâtre. — Germ. Pflaster.

Emplastrele sunt medicamente pentru usul estern, de consistență semisolidă, glutinose, ce se înmôie prin căldură și aderez pe părțile aplicate.

Ungvantele emplastice sunt formate din corpî grași sau oleoși, din resină, céră, pulvere vegetale, etc., fără vr'un oxid metalic; *emplastrele propriu dise* sunt solidificate prin oxidul de plumb.

Emplastru de cantaride.

Emplastrum cantharidum.

Franc. Emplâtre de cantharides. — Germ. Cantharidenpflaster.

Emplastru vericatoriu.

R. Céră galbenă	480 grame.
Terebentină venețiană	120 grame.
Untură de porc	120 grame.
Cantaride pulverizate fărte fin . .	280 grame.

Dupe ce céra, untura și terebentina au fost topite împreună, se strecoră, și dupe ce se va răci pușin, se adaogă cantaridele pulverizate.

Se amestecă încet spre a se răci, apoi se pune pe baia de apă, unde se digeră o oră, amestecând din când în când, și dupe răcire se formează emplastru, făcându-se magdalióne, care se vor malaxa cu oleu de olive.

Emplastru de cantaride perpetue.

Emplastrum cantharidum perpetuum.

Franc. Emplâtre perpétuel. — Germ. Beständiges
Cantharidenpflaster.

R. Terebentină comună 100 grame.

Mastic pulverizat 100 grame.

Se topesc la căldură și apoi se amestec, după ce a inceput să se răcăscă, cu

Cantaride pulverizate 35 grame.

Pulvere de euforbiu 15 grame.

Untură de porc 10 grame.

Să se facă emplastru după legea artei.

Emplastru de cieuta.

Emplastrum cieutae.

Franc. Emplâtre de ciguë. — Gerin. Schierlingspflaster.

R. Untură de porc 125 grame.

Céră galbenă 250 grame.

Terebentină comună 25 grame.

Topesc și strecără, apoi amestecă, agitând cu
larbă de cicută uscată și alcolizată . 100 grame.

Fă magdalióne, malaxând cu oleu de olive.

Emplastru diachilon compus.

Emplastrum diachylon compositum.

Franc. Emplâtre diachylon gommé. — Germ. Zusam-
mengesetztes Diachylon-pflaster.

Talion.

R. Emplastru diachilon simplu. . . 1410 grame.

Se topesc și se evaporă la un foc moderat până când se depărtează totă apa, apoi se adaogă, topite la un loc,

Céra galbenă.	240 grame.
Colofoniu	120 grame.

Dupe aceasta se mai adaogă,

Guma-resină de amoniac	170 grame
----------------------------------	-----------

Solvată în

Terehențină comună.	60 grame.
-----------------------------	-----------

Se formeză emplastru, malaxându-se cu ajutorul apei.

Emplastru diachilon simplu.

Emplastrum diachylon simplex.

Franc. Emplâtre simple. — Germ. Einfaches Diachylon-pflaster.

Emplastru de litargiriu.

R. Untură de porc 4000 grame.

Plumb oxidat pulverizat 2000 grame.

Se ferbe împreună pe un foc moderat, agitând neconitenit și adaogându-se la intervale câte puțină apă până când litargiriul se va solva cu totul, după aceea, se ferbe până se evaporăză apa și masa va obține consistența unui emplastru, astfel că o probă pusă în apă rece și scosă, să nu se lipescă de degete.

Să aibă colorea aproape albă, și formându-se magdalone, să se malaxeze cu ajutorul apei.

Se intrebuintă oficinal la prepararea emplastrului diachilon compus, mercurial, de săpun și ungventului diachilon (Hebra).

Emplastru englez.

Emplastrum anglicanum.

Franc. Taffetas d'Angleterre. — Germ. Englisches Pflaster.

R. Cleiu de pesce tăiat mărunt . . . 100 grame.
Solvă în

Apă destilată	2000 grame.
Alcol concentrat	100 grame.
Glicerină pură	10 grame.

Dupe ce se va face soluția la o căldură moderată, se unge cu densa încet și potrivit, un metru patrat de mătase netedă și bine întinsă pe un gherghef, pe amândouă fețele; uscându-se, să se ungă din nou numai o față, și iar uscându-se iar să se ungă, reîncepând tot astfel până se va întrebuița totă masa.

Fața mătasei care a fost unsă numai o dată se va unge cu o amestecătură compusă din :

Tinctură de benzoe	5 grame.
Balsam peruvian	1 gram.

Dupe ce s'a uscat bine să se taiă în bucăți.

Să fie rigid și, udat, să se lipescă de piele.

Emplastru mercurial.

Emplastrum hydrargyri.

Franc. Emplâtre mercuriel de Vigo. -- Germ. Quecksilberpflaster.

Emplastru de Vigo cu mercuriu.

R. Emplastru diachilon simplu. . . 1000 grame.
Ceră galbenă 50 grame.
Colofoniu 50 grame.

Bdeliu pulverizat	15 grame.
Guma-resină de amoniac	15 grame.
Mira pulverizată	15 grame.
Oliban pulverizat	15 grame.
Safran pulverizat	10 grame.
Mercuriu	300 grame.
Stirax licuid	150 grame.
Terebentină venețiană	50 grame.
Oleu de lavandula	5 grame.

Amestecă la un loc bdeliul, olibanul mira și safranul; de altă parte, tritüréză într'un mortariu de fer fórte puțin încăldit, stiraxul, terebentina și oleul volatil de lavandula, adăogând, puțin câte puțin, mercuriul până dispare complect globulele metalice. De altă parte, topesce emplastru diachilon simplu, cu céra, colofoniu și guma-resină de amoniac, în acest amestec incorporéză substanțele pulverizate. Când emplastru prin rēcire va avea consistență de ungvent móle, adaoga amestecul mercurial, amestecând neîncetat pentru a face o masă omogenă. Lasă în urmă să se rēcescă și divide în magdalióne

Emplastru de miniu camforat.

E m p l a s t r u m m i n i i .

Franc. Emplâtre de minium camphré. — Germ.
Mennigpflaster.

R. Miniu pulverizat subțire	150 grame.
Oleu de olive	300 grame.

Se ferbe înpreună, agitând neconitenit până când va dobândi o colore cafenie-négră.

Dupe acésta, se amestecă la o căldură moderată cu Pulvere de succin	5 grame.
---	----------

Emplastru de molotru.

E m p l a s t r u m m e l i l o t i .

Franc. Emplâtre de mélilot. — Germ. Steinkleefplaster.

R. Céră galbenă 400 grame.
Colofoniu 200 grame.
Untură de porc 200 grame.

Se topesce, se strecă și aprópe de a se r ci, se amestec  cu

Pulvere de iarba de molotru alcolizata, 400 grame.

Se face emplastru malaxându-se cu oleu de olive.

Emplastru opiat.

E m p l a s t r u m o p i a t u m.

Franc. Emplâtre d'opium. — Germ. Opiumpflaster.

R. Terebentină	150 grame.
Guma-resină de elemi	25 grame.
Topesce pe o baie de apă, apoī adaogă pulverizate,	
Resină de mastic	100 grame.
Resină de oliban	100 grame.
Resină de benzoe	50 grame.

Amestecă până aproape de răcire, formând o masă omogenă, apoï adaogă

Opiu pulverizat 50 grame.

Se face emplastru după legea artei, se conservă într'un vas închis.

Emplastru de safran.

E m p l a s t r u m o x y c r o c e u m .

Franc. Emplâtre de safran. — Germ. Harziges Safranpflaster.

R. Céră galbenă 300 grame.

Colofoniu 100 grame.

Topesce, strecoră și apoī adaogă

Guma-resină de amoniac 60 grame.

Guma-resină de galban 60 grame.

Solvate în

Terebentină comună 60 grame.

Se amestecă, agitând necontenit și apoī se adaogă

Pulvere de oliban 100 grame.

Pulvere de mastic 100 grame.

Pulvere de safran francez 50 grame.

Malaxându-se, se face magdalióne.

Emulsiuni.

E m u l s i o n e s .

Franc. Emulsions. — Germ. Emulsionen.

Se numește emulsiune un medicament licuid având de ordinar colorea și opacitatea lapteului, de unde se ia și numele.

Emulsiunea este formată prin oleul ținut în suspensiune cu ajutorul albuminei semințelor; trebuie preparată cu băgare de sémă și să nu î se adauge acide, licuide alcolice sau eterice, nicăi săruri care coagulază albumină.

Emulsiunea gumelor resine, balsamelor, oleurilor grase și volatile se face cu ajutorul apei, gălbenușulu de ouă, sau mucilagenulu de gumă arabică.

Emulsiune de amigdale.

E m u l s i o n a m y g d a l i n a .

Franc. Emulsion simple. — Germ. Mandelemulsion.

Lapte de amigdale.

R. Amigdale dulci decorticate 50 grame.

Sachăr 50 grame.

Se pisăză într'un mortariu, adăogându-se mică porțiună de apă, și după ce se va reduce într'o masă pultaceă se adaogă,

Apă atâtă, în cât colatura stăcărată să fie 500 grame.

Emulsiunile din alte semințe ce conțin oleuri grase se prepară în același mod.

Emulsiune oleosă.

E m u l s i o n e o l e o s a .

Franc. Emulsion d'huile d'amendes. — Germ. Oel-emulsion.

R. Oleu recent de amigdale dulci . . . 25 grame.

Gumă arabică pulverizată 15 grame.

Se amestecă și se adaogă prin frecare,

Sirop simplu 50 grame.

Agitând necontenit până la perfectă subacțiune, apoi se adaogă

Apă Q. S.

Pentru ca colatura să fie 500 grame.

Se prepară când se cere.

Estracte.**Extracta.**

Franc. Extraits. — Germ. Extracte.

Estractele coprind medicamente numeróse și fórte intrebuințate, obținute prin macerația cu diferite licuide, a principiilor medicamentoși ce se găsesc în diferite substanțe vegetale, și evaporarea lor până ce dobândesc consistența cerută.

Pentru prepararea extractelor se observă următoarele reguli :

Vegetalele trebuie să fie tăiate sau pulverizate astfel ca licuidele să le pótă pětrunde mai bine, pentru disolvarea substanțelor solubile.

Să se facă economie cu cantitatea licuidelor prescrise, și la repetarea estracțiunei, să se intrebuințeze numai atât cât este intrebuință neaparată pentru acest scop.

Pentru prepararea extractelor apose, după decantarea licuidelor, trebuie îndată a le supune ferberei.

Residiul substanțelor care se intrebuințeză la prepararea extractului, se störce tot-d'a-una prin presă, nică o-dată cu mâna.

Pentru macerația vegetalelor temperatura nu trebuie să trăcă peste $+20^{\circ}$ C., nică digestiunea peste $+60^{\circ}$ C; macerația să nu dureze mai mult de cât o ȳi, mai cu sémă vara, căci alt-fel soluționea s'ar espune fermentației și desvoltării parazitelor.

Licuidele obținute în urma diferitelor operațiuni, precum macerația, digestiunea, infușarea sau decoctia, se evaporez la un foc moderat până când volumul se reduce la a patra parte; se lasă apoă a se răci, sedimentul se depărtează prin decantare și filtrație, iar licuidul lim-

pe de se evaporă pe baia de apă, până ce dobândesc consistența cerută. Alcoolul sau eterul se redobândesc prin destilație pe baia de apă.

Etractele au trei grade de concentrație:

Subțire ca mierea (mellagines); grăse, astfel că dupe ce se recesc să nu curgă dupe spatulă; uscate, când permit reducerea în stare pulverulentă.

Spre a obține extractele uscate, se întind extractele de consistență grăsă în straturi subțiri pe plăci de porcelan și se usuc la o temperatură care să nu trăcă peste + 50° C.

Extractele narcotice vor avea consistență grăsă, și pentru a le transforma în stare pulverulentă se amestecă părți egale cu dextrină, espunânduse pentru uscare la o temperatură moderată.

Perderea în greutatea, produsă prin uscare, trebuie reparată prin adăugarea dextrinei. Acest extract corespunde intocmai cu doza prescrisă în extract consistent și trebuie espediat tot-d'auna pentru dosă prescrisă de medic.

Extracte fluide.

Preparăriune. Se ia 400 grame din substanță, redusă în pulbere groșioră; se înmoe cu cantitate suficientă dintr'un amestec de apă și alcool concentrat, în proporție de 1 parte apă și 3 părți alcool, total 400. Se introduce pulverea umectată într'un aparat de deplasare cu rubinet inferior, se indesă moderat și se adaogă d'asupra amestecul de apă cu alcool.

Când lichidul începe să curgă, se închide rubinetul și se lasă să macereze 48 ore; se deschide atunci rubinetul. Dacă s'a scurs tot lichidul care înțâta d'asupra pulverei, se mai adaogă în mici proporții.

Se stringe la o parte cele d'ânteiú 300 grame scurse, pe urmă se continuă cu lixiviarea până când pulverea a fost sleită de principii solubili. Acest al doilea lichid este destilat și residiul extractiv moale este adăogat la cele 300 grame lichid obținut în prima estragere.

Produsul trebuie să fie de 400 grame. Dacă această greutate este lipsă se completează prin adaosul amestecului alcolic de mai sus.

Preparațiunea acestor extracte trebuie să reprezinte în părți egale esacte substanță și lichidul idroalcolic întrebuințat.

Estract de absintiu.

Extractum absinthii.

Franc. Extrait d'absinthe. — Germ. Wermuth-Extract.

R. Iarbă de absintiu uscată	1000 grame.
Alcol diluat	3000 grame.
Apă.	3000 grame.

Digeră 24 ore, störce, estrage alcolul prin destilațiune și apoi evaporă pe baia de apă până ce dobândescă consistență de extract gros.

Estract de aconit.

Extractum aconiti.

Franc. Extrait d'aconit.— Germ. Sturmlutwurzel-Extract.

R. Rădăcină de aconit, uscate și pulverizate groșier	500 grame.
Alcol diluat	3000 grame.

Digeră, strecoră și störce.

Tratăză apoi din nou residiul cu

Alcol diluat	1000 grame.
------------------------	-------------

Digeră din nou 24 ore, strecoră și störce, amestecă apoi ambele licuide și filtră. Destilază alcolul și evaporă residul într-o capsulă de porcelan pe baia de apă până ce ia consistență de extract gros.

Estract de aloës.

Extractum aloës.

Franc. Extrait d'aloës.— Germ. Aloë-Extract.

R. Aloe socotrin pulverizat 500 grame.

Apă destilată ferbinte 2000 grame.

Maceréză până se vor solva tóte părțile solubile, filtră și evaporă într-o capsulă de porcelan, pe baia de apă, până ce dobândescă consistență de extract uscat.

Estract de beladona.

Extractum belladonae.

Franc. Extrait de belladone.— Germ. Tollkirschen-Extract.

Se prepară din rădăcina de beladonă întocmai ca extractul de aconit.

Estract de campeșiu.

Extractum ligni campechianí.

Franc. Extrait de bois de campêche.—Germ. Campecheholz-Extract.

R. Lemne de campeșiu tăiate mărunt, 1000 grame.

Apă ferbinte 6000 grame. .

Se face mai întâi o infuziune, se serbează urmă o oră, lichidul se strecoră, se evaporă pe un foc moderat

până ce dobândeșce consistența siruposă; se pune apoi într'o capsulă de porcelan și se evaporă pe baia de apă până ce dobândeșce consistență uscată.

Estract de cânepă indiană.

Extractum cannabis indicae.

Franc. Extrait de chanvre indien.— Germ. Indisch-Hanf-Extract.

Se prepară din iarbă uscată a cânepelui indice întocmai ca extractul de aconit.

Estract de centaură.

Extractum centaurii minoris.

Franc. Estract de centaurée. — Germ. Tausendguldenkraut-Extract.

R. Iarbă de centaură mică 1000 grame.

Se face o infusie de 3 ore cu

Apă 6000 grame.

Strecoră licuidul și störce, lasă să sedimenteze; decontă licuidul limpede și pune la evaporare pe un foc moderat până la consistență siruposă, apoi se evaporă pe baia de apă într'o capsulă de porcelan până la consistență grösă.

Estract de chelidoniu.

Extractum chelidoni.

Franc. Extrait de chélidoine.— Germ. Schöllkraut-Extract.

R. Iarbă recentă de rostopast (chelidoni) 6000 grame.

Se pisăză într'un mortariu și se störce prin tescuire.

Sucul obținut se încălăresc până la ferbere, albumină coagulată se depărtează prin strecurare, apoi se evaporă pe baia de apă până la consistență siruposă. Dupa aceasta se adaogă o cantitate de alcool diluat, egală cu licuidul rezultat dupe evaporare, și dupe 24 ore de macerație se filtră, evaporânduse apoi până la consistență de extract gros.

Etract de china calisaia.

Extractum chinæ calisayaæ.

Franc. Extrait de quinquina jaune.— Germ. Calisaya-Chinarinden-Extract.

Se prepară ca extractul de lemn de campeșiu.

Etract de china calisaia mole.

Extractum chinæ calisayaæ molle.

Franc. Extrait de quinquina jaune mou. — Germ. Weiches Calisayachinarinden-Extract.

R. Cortice de china calisaia pulveri-

zată grosier 1000 grame.

Apă destilată 6000 grame.

Maceréză 24 ore, strecoră, störce, residiul apoi se tratează din nou cu

Apă destilată 3000 grame.

Se strecoră, se störce din nou, se impreună apoi ambele licuide, se evaporă pe un foc moderat până când volumul se reduce la a patra parte; se pune la o parte, se sedimenteză, se filtră și filtratul se evaporă pe baia de apă până la consistență grăsă.

Estract de china cenușie.**E x t r a c t u m c h i n a e p e r u v i a n a e .**

Franc. Extrait de quinquina gris. — Germ. Peruchina-rinden-Extract.

Se prepară ca extractul de lemn de campeșiu.

Estract de cieută.**E x t r a c t u m c i c u t a e .**

Franc. Extrait de ciguë. — Germ. Schierling-Extract.

Se prepară din plantă prospătă, intocmai ca extractul de chelidoniu.

Estract de colocintiu.**E x t r a c t u m c o l o c y n t h i d i s .**

Franc. Extrait de coloquinte. — Germ. Coloquinthen-Extract.

Se prepară ca extractul de aconit din fructele de colocintiu curățite de semințe, evaporându-se până la consistență de extract uscat.

Estract de colombo.**E x t r a c t u m c o l o m b a e .**

Franc. Extrait de colombo. — Germ. Colombwurzel-Extract.

Se prepară din rădăcină de colombo, intocmai ca extractul de aconit.

Estract de euasia amara.**E x t r a c t u m q u a s s i a e .**

Franc. Extrait de quassie amère.— Germ. Quassia-Extract.

Se prepară din părți egale de lemn și din cortice, în modul arătat la extractul de campeșiu.

Estract de digitală.**E x t r a c t u m d i g i t a l i s .**

Franc. Extrait de digitale. — Germ. Fingerhut-Extract.

Se prepară din foile și ramurile plantei uscate, intocmai ca extractul de aconit.

Estract de filix mas.**E x t r a c t u m f i l i c i s m a r i s .**

Franc. Extrait de sougère mâle.— Germ. Wurmfarn-Extract.

R. Rizome prospete de filix mas, uscate și pisate 1000 grame.

Eter rectificat din comerciu . . . 2000 grame.

Se va estrage prin aparatul de deplasare; licuidele obținute se filtră în vase inchise.

Destilă în urmă pe baia de apă. Evaporă incet tot pe baia de apă până se obține un extract lichid de colore verdue. Conservă în vase bine inchise

Estract de gaiac.**E x t r a c t u m g u a j a c i .**

Franc. Extract de gayac. — Germ. Guajak-Extract.

Se prepară din lemnul de gaiac ca extractul de absintiu, evaporându-se până la consistență uscată.

Estract de gentiană.

E x t r a c t u m g e n t i a n a e.

Franc. Extrait de gentiane. — Germ. Enzian-Extract.

Se prepară ca extractul de centaură.

Estract de gramine.

E x t r a c t u m g r a m i n i s.

Franc. Extrait de chiendent. — Germ. Quecken-Extract.

Se prepară ca extractul de centaură

Estract de helebor.

E x t r a c t u m h e l l e b o r i.

Franc. Extrait d'hellébore. — Germ. Niesswurzel-Extract.

Se prepară din rădăcină de helebor negru intocmai ca extractul de aconit

Estract de hiosciam.

E x t r a c t u m h y o s c y a m i.

Franc. Extrait de jusquiame. — Germ. Bilsenkraut-Extract.

Se prepară din plantă înflorită intocmai ca extractul de aconit.

Estract de licuiriție.

E x t r a c t u m l i q u i r i t i a e.

Franc. Extrait de réglisse. — Germ. Süssholz-Extract.

R. Rădăcini de licuiriție uscate și tăiate, 1000 grame.

Apă rece 6000 grame.

Se maceră 24 ore, se strecără și rădăcina se störce prin presă; dupe ce licuidele se vor amesteca, se evaporă la un foc moderat până ce vor dobândi consistență siruposă; se pune în urmă într'o capsulă de porcelan și se evaporă până la consistență de extract gros.

Extract de malat de fer.

Extractum malatis ferrī.

Franc. Extrait de Mars pommé. — Germ. Aepfelsaures Eisen-Extract.

R. Mere crețesci necópte 720 grame.

Se rad pe o rădăcine de fer, se pun apoi într'un vas de tuciu și se adaogă,

Fer pulverizat 120 grame.

Amestecându-se din când în când, se lasă la un loc căldicel 15 zile, se adaogă apoi apă până se va transforma într'o masă mai subțire; se störce, iar residiul se macerază din nou cu apă; storcânduse din nou, licuidele se împreună și dupe sedimentare se decantă; să se evapore la un foc moderat până la consistență siruposă și apoi pe baia de apă, până ce va dobândi consistență de extract gros.

Să aibă coloare verde-negră. Cu apă dă o soluțiune limpede negră-cafenie, având la început gust dulce și miros propriu, care însă devine curând astringent.

Extract de monezie.

Extractum monesiae.

Franc. Extrait de monésia. — Germ. Monesia-Extract.

Extract uscat, tare, fragil, având coloare cafenie-roșcată. Se aduce din Brasilia.

Estract de nuca vomica.

E x t r a c t u m n u c i s v o m i c a e .

Franc. Extrait de noix vomique. — Germ. Brechnuss-Extract.

Se prepară din semințele turtei lupuluș pisate grosier, întocmai ca extractul de aconit, evaporându-se până la consistență de extract uscat.

Estract de opiu.

E x t r a c t u m o p i i .

Franc. Extrait d'opium. — Germ. Opium-Extract.

R. Opiu pulverizat grosier 100 grame.

Apă destilată rece 800 grame.

Se macerază la temperatură ordinată ($+15^{\circ}\text{C}.$) 48 ore, amestecându-se din când în când, apoii se decantă și residiul se tratează din nou cu

Apă destilată rece 400 grame.

Se macerază 24 ore, apoi residiul se störce; ambele lichide astfel obținute se amestecă și după ce se filtră, se evaporă pe baia de apă până la consistență de extract uscat.

Estract de papadie.

E x t r a c t u m t a r a x a c i .

Franc. Extrait de pissenlit. — Germ. Löwenzahn-Extract.

Se prepară ca extractul de centaură.

Estract de ratania.

E x t r a c t u m r a t a n h i a e .

Franc. Extrait de ratanhia. — Germ. Ratanhia-Extract.

Se prepară din rădăcina uscată, întocmai ca extractul de campeșiu.

Estract de revent.**E x t r a c t u m r h e i .**

Franc. Extrait de rhubarbe.— Germ. Rhabarber-Extract.

Se prepară ca extractul de centaură.

Estract de sarsaparila.**E x t r a c t u m s a r s a p a r i l l a e .**

Franc. Extrait de salsepareille.— Germ. Sarsaparilla-Extract.

Se prepară ca extractul de centaură.

Estract de scila.**E x t r a c t u m s c i l l a e .**

Franc. Extrait de scille.— Germ. Meerzwiebel-Extract.

Se prepară din scuame uscate și tăiate mărunt întocmai ca extractul de aconit.

Estract de secara cornută.**E x t r a c t u m s e c a l i s c o r n u t i .**

Franc. Extrait de seigle ergoté.— Germ. Mutterkorn-Extract.

R. Secară cornută pulverizată 200 grame.

Apă destilată 800 grame.

Maceră 24 ore, amestecând din când în când, stricoră și törnă peste residiu o cantitate egală de apă destilată, apoi repetă operația de mai sus, amestecă licuidele, dupe sedimentare, decantă lichidul limpede și apoi evaporă pe baia de apă până la o consistență semilicuidă, iar după recire adaogă

Alcol concentrat, cantitate întreită de cât lichidul rămas după evaporatie.

Lasă în repaos 24 ore, clăind din când în când, dupe sedimentare filtră și apoi evaporă pe baia de apă până la consistență de extract gros.

Estract din semințe de calabar.

Extractum physostigmatis.

Franc. Extrait de fèves de Calabar.— Germ. Calabar-bohnen-Extract.

Se prepară ca extractul de aconit din bobe de calabar.

Estract de trifoiu.

Extractum trifolii fibrini.

Franc. Extrait de trèfle d'eau.— Germ. Bitterklee-Extract.

Se prepară din foile uscate întocmai ca extractul de centaură.

Estract de valeriana.

Extractum valerianae.

Franc. Extrait de valériane.— Germ. Baldrian-Extract.

Se prepară din rădăcină uscată și tăiată întocmai ca extractul de absintiu.

Fer carbonic sacharat.

Ferrum carbonicum saccharatum.

Franc. Saccharure de carbonate de fer.— Germ. Gezuckertes kohlensaures Eisen.

R. Carbonat de sodiu cristalizat . . . 300 grame.

Apă destilată 1200 grame.

Solvă și pune într'un balon, se amestecă cu
 Miere 50 graine,
 incăldășește până la ferbere.
 În licuidul ferbinte se introduce în mici cantități,
 Sulfat de protoxid de fer cristalizat și
 pulverizat 250 grame.

Dupe terminarea precipitației, balonul se umple cu apă ferbinte, se acopere ușor și se lasă în repaos spre a depune precipitatul. Licuidul se depărtează printr'un sifon și precipitatul se spală cu apă ferbinte, până când apa spălărei, prin adăogirea unei soluții de clorur de bariu nu mai produce un precipitat alb. Apoi se adună precipitatul pe un colator, se depărtează apa cât se poate prin presă, se amestecă residiul forte bine într'o capsulă de porcelan cu o egală cantitate de sachăr pulverizat și se usucă repede, fără să se amestice.

Carbonatul de fer sacharat are o colorație cenușie în verde, la început cu gust dulcă, mai târziu feruginos. În acid cloridric este sulubil cu efervescență. Să nu conție impurițăți de sulfat de sodiu, nici alte săruri metalice străine.

Se conservă în sticle mici, bine astupate.

Fer oxidat dializat licuid.

Ferrum oxydatum dialysatum liquidum.

Franc. Fer dialysé. — Germ. Dialysirtes flüssiges Eisenoxyd.

R. Sescuiclorur de fer licuid 210 grame.
 Amoniac licuid. Q. S.
 pentru a precipita complet sareea; după ce se va spăla bine precipitatul obținut prin apă destilată, se solvă în Sescuiclorur de fer licuid 170 grame.

Soluțiunea se pune într'un aparat dialisator, în care rămâne în contact cu apa, care se reînnoește în tōte dilele, până când soluțiunea din aparat nu va mai da reacțiune asupra clorului.

Soluțiunea aflată în dialisator se va evapora într'o capsulă de porcelan, pe baia de apă, la o temperatură care să nu treacă peste $+30^{\circ}\text{C}$., până va dobândi greutate specifică 1,79, care corespunde cu 7% oxid de fer uscat.

Fer pirofosforic citro-ammoniacal.

Ferrum pyrophosphoricum citrico-ammoniatum.

Franc. Pyrophosphate de fer citro-ammoniacal. —

Germ. Eisenpyrophosphat mit ammoncitrat.

R. Fer pirofosforic recent precipitat și

bine spălat 100 grame.

Se solvă într'o soluție compusă din

Acid citric 31 grame.

Apă destilată 60 grame.

Amoniac lichid 50 grame.

Se amestecă din când în când.

Soluția galbenă ce se obține, se evaporă pe baia de apă până la consistență siruposă și apoi se întinde cu o pensulă pe plăci de porcelan sau de sticlă, uscându-se la o temperatură moderată.

Se prezintă sub forma de lamele verde-măsliniș sau verde-gălbui. Are un gust foarte puțin stiptic, inodor. Nu este igroscopic, se solvă ușor în apă și este insolubil în alcool.

Soluția să nu se turbure când se adaugă amoniac lichid; potasiul caustic precipită oxidul de fer.

Fer și potasiu tartarie pentru baie.**Ferrum et kalium tartaricum crudum.**

Franc. Boules de Nancy. — Germ. Eisenkugeln.

Globule marțiale.

R. Fer pulverizat 100 grame.

Bitartrat de potasiu pulverizat . . 500 grame.

Apă Q. S.

Amestecă într'un vas de fer spre a face o masă pultaceă.

Dupe digestiune se adaugă apa ce s'a evaporat; se urmărează tot astfel până când ferul se va disolva și masa se va preface într'o pulpă omogenă, tenace, de coloare verde-negră, și solubilă în mare parte în apă ferbinte.

Se formează globule în greutate de 30—35 grame, care se vor usca la o căldură moderată și se conservă în vase închise.

Să fie negre lăcuitoare, fractura să aibă un luciu ca al cerei, gustul de fer și să dea, cu opt părți apă ferbinte, o soluție verde-negră.

Fer pulverizat.**Ferrum pulveratum.**

Franc. Fer limé. — Germ. Gepulvertes Eisen.

Pulverea să fie foarte fină, mole la pipăit, de coloare cenușie. Frecat între degete, ferul pulverizat ia un luciu metalic. Se disolvă cu totul în acid cloridric diluat, desvoltând gaz hidrogen, fără să răspândescă odore de acid sulfidric; soluția să nu se coloreze în negru prin hidrogen sulfurat.

Se conservă în vase de sticlă uscate și bine inchise.

Fer sulfurie oxidat liuid.**Liquor ferrisulfurici.**

Franc. Sulfate de fer liquide. — Germ. Schwefelsaures Eisenlösung.

R. Fer sulfuric protoxidat cristalizat . . 128 grame.

Apă destilată 160 grame.

Acid sulfuric concentrat pur . . . 22 grame.

Dupe ce se vor amesteca, se pune într-o capsulă de porcelan, se incăldește la o temperatură moderată, și se adaogă

Acid azotic Q. S.
pentru oxidațiunea sulfatului de fer.

Se evaporéză în urmă până la consistență siruposă. Acidul azotic se volatilizează cu totul în timpul evaporației.

Licuidul de mai sus se diluează apoi din nou cu cantitate de apă necesară, pentru ca totă masa să reprezinte 256 grame.

Soluțiunea de fer sulfuric oxidat dobândit în acest mod, se pune într'un flacon cu dop de sticlă bine potrivit. Să aibă colore roșie-cafenie și greutate specifică 1,40.

Servă la preparațiunea antidotului arseniculu.

Fiere de bou depurata.**Fel tauri depuratum.**

Franc. Fiel de boeuf. — Germ. Gereinigte ochsengalle.

R. Fiere de bou prospetă 300 grame.

Alcol concentrat de 90° 300 grame.

Amestecă bine.

Lasă să stea 24 ore într'un vas inchis, filtră licuidul

și amestecă cu cărbune animal, clătinându'l bine; se filtră, licuidul se ferbe; să fie de colore gălbuie.

Separă alcolul prin destilație și evaporă residiul într-o capsulă de porcelan, pe haia de apă, până la consistență de extract gros.

Hydromel infant.

Hydromel infantum.

Franc. Hydromel. — Germ. Kindermeth.

R. Infuziune de sena compusă 30 grame.

Sirop de mană 10 grame.

Amestecă.

Se prepară de câte ori cere trebuința.

Infuziune de revent.

Tinctura rheiaquosa.

Franc. Tisane de Rhubarbe. — Germ. Wässrige Rhabarbertinctur.

Tinctura apod de revent.

R. Rădăcină de revent chinez grosior

pulverizată 10 grame.

Carbonat de sodiu cristalizat 3 grame.

Apă destilată Q. S.

Se ferbe câteva minute și dupe răcire se strecoră.

Licuidul strecurat să fie de . . . 150 grame.

Să fie limpede și de colore roșie închisă.

Se prepară când se cere

Infusiune de sena compusa.**Infusum sennae compositum.**

Franc. Eau laxative de Vienne.— Germ. Wiener Trank.

Apa laxativă vieneză.

R. Foi de sena de Alexandria	30 grame.
Foliculi de sena	10 grame.
Apă ferbinte	240 grame.

Se face o infusiune de un quart de oră, în urmă se strecoră și se adaogă, solvând :

Mana electă	45 grame.
Strecoră și clarifică cu albușiu de ou.	
Se prepară de câte ori cere trebuință.	

Lieuórea lui Haller.**Liquor acidus Halleri.**

Franc. Eau de Rabel.— Germ. Hallers saure Flüssigkeit.

Elixir acid al lui Haller.

R. Alcol concentrat de 90°	300 grame.
Acid sulfuric concentrat pur . . .	100 grame.
Amestecă cu incetul, astfel ca temperatura să nu se ridice peste +60° C.	
Licuid limpede și incolor, de greutate specifică 0,993 — 0,997.	

Lieuóre de pěcura concentrata.**Liquor picis.**

Franc. Liqueur de goudron concentrée. -- Germ.

Theer-Extract.

R. Pecură vegetală licuidă de Norvegia, 100 grame.	
Apă destilată	4000 grame.
Carbonat de sodiu cristalizat . . .	10 grame.

Se digeră 2 șile intr'un balon de sticlă, apoi se aşează pe o baie de nisip. Balonul se pune în comunicație printr'un tub de sticlă cu un mic recipient așezat într'un aparat refrigerotoriu.

Dupe aceasta se va regula focul gradat, până când lichidul din balon ajunge la punctul ebulițiunii lente, la care temperatură se menține în timp de trei ore; după aceea focul se depărtează; peste cîteva ore după recirea conținutului din balon, se adaogă și produsul destilat obținut în recipient. Acest amestec se lasă în repaos 2 șile și în urmă se filtră.

In caz când filtratul va fi turbure, se mai adaogă încă 10 grame de carbonat de sodiu; se lasă în repaos 24 ore și apoi se filtră din nou.

Lichidul filtrat să fie 4000 grame.

De coloare cafenie închisă, gust propriu aromatic, amestecat cu apă să dea un lichid limpede.

Limonadă de citrat de magneziu.

Potio magnesii citrici effervescentia.

Franc. Limonade purgative. — Germ. Schäumender Citronsaurer Magnesiumtrank.

Limonadd purgativd.

R. Acid citric	30 grame.
Carbonat de magneziu	18 grame.
Apă destilată ferbinte	200 grame.
Sirop de lămâie	100 grame.

Disolvă în apă acidul citric, adaogă apoi carbonatul de magneziu; după ce se termină efervescența, filtră soluția și adaogă siropul.

Liniment amoniacal.**Linimentum ammoniacatum.**

Franc. Liniment ammoniacal.— Germ. Ammoniak-Liniment.

Liniment volatile.

R. Oleu de olive	128 grame.
Amaniac licuid pur	32 grame.
Apă de calce	32 grame.
Alcol concentrat de 90°	8 grame.

Amestecă, clătind într'un vas de sticlă.

Liniment saponat-camforat.**Linimentum saponato-camphoratum.**

Franc. Baume opodeldoch.— Germ. Opodeldok.

Balsam opodeldoc.

R. Săpun ordinar alb	150 grame.
Săpun venețian.	100 grame.
Alcol concentrat de 90°	3000 grame.

Se digeră în baia de apă până la disolvarea săpunurilor, se filtră, iar filtratului se adaogă

Oleu de lavandula	30 grame.
Oleu de rosmarin	30 grame.
Amoniac pur licuid	150 grame.
Camfor disolvat în alcol.	80 grame.

Se amestecă și se conservă în vase bine închise. .

Miere depurata.**Mel depuratum.**

Franc. Miel dépuré. — Germ. Gereinigter Honig.

R. Caragheen 4 grame.

Apă 2000 grame.

Ferbe și adaogă

Miere 2000 grame.

Se aşează pe un foc moderat, având grijă de a ridica spuma ce se formeză, se evaporă în urmă la consistența unui sirop mai grosior și se strecoră printr'o flanelă.

Să fie de o coloare cafenie-deschisă.

Miere rozata.**Mel rosatum.**

Franc. Miel rosat. — Germ. Rosenhonig.

R. Petale de roze roșii uscate 100 grame.

Macereză 24 ore cu

Apă 600 grame,

Strecoră, störce și licuidul obținut evaporă până la consistență siruposă.

Residiul se amestecă cu 5 părți alcool concentrat, filtră și filtratul se ferbe cu

Miere depurată. 1000 grame.

Evaporă la un foc moderat până la

o greutate de 1000 grame.

Mixtura gumosa.**Mixtura gummosa.**

Franc. Potion gommeuse. — Germ. Gummi-Mixtur.

R. Mucilagine de gumă arabică . . . 45 grame.

Sirop simplu	10 grame.
Apă destilată	50 grame.
Amestecă.	

Mucilagine de guma arabica.

M u c i l a g o g u m m i a r a b i c i.

Franc. Mucilage de gomme arabique.— Germ. Gummi-schleim.

R. Gumă arabică pulverizată 20 grame.

Apă 40 grame.

Se amestecă într'un mortariu până la soluțiune completă.

Oleuri și grăsimi.

Grăsimile cară se găsesc în natură sunt combinații chimice ale glicerinei cu acidi, din seria acișilor grași și oleici, adică eteri compuși ai glicerinei.

Grăsimile sunt forte răspândite, atât în regnul animal cât și în cel vegetal, și tōte au caractere comune în proprietățile lor fizice și chimice, prin cară se caracterizează lesne dintre tōte cele-alte corpuri.

Tōte grăsimile au o consistență móle, unele la temperatură ordinată sunt licuide, cum sunt oleurile grase. altele sunt solide având consistența untului prospet, cum este untura, etc.

Prin incăldire grăsimile solide și semi-solide se topesc lesne, formând un liciud oleos, care însă, după recire, se solidifică din nou și speciile seuluī arată adesea o structură cristalină. În contact cu aerul și mai cu sémă în prezența germanilor fermentescibili, grăsimile se descompun și se colorează în galben, capătă un miros și gust neplăcut și o reacțiune acidă, ceea-ce însemnă că gră-

simele s'au râncedit. Tóte grăsimele au o greutate specifică mai mică de căt apa, din care causă plutesc d'asupra ei. În apă sunt insolubile; alcoolul concentrat ferbinte le solvă lesne, precum și eterul, cloroformul, benzina, sulfurul de carbon, oleurile eterice, etc.

Oleu de amigdale dulci.

Oleum amygdalatum.

Franc. Huile d'amandes.— Herm. Mandelöl.

Se alege amigdale dulci din cele mai bune, se spală bine cu apă rece, se usuc la o temperatură moderată, în urmă se pulverizez și se pun la presă, care trebuie să fie încăldită până la +30 sau 40° C.

Oleul de amigdale dulci este limpede, de consistență siruposă și de colore puțin galbue, are gust placut, dulce, oleos și n'are miros.

Greutatea lui specifică este între 0,917 – 0,920.

Se amestecă în tóte proporțiunile cu eter și cloroform și este solubil în 60 părți alcool absolut.

Se conservă în sticle mici la un loc recoros. Oficinal. Emulsiune și ungvente.

Oleu de cacao.

Butyrum cacao.

Franc. Beurre de cacao. — Germ. Cacaofett.

Unt de cacao.

Dupe ce bôbele de cacao se prăjesc într'un vas de tuciû intocmai ca și cafeaua, până ce se curăță ușor de căja de d'asupra, se pisez apoî într'un mortariu de fer; iar făina obținută se încăldește într'un vas de tuciû curat până când, strinsă între degete, lasă să iasă oleu; dupe

aceea se pune la presă, care trebuie asemenea să fie bine încăldită, și se störce.

Oleul de cacao este de o colore alb-gălbue, care cu timpul devine și mai albă, și are o consistență mai tare ca seul de óie.

Se topesc la + 25° C. și se întăresc la + 20° C.

Greutatea specifică este 0,90.

Are gust plăcut dulce, gras și răcoritor, miros caracteristic de cacao; se solvă în eter, cloroform și oleu de terebentină. Se conservă în vase inchise.

Servă la preparațiunea ungventuluī mercurial forte.

Oleu de croton tigliu.

Oleum crotonis.

Franc. Huile de croton tiglium. — Germ. Crotonöl.

Oleu preparat prin störerea semințelor decorticcate de la *Croton tiglium*, familia euforbiaceelor.

Oleul de croton este gras, închis-gălbui și de consistență oleuluī de olive. Preparat prăospet, este puțin turbure.

Se solvă în mare parte sau cu totul în alcol concentrat; este ușor solubil în eter, cloroform, sulfur de carbon și eter de petroleu; este inodor și de un gust iute și ardător.

Greutatea lui specifică este de 0,940—0,955.

Se conservă în sticle mici, bine inchise, căci atrage oxigenul din aer și se râncește.

Oleu de dafin.

Oleum laurii.

Franc. Huile de laurier. — Germ. Lorbeeröl.

Se obține prin ferbarea și störerea la căldură a fructelor de dafin.

Este un oleu gras, de consistență unui ungvent mai móle. Colórea lui este verde, mirosul caracteristic de da-fin și gust gras, balsamic și amar.

Intră în compozițiunea ungventului aromatic.

Oleu de ficat de morua.

Oleum jecoris a selli.

Franc. Huile de foie de morue. — Germ. Leberthran.

Se prepară în mai multe locuri, precum în Norvegia (Bergen), în Scoția (Newhaven), etc., prin espunerea la vaporii de apă a fișaților peștelui *Gadus morrhua*.

Este de o colóre albă sau galbenă roșcată, cu gust și miros puțin a pesce și de reacțiune puțin acidă. Este insolubil în apă și se solvă puțin în alcool.

Greutatea specifică este de 0,920—0,925.

Oleul alb de ficat se espediază numai după cererea medicului.

Oleu de in.

Oleum lini.

Franc. Huile de lin. — C. — U. — Öl.

Se obține din semințele de in, care trebuie să fie secolită și apoi su prăjiti la presă, ce trebuie să fie încăldită la $+40^{\circ}\text{C}$.

Oleul de in este de o colóre gălbue-inchisă, cu gust dulce și miros caracteristic.

Greutatea lui specifică este de 0,93.

Oleu de nucșore.

Oleum myristicæ.

Franc. Huile de muscade. — Germ. Muskatbutter.

Oleu gras preparându-se în India orientală din semințele de nucșore.

In comerciu vine sub formă de bucăți pătrate de colore portocalie cu pete galbene-albe sau roșcate.

Are odore și gust specific, se solvă în patru părți de eter și alcool ferbinte. Se topesc la +45° C.

Oleu de olive.

Oleum olivarum.

Franc. Huile d'olive. — Germ. Olivenöl.

Urt de lemn.

Se prepară din pericarpul cărnos al fructelor de la *Olea europaea* (măslin).

Este de colore gălbui, inodor, de gust dulce plăcut și este foarte puțin solubil în alcool.

Greutatea specifică 0,915—0,918.

Intră în compoziția emplastrelor, linimentelor, ungventelor, etc.

Oleu de ricină.

Oleum ricini.

Franc. Huile de ricin. — Germ. Ricinusöl.

Se obține prin stărcerea semințelor decorticcate de la *Ricinus communis*.

Este un oleu gras, de o consistență siruposă, incolor sau puțin gălbui, cu gust propriu.

Greutate specifică 0,950—0,970.

Espus acțiunei aerului, râncește. Se amestecă în tōte proporțiunile cu alcol absolut și cu 1 până la 3 părți alcol concentrat.

Oleurī volatile.

Elaea aetherea.

Franc. Huiles volatiles. — Germ. Aetherische Oele.

Oleuri esențiale.

Producte imediate, conținute în veziculele speciale sau vasele proprii ale unor plante. Se deosesc de oleurile grase sau fixe prin aceea că nu pătez hârtia într'un mod permanent, volatilizânduse prin căldură.

In genere oleurile volatile sunt licuide, dar se găsesc și în stare solidă, cum este camforul. Sunt incolore sau divers colorate, unele mai ușore altele mai grele de cât apa.

Tōte oleurile volatile au reacțiune acidă, sunt inflamabile, mirositore. Se solv în alcol, eter și oleurile fixe, sunt insolubile în apă, căreia îi comunică adesea mirosul.

Ele disolvă grăsimele, iodul, sulsul, fosforul, reduce unele săruri; cu alcaliile nu se saponifică. Unele se solidifică chiar la temperatura de $+15^{\circ}$ C., precum oleul de roze, de anason, de fenicul, etc.

Oleurile esențiale alterânduse la aer și la lumină, trebuie conservate în flacone bine inchise și la un loc intunecos. Cu timpul pierd mult din calitatea lor.

Preparate oficinale : Oleosachare și ungventele.

Oleosachăr.

Elaeosaccharum.

Franc. Oléosaccharure.— Germ. Oelzucker.

R. Sachăr pulverizat	2 grame.
Oleu eteric óre-care	una gută.
Se amestecă fórte bine prin frecare.	
Se face când se cere.	

Oleosachăr de vanilie.

Elaeosaccharum vanillae.

Franc. Oléosaccharure de vanille.— Germ. Vanillezucker.

R. Vanilie tăiată	1 gram.
Sachăr	8 grame.
Se fréca într'un mortariu de porcelan până se va dobandi o pulvere fórte fină.	

Oleu de anason.

Oleum anisi.

Franc. Huile volatile d'anis. — Germ. Anisöl.

Product al destilațiunei fructelor de anason vulgar.

La $+20^{\circ}\text{C}$. oleul de anason are o consistență aprope siroposă, este incolor sau ceva gălbui, fórte opalescent, are miros caracteristic de anason și un gust dulce, plăcut și ceva ardător.

Greutatea luă specifică este între 0,980—0,990. La temperatura de $+15^{\circ}\text{C}$. se transformă într'o masă cristalină și se amestecă cu alcoolul în tóte proporțiunile.

Se conservă în vase bine inchise la un loc răcoros, căci espus acțiunei aerului în stare licuidă, se transformă într'o masă resinosă și perde proprietatea de a cristaliza.

Oleu de bergamota.

Oleum bergamottae.

Franc. Huile volatiles de bergamotte. — Germ. Bergamottenöl.

Se prepară din corticele fructelor unei varietăți de *Citrus bergamia*, prin rădătură și stórcere.

Oleul de bergamotă este de o coloare galbenă-verde, limpede, de un miros characteristic plăcut, de un gust amar, iute, aromatic și de reacțiune slab acidă.

Greutatea lui specifică este 0,860 și punctul de fierbere la +180—190° C.

Dacă stă mai mult timp lasă să se depună un sediment galben. Se solvă limpede într-o jumătate până la o parte alcool; cu mai mult alcool soluțiunea devine turbure.

Se conservă în vase ferite de lumină; în caz de întrebuițare se decantă de sedimentul galben.

Oleu cadin.

Oleum cadinum.

Franc. Huile de cade. — Germ. Kadöl.

Product al destilațiunei uscate a lemnelor de la *Juniperus oxycedrus*.

Oleul cadin este de o coloare închisă-galbenă până la aproape negră, de consistență balsamului peruvian și cu un gust aromatic, propriu al păcurei, încălditor și ceva amar.

Este mai ușor ca apă, se solvă fără puțin în apă, parțial în alcool și este de tot solubil în eter, cloroform și alcool etilic.

Oleu de camfor.

Oleum camphoratum.

Franc. Huile camphrée. — Germ. Kampherhältiges Oel.

R. Camfor redus în pulvere 25 grame.

Oleu de olive 75 grame.

Solvă și filtréză.

Se conservă într'o sticlă bine închisă

Oleu de cariofile.

Oleum caryophyllorum.

Franc. Huile volatiles de girofle. — Germ. Nelkenöl.

Oleu de cuișore.

Se prepară prin destilațiune.

Este de coloare gălbue sau închisă, de reacție ceva acidă și de o consistență aproape siruposă.

Greutatea lui specifică este 1,040—1,060.

Are un miros și gust propriu, iute, aromatic, solubil în alcol și eter.

Oleu de cinamomiu.

Oleum cinnamomi.

Franc. Huile volatiles de cannelle. — Germ. Zimmtöl.

Oleu de scorfișore.

Se prepară prin destilațiunea corticelor.

Oleul de scorfișoră este de consistență aproape siruposă, lăptedă, gălbui sau galben auriu, puțin solubil în apă, se solvă în alcol; are gust dulce, aromatic, plăcut și în urmă ardător și înțepător.

Greutatea lui specifică este 1,030—1,065.

Oleu de citru.**Oleum citri.**

Franc. Huile volatiles de citron.— Germ. Citronenöl.

Oleu de lămăe.

Se prepară din corticile recente ale fructelor, parte prin destilație, parte prin stórcere.

Oleul de lămăe este de o colore puțin gălbue, limpede, fără reacțiune acidă, de gust și miros propriu cunoscut.

Greutatea lui specifică este 0,850—0,870 și se amestecă cu alcoolul în tōte proporțiunile.

Oleu de cochlearia.**Oleum cochleariae.**

Franc. Huile volatiles de cochléaria.— Germ. Löf-felkrautöl.

Se prepară din iarba de cochlearia, care mai ântēiu se taie, se macreză 24 ore cu apă și în urmă se destilă.

Oleul de cochlearia este incolor, însă cu timpul devine gălbui, are odore caracteristică a hreanului și gust forte iute, nu conține azot, dar conține sulf și oxigen.

Greutatea lui specifică este 0,942.

Nu este identic cu oleul volatil de muștar.

Preparat oficinal: Spirt de cochlearia.

Oleu de eucalipt.**Oleum eucalypti.**

Franc. Huile volatiles d'Eucalyptus.— Germ. Euca-lyptusöl.

Eucaliptend.

Se prepară prin destilațiunea foilor prospete.

Este incolor, limpede, mai ușor de cît apa, de un gust tare, aromatic, ardător. Ferbe la +190° C. Dă o reacțiune slabă cu iodul.

Oleu de fenicul.

Oleum foeniculi.

Franc. Huile volatiles de fenouil. — Germ. Fenchelöl.

Se prepară prin destilațiune din semințele de fenicul. Este incolor, cu gust și miros forte aromatic.

Greutatea lui specifică 0,960.

La temperatura de +10° C. formează o masă cristalină.

Oleu de hiosciam fierăt.

Oleum hyoscyami coctum.

Franc. Huile de jusquiamé. — Germ. Gekochtes Bil-senkrautöl.

R. Foii de hiosciam uscate gros pulverizate, 100 grame.

Alcool diluat 100 grame.

Se maceră 12 ore și apoi se adaogă

Oleu de olive 1000 grame.

Se ferbe până dispare tăita apa, apoi se störce și se filtră.

Oleu de ienupere.

Oleum juniperi.

Franc. Huile volatiles de genièvre. — Germ. Wachholderöl.

Se prepară prin destilațiune din fructele de ienupere.

Oleul de ienupere este incolor sau puțin gălbui. Greutatea lui specifică este 0,870; are miros propriu de fructe de ienupere și gust caracteristic ardător. Se solvă în 10—12 părți alcool concentrat dând o soluție turbure.

Intră în preparațiunea ungventului aromatic și de ienupere.

Oleu de lavandula.

Oleum lavandulae.

Franc. Huile volatiles de lavande. — Germ. Lavendelöl.

Oleu de Levanduță.

Se prepară prin destilațiune din florile de lavandula.

Este incolor sau puțin gălbui, de reacțiune neutră. Dacă se conservă mai mult timp dobândesc reacțiune acidă și devine resinos. Greutatea lui specifică este 0,885—0,895. Se amestecă în tōte proporțiunile cu alcol concentrat fără turbură și cu acid acetic de 90°.

Preparat oficinal: Linimentul saponat-camforat.

Oleu de melisa.

Oleum melissae.

Franc. Huile volatiles de mélisse. — Germ. Melissenöl.

Se prepară prin destilațiune din foile de melisă.

Este incolor sau puțin gălbui, de reacțiune slab acidă. Greutatea lui specifică este 0,850—0,900.

Se solvă în 2—3 părți alcol concentrat.

Servă la prepararea spirituluști aromatic, etc.

Oleu de mentă piperata.

Oleum menthae piperitae.

Franc. Huile volatiles de menthe poivrée. — Germ.

Pfefferminzöl.

Oleu de ismd.

Se prepară prin destilațiune din foile de mentă și prin rectificare.

Oleul de mentă piperată este incolor sau puțin gălbui; are mirosul caracteristic de mentă piperată și gust ardător, lăsând pe limbă o simțire de răcorelă.

Greutatea lui specifică este de 0,910, ferbe la +190—200°C. Se amestecă cu alcool concentrat în tōte proporțiunile.

Preparat oficinal: tintura anticolerină și spirt.

Oleu de rosmarin.

Oleum rosmarinii.

Oleum anthos.

Franc. Huile volatiles de romarin. — Germ. Rosmarinöl.

Se prepară în Italia și Franția de sud prin destilație din foile de rosmarin.

Este incolor sau puțin verduș, limpede, subțire, are un miros caracteristic și gust amar.

Greutatea lui specifică este 0,900.

Espus la acțiunea aerului se resinază și devine mai consistent; se amestecă cu alcool concentrat în tōte proporțiunile.

Intră în compoziția linimentului saponat-camforat.

Oleu de terebentina.

Oleum terebinthinae.

Franc. Huile volatiles de téribenthine.— Germ. Terebinthinöl.

Terebentend.

Se prepară prin destilație cu apă a terebentinei.

Este incolor sau de colore gălbui, limpede; espus la aer, se volatilizează lesne și are odore proprie de terebentina.

Ferbe la $+150-160^{\circ}\text{C}$. și are greutate specifică 0,85—0,86.

Oleu de terebentina rectificat.

Oleum terebinthinae rectificatum.

Franc. Huile de téribenthine rectifiée.—Germ. Rectificirtes terpentinöl.

Se prepară prin o nouă destilațiune cu apă a oleului de terebentină.

Este incolor, limpede, fără volatil, se solvă în 10—12 părți alcool concentrat și este insolubil în apă.

Greutatea lui specifică este 0,855—0,865, ferbe la $+160^{\circ}\text{C}$. și se solidifică la -27°C .

Oleu de tim.

Oleum serpylli.

Franc. Huile volatiles de serpolet.—Germ. Quendelöl.

Oleu de cimbru sălbatic.

Se prepară prin destilațiunea din iarbă înflorită a plantei *Thymus serpyllum*.

Este de coloare gălbui până la galben și are mirosul caracteristic al erbei.

Greutatea lui specifică este 0,890—0,910. Se amestecă cu alcool concentrat în toate proporțiunile.

Oximel de scilă.

Oxymel scillae.

Franc. Oxymel scillistique.—Germ. Meerzwiebel-Sauerronig.

R. Acet de scilă 500 grame.

Miere depurată 1000 grame.

Se evaporă intr'un vas de cositor la o căldură moderată, fără să ajungă la ebulițiune, până când va dobândi consistență de sirop; se strecoră apoi printr'o flanelă. Dupa ce se răcesce se pune intr'un vas de sticlă și se conservă la un loc răcoros.

Pasta gumósa.

P a s t a a l t h a e a e.

Franc. Pâte de guimauve. — Germ. Gummiteig.

R. Pulvere de gumă arabică 500 grame.

Sachăr pulverizat 500 grame.

Apă ferbinte 500 grame.

Solvă și evaporă până la consistență de pastă, apoi adaogă

Albușul de la 12 ouă, bătut până ce va da o spumă mai consistentă.

Amestecă neconținut până când masa nu se mai scurge dupe spatula de lemn, nică nu se lipesc de degete, dupe aceea adaogă

Apă de floră de portocale 50 grame.

Masa obținută se mai ține pe foc până când ia o consistență mai tare și apoi, în fine, se tornă pe o tablă de lemn presărată cu pulvere fără fină de amil.

Se usucă, se tae în bucăți patrate și se conservă la un loc ușcat.

Pecura licuida de Norvegia.

P i x l i q u i d a.

Franc. Goudron de Norvège.— Germ. Theer.

Catran de Norvegia.

Se prepară prin destilațiunea uscată a lemnelor de brad.

Este o masă semifluidă sau licuidă, tenace, de coloare

cafenie-négră, lucitóre, având o odore empireumatică, gust amar, iute și grețos.

Este mai grea de cât apă.

Peletierina.

Pelletierinum.

Franc. Pelletérine. — Germ. Pelletierin.

Alcaloid estras din corticele rădăcinei de rodie, *Punica granatum myrtaceus*.

Corticele rădăcinei conține patru alcaloiđi: *Peletierina*, *Isopeletierina*, *Metilpeletierina* și *Pseudopeletierina*.

Numai cei doi d'ântăi sunt intrebuińtați.

Preparăriune. Pulverea din corticele rădăcinei este tratată, într'un aparat de deplasare, prin cloroform; licuórea cloroformată, filtrată, se amestecă cu un acid, agitând, pe urmă se adaogă bicarbonat de sodiu, care precipită metilpeletierina și pseudopeletierina, se filtră; licuorile filtrate se tratez cu alcali caustic, care precipită peletierina și isopeletierina. Se precipită în urmă prin tanin în stare de tanate. Un esces de tanin le redisolvă.

Peletierina este solubilă în apă, eter și cloroform, volatilă, odore aromatică, dextrogiră, inverdesce cu acidul sulfuric și bicromatul de potasiu.

Peletierina are o consistență oleaginosă.

Tanatul mixt de peletierină și isopeletierină, preferabil.

Dosa terapeutică pentru adulți 40 centigrame.

Pentru copii 10—15 centigrame.

Pepsina.

Pepsinum.

Franc. Pepsine. — Germ. Pepsin.

Se estrage din stomacuri de porci și de la alte animale rumegătore, cum sunt berbecul și vițelul.

Stomacurile se spală de remășițele alimentare și se fréca cu o perie aspră pe fața internă; pulpa dobândită se strecoră printr'o pânză.

La 100 părți din acéstă pulpă se adaogă, amestecând și fără ajutorul căldurei, 30 părți sare comună și soluționea se lasă apoi 12—15 ore în repaos. Pepsina dobândită se adună pe un colator de lână, se störce ușor și se solvă iarăși în 30 părți apă destilată și apoi se filtră. Acéstă soluționă se amestecă cu o soluționă filtrată din 40 părți clorur de sodiu pur în 110 părți apă destilată, și se lasă 15—20 ore iar în repaos. Pepsina se adună pe colator și se usucă pe hârtie sugătore la o temperatură de +18—22°C.

Pepsina este o pulvere alb-gălbuiie, având gust propriu, este amorfă, solubilă în apă și de reacționă alcalină.

Pilule laxative.

P i l u l a e l a x a n t e s .

Franc. Pilules laxatives.— Germ. Abführende Pillen.

R. Aloe socotrina	20 grame.
Colocintide în pulvere	20 grame.
Guma-resină de scamonia.	20 grame.
Resină de ialapa	15 grame.
Estract de helebor negru	15 grame.
Săpun amigdalin	15 grame.
Alcol concentrat	Q. S.

Se face pilule de câte 20 centigrame.

Pilule de protoiodur de fer.

Pilulae ferrijodati Blan card.

Fran. Pilules de Blan card.— Germ. Blan card'sche Pillen..

R. Iod pur	40 grame.
Pilitură de fer	20 grame.
Apă destilată	60 grame.
Miere depurată	50 grame.
Pulvere de gentiana	80 grame.

Iodul și ferul se combin cu ajutorul apei, formând iodur de fer; se adaogă apoi soluțiunei mierea și se evaporă într'o capsulă de porcelan, până când rămâne 120 grame.

Dupe acesta se ridică de la foc și se adaogă pulverea de gentiana ca să împlină 200 grame.

Masa obținută se împarte în pilule, cări vor fi, fie-care, de câte 20 centigrame, se presară cu pulvere fină de grafit, învelinduse în urmă cu o soluție eterică de balsam tolutan.

Dupe ce pilulele se vor usca, se conservă în vase bine închise.

Plumb acetic lichid.

Plumbum aceticum solutum.

Franc. Acétate de plomb liquide.— Germ. Essigsäure Bleilösung.

R. Plumb acetic cristalizat	40 grame.
Apă destilată	240 grame..
Solvă, filtră și conservă.	

Podofilina.

Podophyllum.

Franc. Podophyllin. — Germ. Podophyllin.

Resina de podofilind.

Se estrage din rizoma plantei *Podophyllum peltatum*, familia berberideelor.

R. Rizome de podofil pulverizate . . . 100 grame.

Alcool concentrat. • 500 grame.

Digeră 2 șile și repetă acesta operațiune cu

Alcool concentrat 200 grame.

Se adun licuidele, se filtrează și se supun la destila-

țiune pentru a obține alcoolul, iar residiul se amestecă cu

Apă destilată 2000 grame.

Dupe sedimentare, resina se spală bine cu apă și se usucă la o temperatură moderată.

Resina de podofilină se prezintă ca o masă amorfă, verde-gălbue sau în lamele galbene-verdui, este insolubilă în apă și oleu de terebentină, se solvă puțin în cloroform și eter, este cu totul solubilă în alcool și soluțiune de potasiu caustic. Este inodoră și de un gust foarte amar.

Potasiu acetic lichid.

Kalium aceticum solutum.

Franc. Acéteate de potasse liquide. — Germ. Essigsaure Kalium-Lösung.

Acetat de potasiu solvat.

R. Carbonat de potasiu pur. 50 grame.

Acid acetic concentrat 150 grame,
sau cât ajunge până la perfectă saturație.

Licuórea se evaporă la o căldură moderată până când s'a dobândit greutatea specifică 1,20.

Este un lichid limpede, incolor, dulcég, înțepător și de reacțiune neutră. Să fie liber de impurități și tratat cu acid sulfidric sau sulfidrat de amoniu, să nu dea vreun precipitat.

Potasiu arsenit lichid.

Solutio arsenicalis Fowleri.

Franc. Liqueur de Fowler.— Germ. Fowler's Arsen-lösung.

Soluțione arsenicală a lui Fowler.

R. Acid arsenios 1 gram.

Carbonat de potasiu pur. 1 gram.

Se tritura și se amestecă cu ingrijire, apoi se adaogă

Apă destilată 60 grame.

Se ferbe apoi într'un balon de sticlă până când se va disolva cu totul acidul arsenios; după recirea soluției și filtrarea ei i se adaogă

Apă destilată, până când lichidul ajunge la 100 grame.

Se conservă cu forțe mare ingrijire.

Poțiune de citrat de potasiu.

Potio Riveri.

Franc. Potion de Rivière.— Germ. River'scher Trank.

Poțiunea lui Riveri.

R. Bicarbonat de potasiu 3 grame.

Suc de lămâie 24 grame.

Sirop de lămâie 48 grame.

Apă destilată 125 grame.

Se amestecă într'o sticlă și se astupă îndată.

Se prepară de câte ori se cere.

Poțiune de citrat de potasiu.

Poțiunea lui Riveri în două flacone.

No. I⁰ Poțiune alcalină.

R. Bicarbonat de potasiu	2 grame.
Apă destilată	50 grame.
Sirop simplu	15 grame.
Solvă și adaogă siropul.	

No. II⁰ Poțiune acidă.

R. Acid citric	2 grame.
Apă destilată	50 grame.
Sirop de lămâie	15 grame.

Disolvă acidul în apă și adaogă siropul.

Pentru luarea acestei poțiuni se pune într'un pahar câte o lingură din fie-care flacon, se amestecă iute și se bea îndată, sau se dă bolnavului, una dupe alta, câte o lingură din fie-care din cele două poțiuni, începând cu No. I.

Acăstă prescripție este preferabilă celei precedente.

Pulpa de prune.

P u l p a p r u n o r u m.

Franc. Pulpe de prunéau. — Germ. Pflaumenmus.

Prune cîpte cât voesci.

Se curăță prunele de sîmburi, se fermentă, se trec printr'o sită și apoi se evaporă la un foc moderat până la consistența unui extract de al doilea grad; dupe aceea adaogă

Sachăr pulverizat, o parte la șase părți de pulpă.

Se ține la foc până la topirea sachărului.

Pulpa de tamarind.

Pulpa tamarindorum.

Franc. Pulpe de tamarin. — Germ. Tamarindenmus.

R. Fructe de tamarinde 2000 grame.

Apă ferbinte 2000 grame.

Amestecă și dupe ce se înmóie bine, strecóră printr'o sită într'un vas de porcelan, evaporă pe baia de apă până la consistență de extract móle, și dupe aceea adaogă

Sachăr pulverizat, o parte la 3 părți pulpă.

Amestecă și evaporă până la consistență de pulpă.

Pulvere alba de dinți.

Pulvis dentifricius albus.

Franc. Poudre dentifrice blanche. — Germ. Weisses Zahnpulver.

R. Pulvere de iris florentina 10 grame.

Pulvere de carbonat de magnesiу . . 10 grame.

Pulvere de carbonat de calciu . . . 80 grame.

Olu de menta piperată, solvat in pu-

țin alcol concentrat 8 gute.

Amestecă.

Pulvere négră de dinți.

Pulvis dentifricius niger.

Franc. Poudre dentifrice noire. — Germ. Schwarzes Zahnpulver.

R. Pulvere de cărbune vegetal 80 grame.

Pulvere de cortice de china cenușie 40 grame.

Carbonat de potasiu 1 gram.

Pulvere de salvia 20 grame.

Olu de cuișore 1 gram.

Amestecă.

Pulvere roșie de dinți.**Pulvis dentifricius ruber.**

Franc. Poudre dentifrice rouge. — Germ. Rothes
Zahnpulver

R. Coccionela	40 grame.
Tartrat de potasiu depurat	480 grame.
Alumen calcinat	80 grame.
Oase de sepia	80 grame.

Pulveriză și amestecă cu

Apă ferbinte	Q. S.
------------------------	-------

Să se facă o pastă.

Pasta se usucă și se reduce în pulvere, după aceea se
adaogă,

Oleu de bergamotă	5 grame.
Oleu de cuișoare	5 grame.

Amestecă

Pulvere gazogene laxative.**Pulvis aërophorus laxans.**

Franc. Poudre gazogène laxative. — Germ. Abfüh-
rende Brausepulver.

Pulvere aerofore ale lui Seidlitz.

R. Tartrat de potasiu și de sodiu în pul-
vere fină 10 grame.

Bicarbonat de sodiu pulverizat . . . 3 grame.

Se amestecă și se pun într'o capsulă de hârtie albastră.
Acid tartaric în pulvere 3 grame.

Acidul se pune într'o capsulă de hârtie albă.

Ambele pachete pentru una dosă.

Pulvere gazogene simple.

Pulvis aërophorus.

Franc. Poudre gazeuse. — Germ. Brausepulver.

Pulvere de seltz.

R. Bicarbonat de sodiu pulverizat 2 grame.

Se pune într'o capsulă de hârtie albastră.

Acid tartaric pulverizat. 1,50 grame.

Se pune într'o capsulă de hârtie albă.

Ambele pachete pentru una dosă.

Pulvere gumosă.

Pulvis gummousus.

Franc. Poudre gommeuse. — Germ. Gummipulver.

R. Pulvere de amil 80 grame.

Pulvere de licuiriție 80 grame.

Pulvere de gumă arabică 160 grame.

Pulvere de sachăr 160 grame.

Amestecă.

Pulvere de ipecacuana cu opiu.

Pulvis ipecacuanhae opiatus.

Franc. Poudre de Dower. — Germ. Dover'sches Pulver.

Pulverea lui Dower.

R. Pulvere de rădăcină de ipecacuana . 10 grame.

Pulvere de opiu 10 grame.

Sachăr pulverizat 80 grame.

Amestecă bine prin triturație.

Resina de ialapa.**Resina jalape.**

Franc. Résine de jalape. — Germ. Jalapenharz.

Resină estrasă din rădăcina de ialapa.

Să fie de coloare cafenie-gălbene, cu fractură lucitoare, conchiodă; gustul este iute și odorea grejósă a rădăcinei de ialapa. Se solvă cu desăvârșire în alcool, este puțin solubilă în eter și insolubilă în oleul de terebentină.

Oficinal: Pilule laxative și pișcoturi laxative.

Roob de soc.**Roob sambuci.**

Franc. Roob de sureau. — Germ. Hollundersalse.

Bóbe de soc recente cât voesci.

Se ferb în colcote până se vor sparge bóbile, după aceea se storc prin presă. Sucul strecurat se evaporă pe baia de apă până la consistența unui extract mai grosier, apoi î se adaugă sachăr pulverizat, a decea parte din greutatea sucului inspisat.

Rom.**Rhum.**

Franc. Rhum. — Germ. Rum.

Este un product de fermentație alolică a melasei și sachărului.

Greutatea lui este de 0,900—0,910.

Cel mai bun este acela cunoscut sub numele de rom Jamaica.

Sapunuri.

Sub acéstă denumire se înțelege combinațiunile acidelor grase cu baze alcaline. Săpunurile iau numirea lor după acidul gras din care se prepară, de exemplu : stearat de sodiu, oleat de sodiu, margarat de sodiu. Săpunurile preparate cu potasiu au consistență móle.

Săpunurile se prepară din substanțe grase, unite cu alcaliū caustice. Substanțele grase sunt etere formate din combinațiunile stearinei, oleinei, palmitinei și margarinei cu glicerină. Ele se pot descompune în acide grase și glicerină, de aceea se mai numesc și gliceride. Dacă glicerina este eliminată din combinațiunile acidelor grase printr-o bază alcalină, atunci acidele grase se combină cu baza și formează o sare alcalină, săpunul.

Acest proces se numește saponificăriune.

Sapun alb ordinar.

Sapo domesticus.

Franc. Savon commun. — Germ. Hausseife.

Product industrial. Se prepară din seu și sodiu caustic. Să fie dur și solubil în alcool de 70°.

Sapun de jalapa.

Sapo jalapinus.

Franc. Savon de jalap. — Germ. Jalapenseife.

R. Resină de jalapa 25 grame.

Săpun venețian 25 grame.

Alcool de 70° 50 grame.

Solvă la căldură moderată și evaporăză pe baia de apă, agitând neconitenit, până când totă masa ajunge la greutatea de 56 grame.

Săpun de păcură.**S a p o p i c i s.**

Franc. Savon de goudron. — Germ. Theerseife.

R. Păcură lichidă de Norvegia 5 grame.

Săpun ordinar pulverizat 35 grame.

Amestecă într-o capsulă de porcelan pe baia de apă, törnă apoi masa într-o capsulă de hârtie cerată și usucă la temperatură moderată.

Sapun de potasiu.**S a p o k a l i n u s.**

Franc. Savon vert. — Germ. Kaliseife.

Săpun verde, Săpun mole.

Productul se găsește în comerț. Se prepară ferbând oleurile grase cu potasiu caustic.

Se prezintă ca o masă mole, de coloare galbenă-cenușie până la verde-inchisă și de odore caracteristică, neplăcută.

Supus la acțiunea aerului nu se întăresce. Se solvă lesne în apă și alcool.

Săpun venețian.**S a p o v e n e t u s.**

Franc. Savon de Venise. — Germ. Venetianische Seife.

Product industrial. Se prepară din ulei de olive și sodiu caustic.

Să fie alb, dur, să nu aibă odore râncedă și să fie solubil în alcool de 70°.

Sena fara resina.

Folia Sennae sinne resina.

Franc. Séné dérésinée. — Germ. Entharzte Sennesblätter.

R. Foī de sena 1000 grame.

Alcol de 90⁰ 2000 grame.

Maceră două ȳile, stórcе prin presă și usucă.

Oficinal: Species Saint-Germain.

Siropuri.

Sunt medicamente licuide de consistență viscosă, formate dintr'o soluțiune concentrată de sachăr.

Licuidele cari servesc a topi sachărul sunt de diferite naturi: soluțiuni, ape, sucuri din plante, infușiuni, decoziuni, licuorii emulsive, vinóse, etc.

In general, siropurile se prepară prin topirea sachărului în licuidele de mai sus, ferbând numai până la o singură ebulițiune, având consistența de sirop.

Siropurile se conservă în vase de sticlă la loc recoros.

Sirop de amigdale.

Syrupus amygdalarum.

Franc. Sirop d'amande. — Germ. Mandelsyrup.

Sirop emulsiv.

R. Amigdale dulci decorticate 80 grame.

Amigdale amare decorticate 20 grame.

Se face o emulsiune cu

Apă Q. S.

Colatură să fie de 180 grame.

Se ferbe în urmă cu

Sachăr 300 grame.

Dupe stăcăturare și răcire, se adaogă

Apă de flori de portocale 20 grame.

Siropul să fie de 500 grame.

Siroop de citru.

S y r u p u s c i t r i.

Franc. Siroop de limon. — Germ. Citronensyrup.

Siroop de lărmăe.

R. Acid citric 10 grame.

Apă destilată 400 grame.

Solvă și adaogă corticele galben (*peridermul utricular* al fructului) recent al unei lărmăi, frecat cu

Sachăr 20 grame.

Maceră 6 ore și filtrază. Filtratul să

fie de 400 grame.

Se incăldescă până la fierbere într'un vas de porcelan cu

Sachăr 600 grame.

Siropul strecorat să fie de 1000 grame.

Siroop de codeină.

S y r u p u s c o d e i n i.

Franc. Siroop de codéine.— Germ. Codeinsyrup.

R. Codeină pură 20 centigrame.

Trituréză într'un mortariu cu

Apă destilată 5 grame.

Adaogă

Siroop simplu 100 grame.

Incăldescă într'o capsulă de porcelan pe baia de apă până la topirea codeinei.

Totalul siropulu să fie de . . . 100 grame.

20 grame din acest sirop conține 4 centigrame codeină.

Sirop de cortice de portocale.

Syrupus aurantii corticis.

Franc. Sirop d'écorce d'orange. — Germ. Orangen-schalensyrup.

R. Tinctură de cortice de portocale	100 grame.
Sirop simplu	900 grame.
Amestecă.	

Sirop de cortice de portocale amare.

Syrupus aurantii corticis amarus.

Franc. Sirop d'écorce d'orange amère. — Germ.
Bitterer Orangenschalensyrup.

R. Tinctură de cortice de portocale amari, 100 grame.	
. Sirop simplu	900 grame.
Amestecă.	

Sirop de eter.

Syrupus aetheris.

Franc. Sirop d'éther. — Germ. Aetherhältiger Syrup.

R. Sirop simplu	400 grame.
Apă destilată	50 grame.
Alcol concentrat de 90°	25 grame.
Eter sulfuric	25 grame.

Pune într'o sticlă și agită din când în când, în timp de 6 șile, introduce în urmă siropul într'o pâlnie cu robinet, lasă în repaos, apoi scôte siropul limpede prin robinet. Se conservă în flacone mici bine închise.

Sirop de flori de portocale.

Syru p u s a u r a n t i i f l o r u m .

Franc. Sirop de fleur d'oranger. — Germ. Orangen-blüthensyrup.

R. Sachăr pulverizat 300 grame.

Apă destilată 100 grame.

Fierbe și lasă să se răcăescă. În urmă adăugă

Apă de flori de portocale 100 grame.

Sirop de guma arabică.

Syru p u s g u m m o s u s .

Franc. Sirop de gomme. — Germ. Gummi-syrup.

R. G umă arabică 100 grame.

Apă destilată 150 grame.

Solvă și agită din când în când pentru a înlesni disolvarea, strecără și adăugă

Sirop simplu. 750 grame.

Siropul să fie de 1000 grame.

Sirop de iodur de fer.

Syru p u s f e r r i j o d a t i .

Franc. Sirop d'iodure de fer. — Germ. Jodeisensyrup.

R. Fer în pulbere 2 grame.

Pune într'un balon de sticlă în care se află

Apă destilată 10 grame.

Adăugă în urmă în mică porțiună

Iod pur 4 grame 10 centigrame.

Amestecă la fie-care adăogire, lasă în repaos puțin timp pentru a se opera reacțiunea și licuórea dobândesce o colóre verdue, proprie a protoiodurului de fer; după aceea filtréză într'o sticlă în care se află

Sirop simplu 985 grame.

Amestecă.

Greutatea totală a siropuluī să fie de 1000 grame.

20 grame din acest sirop conține 10 centigrame iodur de fer.

Sirop de ipecacuana.

S y r u p u s I p e c a c u a n h a e.

Franc. Sirop d'ipécacuanha. — Germ. Brechwurzel-syrup.

R. Rădăcină de ipecacuana 5 grame.

Alcol concentrat. 25 grame.

Apă | 200 grame.

Maceră în timp de 2 șile.

Colatură filtrată să fie de 200 grame.

Ferbe în urmă cu —

Sachăr 300 grame.

Siropul strecurat să fie de 500 grame.

Sirop de lactucariu.

S y r u p u s l a c t u c a r i i.

Franc. Sirop de Lactucarium.— Germ. Lactucarium-syrup.

R. Extract alcolic de lactucariu. 3 grame.

Sachăr 20 grame.

Amestecă și fréca bine într'un mortariu, apoi se solvă în

Apă destilată ferbinte 320 grame.

Filtratul să fie de 330 grame.

In urmă se mai adaogă

Sachăr 650 grame.

Se ferbe, dupe răcire se adaogă

Apă de floră de portocale 20 grame.

Siropul strecut să fie de 1000 grame.

Sirop de mană.

Syrupus mannae.

Franc. Sirop de manne. — Germ. Mannasyrup.

R. Mană alésă. 10 grame.

Apă ferbinte 40 grame.

Solvă și filtréză, lichidul obținut se ferbe cu

Sachăr 50 grame.

Siropul strecut să fie de 100 grame.

Sirop de măștenele.

Syrupus violarum.

Franc. Sirop de violette. — Germ. Veilchensyrup.

R. Petale de măștenele 75 grame.

Apă destilată ferbinte 200 grame.

Se lasă în repaos 12 ore într'un vas de cositor; după aceea se strecoră și se störce.

Colatura să fie de 180 grame.

Sachăr 320 grame.

Incăldind pe baie de apă.

Siropul strecut să fie 500 grame.

Sirop de opiu.**Syrupus opii.**

Franc. Sirop d'opium. — Germ. Opiumsyrup.

R. Extract de opiu 2 grame.

Apă destilată 8 grame.

Solvă și filtréză, apoī amestecă cu

Sirop simplu 990 grame.

20 grame din acest sirop conține 4 centigrame extract de opiu.

Sirop de ratania.**Syrupus ratanhiae.**

Franc. Sirop de ratanhia. — Germ. Ratanhia syrup.

R. Extract de ratania . . 2 grame 50 centigrame.

Apă ferbinte 5 grame.

Solvă și amestecă cu

Sirop simplu 95 grame.

Strecoră.

Sirop de revent.**Syrupus rhei.**

Franc. Sirop de rhubarbe. — Germ. Rhabarbersyrup.

R. Rădăcină de revent 50 grame.

Carbonat de potasiu 5 grame.

Se face o infuziune de $\frac{1}{2}$ oră cu

Apă ferbinte 500 grame.

Strecoră și colatura să fie de . . . 400 grame.

Ferbe în urmă cu

Sachăr 600 grame.

Siropul strecurat să fie de . . . 1000 grame.

Sirop de sachăr.**Sy r u p u s s i m p l e x.**

Franc. Sirop simple. — Germ. Weissersyrup.

Sirop simplu.

R. Sachăr 1000 grame.

Apă 500 grame.

Solvă încăldind până la ferbere.

Siropul strecurat să fie de . . . 1500 grame.

Sirop de sarsaparila compus.**Sy r u p u s s a r s a p a r i l l a e c o m p o s i t u s.**

Franc. Sirop de salsapareille composé. — Germ. Sarsaparillasyrup.

R. Rădăcină de sarsaparila 500 grame

Maceréză 24 ore în

Apă 4000 grame.

Ferbe în urmă până va rămânea . 2500 grame.

Cu colatură ferbinte infundă

Foii de senă 30 grame.

Semințe de anis vulgar 30 grame.

Lasă în repaos 12 ore, apoi strecoră, störce și clarifică, în fine, adaogă

Sachăr 1500 grame.

Miere depurată 500 grame.

Ferbe și evaporă până va rămâne . . 3000 grame.

Sirop de smeură.

Syrupus rubi-idaei.

Franc. Sirop de framboise. — Germ. Himbeerensyrup.

R. Fructe de smeură recente și sdrobite se pun într'un vas de sticlă acoperit, espus la temperatura de $+20^{\circ}\text{C}.$, se lasă în repaos, până când, luând o probă filtrată și amestecată cu $\frac{1}{2}$ volum alcool concentrat, să nu se turbure. În urmă se strecoră, se störce și se filtră 350 grame.
Din acest suc, fierăt cu sachăr . . . 650 grame.
Să se obție sirop 1000 grame.

Sirop de terebentină.

Syrupus terebinthinae.

Franc. Sirop de téribenthine. — Germ. Terpenthin-syrup.

R. Terebentină venețiană 25 grame.

Se face o infuziune cu

Apă destilată ferbinte 200 grame.

Se digeră 12 ore într'un vas de porcelan închis, amestecând din când în când. După răcire licuidul se filtră.

Licuidul filtrat să fie de 180 grame.

Se ferbe în urmă cu

Sachăr 320 grame.

Siropul strecut să fie de 500 grame.

Sirop de tolutan.

Syrupus tolutanus.

Franc. Sirop de baume de tolu. — Germ. Tolusyrup.

Se prepară din balsamul de tolutan întocmai ca siropul de terebentină.

Sodiu silicie liuid.

Natrium silicicum liquidum.

Franc. Silicate de soude liquide. — Germ. Kieselsaures Natriumlösung, Wasserglas.

Product al fabricelor chimice. Se prepară din acid silicic și carbonat de sodiu, prin ajutorul căldurei. După răcire se pulveriză și se topesc în apă.

Este un lichid incolor sau puțin galben, de consistență siruposă și de greutate specifică 1,25; întins în străi subțiri, se întăresce formând o masă sticlosă.

Soluțiunea lui Vleminks.

Solutio calcii oxy sulfurati.

Franc. Soluté de Vlemincks.— Germ. Vlemincks'sche Lösung.

R. Oxid de calciu 250 grame.

Sulf sublimat 500 grame.

Apă 6000 grame.

Se ferbe până rămâne 4000 grame.

Dupe răcire se filtrază și se conservă în vase de sticlă bine inchise.

Specii.

Species.

Franc. Espèces. — Germ. Theegemische.

Se numește specii amestecul mai multor plante sau părți din plante, uscate și divizate în mici fragmente, care serv la prepararea infuziunilor, decoctiilor, etc.

Speciile trebuie să treacă prin ciur.

Speciile să fie bine amestecate și să nu conție bucăți

mai mari de cât găurile rețelei ciuruluî; iar praful să se depărteze printr'o sită, ca astfel speciile să arate un aspect curat.

Specii de altea.

Species althaeæ.

Franc. Espèces de guimauve.—Germ. Eibischthee.

R. Foi de altea	1000 grame.
Rădăcină de altea.	500 grame.
Rădăcină de licuiriție	250 grame.
Florî de malva	100 grame.

Se tae și se amastec.

Specii amare.

Species amarae.

Franc. Espèces amères.—Germ. Species zum Bitterthee.

R. Iarbă de absintiu	200 grame.
Iarbă de centaură	200 grame.
Cortice de portocale	200 grame.
Foi de trifoi fibrin	100 grame.
Foi de cardu benedict	100 grame.
Rizome de calam aromatic	100 grame.
Rădăcină de gentiana	100 grame.
Cortice de cinamomiu	25 grame.

Se tae, se sdrobesc și apoî se amestec.

Specii aromatice.

Species aromaticæ.

Franc. Espèces aromatiques.—Germ. Aromatische Species.

R. Iarbă de absintiu	100 grame.
Iarbă de origan	100 grame.

Iarbă de serpil	100 grame,
Iarbă de menta piperată	100 grame.
Foî de rosmarin	100 grame.
Foî de salvia	100 grame.
Flori de lavandula	100 grame.

Se tae și se amestec.

Oficinal. Vin aromatic.

Specii emoliente.

Species emolientes.

Franc. Espèces émollientes. — Germ. Erweichende Species.

R. Foî de altea	500 grame.
Foî de malva	500 grame.
Jarbă de molotru	500 grame.
Semințe de in	1000 grame.

Se tae, se sdrobesc și apoî se amestec.

Specii emoliente pentru cataplasme.

Species emolientes pro cataplasmate.

Franc. Espèces émollientes pour cataplasmes. — Germ. Erweichende Species zu Umschlügen.

R. Specii emoliente, cât voesci.

Se transformă într'un praf grosier.

Specii lemnose.

Species lignorum.

Franc. Espèces sudorifiques. — Germ. Holzthee.

R. Rădăcină de sarsaparila	400 grame.
Rădăcină de licuiriție	100 grame.

Lemn de santal roșu	100 grame.
Lemn de ienupere	400 grame.
Lemn de gaiac	400 grame.
Lemn de sasafras	400 grame.
Rădăcină de china nodosă	200 grame.
Semințe de anis vulgar.	100 grame.
Semințe de fenicul	100 grame.

Dupe ce se vor tăia și semințele se vor sdobi, se amestec.

Specii narcotice.

Species narcoticae.

Franc. Espèces narcotiques.— Germ. Narkotische Species.

R. Foî de beladona	100 grame.
Foî de hiosciam	100 grame.
Se amestec de câte ori cere trebuie.	.

Specii pectorale.

Species pectorales.

Franc. Espèces pectorales.— Germ. Species zum Brustthee.

R. Foî de altea	400 grame.
Rădăcină de licuriție	100 grame.
Rădăcină de altea.	100 grame.
Arpacashiû	100 grame.
Roșcove	100 grame.
Flori de verbasc	10 grame.
Flori de malva.	10 grame.
Flori de papaver roșiu	10 grame.
Fructe de anis stelat	10 grame.

Se tăie, sdrobesc și amestec.

Specii purgative Saint-Germain.

Species laxantes St.-Germain.

Franc. Espèces purgatives de Saint-Germain. — Germ.
Saint-Germain's abführende Species.

R. Foî de sena fară resină	60 grame.
Florî de soc	25 grame.
Semințe de anason vulgar	25 grame.
Semințe de fenicul.	15 grame.
Bitartrat de potasiu, groșcior pulverizat,	15 grame.

Semințele se sdrobesc și apoi se amestec.

Specii sudorifice.

Species sudorificae.

Franc. Espèces sudorifiques. — Germ. Schweißtreibender Thee.

R. Florî de soc,

Florî de borago, din fie-care, părți egale.

Amestecă.

Spirturî medicinale.

Se dă în farmacie numele de spirturi medicinale alcoolului încărcat, prin destilațiune sau prin soluțiune, cu principii volatili ai unei sau mai multor plante.

Alcoolul trebuie să fie forte pur, iar plantele sau substanțele trebuie macerate în alcool înainte de a se supune la destilațiune, care trebuie să se facă la un foc moderat. Pentru prepararea spirturilor prin soluțiune se întrebuințeză oleuri volatile.

Spirturile se conservă bine și cu cât sunt mai vechi, cu atât odorea lor se desvoltă mai mult.

Spirit de amoniu anizat.

Liquor ammoniae anisatus.

Franc. Alcoolé d'ammoniaque anisé.— Germ. Anis-hältige Ammoniakflüssigkeit.

R. Oleu de anis	1 gram.
Alcol de 90°	24 grame.
Amoniac pur lichid	5 grame.
Amestecă și conservă în vase de sticlă bine inchise.	

Spirit aromatic.

Spiritus aromaticus.

Franc. Alcool aromatique. — Germ. Aromatischer Spiritus.

Alcol aromatic, Spirit de melisă compus.

R. Oleu de melisă	6 grame.
Zest de cortice de lămâi recente .	200 grame.
Semințe de coriandru	400 grame.
Semințe de cardamom	100 grame.
Nucșore	100 grame.
Cortice de cinamomiu	100 grame.
Rădăcină de angelica	50 grame.

Dupe ce se vor tăia mărunt și semințele se vor sdobi, se törnă d'asupra

Alcol de 70°	3600 grame.
Apă	4800 grame.
Se va macera în timp de 12 ore, în urmă se destilă	3600 grame.

Spirit de camfor.

Spiritus camphoratus.

Franc. Alcool camphré.— Germ. Kamphergeist.

R. Camfor.	100 grame.
Alcol de 70°	900 grame.

Amestecă și lasă să stea la un loc recoros, agitând din când în când, până ce se va disolva tot camforul; după acesta filtrază și conservă în vase bine inchise.

Spirit de cochlearia.

Spiritus cochleariae.

Franc. Alcoolé de cochléaria. — Germ. Lottelkraut-Spiritus.

R. Oleu de cochlearia	1 gram.
Alcol de 70°	200 grame.

Se disolvă:

Spirit eterie.

Spiritus aetheris.

Franc. Ether sulfurique alcoolisé. — Germ. Aether-weingeist.

Licuorea lui Hoffmann.

R. Eter pur	100 grame.
Alcol de 90°	300 grame.

Se amestecă și se conservă într'un vas de sticlă bine inchis.

Liquid lăptede, incolor, de greutate specifică 0,820.

Spirit eteric cloro-ferie.

Spiritus ferri sesquichlorati aethereus.

Franc. Teinture éthierée de sesquichlorure de fer. —

Germ. Eisenchloridhältiger Aetherweingeist

Tinctura lui Bestuscheff.

R. Sescuiclorur de fer cristalizat . . . 15 grame.

Spirit eteric (Hoffmann) 180 grame.

Se amestecă într'un vas de sticlă albă bine inchis; se lasă câteva zile espus la răgele solei, având grije de a agita din când în când, până când lichidul se va decolora, apoi pune sticlele la un loc ferit de sole, bine inchise cu dop de sticlă.

Spirit de furnici.

Spiritus formicarum.

Franc. Alcoolé de fourmis. — Germ. Ameisen-Spiritus.

R. Acid formic idratat, de greutate specifică 1,222 2 grame.

Eter acetic 1 gram.

Alcol de 70° 97 grame.

Amestecă.

Spirit de lavandula.

Spiritus lavandulae.

Franc. Alcoolé de lavande. — Germ. Lavendelgeist.

R. Flori de lavandula uscate 350 grame.

Alcol de 70° 1500 grame.

Apă. 2000 grame.

Se maceră în timp de 12 ore, apoi se destilă.

Spirit de mentă piperată.

Spiritus menthae piperitae.

Franc. Alcoolé de menthe poivrée. — Germ. Pfefferminzgeist.

R. Oleu de mentă piperată 5 grame.

Alcol de 90° 95 grame.

Se amestecă și se filtrază.

Spirit de muștar.

Spiritus sinapis.

Franc. Alcoolé de moutarde. — Germ. Senfgeist.

R. Oleu eteric de muștar. 1 gram.

Alcol de 90° 50 grame.

Amestecă.

Spirit de sapun.

Spiritus saponatus.

Franc. Alcoolé de savon. — Germ. Seifengeist.

R. Săpun venețian 125 grame.

Alcol de 70° 750 grame.

Oleu de lavandula 2 grame.

Apă destilată 250 grame.

Se digeră, se filtră și apoi se conservă.

Spirit de sapun alcalin.

Spiritus saponis kalini.

Franc. Alcoolé de savon alcalin. — Germ. Kaliseifengeist.

R. Săpun de potasiu	200 grame.
Alcol de 90°	100 grame.
Spirit de lavandula	8 grame.
Solvă, filtră și conservă.	

Spongii comprimate.

Spongia pressa.

Franc. Éponge comprimée. — Germ. Press-Schwamm.

Burete presat.

Se ia bureți de mare în foii subțiri și curățiți prin fierbere în apă, se turtesc tare sub teasc, se înmorde apoi în mucilagine de gumă arabică, se pun din nou sub teasc între două scânduri și, în fine, se usuc.

Spongiile comprimate în bucăți conice se prepară în același mod, însă, după ce se înmordează în mucilagine de gumă arabică, se strâng cu sfără, pentru ca să ia forma cerută, și în urmă se usucă.

Sulf precipitat.

Sulfur praecipitatum.

Franc. Soufre précipité. — Germ. Schwefelmilch.

Lapte de puciösă.

R. Calciu caustic	500 grame.
Pune într'un vas de fer incăpător și adaogă	
Apă caldă	300 grame.

Dupe transformarea calcei în pulvere, adaogă

Sulf sublimat 1000 grame.

Apa ferbinte 12000 grame.

Ferbe o oră, amestecând din când în când cu o spatulă de lemn și adaogând la loc apa ce se evaporă; se ia în urmă de la foc, se lasă a sedimenta, se decantază într'un vas de pămînt, iar residiuluș se adaogă

Apa ferbinte 4000 grame.

Dupe ce ferbe din nou câte-va minute, decantază tot în același vas, amestecă ambele licuide, filtréză și apoi diluează încă cu

Apa 6000 grame.

Dupe acăsta se precipită prin

Acid cloridric pur, de 25%. 915 grame.

Precipitatul obținut se spală până când nu mai dă reacțiune cu azotatul de argint sau cu hârtie îmbibată cu acetat de plumb, și se usucă la o temperatură care să nu treacă peste +30° C.

Sulful precipitat se prezintă sub forma unei pulvere foarte fină, de coloare albă-gălbuiie sau bătând ceva în cenusu; conservat mai mult timp, ia reacțiune acidă, cu miros de gaz sulfidric. Încăldit pe o placă de platină, trebuie să se volatilize aprópe cu desăvîrșire.

Se conservă în vase bine inchise.

Tincturi.

Sub numele de tinctură se înțelege o soluție alcolică sau eterică, încărcată cu principii activi solubili ale unei sau mai multor substanțe medicamentouse, fie de natură vegetală, animală sau mai rar minerală.

Elementele constitutive ale unei tincture sunt alcoolul sau eterul și toate substanțele susceptibile a ceda ore-cară principii acestor licuide.

Tincturile sunt *simple*, când sunt preparate numai cu o singură substanță; ele se numesc *compuse*, când în compoziția lor intră mai multe substanțe.

Substanțele destinate pentru preparațiunea tincturilor trebuie să mai anteiu să fie uscate, pentru a depărta apa lor de vegetație și în urmă reduse într-o stare căt se poate mai mică, dividiendule, pentru ca veiculul să le poată pătrunde mai cu înlesnire.

Aceste substanțe se vor ține în contact cu veiculul un timp mai mult sau mai puțin îndelungat, după cum cedază mai ușor sau mai greu principiul lor solubil.

Tincturile se vor conserva în sticle bine închise și la locuri recorose.

În ce privesc tincturile care nu sunt prescrise în farmacopee, se va observa tot-dă-una proporțiunile următoare între substanță și veicul: pentru tincturile din substanțe eroice 1 : 10; iar pentru cele-alte 1 : 5.

Tinctura de absintiu compusa.

Tinctura absinthii composta.

Franc. Teinture d'absinthe composée. — Germ. Zusammengesetzte Wermuthtinctur.

R. Iarbă uscată de absintiu 50 grame.

Cortice de portocale 25 grame.

Rizomă de calam aromatic 10 grame.

Rădăcină de gențiana 10 grame.

Cortice de cinamomiu. 5 grame.

Taie rădăcinile, sdrobesc și în urnă pune să maceze cu

Alcol de 70° Q. S.

Strecoră și filtră.

Filtratul se fie de 500 grame.

Tinctura este de colore verde-inchisă.

Tinetura de aconit.

Tinctura aconiti.

Franc. Teinture d'aconit. — Germ. Sturmhuttinctur.

R. Tubere de aconit 10 grame.

Alcol de 70° Q. S.

Maceră 3 șile, störce și filtréză.

Produsul să fie de 100 grame.

Tinctură de colore galbenă-inchisă.

Tinetura de aloe.

Tinctura aloës.

Franc. Teinture d'aloës. — Germ. Aloëtinctur.

R. Aloe socotrină 50 grame.

Alcol de 70° Q. S.

Maceră 3 șile, având grije a agita din când în când, dupe aceea filtréză.

Produsul să fie de 500 grame.

Tinctură de colore verdue-inchisă.

Tinetura amara.

Tinctura amara.

Franc. Teinture amère.— Germ. Bittere Tinctur.

R. Foi de trifoiu fibrin 10 grame.

Iarbă de centaură 10 grame.

Rădăcină de gențiană 10 grame.

Cortice de portocale 10 grame.

Rădăcină de zedoaria	5 grame.
Carbonat de sodiu pur	5 grame.
Apă de scorțisoră spirtosă	Q. S.
Maceră 3 șile, strecoră și filtréză.	
Produsul să fie de	500 grame.
Tinctură de colóre verdue-inchisă.	

Tinctura anticolerina Davila.

Tinctura anticholerina.

R. Tinctură de cinamomiu	10 grame.
Oleu de mentă piperată	5 grame.
Amestecă și adaogă	
Tinctură de opiu compusă	5 grame.
Tinctură de revent alcoolică	10 grame.
Amestecă.	
Dosa pentru adulți, 10—15 picături la oră.	

Tinctura de arnica.

Tinctura arnicăe.

Franc. Teinture d'arnica. — Germ. Wohlverleitinctur.	
R. Rizome uscate de arnica	60 grame.
Foii uscate de arnica	30 grame.
Flori uscate de arnica	10 grame.
Tăiate și sdrobite, maceréză 3 șile cu	
Alcol de 70°	Q. S.
Störce, filtréză.	
Produsul să fie de	500 grame.
Colórea să fie verdui-inchisă.	

Tinetura de beladona.

Tinctura belladonnae.

Franc. Teinture de béladone. — Germ. Tollkirschen-tinctur.

R. Foî de beladona uscate 25 grame.

Maceréză 3 șile cu

Alcol de 70° Q. S.

Störce și filtréză.

Produsul să fie de 250 grame.

Să aibă colórea verde-cafenie.

Tinetura de benzoe.

Tinctura benzoës.

Franc. Teinture de benjoin. — Germ. Benzoëtinctur.

Se prepară din guma-resină de benzoe cu alcol concentrat, intocmai ca și tinctura de portocale.

Tinctura să fie gălbue-roșcată.

Tinetura de cantaride.

Tinctura cantharidum.

Franc. Teinture de cantharides. — Germ. Cantharidinentinctur.

R. Cantaride grosier pulverizate . . . 10 grame.

Maceră 3 șile cu

Alcol 90° Q. S.

Strecóră, filtréză.

Produsul să fie de 100 grame.

Colórea să fie galben-verde.

Tinctura de castoreu.**Tinctura castorei.**

Franc. Teinture de castoreum. — Germ. Bibergail-tinctur.

Se prepară din castoreu englez cu alcool concentrat, intocmai ca tinctura de portocale.

Colorea să fie roșie-inchisă.

Tinctura de catechu.**Tinctura catechu.**

Franc. Teinture de cachou. — Germ. Catechutinctur.

Se prepară din catechu, intocmai ca tinctura de portocale.

Să fie de coloare inchisă.

Tinctura de china.**Tinctura chinæ.**

Franc. Teinture de quinquina. — Germ. Chinatinctur.

Se prepară din cortice de china fuscă, intocmai ca tinctura de portocale.

Să fie de coloare roșie-inchisă.

Tinctura de china compusă.**Tinctura chinæ composita.**

Franc. Teinture de quinquina composée. — Germ.

Zusammengesetzte Chinatinctur.

R. Cortice de china fuscă 60 grame.

Rădăcină de gențiana 20 grame.

Cortice de portocale	20 grame.
Cortice de cinamomiu	10 grame.
Maceră în timp de 6 zile cu	
Alcol de 70°	Q. S.
Strecoră și filtrată.	
Produsul să fie de	500 grame.
De coloare roșie-inchisă.	

Tinctura de cinamomiu.

Tinctura cinnamomi.

Franc. Teinture de cannelle.— Germ. Zimmertinctur.

Se prepară din cortice de cinamomiu, intocmai ca tinctura de portocale.

Să fie de coloare roșie-inchisă.

Tinctura de colchic.

Tinctura colchicii.

Franc. Teinture de colchique.— Germ. Zeitlosentinctur.

Se prepară din semințele de colchic, intocmai ca tinctura de aconit.

Să fie de coloare galbenă.

Tinctura de colocintiu.

Tinctura colocynthidis.

Franc. Teinture de coloquintide.— Germ. Koloquintentinctur.

Se prepară din fructe de colocintiu, intocmai ca tinctura de aconit.

Colorea să fie galbenă.

Tinetura de digital.**Tinctura digitalis.**

Franc. Teinture de digitale. — Germ. Fingerhuttinctur.

Se prepară din foî de digital, intocmai ca tinctura de aconit.

Să fie de coloare verde-inchisă.

Tinetura de digital eterica.**Tinctura digitalis aetherea.**

Franc. Teinture éthérée de digitale. — Germ. Aetherische Fingerhuttinctur.

Se prepară din foile de digital cu spirt eteric, intocmai ca tinctura de aconit.

Colorea să fie verde.

Tinetura de eucalipt.**Tinctura eucalypti.**

Franc. Teinture d'eucalyptus. — Germ. Eucalyptus-tinctur.

Se prepară din foile de eucalipt, intocmai ca tinctura de portocale.

Să fie de coloare verduie-inchisă.

Tinetura de gențiana.**Tinctura gentianae.**

Franc. Teinture de gentiane. — Germ. Enziantinctur.

Se prepară din rădăcină de gențiană, intocmai ca tinctură de portocale.

Colorea să fie gălbui-roșcată.

Tinctura de gogoși de ristic.

Tinctura gallarum.

Franc. Teinture de noix de galle.— Germ. Galläpfel-tinctur.

Se prepară din gogoși de ristic, întocmai ca tinctura de portocale.

Colorea să fie galbenă-inchisă.

Tinctura de ialapa compusa.

Tinctura jalapae composita.

Franc. Eau-de-vie allemande. — Germ. Zusammengesetzte Jalapatinctur.

R. Rădăcină de ialapa	80 grame.
Rădăcină de ipomoea turpethum .	10 grame.
Scamonia de Alep	20 grame.
Alcol de 60°	960 grame.

Tăiate și sdrobite, maceréză într'un vas inchis în timp de 10 zile, agitând din când în când, filtréză.

Tinctura de iod.

Tinctura jodii.

Franc. Teinture d'iode.— Germ. Jodtinctur.

R. Iod pur	10 grame.
Alcol de 90°	150 grame.

Solvă.

Să fie de coloare roșie-inchisă și păstrată în flacone colorate.

Acéstă tinctură trebuie să fie tot-d'a-una preparată prospetă.

Tinctura de ipecacuana.**Tinctura ipecacuanhae.**

Franc Teinture d'ipécacuanha. — Germ. Brechwurzel-tinctur.

Se prepară din rădăcină de ipecacuana, întocmai ca tinctura de aconit.

Să fie de coloare galbenă-inchisă.

Tinctura de malat de fer.**Tinctura malatis ferrri.**

Franc. Teinture de mars pommé. — Germ. Aepfelsaure Eisentinctur.

R. Extract de malat de fer 20 grame.

Solvă în

Apă de cinamomiu alcolică 100 grame.

Filtréză.

Colorea négră.

Tinctura de mira.**Tinctura myrrhae.**

Franc. Teinture de myrrhe.— Germ. Myrrhentinctur.

Se prepară din guma resină de miră cu alcol, întocmai ca tinctura de portocale.

Să fie de coloare galbenă-roșcată.

Tinctura de mose.**Tinctura moschi.**

Franc. Teinture de musc.— Germ. Moschustinctur.

R. Mosc 10 grame.

- Alcol de 70° 100 grame.
 Maceréză de ce dile,
 Filtréză, produsul să fie de . . . 100 grame.
 Colórea să fie roșie-închisă.

Tinetura de nuca vomica.

T i n e t u r a n u c i s v o m i c a e.

Franc. Teinture de noix vomique. — Germ. Brechnuss-tinctur.

Se prepară din nuca vomică (turta-lupuluř), întocmai ca tinctura de aconit.

Colórea să fie galbenă.

Tinetura de opiu compusa.

T i n e t u r a o p i i c r o c a t a.

Franc. Laudanum de Sydenham.— Germ. Safranhaltige. Opiumtinctur.

Laudanul lui Sydenham.

R. Safran 50 grame.
 Apă de cinamomiu spirtosă . . . Q. S.
 Maceră 3 dile intr'un vas bine închis; stórce și licuidul să fie de 500 grame.

Adaogă

Opiu oficinal, uscat și pulverizat . 50 grame.
 Maceră din nou 8 dile, agitând din când în când, stórce, filtréză.
 Produsul să fie de 500 grame.
 Colórea să fie gălbuiie-roșie închisă.

Tinctura de opiu simplă.**Tinctura opii simplex.**

Franc. Teinture d'opium. — Germ. Einfache
Opiumtinctur.

R. Opiu oficinal, uscat și pulverizat . . . 50 grame.
Alcol de 70° Q. S.

Maceră 8 șile, agitând din când în când, störce și filtréză.

Produsul să fie de 500 grame.
Colórea roșie-inchisă.

Tinctura de portocale.**Tinctura aurantii.**

Franc. Teinture d'écorce d'orange.— Germ. Orangen-
schalentinctur.

R. Flavedină recentă de cortice de por-
tocale 100 grame.
Alcol de 70° Q. S.

Maceră 3 șile, strecoră și filtră.

Produsul să fie de 500 grame.
Colórea să fie galbenă.

Tinctura de portocale amari.**Tinctura aurantii amara.**

Franc. Teinture d'écorce d'orange amère. — Germ.
Bittere Orangenschalentinctur.

Se prepară din flavedina de cortice de portocale amari,
întocmai ca tinctura de portocale.

Colórea să fie galbenă.

Tinctura de ratania.**Tinctura ratanhiae.**

Franc. Teinture de ratanhia. — Germ. Ratanhia-tinctur.

Se prepară din rădăcină de ratania, întocmai ca tinctura de portocale.

Colorea să fie roșie-inchisă.

Tinctura de revent.**Tinctura rhei.**

Franc. Teinture de rhubarbe. — Germ. Rhabarber-tinctur.

R. Rădăcină de revent, grosier pulverizată. 50 grame.

Maceră 3 țile cu
Alcol de 70° Q. S.

Strecoră, filtréză.
Produsul să fie de 250 grame.

Colorea roșie-inchisă.

Tinctura de revent vinósa.**Tinctura rhei vinosa Darelli.**

Franc. Teinture de rhubarbe vineuse. — Germ. Wein-geistige Rhabarbertinctur.

Tinctura de revent a lui Darelli.

R. Rădăcină de revent, grosier pulverizată 40 grame.

Cortice de portocale	10 grame.
Semințe de cardamom	5 grame.
Maceră 3 șile cu	
Vin de Malaga	Q. S.
Störce, colatura obținută să fie de .	450 grame.
Solvă,	
Sachăr pulverizat	60 grame.
Dupe solvarea complectă, filtréză.	
Produsul să fie de	500 grame
Colore inchisă.	

Tinctura de safran.

Tinctura croci.

Franc. Teinture de safran.— Germ. Safrantinctur.

Se prepară din safran galic, intocmai ca tinctura de aconit.

Colorea să fie portocalie-inchisă.

Tinctura de scila.

Tinctura scillae.

Franc. Teinture de scille. — Germ. Meerzwiebeltinctur.

Se prepară din scuame de scila, uscate și tăiate, intocmai ca tinctura de aconit.

Colorea să fie galbenă.

Tinctura de stafisagria.

Tinctura staphisagriæ.

Franc. Teinture de staphisaigre. — Germ. Läusesamentinctur.

Se prepară din semințele de stafisagria, intocmai ca tinctura de portocale.

Tinetura de valeriana.

Tinctura valerianae.

Franc. Teinture de valérianе. — Germ. Baldriantinctur.

Se prepară din rădăcină de valeriană, întocmai ca tinctura de portocale.

Colorea să fie roșcată-inchisă.

Tinetura de valeriana eteriea.

Tinctura valerianae aethereæ.

Franc. Teinture de valérianе éthérée.—Germ. Aetherische Baldriantinctur.

Se prepară din rădăcină de valeriană cu spirt eteric, întocmai ca tinctura de portocale.

Colorea să fie galbenă.

Ungvente.

Se numesc ungvente medicamentele destinate pentru uzul estern, având consistență mole și compuse de un corp gras, resină și un principiu medicamentos.

Pentru prepararea ungventelor, se topesc împreună substanțele grase și resinose, se strecor print' o pânză pentru a separa impuritățile, în urmă se amestecă pentru o răcire complectă. Resinele trebuesc topite mai înteiū în puțină terebentină. Când intră în compoziția ungventelor substanțe odorante și volatile, ele se adaog la finele operațiunei; acăstă regulă trebuie observată pentru camfor și oleurile volatile.

Când se încorporă în ungvente pulvere, ele trebuesc să fie fără fine, triturate sau porfirizate cu puțin oleu.

Unguent de acetat de plumb.

Unguentum plumbi.

Fran. Onguent d'acétate de plomb. — Germ. Bleisalbe.

R. Axungiă 380 grame.

Céră albă 80 grame.

După ce se vor topi se strecără, și recinduse se adaogă

Acetat de plumb depurat 10 grame.

Disolvat în

Apă destilată 30 grame.

Se amestecă bine.

Să fie de coloare foarte albă.

Unguent aromatic.

Unguentum aromaticum.

Franc. Onguent aromatique.— Germ. Aromatischesalbe.

Pomadă aromatică.

R. Iarbă uscată de absintiu 60 grame.

Alcol de 70° 150 grame..

Iarbă se pisăză, se amestecă cu alcoolul, transformânduse într-o pastă mole; se digeră câteva ore și în urmă se ferbe cu

Axungiă. 500 grame,
până când va peri totă umiditatea; apoi se störce, se strecără și se topesc,

Céră galbenă 120 grame.

Oleu de dafin 60 grame.

Se strecără din nou și după recire se adaogă

Oleu de ienupere 5 grame.

Oleu de mentă piperată 5 grame.

Oleu de rosmarin 5 grame.

Oleu de lavandula 5 grame.

Se amestecă.

Se fie de colore verde.

Unguent bazilie.

Unguentum basilicum.

Franc. Onguent basilicum. — Germ. Königssalbe.

R. Céră galbenă 300 grame.

Seu de óie 300 grame.

Terebentină comună 300 grame.

Colofoniu 600 grame.

Axungiă. 900 grame.

Se topesc la o căldură moderată, se strecoră și se amestec până la recire.

Să fie de colore cafenie-deschisă.

Unguent de beladona.

Unguentum belladonnae.

Franc. Pommade de belladone. — Germ. Belladonna-salbe.

R. Extract de beladonă 1 gram.

Solvă într'un mortariu de porcelan, cu ajutorul a cătorva picături de alcool diluat și adaogă

Unguent simplu 9 grame.

Amestecă.

Se prepară când se cere.

Unguent de calomel.

Unguentum calomelanos.

Franc. Pommade de calomel. — Germ. Calomelsalbe.

R. Protoclorur de mercuriu 2 grame.

Ungvent simplu 18 grame.

Amestecă.

Se prepară de câte ori cere trebuință.

Unguent citrin.

Unguentum althaea e.

Franc. Onguent d'althaea. — Germ. Eibischsalbe.

R. Axungiă 750 grame.

Rădăcină de curcuma, fin pulverizată, 10 grame.

Apă 60 grame.

Se ferb împreună la o căldură moderată până când se va pierde umiditate, apoi se adaogă

Céră galbenă 120 grame.

Colofoniu 90 grame.

Terebentină comună. 30 grame.

Se încălțesc până când se solvă céra și resina, se adăogă terebentină, apoi se strecoră și se agită până când se răcesce.

Unguent de diachilon Hebra.

Unguentum diachylon.

Franc. Onguent de diachylon. — Germ. Diachylonsalbe.

R. Emplastru diachilon simplu 20 grame.

Oleu de olive 20 grame.

Topesce la o căldură moderată, törnă într'un mortariu de porcelan, agitând până când se răcesce, apoi adaogă
Oleu de lavandula 10 gotte.

Să fie móle.

Se prepară de câte ori cere trebuința.

Unguent emolient.

Unguentum emollientis.

Franc. Onguent emollient. — Germ. Erweichende Salbe.

Unguentul lui Galien, Unguent de spermacet.

R. Céră albă 30 grame.

Spermacet 60 grame.

Oleu de amigdale dulci 240 grame.

Dupe ce se vor licueface, se lasă să se răcescă și se adaugă

Apă de roze 60 grame.

Agită până la recire.

Să fie móle și de colóre albă.

Unguent de glicerina.

Unguentum glycerini.

Franc. Glycéré d'amidon. — Germ. Glycerinsalbe.

R. Amil 6 grame.

Apă destilată 3 grame.

Glicerină pură 90 grame.

Trituréză amilul cu apă, adaugă glicerină și încălădesce, agitând necontenit până când se va obține o masă gelatinósă și diafană.

Unguent de iodur de potasiu.**Unguentum kali i odati.**

Franc. Pommade d'iodure de potassium. — Germ.
Iodkaliumsalbe.

R. Iodur de potasiu 5 grame.

Solvă în cea mai mică cantitate posibilă de apă destilată, adaogă

Axungiă benzoată 40 grame.

Amestecă bine.

Se prepară de câte ori cere trebuința.

Unguent de iodur de potasiu iodurat.**Unguentum kali i odati cum jodo.**

Franc. Pommade d'iodure de potassium ioduré. —

Germ. Iodhaltige Jodkaliumsalbe.

R. Iod pur 1 gram.

Iodur de potasiu. 5 grame.

Disolvă într'o mică cantitate de apă destilată și adaogă

Axungiă benzoată 40 grame.

Amestecă bine.

Se prepară când se cere.

Unguent mercurial forte.**Unguentum hydrargyri forte**

Franc. Onguent mercuriel double. — Germ. Starke
Quecksilbersalbe.

R. Mercuriu 100 grame.

Oleu de cacao 50 grame.

Axungiă benzoată 50 grame.

Fré că-le intr'un mortariu de porcelan până la perfectă divisiune a mercuriului.

Se conservă în vase de sticlă sau de porcelan.

Unguent mercurial simplu.

U n g u e n t u m h y d r a r g y r i m i t i u s.

Franc. Pommade mercurielle simple. — Germ. Einfache Quecksilbersalbe.

Unguent napoitan.

R. Mercuriu 300 grame.

Ungvent mercurial simplu vechiū 50 grame.

Seu de óie 200 grame.

Axungiă benzoată 400 grame.

Fré că mercuriul cu ungventul vechiū până la perfectă divisiune, adaogă în urmă seul și axungia benzoată, to-pite și răcite pe jumătate, amestecă bine.

Să fie de colóre albastră-cenușie, să nu se pótă distinge cu ochii globuletele de mercuriu.

Unguent de mercuriu roșu.

U n g u e n t u m h y d r a r g y r i r u b r u m.

Franc. Pommade de précipité rouge. — Germ. Rothe Quecksilbersalbe.

R. Oxid roșu de mercuriu. 5 grame.

Ungvent simplu 50 grame.

Amestecă bine.

Unguent populeu.

U n g u e n t u m p o p u l e u m .

Franc. Pommade de peuplier. — Germ. Pappelknospen-salbe.

Pomada de muguri de plop

R. Muguri de plop uscați recent	150 grame.
Foī de papaver	100 grame.
Foī de beladona	100 grame.
Foī de hiosciam	100 grame.
Axungiă benzoată	1000 grame.

Pisără plantele și ferbe până la disparițunea umedeleti; în urmă se störce și strecără.

Se va prepara ca oleurile cocte.

Unguent simplu.

U n g u e n t u m s i m p l e x .

Franc. Onguent simple. — Germ. Einfache Salbe.

R. Axungiă benzoată	400 grame.
Céră albă	100 grame.

După ce se vor topi, strecără și amestecă, agitând necontenit, până se va răci.

Unguent stibiat.

U n g u e n t u m s t i b i a t u m .

Pomada lui Autenrieth.

Franc. Pommade stibiée. — Germ. Brechweinsteinsalbe.

R. Tartar emetic pulverizat fin, fără în-	
trebuințarea apei.	10 grame.

Axungiă benzoată 30 grame.

Se amestecă forte bine.

Se prepară când cere trebuință.

Unguent sulfurat.

Unguentum sulfuratum.

Franc. Pommade soufrée. — Germ. Schwefelsalbe.

Unguentul lui Helmerich.

R. Sulf sublimat	10 grame.
Carbonat de potasiu	5 grame.
Apă destilată	5 grame.
Oleu de olive	5 grame.
Unguent simplu	35 grame.

Amestecă bine pentru obținerea unui ungvent omogen.

Vinuri medicinale.

Vinurile medicinale sunt preparațiuni care se obțin prin acțiunea disolvantă a vinului asupra unei sau mai multor substanțe medicamentouse, care conțin principiul solubil în acest veicul.

Vinurile întrebunțate pentru aceste preparațiuni trebuie să fie alese din cele mai pure, naturale și generoase.

Vinurile vechi, roșii și albe, din țară, sunt fără bune pentru aceste preparațiuni.

Vinurile medicinale trebuie preparate la temperatura ordinată și în vase închise.

Dupe o macerațiune mai mult sau mai puțin îndelungată, după natura substanțelor, se strecoră prin stârcere și productul obținut se filtrază.

Vinurile medicinale trebuie pastrate în vase bine închise și la loc recoros.

Vin aromatic.**Vinum aromaticum.**

Franc. Vin aromatique.— Germ. Aromatischer wein.

R. Specii aromaticice 50 grame.

Vin roșu vechiū 500 grame.

Spirit aromatic 50 grame.

Se maceră 5 dile, apoi se störce și se filtră.

Să fie limpede și de colore roșie-cafenie.

Vin de china.**Vinum chinæ.**

Franc. Vin de quinquina.— Germ. Chinawein.

R. Cortice de china cenușie 60 grame.

Alcol de 70° 120 grame.

Maceră 24 ore; după aceea adaogă

Vin roșu vechiū 1000 grame.

Maceră 8 dile, apoi strecoră, störce și filtră.

Tot asemenea se va prepara vinul de china cu Malaga.

Vin de colombo.**Vinum columbae.**

Franc. Vin de colombo. — Germ. Colombowein.

R. Rădăcină de colombo 30 grame.

Vin roșu vechiū 1000 grame.

Sdrobesce rădăcina în pulvere groscioră, maceréză în vase inchise cu vin roșu în timp de 10 dile, strecoră și filtră.

Vin de gențiana.**Vinum gentianae.**

Franc. Vin de gentiane. — Germ. Enzianwein.

R. Rădăcină de gențiana	30 grame.
Alcol de 70°	60 grame.
Vin roșu vechiū	1000 grame.

Maceréză rădăcina cu alcol în vase închise, dupe 24 ore adaogă vinul, lasă să macereze încă 10 șile, strecără și filtréză.

Vin stibiat.**Vinum stibiatum.**

Franc. Vin émétique. — Germ. Brechwein.

R. Tartrat de potasiu și de antimoniu	1 gram.
Vin de Malaga	250 grame.
Solvă și conservă în vase de sticlă bine închise.	

PARTEA III.

FARMACIA VETERINARĂ.

Acid cianidric.

R. Cianur de potasiu 3 grame.
Alcol diluat 62 grame.
Acid tartaric pulverizat 7 grame.
Solvă și lasă să se răcescă, agită forte, decantază și apoi conservă licuidul în sticle negre sigilate. (Hager)
Acăstă soluție conține aproximativ 2% acid cianidric.

Acid cromic.

(A se vedea partea chimică).

Aloe licuid.

R. Aloe socotrina 10 grame.
Apă 87 grame.
Carbonat de sodiu 2 grame.
Amoniac licuid 1 gram.
Se disolvă mai întâi carbonatul de sodiu în apă, apoi se disolvă aloele, și în urmă se adaugă amoniacul.
Licuidul să fie limpede.

Baia arsenicală Tessier.

R. Acid arsenios pulverizat	150 grame.
Sulfat de fer	1000 grame.
Apă	10 litri.

Ferbe până se va reduce la a treia parte, adaogă apoi apă în proporție cu cea evaporată, lăsând a ferbe încă câteva minute, după răcire se tornă în vasul destinat pentru baie.

Cantitatea este destinată pentru 10 oî.

Durata băiei este de 5 minute pentru fie-care oie.

Baia arsenicală Trasbot.

R. Acid arsenios pulverizat	1000 grame.
Sulfat de zinc din comerciu	5000 grame.
Aloe	500 grame.
Apă	100 litri.

Se ferbe acidul arsenios în apă până ce se disolvă. Adaogă apoi sulfatul de zinc și aloele, solvat mai întâi în apă caldă.

Cantitatea este calculată pentru 10 oî.

Durata băiei este de 5 minute pentru fie-care oie.

Acăstă preparație înlocuște baia lui Tessier.

Baia de tutun.

R. Foi de tutun ordinar	375 grame.
Sulf pulverizat	375 grame.
Apă	19 kilograme.

Se face mai întâi decoctia de tutun, se strecără, apoi se adaogă sulful, mestecând bine.

Durata băiei este de 3—4 minute.

Temperatura ce trebuie să aibă este de +49°.C.

Bol antielmintic pentru cai.

R. Aloe socotrina	15 grame.
Calomel	4 grame.
Zingiber pulverizat	8 grame.
Săpun comun	8 grame.
Oleu empireumatic	15 grame.
Amestecă și faceți două boluri.	

Bol cataral.

R. Opiu	5 grame.
Camfor	5 grame.
Anason pulverizat	5 grame.
Miere	Q. S.

Se face un bol.

Bol purgativ.

R. Aloe socotrina pulverizat	} din fie-care părți egale.
Săpun comun	

Amestecă și cu ajutorul apei, a face o masă din care se prepară boluri, pentru animale mari până la 25 grame fie-care, iar pentru cele mici de 1 gram.

Bol purgativ englez pentru cai.

R. Aloe pulverizat	500 grame.
Oleu de anason	15 grame.
Guma-gută	60 grame.
Săpun comun	120 grame.
Miere	Q. S.

Se amestecă și se face boluri de 30 grame fie-care, conspergează cu pulvere de licuiriție.

Se dă 1, 2 și chiar 3, pentru un cal.

Bol vermifug.

R. Aloe socotrina în pulvere	16 grame.
Filix-mas în pulvere	32 grame.
Oleu empireumatic	32 grame.
Asa fetida	16 grame.
Guma-gută	4 grame.

Se face două boluri.

Cerat simplu.

(A se vedea partea preparate farmaceutice).

Coaltar pulverizat.

R. Sulfat de calciu calcinat	50 grame.
Coaltar	1 gram.

Se amestecă bine într'un mortariu, apoi se pune în sticle bine inchise, spre a fi conservat.

Colir cu atropina.

R. Sulfat de atropină	10 centigrame.
Sulfat de zinc pur cristalizat .	50 centigrame.
Apă de roze	125 grame.

Solvă.

A se prepara numai la cerere.

Colir cu nitrat de argint.

R. Nitrat de argint cristalizat . .	10 centigrame.
Laudan Sydenham	1 gram.
Apă de roze	125 grame.

Solvă și amestecă.

A se prepara numai la cerere.

Colir opiacău.

- R. Apă de roze 100 grame.
 Extract de opiu. 15 centigrame.
 Se amestecă.
 A se prepara numai la cerere.

Corn artificial Defays.

- R. Gumă resină de amoniac 1 parte.
 Guta-perca 2 părți.
 Topescele pe baia de apă.
 Vara se ia părți egale din fie-care substanță.

Extract sau roob de ienupere.

- R. Bobile de ienupere 20 grame.
 Apă ferbinte. 80 grame.
 Se face mai întâi infuziune, apoi strecoră, störce și evaporă până ce dobândescă consistența unui extract de al doilea grad, apoi adaogă
 Glicerină 5 grame.

Fricțiunea Braey-Clarek.

- R. Oleu de olive 45 grame.
 Camfor 1 gram.
 Oleu de terbentină 1 gram.
 Amoniac lichid 6 grame.
 Apă 948 grame.

Disolvă mai întâi camforul, apoi amestecă cu oleu terebentena și amoniac, amestecândule apoi tóte cu apă.

Funingine.

Substanță négră, lucitóre, având miros de păcură și sum; gust amar și empireumatic.

Se depune pe părțile inferioare ale coșurilor, prin ardearea lemnelor. Scósă dupe coșuri, este în tot-d'a-una amestecată cu nisip, calce și praf. Liberată, pe cât este posibil, de aceste amestecături și prefăcută într'o pulvere mediocru fină, este fórte apreciată pentru uzul veterinar.

Glicerina iodata.

R. Tinctură de iod 10 graine.

Glicerină pură 40 grame.

Amestecă.

A se prepara la cerere.

Guta-perea.

Isonandra gutta, arbore din familia sapotaceelor.

Suc lăptos ce se scurge prin incisiuni făcute în acest arbore, și care se întăresce în contact cu aerul.

Liniment calcar.

R. Oleu de olive 100 grame.

Apă de calce 800 grame.

Amestecă.

Lieuórea lui Gamgée.

R. Sublimat coroziv 15 grame.

Alcol concentrat. 104 grame.

Acetat de plumb bazic solut . . . 30 grame.

Acid cloridric (1,12) 1 gram.

Solvă sublimatul în alcol, adaogă acetatul de plumb și apoî instilă acidul cu precauțiune.

Lieuórea lui Villate.

- R. Sulfat de cupru cristalizat 15 grame.
 Sulfat de zinc pur cristalizat 15 grame.
 Acetat de plumb bazic solut 30 grame.
 Acet alb 200 grame.

Solvă sărurile în acet, adaogă acetatul de plumb bazic și amestecă repede.

Acéstă preparațiune separânduse prin repaos, se recomandă a se agita bine vasul în momentul eliberării.

Mixtura antiseorbutica.

- R. Miere pură. 30 grame.
 Tinctură de cochlearia 10 grame.
 Tinctură de chină 10 grame.

Se amestecă bine împreună.

Oleu cantaridat.

- R. Pulvere de cantaride 1 gram.
 Oleu de olive 16 grame.
 Se digeră mai întâi 24 ore pe baia de apă, apoi störce, strecöră și filtréză.

Oleu empireumatic.**Oleu de corn de cerb.**

Product al destilațiunei uscate al óselor arse și substanțe din corn.

Se presintă sub forma unui licuid grosier de colore négră-inchisă, netransparent, cu miros propriu, empireumatic, amoniacal și iute, gust gretos, forte amar. Este mai ușor ca apa și în care este ceva solubil. El însă se solvă forte bine în trei părți alcol.

Oleu fosforat.

R. Fosfor 1 gram.

Oleu de olive 100 grame.

Se pune fosforul și oleul într'o sticlă care se aşează într'o baie de apă, clătinduse fără des până la solvarea fosforulu. Se lasă apoī să se răcăescă și se decanteză cu prudență.

Oleu de naftol.

R. Naftol beta 10 grame.

Oleu de olive 100 grame.

Se disolvă mai întâi naftolul în puțin eter, apoī adăugă oleul puțin căldicel și se amestecă bine.

Oleu vezicant.

R. Oleu de ficat de pesce (galben) . . 20 grame.

Resină de euforbiu în pulbere . . 1 gram.

Cantaride în pulbere 2 grame.

Amestecă și lasă pulverile să digereze pe baia de apă 2—3 ore, în urmă se filtrăză.

La oleul vezicant dublu se indoiesc cantitățile de euforbiu și cantaride.

Pasta lui Canquois.

R. Clorur de zinc 32 grame.

Oxid de zinc 8 grame.

Făină de grâu uscată la +100°C. . 24 grame.

Apă 4 grame.

Se amestecă, adăogând apoī apa spre a forma o pastă solidă; se intinde pe o placă de marmură spre a forma un strat gros de 2 milimetru, tăinduse apoī în bucăți de dimensiuni diferite, se conservă în vase bine inchise.

Pilule coreice pentru caini.

- R. Sulfat de chinină 1 gram.
 Valeriană în pulvere 5 grame.
 Extract de valeriană. Q. S.
 Se face 20 pilule, administrânduse 2—4 pe zi.

Pilule tenifuge pentru caini.

- R. Rădăcină de Filix-mas în pulvere, 15 centigrame.
 Calomel 40 centigrame.
 Guma gută. 20 centigrame.
 Sirop simplu Q. S.
 Se face 3 pilule, spre a se administra la interval de una
 oră fie-care.

Pomada lui Autenrieth.

- R. Emetic porfirizat 1 parte.
 Axungiă 2 părți.
 Amestecă.

Pomada lui Helmerich.

- R. Carbonat de potasiu 1 parte.
 Sulf sublimat 2 părți.
 Axungiă 7 părți.
 Amestecă mai întâi pulverile bine, apoi incorporéază
 cu grăsimea.

Pomada iodurata.

- R. Iod 1 gram.
 Iodur de potasiu 3 grame.
 Apă 3 grame.
 Axungiă 24 grame.

Disolvă iodul și sarea în apă, adăogă apoi axungia, mestecând bine.

Pomada de iodur de potasiu.

R. Iodur de potasiu	10 grame.
Vaselină	80 grame.

Se disolvă sarea în puțină apă, adăogând apoi vaselina, se amestecă bine împreună.

Pomada de iodoform.

R. Cerat simplu	30 grame.
Iodoform	4 grame.

Se amestecă.

Pomada de Lyon.

R. Precipitat roșu	1 gram.
Vaselină	16 grame.

Se amestecă.

Pulvere de cărbune și china.

R. Cărbune vegetal pulverizat	100 grame.
Cortice de chină în pulvere fină. . .	20 grame.
Se amestecă.	

Pulvere galactopoetica.

R. Semințe de anason sau coriandru . . .	4 părți.
Semințe de cascarila	4 părți.
Cortice de cinamomiu în pulvere. . . .	4 părți.
Bicarbonat de sodiu.	1 parte.
Sulfat de sodiu.	1 parte.

Se pulveriză mai întâi bine tóte substanțele, apoi se amestecă tóte într'un mortariu. Se conservă în vase bine inchise.

Sirop de nerprun.

R. Suc de bóbă de Rhamnus catharticus, 1 parte.

Sachăr 1 parte.

Se ferbe împreună până dobândescă consistența siruposă. Apoi lăsând să se recescă, se pune în vase bine inchise spre a se conserva.

Soluție de sublimat coroziv comp.

R. Sublimat coroziv 1 gram.

Camfor 2 grame.

Alcol 16 grame.

Se amestecă.

Tinetura de euforbiu.

R. Resină de euforbiu 10 grame.

Alcol concentrat 100 grame.

Se digeră 3 dile, apoi filtrază.

Tinetura vezicanta Bagge.

R. Oleu de croton tigliu 1 gram.

Alcol 20 grame.

Eter 20 grame.

Se amestecă.

Se prepară numai la cerere.

Unguent bazilie.

R. Pecură licuidă de Norvegia 1 parte.

Céră galbenă 1 parte.

Colofoniu 1 parte.

Oleu de olive 4 părți.

Se topesce mai întâi colofoniul împreună cu păcure prin căldură moderată, apoi se adaogă céra și oleul, amestecând bine până la complecta lor recire.

Unguent digestiv.

R. Terebentină	32 grame.
Gălbenuș de ou.	unu.
Oleu de olive	8 grame.
• Se incorporă terebentina cu gălbenușul de ou, apoi se adaogă oleul, puțin câte puțin, amestecându-le bine împreună.	
- Se poate înlocui gălbenușul cu miere.

Unguent egiptiac.

R. Acetat de cupru	20 grame.
Acet ordinar din vin	20 grame.
Miere	40 grame.
Se pune totă într'un vas de cupru, se aşează pe foc, și se amestecă neîncetat până ce masa medicamentului ia o coloare roșie și consistența mierii.	

Acăstă preparațiune separânduse prin repaos, se recomandă a se agită bine vasul la eliberare.

Unguent prezervativ al unghiilor.

R. Seu de bou	100 părți.
Axungiă	100 părți.
Creozot	1 parte.
Oleu de cadin	10 părți.

Se topesce mai întâi grăsimile, apoi se amestecă bine cu oleul și creozotul.

Vezicătore oficinală.

R. Pecură licuidă de Norvegia	8 grame.
Pice resină	8 grame.
Céră galbenă	6 grame.
Oleu de olive	24 grame.
Cantaride în pulvere	12 grame.
Euforbiu în pulvere	4 grame.

Se incorporă mai întâi cele două pecuri, apoi se taie cera în bucăți mici spre a se topi. Odată cera topită, se adaugă oleul, se amestecă bine, apoi se strecără prin o sită de păr. Se adaugă apoi cantaridele, euforbiul și puțină apă, lăsând să ferbă până se evaporizează apa, în care timp se amestecă necontenit. Apoi luânduse de la foc, se adaugă cele 2 pecuri, mestecând până la complecta rețire a masei medicamentului, când și dobândesc oarecare consistență.

Vezicătore Trasbot.

R. Benzină	60 grame.
Oleu de cadin	20 grame.
Coaltar	20 grame.

Se amestecă mai întâi coaltarul cu oleul de cadin într'un mortariu, se adaugă apoi benzina, mestecând bine împreună.

Vezicătore Brunet.

R. Ungvent bazilic	50 grame.
Cantaride în pulvere	10 grame.
Euforbiu în pulvere	5 grame.
Oleu de croton tigliu	1 gram.

Se amestecă mai întâi pulverile cu ungventul, apoi se adaugă crotonul, continuând a mesteca până la complecta incorporare în masa preparației.

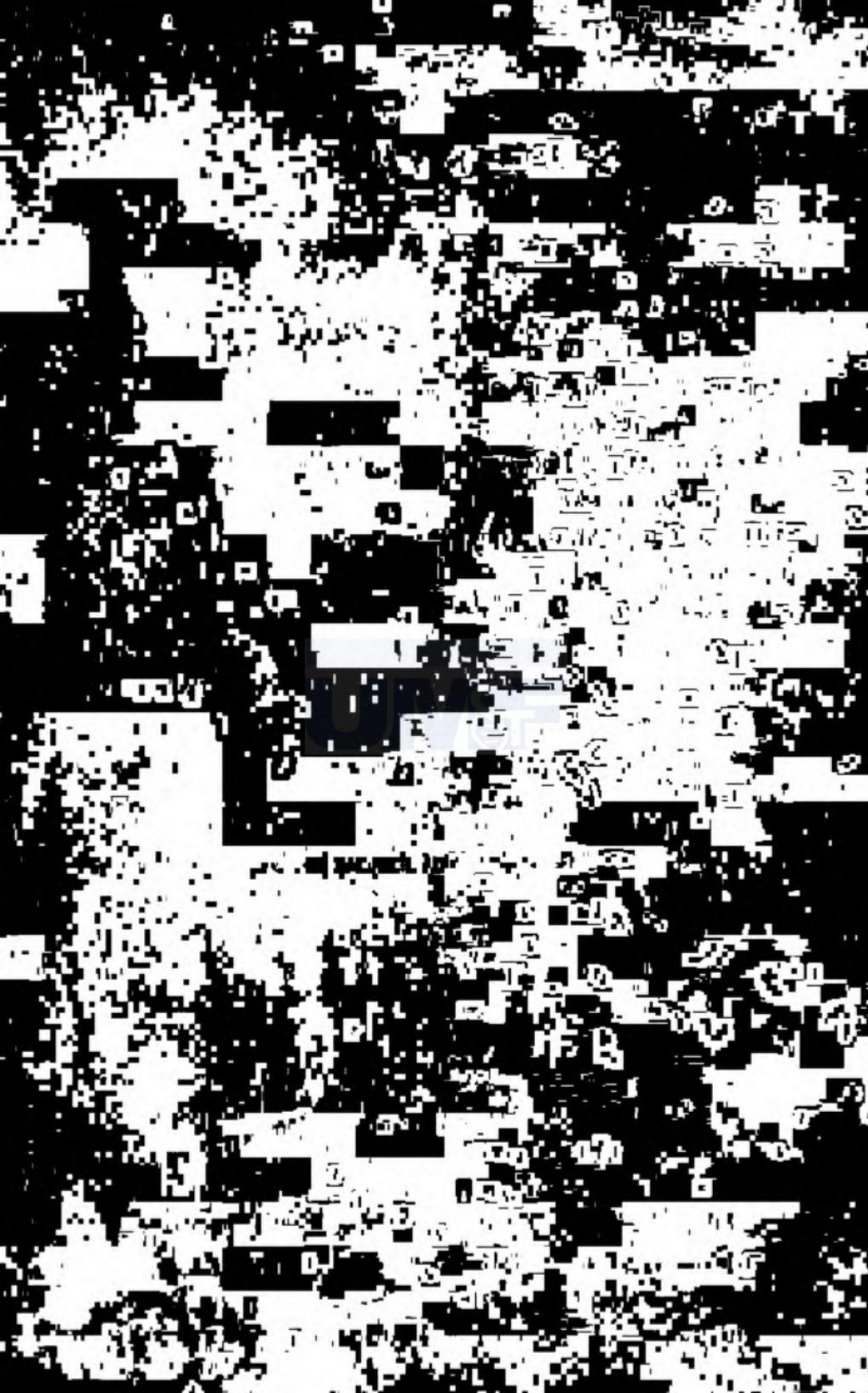

TABELA I.

GREUTĂȚI ȘI MĂSURI IN SISTEMUL METRIC.

1° Măsuri de greutăți.

Un miligram, egal cu o mia parte dintr'un gram	0,001 gram.
Un centigram, egal cu o suta parte dintr'un gram	0,01 gram.
Un decigram, egal cu a decea parte dintr'un gram	0,1 gram.
Un gram, egal cu greutatea unui cen- timetru cub de apă destilată la tem- peratura de +4° C.	1,0 gram.
Un decagram, egal cu dece grame . .	10,0 grame.
Un hectogram, egal cu o sută grame	100,0 grame.
Un kilogram, egal cu o mie grame	1000,0 grame.

2° Măsuri de capacitate.

Un mililitru, egal cu 1 cen- timetru cub, sau în greu- tate cu	1 gram de apă la +4° C.
Un centilitru, egal cu 10 cen- timetri cubi, sau în greu- tate cu	10 grame de apă.
Un decilitru, egal cu 100 cen- timetri cubi, sau în greu- tate cu	100 grame de apă.
Un litru, egal cu 1000 cen- timetri cubi, sau în geu- tate cu	1000 grame de apă (1 kgr.)

3º Măsură de lungime.

Un milimetru, egal cu a o mia parte dintr'un metru	0,001	metru.
Un centimetru, egal cu a o suta parte dintr'un metru	0,01	metru.
Un decimetru, egal cu a decea parte dintr'un metru	0,1	metru.
Un metru, egal cu	1,0	metru.

TABELA II.

GREUTATEA PICĂTURILOR LA TEMPERATURA DE +15° C.

	Greutatea unei picături.	Nr. picăturilor pentru 1 gram.
Acid acetic cristalizabil, D=1,0635 . . .	0,0181 . . .	55
" azotic oficinal, D=1,390 . . .	0,0434 . . .	23
" " alcolizat, (alcol nitric) . . .	0,0185 . . .	54
" cloridric oficinal, D=1,171 . . .	0,0476 . . .	21
" cianidric medicinal de 1/100 . . .	0,0500 . . .	20
" fenic (ac. 1 p. alcol de 90° 1 p.)	0,0200 . . .	50
" sulfuric oficinal, D=1,843 . . .	0,0384 . . .	26
" " diluat de 1/10	0,0500 . . .	20
" " alcolizat (apa lui Rabel)	0,0185 . . .	54
Alcol de 90°, D=0,8339	0,0164 . . .	61
" 80°, D=0,8638	0,0178 . . .	56
" 60°, D=0,9133	0,0192 . . .	52
Alcolatură de aconit (fóie)	0,0189 . . .	53
" " " (rădăcină)	0,0189 . . .	53
Amoniac oficinal lichid, D=1,925 . . .	0,0454 . . .	22
Cloroform, D=1,500	0,0178 . . .	56
Clorur (per) de fer, soluțiune oficinală, D=1,26	0,0500 . . .	20
Creosot de fag, D=1,067	0,0232 . . .	43
Eter acetic, D=0,915	0,0172 . . .	58
" oficinal, D=0,720	0,0111 . . .	90
" oficinal alcolizat (licuórea lui Hoff- mann)	0,0139 . . .	72
Glicerina oficinală, D=1,242 . . .	0,0400 . . .	25
Laudanum Rousseau	0,0285 . . .	35
Laudanum Sydenham	0,0303 . . .	33

	Greutatea unei pică- turi	Nr. picatu- rilor pentru 1 gram.
Licuórea lui Fowler de 1/100	0,0434 . . 23	
Oleu de croton	0,0208 . . 48	
" fosforat	0,0208 . . 48	
" volatil de mentă	0,0200 . . 50	
" " " petrol	0,0175 . . 57	
" " " terebentină, D=0,864	0,0185 . . 54	
Oțet de 8% din acid real	0,0384 . . 26	
" scilitic.	0,0384 . . 26	
Picăturile amari ale lui Beaumé	0,0189 . . 53	
" negre englezesci	0,0270 . . 37	
Soluție de cloral de 1/3	0,0322 . . 31	
" " cloridrat de morfină de 1/20		
și de 1/100	0,0500 . . 20	
" " azotat de argint de 1/8, de 1/4		
și părți egale	0,0500 . . 20	
" " sulfat de atropină de 1/100 și		
de 1/1000	0,0500 . . 20	
" " sulfat de strichnină de 1/100		
și 1/1000	0,0500 . . 20	
" " " zinc 1/100 și saturată, 0,0500 . .	20	
Tinctura de aconit (fol)	0,0189 . . 53	
" " (rădăcină)	0,0189 . . 53	
" beladonă	0,0189 . . 53	
" cantaride	0,0175 . . 57	
" castoreu	0,0175 . . 57	
" " eterată	0,0121 . . 82	
" colchic (bulb)	0,0189 . . 53	
" (semințe)	0,0189 . . 53	
" digitală	0,0189 . . 53	
" extract de opiu	0,0189 . . 53	
" iod	0,0164 . . 61	

Greutatea unei pică- tură.	Nr. picătu- rilor pentru 1 gram.
----------------------------------	--

Tinctura de nuca vomică	0,0175 . . 57
" " opiu camforat (elixir pa- regoric)	0,0192 . . 52
" " scilă	0,0189 . . 53
" " valeriană	0,0189 . . 53
Vin de colchic (bulb)	0,0303 . . 33
" " " (semințe)	0,0303 . . 33

TABELA III.

Solubilitatea unor substanțe întrebunțăte în farmacie.

O PARTE DIN SUBSTANȚĂ ESTE SOLUBILĂ IN:	APĂ LA + 15°	APĂ LA + 100°	ALCOL DE 90°	ETER	CLOROFORM	GLICERINĂ $D=1,242$
	LA + 15°	LA + 100°	DE 90°	ETER	CLOROFORM	GLICERINĂ $D=1,242$
Acetat de coper neutru . . .	13	5	15	—	—	10
> > morphină . . .	12	1,5	68	—	60	5
> > plumb neutru . . .	1,69	—	8	—	—	5
Acid arsenios opac . . .	80	9	140,83	—	—	5
> > arsenic . . .	2	—	—	—	—	5
> > benzoic . . .	400	12,03	2,40	3,18	—	10
> > boric cristalizat.	30	3,5	16	—	—	10
> > cremic . . .	forte solabil	—	descompus	—	insolubil	descompus
> > citric . . .	0,75	0,50	1,89	44,15	—	in tăie prop.
> > fenic . . .	16	—	in tăie prop.	in tăie prop.	—	forte solabil
> > oxalic . . .	8,71	1	6,8	78,9	—	7,50
> > salicilic . . .	413,22	12,6	2,37	1,98	—	—
> > succinic . . .	18,86	0,83	7,94	78,9	—	—
> > tartario . . .	0,66	0,50	2,43	250	—	in tăie prop.
Areniat de sodiu . . .	4	—	60	—	—	2
Arsenit de potasiu . . .	forte solabil	—	—	—	—	—
> > sodiu . . .	200	50	1,33	—	—	—
Atropina . . .	500	33,3	8	59,8	3	33,3
Azotat de argint . . .	1	0,50	10	—	—	in tăie prop.
> > bariu . . .	20	2,84	insolubil	—	—	—
> > plumb . . .	7,5	—	insolubil	—	—	—
> > potasiu . . .	3,94	0,4	—	—	—	—
> > strichină . . .	90	3	60	insolubil	15	25
Baric hidratat cristalizat.	25	10	insolubil	—	—	—
Benzina . . .	—	—	—	—	—	insolubil

O PARTE DIN SUBSTANȚĂ ESTE SOLUBILĂ IN:	APĂ la + 15°	APĂ la + 100°	ALCOL DE 90°	ETER	CLOROFORM	GLICERINĂ $D = 1,242$
Borat de sodiu prismat.	22	2	insolubil	.	.	1,66
Brom	30,09	.	solubil	fără solubil	usor solubil	în tăc prop.
Bromoform	fără puțin sol.	.	solubil	solubil	.	.
Bromur de potasiu	1,6	0,98	puțin solubil	insolubil	.	4
Brocumă	850	500	fără solubil	.	.	44,4
Cafeina	50	fără solubil	solubil	puțin solubil	10	.
Calce	781	1270
Camfor	840	.	0,83 (alcol la 80)	solubil	solubil	însolubil
Cantaridiuă	însolubilă	.	puțin solubilă	solubilă	usor solubilă	însolubilă
Carbonat de amoniu	3,6	.	însolubil.	însolubil	.	5
- - - potasiu	0,92	.	însolubil.	însolubil	.	.
- (bi) - cristal.	4	decompus
- de sodiu crist.	2	0,22	.	.	.	1,02
- (bi) -	13	decompus	.	.	.	12,50
Cărăb	.	.	solub. la cald	solubil	usor solubil	.
Chinină hidratată	1670	200	2,13 (alcol absolut)	5	7	200
Chinoidică	însolubil	.	6	solubilă	5	.
Cianură de mercuriu	8	2,7	20	.	.	3,73
- - - potasiu	fără solubil	.	83	.	.	3,12
Cineozină	aproximativ însol.	2500	310,8 (alcol de 85)	384,62	40	200
Clorat de potassiū	16,6	1,66	.	.	.	30,3
- - - sodiu	3	0,5
Cloridat de amoniac	2,72	1	8,3	.	.	5
- - - de morfina	20	1	50	.	.	5
- - - de chinină	25	5	3	.	10	.
Cloroform	100	.	în tăc prop.	în tăc prop.	.	însolubil
Clorur de antimoniū	în tăc prop.
- - - bariu	2,5	1,3	.	.	.	10
- - - fer (per)	fără solubil.	.	fără solubil	fără solubil	însolubil	în tăc prop.

O PARTE DIN SUBSTANȚĂ ESTE SOLUBILĂ IN:	APĂ la + 15°	APĂ la + 100°	ALCOL DE 90°	ETER	CLOROFORM	GLICERINĂ D = 1,242
Clorur de mercuriu (bi)	15,2	1,85	3,61	4,10	...	13,33
> > potassiū . . .	3	1,68
> > sodiu . . .	2,79	2,47	5
> > zinc . . .	în tăz prop.	...	fără solubil.	2
Codină	60	1,7	solubilă	solubilă	...	în tăz prop.
Conicină	90	puțin solubil.	în tăz prop.	6
Crescet	80—90	...	nu se solubil	în tăz prop.
Cromat de potasiū (bi) .	10	...	decompus	insolubil	...	decompus
Digitalina	aproximativ insol.	250	solubilă	insolubilă	85	...
Esență de amigdale amari	33,3	...	în tăz prop.	fără solubil
Eter ușor (1,720) . . .	9	...	în tăz prop.	înolutibil
Fosfor	insolubil	...	insolubil	142	...	500
Fosfat de sodiu (cristalizat)	4	2
Iod	7000	...	fără solubil	fără solubil	fără solubil	52,63
Iodoform	insolubil	...	fără solubil	fără solubil
Iodor de potasiū . . .	0,71	0,45	18	2,50
Lactat de fer	48	10	6,25
> > zinc	60,2	6,02
Morfina cristalizată . .	insolubil	500	40	arne	60	222,2
Narcotină	7000	60	33	40	...
Nicotină	solubilă	...	solubil	solubilă	solubilă	...
Oleuri fixe	înolutibil
Oleuri volatile	înolutibil
Oralat de potasiū (bi)	40	5,55	insolubil
Papaverină	solubilă	solubilă	...
Parafină	3400	80	solubilă	...
Permanaganat de potasiū	15,15	...	decompus	decompus
Potasiū pură	1	...	solubilă	în tăz prop.
Sachăr de trestie . . .	0,45	0,2	111	insolubil

O PARTE DIN SUBSTANȚĂ ESTE SOLUBILĂ IN:	APĂ LA + 15°	APĂ LA + 100°	ALCOL DE 90°	ETER	CLOROFORM	GLICERINĂ $D = 1,242$
Sachăr de lapte	5	2,5	insolabil	insolabil
Salicină	17,80	fără solubilită	solubilă	insolubilă	500	...
Santenină	grau solubilă	250	44	70	5	...
Sodă pură	1	...	foarte solubilă	în lichid prop.
Strichină	7000	2500	solubilă	urme	8	...
Sulfat de aluminiu și de potasiu (alumen)	10,5	0,3	insolabil	insolabil	...	2,50
» de atropină	0,4	fără solubil	6,5	fără puțin sol.	...	3,03
» » calciu	382	400
» » cincinotină	96	solubil	fără solubil.	insolubilă
» » cincinotină (baz.) .	65	14	5,8 (alcol de 80)	...	60	14,92
» » copra (crystal) . .	4	2	3,33
» » fer (crystal) . .	2	0,3	4
» » magnesiu	1	0,15
» » potasiu	9,46	3,79
» » chinină	110	fără solubil	fără solubil	insolubilă	19,5	...
» » chinină ordinată basică	755	30,76	80 (alcol de 80)	36,36
» » chinină neutru .	10,9	fără solubil	32
» » sodiu	2,8	0,5	insolubil	0,86
» » strichină (olie) .	10	2	75	4,44
» » zinc	0,74	0,15	insolubil
Sulfur de carbon	insolubil
Tanat de chinină	puțin solubil	...	fără solubil	200
Tanin	6	fără solubil	0,6	puțin solubil	...	2
Tartrat de antimoniu și de potasiu	14	1,8	18,18
Tartrat borico-potasic .	0,75	0,25
» de potasiu acid . .	250	15,01

O PARTE DIN SUBSTANȚĂ ESTE SOLUBILĂ IN:	APĂ LA +15°	APĂ LA +100°	ALCOL DE 90°	ETER	CLOROFORM	GLICERINĂ D = 1,242
Tartrat de potasiu neutru	4	în orice prop.
Tartrat de potasiu și de fier	12,50
Tartrat de potasiu și de sodiu	1,2	în orice prop.	insolabil
Crea	1	...	5	puțin solubilă	...	2
Valerianat de amoniu	foarte solabil	...	foarte solabil
» » chinină	110	40	6	foarte puțin sol.
Veratriță	insolubilă	1000	în tot ce prop.	6,6	1,72	100

(După Farmacopea franceză.)

TABELA IV.

Doze maxime ale medicamentelor numite eroice.

Pentru un adult, pentru o doză și pentru un timp de 24 ore.

In cazuri când medicamentele arătate în tabela de jos, să ar prescri de către medic, pentru usul intern, în doze mai mari de cît cele arătate aici, farinacistul nu poate espedia doza prescrisă, de cît atunci, când medicul va fi subliniat cîtătima cerută și însemnând, *așa voi și!*; dacă acăstă precauție va fi trecută cu vederea, farmacistul, spre a intimpina o erore, va lua o nouă informație de la medic, și până la înțelegerea prealabilă, farmacistul va da numai doza arătată în acăstă tabelă, în locul cantității prescrise.

Dozele arătate aici sunt aplicabile numai pentru adult și reprezentă cantitatea cea mai mare a medicamentului ce poate fi luată ca o singură doză. Dozele pot fi mai mari, dacă medicamentul va fi administrat în mai multe rânduri, în interval de 24 ore, pentru care timp sunt espuse aici dozele maximale.

Pentru copii, dozele trebuie să incearcă după etatea bolnavului, spre exemplu, pentru un copil de dece ani, în genere, se poate administra jumătate din cantitățile indicate aici.

Pentru a evita ori-ce greșală din partea bolnavilor în luarea medicamentelor, medicamentele pentru întrebuințarea internă vor avea eticheta de hârtie albă, iar medicamentele pentru întrebuințarea externă eticheta de hârtie roșie.

MEDICAMENTUL	DOZA MAXIMALĂ pentru o-dată	DOZA MAXIMALĂ în timp de 24 ore
Acid azotic diluat.	20 picaturi în apă . . .	4,5 grame, în apă 500 grame.
- cloridric diluat.	20 picaturi în apă . . .	4 grame sau 1 - 2 grame acid concentrat în 150 - 200 grame apă cu sucăr.

MEDICAMENTUL	DOZA MAXIMALĂ pentru o-dată	DOZA MAXIMALĂ în timp de 24 ore
Acid cianidric 2% . . .	0,005 miligrame sau 2 picături în apă	8 picături în apă.
" fosforic	—	5—10—15 grame în 200 grame lichid.
" sulfuric diluat . . .	30 picături în apă	4 grame în soluție.
Aconitina	0,007 miligrame. . . .	0,01 centigram.
Aconit rădacină, pulbere .	0,10 centigrame. . . .	0,50 centigrame.
Agaric alb	0,35 centigrame. . . .	0,50 centigrame.
Amoniac lichid	—	10—20 picături în 100 grame apă.
Apa de amigdale amar. .	1,50 centigrame	5,00 grame.
" " laur-ceras . . .	1,50 centigrame	5,00 grame.
Apomorfina cloridrica .	0,01 centigram	0,05 centigrame.
Argint azotic	0,03 centigrame	0,15 centigrame.
Arsenic trioxid	0,005 miligrame. . . .	0,012 miligrame.
" solut. Fowler . . .	5—10—20 picături . . .	40 picături.
Atropina și sărurile. .	0,001 miligram. . . .	0,003 miligrame.
Beladona, pulvere și fo	0,20 centigrame	0,60 centigrame în infuzie.
" rădăcina	0,07 centigrame,	0,30 centigrame.
Cantaride în pulvere .	0,05 centigrame	0,20 centigrame.
Cloral-idrat. . . .	3,0 grame	6,0 grame
Cicuta, foă și pulvere .	0,30 centigrame	0,50 centigrame.
Codeina	0,05 centigrame	0,1 decigram.
Golocinc pulvere . . .	0,10 centigrame	0,75 centigrame
Creozot alb de fag . .	0,10 centigrame	1,0 gram.
Cupru sulfuric ca vomitiv	0,10—0,30 centigrame	—
Digitalina. . . .	0,002 miligrame. . . .	0,01 centigrame.
Digitala, foă și pulvere .	0,10—0,30—0,35 centigrame. . . .	2,0 grame în infuzie.
Duboisina. . . .	0,001 miligram	0,003 miligrame.
Eserina pentru injecții subcutanate	0,0001 decimiligram . . .	1—2 ori pe zi.
Eter	20 picături	4,0 grame.
Etract de aconit . . .	0,03 centigrame	0,12 centigrame.
" " beladona . . .	0,05 centigrame	0,12 centigrame.
" " colocint . . .	0,05 centigrame	0,30 centigrame.
" " helebor negru .	0,30 centigrame	0,50 centigrame.
" " hiosciam . . .	0,10 centigrame	0,50 centigrame.
" " nuca vomică .	0,05 centigrame	0,15 centigrame.
" " opiu	0,10 centigrame	0,40 centigrame.

MEDICAMENTUL	DOZA MAXIMALĂ pentru o-dată	DOZA MAXIMALĂ în timp de 24 ore
Extract de secală cornută	0,25 centigrame	2,0 grame.
Fer arsenical	0,01 centigrame	0,02 centigrame.
Fosfor.	0,01—0,03 centigrame .	0,10 centigrame.
Guma gută	0,10—0,20—0,60 centig.	0,70 centigrame.
Hioscianina	0,001—0,003 miligrame.	De 2—3 ori pe d.
Hiosciam, fol în pulbere	0,30 centigrame	1 gram.
Ialapa pulvere.	1,50 grame.	2,0 grame.
" resină	2,0 grame	—
Iod	0,03 centigrame	0,10 centigrame.
Iodoform	0,30 centigrame	1,0 gram.
Lactucariu	0,30 centigrame. . . .	1,20 grame.
Mercur bichlorur coroziv	0,01 centigrame	0,04—0,10 centigrame.
" biiodur	0,01 centigrame	0,10 centigrame.
" oxidat galben .	0,03 centigrame. . . .	0,10 centigrame.
" protoiodur . . .	0,06—0,10 centigrame .	0,20 centigrame.
Morfina	0,02 centigrame. . . .	0,10 centigrame.
" sărurile	0,03 centigrame. . . .	0,12 centigrame.
" în injecție	0,05 centigrame	—
Nicotiana, fol în pulbere.	0,10—0,15—0,25 centi- grame în infuziune . . .	1,20 grame în infuziune
Nuca vomica pulvere .	0,12—0,20 centigrame .	0,40—0,50 centigrame
Olen de eroton tigliu .	1—2 picături	—
" " mustar eteric .	1/4 picătură.	2 picături.
Opiu	0,15 centigrame. . . .	0,50 centigrame.
Plumb acetic cristalizat	0,07 centigrame. . . .	0,50 centigrame.
Potasiu cianur.	0,03 centigrame. . . .	0,05 centigrame.
Pulv. Doveri	0,15—0,20—0,30 centi- grame	1,0 gram.
Pilocarpina injecționi	0,005—0,02 centigrame.	—
Sabadila	0,50 centigrame. . . .	—
Scamonia resina	1,0 gram.	3,0 grame.
Secală cornută	1,0 gram.	5,0 grame.
Stramoniu în pulvere .	0,15—0,20 centigrame .	0,75 centigrame.
Strichnina și sărurile .	0,01 centigrame. . . .	0,02 centigrame.
" injecție.	0,005 miligrame. . . .	—
Tartrat de potasiu și sti- biu (emetic)	0,2 decigram	0,50 centigrame.
Tinctura de aconit . . .	0,50 centigrame. . . .	2,0 grame.
" " beladona . . .	1,0 gram.	2,0 grame.
" " cantaride . . .	0,50 centigrame. . . .	1,0 grame.
" " colocint	0,20 centigrame. . . .	3,0 grame.

MEDICAMENTUL	DOZA MAXIMALA pentru o-dată	DOZA MAXIMALA in timp de 24 ore
Tinctura de digitala . . .	1,50 grame.	5,0 grame.
" " iod	0,30 centigrame.	1,0 gram.
" " lobelia inflata	1,0 gram	5,0 grame.
" " strofant.	0,30 centigrame.	2,0 grame.
" " nuca vomica	0,30 centigrame	3,0 grame.
" " opiu compus sau si uplu	1,0 gram.	3,0 grame.
Veratrina	0,005 miligrame.	0,02 centigrame.
Zinc sulfuric ca vomitiv	0,80 centigrame	-
Zinc valerianic	0,01 centigrame	0,3 centigrame.

TABELA V.

ANTIDOTE

Prescripționiștii pentru administrarea lor.

In lipsa unuia medic, farmacistul este obligat a da primele ajutări celor otrăviți.

SUBSTANȚĂ TOXICĂ.	ANTIDOTE.
Acid azotie	Magnesia calcinată cu apă, bicarbonat de sodiu, albușiu de ouă cu apă, lapte, mare cantitate de apă cu săpun.
Acid cianidric și sărurile sale	Vomitive forte, duși sau comprese cu apă rece pe cap, inalaționă cu clor gazos.— Intern, apa de clor diluată, sau soluțione de calce clorosă (1 în 50 părți apă), cafea forte, opiu, morfină, sulfat de fer (30 grame în multă apă.)
Acid cloridric. . . .	Magnesia calcinată cu apă, în caz de lipsă, creta albă pentru a neutraliza acidul, în urmă lapte dulce, albușiu de ouă bătut cu apă.
Acid oxalic și săruri	Apă de calce sau carbonat de calciu.
Acid sulfuric conet..	Magnesia calcinată, 20—30 grame cu apă; cretă, apă de săpun în lipsă de magnesiul oxidat. Apă de calce, a da bolnavului multă apă, leșie de sodă cu multă apă.
Acid sulfidric (Gaz idrotonic.)	Licuorea lui Hoffmann. Rachiu, aer, fricțiuni cu oțet curat.

SUBSTANȚA TOXICA,	ANTIDOTE.
Aconitina	Vomitive, cafea forte și acid tanic.
Alcool, rachiu.	Aerul curat, să se producă vîrsături, să se întrebuințeze o soluție de acetat de amoniu, apă rece la cap, clisătire iritantă.
Amoniac lichid.	Oțet și acide diluate, și pentru a micșora durerea din gură, o gargără din 15 grame clorat de potasiu în 200 grame apă.
Argint, săruri	O soluție din 20 grame cloruri de sodiu la 300 grame apă, administrată în 2 rânduri; în interval să se administreze la fie-care $\frac{1}{2}$ oră, 2 linguri de masă, din o mixtură oleosă și gumosă, părți egale.
Atropina	Infuziune din 10 grame joborandi la 200 grame apă, care se administreză jumătatea de o-dată, iar restul câte o lingură de masă la fie-care $\frac{1}{2}$ oră, amestecată cu o lingură de vin. Injecțiune subcutanată cu o soluție din 0,05 grame Pilocarpina cloridrică* în 2 grame apă. Se întrebuințeză încă ca antidot, opiu, morfină, cafea.
Arsenic.	La început se administreză un vomitiv, emetic 10 centigr. solvat în 30 gram. apă; în urmă se dă antidotul arsenicului, (vezi pagina 349), în doza de 30 grame în apă caldă, a repetă de mai multe ori. Pe lângă aceasta este recomandat ca antidote, mag-

SUBSTANȚA TOXICA.	ANTIDOTE.
	nnesia calcinată în apă, în mare cantitate. Béuturi mucilaginoase, albușiu de ouă.
Bariu, săruri	Vomitive, în urmă sulfat de sodiu sau de magnesiul, 30 grame în 1000 grame apă.
Brucina	Vomitive, în urmă Cloral idrat în soluție cu Bromur de potasiu.
Calcea și săruri	Soluție de sulfat de magnesiul sau de sodiu, carbonat de sodiu. Mixturi mucilaginoase și oleoase. Sirop de sachăr.
Cantaride	Vomitive, băuturi lăptiose și mucilaginoase, clistire oleoase, apă sau emulziune camforată.
Chiuperci.	Vomitive și puțin timp în urmă un purgativ ușor, în urmă o băutură cu 3 grame eter pur, sau 20 picături tinctură de beladonă în apă.
Clor gaz	Inalație cu vaporii de eter, hidrogen sulfurat, cloroform, amoniac. Intern, lichide amoniacală anizată. Antidotele trebuie aplicate repede, în caz contrariu nu au efect.
Cloral idrat	Vomitive. Sulfat de atropină 0,002 în 30 grame apă, luat în 3 rânduri la interval de $\frac{1}{2}$ oră; sau în locul atropinei se poate administra 2 grame tinctură de beladona. Clistire cu cafea forte.
Codeina	Vedî morfina.

SUBSTANȚA TOXICA.	ANTIDOTE.
Creosot	Emulsiune din 2 părți oleu de amigdale, o parte gumă arabică și 28 părți apă. Vomitive.
Crom și săruri . . .	Vomitive, pilitură de fer cu sirop de sachăr, carbonat de magneziu sau de calciu, în apă sau lapte. Apă cu sachăr, lapte. Decocțiunea mucilaginoasă cu semințe de in.
Cupru și săruri. . . .	Albușiu de ouă, sulfur de fer : 24 părți pulvere de fer, 8 părți flóre de sulf, 60 părți sirop simplu, (la 5 minute o lingură). Lapte de magneziu, lapte.
Digitalina	Evacuațiuni prin emetice și purgative ușore. Acid tanic sau galic, 2 grame în apă caldă. Tinctură deaconit, 30 centigrame.
Dobolsina	Cafea negră concentrată. Ca și la atropină.
Fenol (Acid fenic) . . .	Magnesia calcinată, sulfat de magneziu, sulfat de sodiu, în doze de 30 grame în apă. Mixtura oleosă, calea sacharată, oleuri grase, lapte, albușiu de ouă.
Fosfor	Vomitive. Oleul de terebentină vechi oxidat, începe să se dea la fie-care $\frac{1}{2}$ oră câte o lingură, mai târziu la fie-care oră. În lipsa oleului de terebentină să se administreze soluția de sulfat de cupru până la 0,50, magnesia calcinată cu apă sau lapte. Rânilor produse prin fosfor să se cau-

SUBSTANȚA TOXICĂ.	ANTIDOTE.
	terizeze cu azotat de argint, cu apă de clor sau cu apă de calce clorosă.
Idroxid de potasiu (Potasa caustică).	Oțet, lămâe, soluțiune de acid citric, tartrat de potasiu acid, în lipsă, oile grase sau lapte.
Idroxid de sodiu . . .	Oțet ca și la potasă.
Iod sau brom . . .	Vomitive, lapte de magnesiă. Cocă de amil.
Mercuriu, vaporii sau preparate . . .	Ouă crude sau cu lapte, pulvere de fer, sulf amestecat cu sulfur de fer.
Mercuriu biclorurat (Coroziv)	Vomitive. Albușiu de ouă, cocă de faină, un amestec de flori de sulf cu sulfur de fer depurat.
Morfina și săruri . .	Vomitive, trebuie a împedea pe cel otrăvit de a dormi, aplicând, pentru acesta, sinapisme, fricțiuni, apă rece pe cap, bătaie cu șerbet ud; să se administreze o dosă de 0,50 grame sulfat de cupru în 20 grame apă, și dacă cere necesitatea să se repete această doză după 5 minute. După ce începe vîrsăturile, să se dea la fiecare 5 minute, o lingură de masă dintr-o infuziune de cafea din $50/200$, în care s'a solvat încă 4 grame acid tanic și 50 grame sirop.
Nicotiana, sabina, euforbiu, colchic și alte vegetale iute .	Să se provoce vîrsături, purgative ușore.

SUBSTANȚA TOXICĂ.	ANTIDOTE.
Oleu de muștar . . .	Soluțiuni albuminouse și mucilaginoase.
Oxid de cărbune . . . (Mangal și sobe)	Să se intrebuințeze sarea de corn de cerb pentru miros, stropiri cu apă rece, aer curat. Compresa la cap cu apă rece.
Opiu, stramoniu, belladona, hiosciam, cicuta, lactuca virosă	Să se provoce vărsături prin emetic sau chiar prin cupru sulfuric, în urmă purgative, clistire. În fine, narcotismul să se combată prin cafea forte și sulfat de chinină.
Plumb, săruri . . .	Sulfat de magneziu, 50 grame solvat în apă, sau mai avantajos, 30 grame sulfat de magneziu, solvat în 50 grame infuziune laxativă și 300 grame apă, administrat în două rânduri la interval de 10 minute.
Staniu, săruri . . .	Vomitive, lapte de magneziu, albușiu de ouă.
Strichnina	Vomitive. La fiecare 5 minute să se administreze câte o lingură de masă din o soluție, 3 grame acid tanic, 140 grame apă și 60 grame sirop de altea; pe lângă acestea, la fiecare $\frac{1}{2}$ oră, o lingură de masă din o soluție de 4 grame cloral idrat în 100 grame apă.
Tartrat de potasiu și de stibiu (Emetic)	Acid tanic 3 grame, apă 140 grame, sirop de nalbă 60 grame, la 5 minute o lingură.

SUBSTANȚA TOXICĂ.	ANTIDOTE.
Zinc, săruri	Magnesia calcinată cu apă, este bine să se dea magnesiul idroxid.

TABELA VI.

Medicamente care se vor păstra într'un dulap cu cheie.

Acid arsenios.	Mercuriu oxidat roșiu.
Atropina sulfurică.	Mercuriu protoxid azotat cristalizat.
Fisostigmina salicilică.	Soluția arsenicală a lui Fowler
Mercuriu biclorurat-amoniacal.	Strichnina nitrică.
Mercuriu biclorurat coroziv.	Strichnina sulfurică.
Mercuriu biiodurat.	
Mercuriu oxidat galben.	Veratrină.

TABELA VII.

Medicamente care se vor păstra separat de cele-alte preparate.

Acid acetic concentrat.	Digitala, foă în pulbere.
Acid carbolic cristalizat.	Euforbiu.
Acid carbolic lichid.	Extract de aconit.
Acid cromic.	" beladona.
Acid muriatic concentrat.	" cânepeă indiană.
Acid nitric-nitros.	" colocint.
Acid nitric concentrat.	" cucută.
Acid sulfuric concentrat.	" hiosciam.
Amoniac pur lichid.	" nucă vomică.
Amil-nitrit.	" opiu.
Apa de amigdale amari concentrată.	" scila.
Apa de laur-ceras.	" secară cornută.
Apomorfina muriatică.	Fosfor (în pivniță).
Argint nitric cristalizat.	Hiosciam, foă.
Argint nitric topit.	Ialapa, rădăcină.
Beladona, foă.	Ialapa, resină.
Beladona, rădăcină.	Iodoform.
Cafeina.	Iod pur.
Cantaride	Ipecacuana, rădăcină în pulvere.
Cânepeă indiană, iarbă.	Lactucariu.
Cloral-idrat.	Licuorea acidă a lui Haller.
Cloroform.	Lobelia, iarbă.
Cocaina.	Mercuriu protoclorurat (Calomel).
Colchic, semințe.	" jodat galben.
Colocint, fruct.	" tanic.
Creozot.	Morfina și sărurile ei.
Cucuta, iarbă.	Nuca vomică.
Cupru sulfuric.	

Oleu de croton.	Tinctura de cantaride.
" " muștar.	" colchic.
Opiu.	" jocolocint.
Pilocarpina muriatică.	" cicută.
Plumb acetic.	" digitală.
Potasiu idroxidat.	" ipecacuana.
Sabina, foă.	" jod.
Santonina.	" lobelia inflata.
Secara cornută.	" nuca vomică.
Sabadila, semințe.	" opiu crocat.
Stramoniu. foă.	" opiu simplă.
Strofant, semințe.	" strofant.
Stibiu potaso-tartaric (emetic).	Vin colchic.
Tinctura de aconit.	Vin stibiat.
" " beladonă.	Zinc clorurat.

TABELA ALFABETICĂ

A MATERIEL.

A.			
Absintiu	1	Acid boric	412
Acetanilida	101	" carbolic.	212
Acet (oțet)	102	" carbolic lichid	317
" aromatic	315	" cianidric	417
" de roze	315	" cianidric veterinar	439
" " scila	316	" citric.	416
Acetat de amoniac lichid	141	" cloridric	413
" " cupru bazic	194	" cloridric diluat	317
" " cupru neutru.	195	" cloridric oficinal	115
" " etil.	208	" cromic	116
" " fer lichid	215	" fenic	212
" " mortina	250	" formic	119
" " plumb bazic lichid	257	" fosforic	122
" " plumb neutru	256	" galie	120
" " potasiu	260	" galotanic	127
" " " solvat	386	" laetic	121
" " sodiu cristalizat.	280	" muriatic.	113
" " zinc	309	" nitric.	108
Achilea	9	" orto-oxibenzoic	123
Acid acetic.	105	" orto-sulfuric	124
" acetic diluat	105, 316	" oxalic.	121
" arsenic	106	" oxipropionic	121
" arsenios.	107	" pirolignos purificat.	105
" azotic.	108	" salicilic	123
" azotic diluat.	316	" sozoiiodolic.	292
" azotic fumegător	109	" sozolic	149
" azotic oficinal	110	" sulfidric.	227
" benzoic	110	" sulfuric	124
		" sulfuric diluat	317
		" sulfuric englez	125

Acid sulfuric oficinal	126	Apa de amigdale amari diluată	321
" tanic	127	" calce	321
" tartarie	129	" camomilă	322
" timie	306	" cinamomiu	322
" valerianic	131	" " " spirtosă	322
Aconit	2	" clor	323
Aconitina	133	" cloroformată	324
Adonidina	134	" comuna	319
Albuminat de mercuriu	241	" destilată	324
Alcali volatil	139	" fenicată	325
Alcool aromatic	409	" de fenicul	325
" diluat	318	" floră de portocale	325
" etilic	135	" " " teiū	326
Aloe	3	" luî Goulard	328
" lichid	439	" de laur-ceras	326
Altea	4	" laxativă vieneză	364
Altenia	149	" de melisă	327
Alumen	136	" mentă piperată	327
" calcinat	138	" păcură	327
Amida-amidomalică	149	" plumb alcolizată	328
Amigdale	4	" soc	328
Amil	5	" tare	108
Amil-nitros	138	" de trandafiră	328
Amoniaca	6	" vegeto-minerală	328
Amoniac	139	Ape medicinale	319
" lichid oficinal	140	Apioi	329
Amoniu acetic lichid	141	Apocodeina cloridrică	148
" bromurat	142	Apomorfina	148
" carbonic	143	Atama	194
" clorurat	144	Araroba	193
" clorurat feric	318	Ararobina	193
" oxalic	145	Argint	153
" sulfidric	145	" pur, în foi	153
Analgesina	147	" azotic	154
Anason	6	" " cu azotat de potasiu	329
" stelat	7	" " topit	155
Angelica	7	" viu	239
Anilina	146	Arnica	8
Anodinina	147	Arsenic	107
Antidotul arsenicului	218, 319	Arseniat de sodiu	281
Antilebrina	101	Asa-fetida	8
Antimoniu	293	Aseptol	149
" crud	297	Asparagina	149
Antipirina	147	Asparamida	149
Apa de amigdale amari concen- trată	320	Atropina	156
		" sulfurică	150

Aur	151	Bismut salicilic	159			
" in sol.	151	Bisulfat de chinină	183			
" pur precipitat.	152	Bisulfur de carbon	304			
Autenrieth (pomadă).	435, 447	Bitartrat de potasiu	263			
Axungia	330	Blancard (pilule)	385			
" benzoată.	330	Bol antielmintic pentru călăritate	441			
Azotat de argint cristalizat	154	" cataral	441			
" " " topit	155	" purgativ englez pentru călăritate	441			
" " bioxid de mercuriu disolvat	241	" purgativ	441			
" " bismut	158	" vermisfug	442			
" " potasiu	261	Borago	13			
" " sodiu pur	282	Borat de sodiu	284			
" " strichnina	299	Borax	284			
Azotit de amil	138	Bracy-Clareck (frictiune)	443			
B.						
Bagge (tinctura vizicantă)	449	Brom	160			
Baia alcalină	331	Bromidrat de amoniac	142			
" arsenicală Tessier	440	" " chinină bazic	177			
" arsenicală Trasbot	440	" " chinină neutru	178			
" lufi Pennës	331	Bromur de amoniu	142			
" de tutun	440	" " camfor	173			
Balsam copaiav	9	" " potasiu	264			
" Fioravanti	331	" " sodiu	285			
" opodeldoc	366	Brunet (vezicătore)	451			
" peruvian	40	Burete presat	413			
" tolutan	11	C.				
" tranchil	332	Cacao	13			
Beladona	11	Cafeina	163			
Bello (cărbunele lui)	333	Cairina	164			
Benzina	157	Calaican albastru	196			
Benzoat de litina	233	" verde	222, 223			
" " sodiu	283	Calam aromatic	14			
Benzoe	12	Calcea	165			
Bestuscheff (tinctură)	411	" comună	165			
Bicarbonat de potasiu	262	" idratată	170			
" " sodiu	383	Calcii carbonic	166			
Biolorur de mercuriu amoniacal	242	" fosforic acid	167			
" " mercuriu	243	" " bazic	168			
Biiodur de mercuriu	244	" " neutru	169			
" " plumb	258	" ipoclorit	170			
Bioxid de manganez	238	" ipofosfit	171			
Bismut azotic	158	" lactic	172			
Bismut	157	Calomel	247			
		Camfor	14			
		" monobromurat	173			

Camomila	23	Cloral-idrat	186
Canabina tanică	174	Clorat de potasiu	266
Cânepe	15	Cloridrat de amoniac	144
Canquoin (pasta)	446	" " apocodeină	148
Cantaride	15	" " apomorfina	148
Capilaria	16	" " chinina bazică	178
Capsule de papaver	16	" " cocaïna	189
Caragheen	17	" " morfina	251
Carbonat acid de potasiu	262	" " pilocarpină	255
" de amoniac	143	" " strichnina	300
" " calciu	166	Cloroform	187
" " litină	233	" officinal	188
" " magnesiu oficinal .	234	Clorur de amoniul	144
" " potasiu	265	" " calciu	170
" " sodiu	286	" mercuric	243
Carbunele lui Belloc	333	" " de metil biclorurat .	187
Carbune vegetal	333	" " zinc	310
Gardanom mic	18	Coaltar pulverizat	442
Cardu-benedict	18	Cocaina	189
Cârmăz	19	Coccionela	19
Cascara sagrada	19	Cochlearia	29
Cascarila	20	Codeina	190
Castoreu	21	" cloridrica	191
Catechu	22	Colchic	30
Catran de Norvegia	382	Colir cu atropina	442
Centaura mica	22	" nitrat de argint .	442
Céra	23	" opiacen	443
Cerat simplu (ungv. simplu) .	435, 442	Colocint	30
Chelidonium	24	Colodiu	333
Chenopodiu	24	" elastic	334
Chimeon	25	Columbo	31
China	25	Coriandru	31
" nodosa (Schina)	28	Corn artificial Defays .	443
Chinina	175	Cotoina	191
" bromidrica bazică .	177	Cremor tartar	263
" " neutră	178	Creolina	334
" cloridrica	178	Creozot de fag	192
" salicilică	179	Creta	166
" sulfur. bazica (oficinala)	180	Crisarobina	193
" sulfurică neutră	183	Cuasia	32
" tanică	184	Cubeb	32
" valerenică	185	Cuișoare	33
Cicuta	28	Cumarina	193
Ciriș	199	Cupru	194
Citrat de fer	216	" acetic bazic	194
" " amoniacal	216	" " neutră	195

Cupru oxidat	196	Emplastru de Vigo cu mercuriu	341	
" sulfuric	196	Emulsiuni	344	
" " amoniacal	198	Emulsiune de amigdale	345	
Cuso	33	" oleosa	345	
D.				
Darelli (tinctura)	426	Ergotinina	205	
Davila (tinctura anticoler).	417	Eserina sulfurica	206	
Defays (corn artificial)	443	Estracte	346	
Deutochlorur de mercuriu	243	" fluide	347	
Deutoiodur de mercuriu	244	Etract de absintiu	348	
Dextrina	199	" " aconit	348	
Digitala	34	" " aloe	349	
Digitalina amorfa	200	" " beladona	349	
" cristalizata	201	" " campeșiu	349	
Diidrat de terebentena	305	" " cânepă indiană	350	
Dimetiloxichinizina	147	" " cascara sagrada	20	
Dioximetabenzol	275	" " centaura	350	
Disulfonetildimetilmetan	303	" " chelidoniu	350	
Dower (pulvere).	391	" " china calisaia	351	
Duboisina	204	" " " " mole	351	
Duobus (sarea lui).	272	" " cenușie	352	
E.				
Electuariu	335	" " cicută	352	
" anodin	336	" " colocintiu	352	
" diascordiu	336	" " colombo	352	
" purgativ	337	" " cuasia amara	353	
Eleni (resina)	34	" " digitală	353	
Elixir acid al lui Haller	364	" " filix mas	353	
Emetic	274	" " gaiac	353	
Emplastru	338	" " gentiana	354	
" de cantaride	338	" " gramine	354	
" " " perpetue	339	" " helebor	354	
" " cicută	339	" " hioscian	354	
" diachilon compus	339	" " idrastis canadien	50	
" " simplu	340	" " ienupere (rooh)	443	
" englez	341	" " kola	54	
" de liturgiriu	340	" " licuriție	354	
" mercurial	341	" " malat de fer	355	
" de miniu camforat	342	" " monezie	355	
" " molotru	343	" " nuca vomică	356	
" opiat	343	" " opiu	356	
" de safran	344	" " papadie	356	
		" " ratania	356	
		" " revent	357	
		" " sarsaparila	357	
		" " scila	357	
		" " secara cornută	357	
		" semințe de calabar	358	

Extract de strofant ispid	90	Fer și potasiu tartaric pentru baie	361			
" trifoiu	358	Ficat de puciösă	271			
" valerenă	358	Fiere de bou	37			
Eter	206	" " depurata	362			
" acetic	208	Filix-mas	38			
" amil-nitros	138	Flôre de puciösă	302			
" pur oficinal	206	" zinc	311			
" rectificat din comerçiu	208	Formil trichlorurat	187			
Eucalipt (foi)	35	Fosfat acid de calciu	167			
Eucaliptena	377	" bazic de calciu	168			
Euforbiu (guma resina)	36	" bicalcic	169			
Exalgina	209	" bisodic	287			
F.						
Felandriu	36	" monocalcic	167			
Fenacetina	210	" neutru de calciu	169			
Fenedina	210	" de sodiu	287			
Fenicul	37	" tricalcic	168			
Fenilamina	146	Fowler (soluțiune)	387			
Fenildimetilpirazolon	147	Fricțiunea Bracy-Clarck	443			
Feniloxetil-acetilamida	210	Funingine	443			
G.						
Fenol	212	Galanga	39			
" crystalizat	212	Galban	41			
" erud	213	Gale turcice	41			
" licuid	213	Galien (unguent)	432			
" sodat disolvat	213	Gamgeé (licuõre)	444			
Fer	213	Gențiana	42			
" acetic licuid	215	Glauberi (sare)	291			
" carbonic sacharat	358	Glicerina	224			
" citric	216	" iodată	444			
" " amoniacaal	216	Globule marțiale	361			
" iodurat	217	Gramen	39			
" lactic	217	Granat	40			
" oxidat dializat licuid	359	Grăsimi minerala	307			
" " idratat	218	Guaiac	40			
" oxalic	219	Guarana	42			
" pirofosforic citro-amoniacaal .	360	Guma arabică	43			
" pulverizat	361	" guta	44			
" redus prin idrogen	214	" kino	45			
" sescuielorurat cristalizat .	220	" tragacantă	44			
" " licuid	221	Guta-perca	444			
" și sodiu pirofosforic	221	H.				
" sulfuric oxidat licuid	362	Haller (elixir acid)	364			
" " protoxidat	222	Hainamel virginie	45			
" " venal	223	Humeiū	46			
" și potasiu tartaric	223					

Hebra (unguent)	431	Ipecacuana	52
Helebor	46	Ipoclorit de calciu	170
Helmerich (unguent),	436, 447	Ipofosfit de calciu	171
Hiosciam	47	Iris florentina	53
Hiosciamina	225		
" sulfurica	226	J.	
Hiperic	47	Jaborandi	53
Hisop	48		
Hoffmann (licuoire)	410	K.	
		Kermes mineral	294
		" oficial	294
		" al veterinarilor	295
Ialapa	48	Kesap	108
Ichtiocol	49	Kola	54
Ichtiol	226		
Ichtiosulfat de amoniac	226	L.	
" " sodiu	227	Lactat de calce	172
Idrargir	239	" feros	217
Idrastis canadien	50	" de protoxid de fer	217
Idrat de aldeidă triclorurata	186	Lanolina	232
" " calciu	170	Lapte de amigdale	345
" " etil	135	" " puciösă	413
" " fer	218	Laudanul lui Sydenham	424
" " potasiu	267	Lavandula	54
" " potasiu pur	268	Lémăi	55
" " sodiu	288	Lichen islandie	55
" " terebentenă	305	Lycopodium	56
Idrocarbonat de magnesiu	234	Licuriția	57
Idrogen sulfurat	227	Licuorea lui Gaingée	444
Idromel infant	363	" " Haller	364
Ienupere	51	" " Hoffmann	410
In (seminte)	51	" " de păcură concentrată	364
Infuziune de revent	363	" " lui Villate	445
" " sena compusă	364	Limonada de citrat de magnesiu	365
Inula	52	" " purgativă	365
Iod	228	Liniment amoniacial	366
Iodoform	230	" " calcar	444
Iodol	231	" " saponato-camforat	366
Iodur de fer	217	" " volatil	366
" " feros	217	Litarga	259
" " mercuric	244	Litina benzoică	233
" " mercurios	245	" " carbonică	233
" " de plumb	258	Lobelia inflata	57
" " roșu de mercuriu	244	Lyon (pomada de)	448
" " de potasiu	269		
" " sodiu	289		

M.		Morfina	249
Magheran	58	" acetica	250
Magnesia albă	234	" cloridrica	251
" calcinata	236	Mosc	64
" idratată	235	Mucilagine de gomă arabică	368
Magnesiul carbonic	234	Muștar	65
" oxidat	236	 N.	
" salicilic	236	Naftiol	252
" sulfuric	237	Naftol	252
Malva	58	Napolitan (unguent)	434
Mana	59	Nicoțiana	66
Mangan oxidat	238	Nitrat acid de mercuriu	241
Marmură albă	166	" de sodiu	282
Mastică	59	Nitrit de amil	138
Matico	60	Nitru depurat	261
Melisa	60	Nuca moschata	67
Menta	61	Nuca vomică	66
Mentol	239	Nucșóra	67
Mercuriu	239	 O.	
" albuminat	241	Oleouaftina	307
" azotic lichid	241	Oleosachar	374
" bioclururat amoniacal .	242	" de vanilie	374
" (coroziv)	243	Oleuri și grăsimi	368
" biiodurat	244	" esențiale	373
" din comerciu	239	" volatile	373
" iodurat	245	Oleu de amigdale dulci	369
" oxidat galben	246	" anason	374
" oxidat roșu	246	" antos	380
" protoclururat	247	" bergamota	375
" pur	240	" cacao	369
Metaoxifenol	275	" cadin	375
Metilacetanilida	209	" camfor	376
Metileteobromina	163	" cantaridat	445
Metozina	147	" de cariofile	376
Mezereu	62	" cimbru sălbatic	381
Miere	62	" cinamomiu	376
Miere depurata	367	" citru	377
Miere rozată	367	" cochlearia	377
Mindererus (spirt de)	141	" croton tigliu	370
Miniu	259	" cuișore	376
Mira	63	" dafin	370
Mixtura antiscorbutică	445	" empireumatic	445
" gunosă	367		
Molotru	63		
Monoidrat de terebentena	306		

Olen de eucalipt	377	Oximel de scila	381
- - fenicul	378	Oxisulfur de stibiu	294
- - ficat de mormă	371	Ovitrisulfur de antimoniu	294
- fosforat	446		
- de hiosciam fert	378		
- ienupere	378		
- in	371	P .	
- isina	379	Paparone	69
- lavandula	379	Papaver	69
- lěmăie	377	Parodina	147
- levantica	379	Pasta lui Canquoine	446
- melisa	379	- gumosa	382
- menta	379	Pecura lichida de Norvegia	382
- muștar	253	Peletierina	383
- naftol	446	Pepsina	383
- nucșore	372	Perchlorur de fer	220
- olive	372	Permanganat de potasiu	270
- ricina	372	Peroxid de crom	116
- rosmarin	380	Petreolina	307
- sinapis	253	Petroleina	307
- scorțișore	376	Piatra aera	136
- terebentina	380	- - arsa	138
- " rectificat	381	- - iadului	155
- tim	381	- - vénata	196
- vezicant	446	Pilocarpina	254
Oliban	68	- cloridrica	255
Opiu	68	Pilule coreice pentru căini	447
Orto-oxibenzoat de natriu	290	- laxative	384
Orto-oxifenilsulfuros	149	- de protoiodur de fer	385
Oțet	102	- tenifuge pentru căini	447
Oxalat de fer	219	Piretru	70
- neutru de amoniac	145	Piridina	275
Oxid de calciu anidru	165	Pirofosfat de fer și de sodiu	221
- - impur	165	Plop	70
- - cupru negru	196	Plumbat de plumb	259
- - etil	206	Plumb	255
- - magnesiu	236	- acetic	256
- - manganic	238	- - lichuid	385
- - mercuric galben	246	- - bazic solvat	257
- de mercuriu prin precipita-		- - iodurat	258
- - tare	246	- - oxidat	259
- - mercuriu prin calea us-		- - tetraoxidat	259
- - cata	246	Podosilina	386
- - plumb topit	259	Poligala amara	71
- - sodiu idratat	288	- - senega	71
- - zinc	311	Polisulfur de potasiu	271
		Pomada aromatica	429

Pomada lui Autenrieth	435, 447	Pulverea lui Dower	391
" " Helmerich	436, 447	" galactopoetica	448
" iodurată	447	" gazogene laxative	390
" de iodur de potasiu	448	" " simple	391
" " iodoform	448	" gumosă	391
" " Lyon	448	" de ipecacuanha cu opiu	391
" " muguri de plop	435	" " seltz	391
Portocale amari	72	R.	
Potasa	267	Ratania	72
Potașa	267	Resina de ialapa	302
Potasiu acetic	260	" " podofilina	386
" " licuid	386	Resorcina	275
" arsenit licuid	387	Revent (Rheum)	73
" azotic	261	Ricin	74
" bicarbonic	262	Riveri (poțiune)	387, 388
" bitartaric	263	Roiba (Rubia)	74
" bromurat	264	Rom	392
" carbonic	265	Roob de soc	392
" caustic idratat prin alcol	268	Rosmarin	75
" cloric	266	Roze	74
" idroxidat	267	Ruta	76
" " prin alcol	268	S.	
" iodurat	269	Sabadila	76
" ipermanganic	270	Sabina	76
" sulfurat	271	Sachăr	276
" sulfuric	272	" de lapte	276
" și sodiu tartaric	273	Sacharina	277
" și stibiu tartaric	274	Safran	77
Poțiune de citrat de potasiu	387, 388	Saint-Germain (specii purgative)	408
" lui Riveri	387	Salep	77
" " " in două flacone	388	Salicilat de bismut	159
Precipitat alb	242	" " fenil	278
" galben	246	" " chinină bazică	179
" roșu	246	" " magnesiu	236
Protocolor de mercuriu	247	" " sodiu	290
Protoiodur de fer	217	Salol	278
" " mercuriu	245	Salvia	78
Protoxalat de fer	219	Sangdragon	78
Puciōsa	341	Santal roșu	79
Pulpa de prune	388	Santonina	279
" " tamarind	389	Saponaria	79
Pulvere aerosore ale lui Seidlitz	390	Sapunuri	393
" de cărbune și de china	448		
" " dinti alba	389		
" " " negră	389		
" " " roșie	390		

Săpun alb ordinar	393	Sirop de lactucariu	399
" de ialapa	393	" " lămăe	396
" môle	394	" " mana	400
" de păcure	394	" " micsunele	400
" " potasiu	394	" " nerprun	449
" venețian	394	" " opiu	401
" verde	394	" " ratania	401
Sare amara engleză	237	" " revent	401
" de lămăe	146	" " sachăr	402
" " Vichy	283	" " sarsaparila compus	402
Săricică	243	" simplu	402
Sârsaparila	80	" de smicura	403
Sasafras	81	" " terebentină	403
Saturn (sacharul lui)	256	" " tolutan	403
" (sarea lui)	256	Soc	87
Scamonea	81	Soda caustică	288
Scila	82	Sodiu acetic	280
Scordiu	82	" arseniat	281
Scorjisoră	83	" azotic	282
Scumpia	83	" benzoic	283
Secara cornută	84	" bicarbonic	283
Sedatina	147	" boracic	284
Seidlitz (pulvere)	390	" bromurat	285
Seignetti (sare)	273	" carbonic	286
Seltz (pulvere)	391	" fosforic	287
Sena	85	" idratat	288
" fara resina	395	" iodurat	289
Serpentaria	86	" salicilic	290
Sescuclorur de fer	220	" silicic lichid	404
Sescuoxid de fer idratat	218	" sulfuric	291
Seu	86	Soluțione de acid fosforic	122
Silitra	261	" arsenicală a lui Fowler	387
Simaruba	86	" de fenat de sodiu	213
Sirolusit	238	" " perclorur de fer	221
Siropuri	395	" " sublimat coroziv com-	
Sirop de amigdale	395	pusă	449
" " citru	396	Soluționea lui Vleminks	404
" " codeină	396	Șoriciocă	107
" " cortice de portocale	397	Sozoioidol	292
" " " " amare	397	Sparteina	292
" emulsiv	395	Specii	404
" de eter	397	" de altea	405
" floră de portocale	398	" amare	405
" " guina arabică	398	" aromatice	405
" iodur de fer	398	" emoliente	406
" ipecacuană	399	" " pentru cataplasme	406

Specii lemnose (lignorum)	406	Sulf sublimat	302
- narcotice	407	Sulfat de alumina și de potasiu	136
- pectorale	407	" " atropina	150
- purgative Saint-Germain	408	" " cadmiu	162
" sudorifice	408	" " chinina bazie	180
Spermacet	87	" " officinal	180
Spiruri medicinale	408	" " cupru	196
Spirit de amoniu anizat	409	" " amoniacal	198
" aromatic	409	" eserina	206
" de camfor	410	" fer din comerciu	223
" " cochlearia	410	" feros	222
" eteric	410	" de fisostigmina	206
" " cloro-feric	411	" hiosciamina	226
" de furnici	119, 411	" protoxid de fer	222
" " lavandula	411	" magnesiu	237
" melisa compus	409	" natriu	291
" mentă piperata	412	" potasiu	272
" Mindererus	141	" sodiu	291
" muștar	412	" strichnina	301
" sapun	412	" talină	305
" " alcalin	413	" zinc	312
" " sare	113	Sulfidrat de amoniu	145
" tiperig	139	Sulfinid benzoic	277
" " vin	135	Sulfocarbol	149
Spongia	88	Sulfocianur de alil	253
Spongii comprimate	413	Sulfur negru de antimoniul	297
Stalisagria	88	" de idrogen	227
Stibiu	293	" " potasiu	271
" din comerciu	293	" stibiu negru din co-	
" oxisulfurat	294	merciu	297
" pentasulfurat	295	" " " pur	297
" pur	293	" " portocaliu	295
" sulfurat	297	Sydenham (laudan)	424
Stirax lichid	89		
Stramoniu	89	T.	
Strichnina	298		
" azotica	299	Talina	304
" cloridrica	300	" sulfurică	305
" pura	298	Talion	330
" sulfurica	301	Tamarinde	91
Strofant ispid	90	Tanacet	92
Subnitrat de bismut	158	Tanat de canabina	174
Succin	91	" " chinina	184
Sulf	301	Tanin	127
" depurat	302	Taraxac	92
" precipitat	413	Tartar emetic	274

Tartar stibiat	274	Tinctura de iod	422
Tartrat acid de potasiu	263	" " ipecacuană	423
" de fer și de potasiu	223	" " lobelia inflata	57
" " potasiu și de sodiu	273	" " malat de fer	423
" " " " " stibiu	274	" " mira	423
Toima	163	" " mosc	423
Toiu	93	" " nuca vomică	424
Terebentina	380	" " opiu compusa	424
Teriacă	336	" " " simplă	425
Terpina	305	" " portocale	425
Terpinol	306	" " " amari	425
Tessier (baia lui)	440	" " ratania	426
Tetraborat de sodiu	284	" " revent	426
Tetraidroparachinizol	304	" " " aposa	363
Tetraideur-oximetilchinolina	304	" " " vinosă	426
Tetraiodopirol	231	" " safran	427
Tetraiodur de pirol	231	" " scila	427
Tibișir	166	" " stafisagria	427
Tim	93	" " strofant ispid	90
Timol	306	" " valeriana	428
Tincturi	414	" " " eterica	426
Tinctura de absintiu compusa	415	" " vezicanta Bagge	449
" " aconit	416	Tiperig	134
" " alcoolică de Kola	54	Tormentila	94
" " de aloe	416	Trasbot (baia arsenicală)	430
" " amara	416	" (vezicătoare)	431
" " anticolerina Davila	417	Trifoiu de apă	94
" " de arnica	417	Trioxid de arsen	107
" " beladona	418	Trisulfur de potasiu	271
" " benzoe	418	Tusilaga	95
" " lui Bestuscheff	411		
" " de cantaride	418		
" " castoreu	419	U.	
" " catechu	419		
" " china	419	Ungvente	428
" " " compusa	419	Ungvent de acetat de plumb	429
" " cinamomiu	420	" aromatic	429
" " colchic	420	" bazilic	430
" " colocintiu	420	" " veterinar	449
" " digital	421	" de beladona	430
" " " eterica	421	" " calomel	431
" " eucalipt	421	" citrin	431
" " enforbiu	449	" de diachilon Hebra	431
" " gentiana	421	" digestiv veterinar	450
" " gogoș de ristic	422	" egipiac	450
" " ialapa compusa	422	" emolient	432
		" lui Galien	432

Unguent de glicerina	432	Vizicătoreea Brunet	451
" hîl Halmerich	436	" Transbot	451
" de iodur de potasiu	433	Vichy (sare de)	283
" " " " " io- durat	433	Villate (licuore).	445
" mercurial forte	433	Vinuri medicinale.	436
" " simplu	434	Vin aromatic	437
" de mercuriu roșu	434	" de cascara sagrada	20
" napolitan	434	" " china	437
" populeu	435	" " colombo	437
" preservativ al unghiilor	450	" " gentiana	438
" simplu	435	" " kola	54
" de spermacel	432	" " stibiat	438
" stibiat	435	Viola odorata.	98
" sulfurat	436	" " tricolora	98
Unt de cacio	13, 369	Vitriol	124
" " lemn	372	" verde	223
" " nucșoră	67	Vleminks (soluțiunea lui)	404
Uva-ursi	95		

V.

Valeriana	96
Valerianat de chinina	185
" " zinc	312
Vanilia	96
Varul nestins	165
" stins	170
Vaselina	307
" licuida	307
Veratrina	308
Verbasc	97
Vezicătoreea oficinala veterinara.	451

Wesserglas 404

Z.

Zedoaria	99
Zinc	309
" acetic	309
" clorurat	310
" oxidat	311
" sulfuric	312
" valerianic	312
Zingiber	99

